

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 16

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : כ"א בכסלו תשפ"ה (22.12.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:00

שעות סיום הוועדה : 15:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר יוחנן וייצמן:

הקלטה, רפאל.

שרון דינור:

טוב, אנחנו מתחילים, אתה רוצה לפתוח?

יוחנן וייצמן:

אני אפתח, כן, בוקר טוב לכולם, תאריך כ"א כסלו תשפ"ה, אנחנו פותחים וועדת שימור מספר 16, נוכחים איתנו, יקירת ירושלים הגברת ציפי רון, שוויקי איזה תואר אתה?

איציק שוויקי:

גמלאי.

יוחנן וייצמן:

מנהל סניף ירושלים,

איציק שוויקי:

מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

לשעבר, לשעבר, מנהל סניף ירושלים,

ציפי רון:

אם אתה רוצה, אז תוסיף את התואר הזה גם לי.

יוחנן וייצמן:

את לא לשעבר.

איציק שוויקי:

גם היא לשעבר,

דובר לא מזוהה:

כל אחד יכול,

יוחנן וייצמן:

סליחה,

ציפי רון:

אני המייסדת, האימא המייסדת,

יוחנן וייצמן:

זה נכון,

ציפי רון:

אני המייסדת היקירה הראשונה.

יוחנן וייצמן:

אני חשבתי שיקירת ירושלים לשעבר כי שבוע שעבר,

ציפי רון:

לא, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה להישמע לא טוב, אבל דאגנו לך לקבר.

שרון דינור:

מה? מה?

ציפי רון:

זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

מה? מה? לא הבנתי תגיד לי.

יוחנן וייצמן:

שלא תיקחי כאיום, אבל דאגנו לך,

ציפי רון:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

המונה על המחלקה, אדריכלית שרון דינור, אני יוחנן וייצמן היושב ראש, יועץ משפטי דני ליבמן, מזכירת הוועדה מורן בן זיו. התיק ראשון הטייסים, את מציגה אותו, או שנתחיל?

שרון דינור:

אני אגיד כמה מילים, תראו המבנה,

איציק שוויקי:

יפה מאוד, נו, את רואה?

שרון דינור:

אתם איתי?

איציק שוויקי:

נלחמתי בשבילך.

שרון דינור:

אוקי, אני פשוט לא אוהבת לדבר במקביל.

יוחנן וייצמן:

לא יעזור לך.

ציפי רון:

לא, זאת אחת הסיבות שבגינן קיבלתי את התואר, אתה מבין?

איציק שוויקי:

מישהו רצה להרוג אותה.

ציפי רון:

בתאבון,

שרון דינור:

אנחנו נמצאים ב - ,

יוחנן וייצמן:

תודה.

שרון דינור:

באזור העיר ההיסטורית ברחוב הטייסים, המבנה עצמו אינו היסטורי הוא אתם רואים אותו, פה הוא מסומן על המפה. בתוכנית האב של רסקו כן יש דגש, וכן מסומן לשימור נתיב זוהרה, שזה, השבילים הצמחייה וכו'. עכשיו הבניין שיש לנו בניין שיכון של טייח של בן 3 קומות, הם מבקשים תמ"א/38, 2, בוא נראה רגע אם נפתח לי כבר, רגע בוא נראה. לא נפתח עדיין. תיכף אראה לכם, הם מבקשים בניין חדש, בן 6 קומות, קומה שישית בנסיגה. עכשיו אנחנו בעצם ההערות היחידות שלנו פה, מזכירה שהבניין הוא לא לשימור, ההערות הן נוגעות לזה ש – קודם כל, על העצים, אז בשביל ציפי כבר הכנתי סקר עצים פתוח, יש כאן תוכנית מאושרת 3552, שמסומנים בו עצים לשימור. עכשיו,

יוחנן וייצמן:

מה, מה קורה להם?

שרון דינור:

אני לא יודעת למה לא נפתחת לי ההרמוניקה, אבל אני כן אפתח על הסקר עצים רואים, אני אראה לכם את האווט – ליון של הבינוי שלו, אוקי, אם הבניין הוא בקווי בניין של תמ"א/38, אז אנחנו רואים שכמה עצים,

יוחנן וייצמן:

שייקח עוד קומה, ושישאיר לנו את העצים.

שרון דינור:

כי תמ"א/38 ו - , שטח האמת היא, אני לא הסתכלתי כמה השטח הזה, עד דונם אי-אפשר לעשות יותר מ - ,

יוחנן וייצמן:

מ - 6?

שרון דינור:

אז אפשר להסתכל באמת אם הוא, הנה שטח רשום 930, הוא כמעט ביעד, אבל הוא לא ביעד.

יוחנן וייצמן:

עד כמה אנחנו יכולים לדון?

שרון דינור:

עד 6, וזה מה שהוא מבקש,

יוחנן וייצמן:

6,

שרון דינור:

הוא מבקש 6, אפשר, זה מה שיש לו, גם יש לו בסל זכויות שהוא לא יכול,

יוחנן וייצמן:

כן, הוא לא ממצה את הסל זכויות שלו,

שרון דינור:

אני לא יודעת אם הוא, הנה זה הבינוי,

יוחנן וייצמן:

לכאורה הוא לא ממצא, מ – 3 ל – 6, כנראה הוא לא מנצל, בלי להיות מתמטיקאי כן,

שרון דינור:

אני לא בדקתי את זה, אני כל כך שמחה שאנחנו כבר לא בעולמות של לבדוק את המטר מטר הזה, אבל אני כן יכולה להגיד, שהבינוי,

יוחנן וייצמן:

זה לא את עושה, זה מישו עושה את זה, לא את,

שרון דינור:

מישהו עושה את זה, מישו אחר עושה את זה, לא, אני נעזרת בחוות דעת כמובן של,

יוחנן וייצמן:

של מהנדס העיר,

שרון דינור:

של מהנדס העיר. אז מה שרואים פה זה בגלל החנייה, באופן עקרוני, בגלל שיש לנו פה חנייה מאוד משמעותי, רוב העצים שם מוצעים לעקירה, למעשה העצים שהם מוצעים לשמירה הם מוצעים מחוץ לחלקה, אז ביקשנו לנסות,

יוחנן וייצמן:

אפשר לעשות את זה?

שרון דינור:

לשמור את זה, אפשר לעשות הכול.

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

מה זאת אומרת? אם העצים לשימור בתוכנית?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

העצים לשימור בתוכנית, תראה רגע בחוות הדעת אם לא נפתח לכם פה, הם במרכז החלקה,

יוחנן וייצמן:

אבל,

שרון דינור:

רגע תסתכלו,

יוחנן וייצמן:

אני מבין, השאלה מה יכולת החוקית שלנו, הכול בסדר.

שרון דינור:

יש פה את היועץ המשפטי, אני לא ראיתי גם בתוכניות אחרות שאני מכירה של תמ"א/38, אני זוכרת שהיו עצים לשימור, לא זוכרת.

יוחנן וייצמן:

סטטוטורית?

שרון דינור:

סטטוטורית, אני לא זוכרת שהצלחנו לשמור עליהם, גם בגלל ש – כאילו,

איציק שוויקי:

תלוי איזה עצים, איזה עצים לעקירה,

יוחנן וייצמן:

זה לא תלוי, תלוי סטטוטורית כאן, זה יכול להיות עץ הכי חשוב, או עץ כלום.

שרון דינור:

בוא נראה איזה עצים את זה, רגע, בוא נראה.

ציפי רון:

זאת חורשה ענקית,

שרון דינור:

בוא נראה אם יש פה את ה - ,

ציפי רון:

יש גם חצבים היושב ראש, חצבים ו - ,

שרון דינור:

א', לא כל העצים נשמרו בינתיים.

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן, מה יש לך להגיד לנו?

עו"ד דני ליבמן:

מה שאני יודע על עצים לשימור זה שיש נוהל של פקיד היערות עד 10%,

יוחנן וייצמן:

מותר בלי כלום.

עו"ד דני ליבמן:

שהוא יכול לתת, כאילו יכולה לאשר, להוריד מהעצים ש - ,

יוחנן וייצמן:

ומה עם ה – 10% מה?

ציפי רון:

צריך לפרסם את זה, ואפשר להגיש התנגדות לזה,

יוחנן וייצמן:

רגע, עו"ד ליבמן, כי אני יודע מה הוא הולך לענות.

עו"ד דני ליבמן:

זה מה שאני,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

תראו לפי מה שאני, אי לא כל העצים,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, שנייה אחת, תני לי רק סטטוטוריקה.

עו"ד דני ליבמן:

אם יש 10 עצים לשימור בתוכנית, ורוצים להפוך.

דובר לא מזוהה:

אנחנו מהטייסים, אתם יכולים לקרוא לנו?

עו"ד דני ליבמן:

כן, עוד דקה.

יוחנן וייצמן:

כן, דקה, שתיים, אנחנו בדיון פנימי.

עו"ד דני ליבמן:

נקרא לכם. אם יש 10 עצים,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול להיכנס, נכון? אתה יכול להיכנס, יללה שב איתנו כבר, בוא.

עו"ד דני ליבמן:

אם יש 10 עצים,

דובר לא מזוהה:

האדריכל כמה דקות.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

דובר לא מזוהה:

אין לי בעיה לשבת אתכם, אבל האדריכל שלי,

יוחנן וייצמן:

נעים מאוד.

שרון דינור:

חכה לו, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

כן,

דובר לא מזוהה:

תודה.

שרון דינור:

תראו, כל העצים האלה, שהם, טוב סליחה, עוד פעם אני,

עו"ד דני ליבמן:

אם יש 10 עצים לשימור בתוכנית, ורוצים בשביל בנייה לעקור עץ אחד, אז, אפשר לאשר את זה, פקיד היערות יכול לאשר את זה, כנראה שזה נובע מכך, שעם חלוף הזמן, יש לנו שינויים בעצים,

שרון דינור:

16 עצים שמסומנים לשימור, מסומנים לעקירה.

עו"ד דני ליבמן:

מתוך כמה?

ציפי רון:

העצים לשימור הם מחוץ לתוכנית,

שרון דינור:

יש משהו,

ציפי רון:

הם מחוץ לתוכנית,

שרון דינור:

כמו 17 עצים ומתוכם 16 מוצעים לעקירה, אוקי, כל מה שאתם רואים פה בצהוב מסומן לשימור, יש פה עצים,

עו"ד דני ליבמן:

לעקירה?

ציפי רון:

לעקירה.

שרון דינור:

לעקירה סליחה, ויש פה גם עצים בתוכנית, אני רואה שהם מסומנים לשימור, ולא מופיעים פה במדידה, אז יכול להיות שהם לא קיימים כבר בכלל. אולי משהו זו פה רגע,

איציק שוויקי:

בקו בניין למה להרוס אותה? זה השאלה,

שרון דינור:

בגלל החנייה,

איציק שוויקי:

אין ברירה,

שרון דינור:

החנייה היא באפס מכל הכיוונים, אז זה, אז א', אני לא חושבת שאין ברירה, ראינו (לא ברור) שם,

איציק שוויקי:

יחפרו קומות חנייה, וזהו.

שרון דינור:

לצמצם, הדבר השני שביקשנו זה לשלב לגדרות ברחוב, וזה ההערות הרגילות שלנו, המפגש עם הרחוב, אז אני חושבת שאין פה איזה משהו,

איציק שוויקי:

שעץ הוא צריך שניים, לא לפי החוק.

עו"ד דני ליבמן:

למשל באותו פרויקט שקודם יוחנן ואני דיברנו עליו של המידטאון ליד שם,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שונה.

עו"ד דני ליבמן:

היה שמה גם עניין של עצים,

יוחנן וייצמן:

נכון, ואז נתת חוות דעת, מזה אני מבקש את החוות דעת שלך,

עו"ד דני ליבמן:

אז עליתי על הנושא הזה, ואני חושב שזה באמת עזר שמה, אבל פה אם כל העצים שבצהוב הם בתב"ע לשימור,

שרון דינור:

הנה בוא נסתכל.

עו"ד דני ליבמן:

אז זה 50%, זה לא 10%,

שרון דינור:

אתם רואים כאן כל העצים האלה?

ציפי רון:

אבל עד שהגיעו הייתה התנגדות לעניין של העצים שם, של שומרי עצים בירושלים, ואז כשהגיעו לשם, רוב העצים כבר לא,

יוחנן וייצמן:

עזבי בואי, אני, אני אנסה לקחת את כולנו לנקודה אחת, חוק, תב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

כן, זה מה שאני,

יוחנן וייצמן:

כל, החשיבות של העץ לא מעניינת אותי כעת, אני אנסה להיות נורא יבשושי, זה הכול.

ציפי רון:

אז מבחינה יבשושית, שיש חובה לפרסם, את העניין של כריתת עצים.

יוחנן וייצמן:

אומר עו"ד ליבמן שלא עוזר לפרסם,

עו"ד דני ליבמן:

בלי קשר לפרסום,

יוחנן וייצמן:

לא עוזר לפרסם,

עו"ד דני ליבמן:

אני לא אומר,

יוחנן וייצמן:

רק ה – 10% אפשר לפרסם,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה בלי קשר, זה בסדר.

ציפי רון:

פקיד היערות.

עו"ד דני ליבמן:

זה בסדר. הפרסום ו - ,

יוחנן וייצמן:

עד לפקיד היערות יש סמכות לחוק, מתב"ע 10%, 11% הוא לא יכול.

ציפי רון:

אז פה זה מאה אחוז.

עו"ד דני ליבמן:

זה נוהל שלו,

יוחנן וייצמן:

השאלה מה מקור הסמכות שלנו לעקור את העצים האלה.

עו"ד דני ליבמן:

לא יודע, אם, אם מסומן כאן,

ציפי רון:

זאת סמטה, זאת סמטה קטנה ונהדרת,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, מכיר אותה.

שרון דינור:

שהיא גם מסומנת לשימור, ו - ,

יוחנן וייצמן:

אני הולך אליה הרבה,

שרון דינור:

באמת?

יוחנן וייצמן:

כן, היא יורדת נו,

ציפי רון:

כן, כן, עכשיו רציתי רק, רציתי רק,

שרון דינור:

הנה רגע, בוא נסתכל על ה - , על התכסית.

ציפי רון:

היה עוד עניין אחד, לפני שהם נכנסים,

יוחנן וייצמן:

בשבתות, לא, בטיולים שלי אז,

שרון דינור:

לא, זה לא קרוב,

ציפי רון:

יש לי עוד הערה, יש לי עוד הערה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה שביל הראשון.

שרון דינור:

זה המדידה, אתם רואים? המדידה כן מסמנת את העצים האלה, הוא אפילו לא מסמן את כולם ל –
כל אלה, כל העצים אדומים פה, הם,

יוחנן וייצמן:

ניתן לו להסביר לנו מה,

ציפי רון:

הם לכריתה, לא?

שרון דינור:

הם נכרתים,

יוחנן וייצמן:

קלפר הוא עו"ד, נכון?

שרון דינור:

זה היה, זה היה,

יוחנן וייצמן:

לא?

שרון דינור:

התכסית המוזרה הזאת,

עו"ד דני ליבמן:

לא יודע, לא שמעתי.

שרון דינור:

מצידי גם הפחתה, במספר חניות אם זה, כאילו אני חושבת שאם אנחנו היינו מצליחים לצמצם פה, אז זה היה מוצלח, כאילו זה היה עושה את העבודה זה, הם נמצאים בשולי המגרש, לכן זה יחסית קל לעשות את זה, וזה שביל לשימור, זה דבר הכי פשוט.

ציפי רון:

יש כאן מסומנים בירוק, עוד הרבה דברים, אני לא יודעת למה הם מתכוונים, אם זה שיחים, או עצים זאת אומרת,

שרון דינור:

אלה זה לא, זה לא בוגר.

איציק שוויקי:

לא בוגרים,

ציפי רון:

אני לא יודעת.

שרון דינור:

זאת אומרת נגיד שכל אלה אפילו לא מסומנים, הם לא להריסה. לא מסומנים פשוט. אני לא יודעת איך להתייחס אליהם, אתם רואים? היו פה, אבל אין אותם.

יוחנן וייצמן:

הם יסבירו לנו.

עו"ד דני ליבמן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעשה את ההודעות יושב ראש, אם יש לנו זמן,

שרון דינור:

אני רציתי,

יוחנן וייצמן:

ואני אקריא את, בהמשך להחלטה שלנו בפעם הקודמת להביא לידיעת כולם את החלטות המועצה של המבקרת, אז אנחנו, נתתי חלק שבוע שעבר אנחנו נמשיך לבקשת הממונה על המחלקה.

איציק שוויקי:

מה זה המבקרת? מה?

שרון דינור:

דו"ח המבקרת לעירייה קבעה, בודקת,

יוחנן וייצמן:

אפשר במועצה, היה דו"ח מבקרת עירייה, אחרי זה היה וועדת ביקורת,

איציק שוויקי:

על מה?

יוחנן וייצמן:

המלצות על שימור, אז חלק מההמלצות אנחנו נכניס כעת בתור החלטה שלנו, שנוכל להפיץ את זה, זה עדיין כפוף לצוות תיקון ליקויים, או דברים כאלה, אבל,

עו"ד דני ליבמן:

היו כמה דוחות על שימור,

איציק שוויקי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לאחרונה היה דו"ח לשימור, אושר לפני, יצא פרוטוקול של המועצה שבוע שעבר,

איציק שוויקי:

לא, לא קיבלתי.

ציפי רון:

אפשר לשלוח את זה אלינו?

יוחנן וייצמן:

את הפרוטוקול אני אשלח.

איציק שוויקי:

לא, לא,

שרון דינור:

אל תשלח.

יוחנן וייצמן:

בכל אופן, אנחנו החלטה שלנו היא כזאת,

איציק שוויקי:

מה? שזה לא מפורסם? זה יפורסם בכל מקום.

שרון דינור:

א', זה מפורסם, אבל אתה יודע, אני מניחה שאתה לא פותח כל דו"ח ביקורת שהעירייה מוציאה, עכשיו זה לשימור, וזה מעניין,

יוחנן וייצמן:

שולחים בודקים את זה.

ציפי רון:

תעבירו לנו את זה במייל.

יוחנן וייצמן:

אני אעביר לכם.

שרון דינור:

הדו"ח ביקורת התחיל, כשאני נכנסתי לתפקיד.

יוחנן וייצמן:

כן, היא לא המבוקרת,

שרון דינור:

היא לא, ביקורת כאילו זה,

יוחנן וייצמן:

הפוך, היא קיבלה מאוד הרבה שיבוחים מדוח המבקר על השיפור שנעשה (לא ברור).

איציק שוויקי:

חגית? מי? חגית?

שרון דינור:

חגית עשתה איתנו, עכשיו, והיא יצאה לפנסיה. עכשיו אז אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

רק את הכותרת תגיד לי, האם את רוצה שאני אעשה את זה בהודעות היושב ראש, אז אני אקריא, לא אכפת לי שאת תקריאי,

שרון דינור:

בהמשך להחלטת וועדת השימור האחרונה, ב – 24.11, וועדת השימור ממליצה להשלים את המלצותיה, הנוגעות לדוח הביקורת בנושא השימור.

יוחנן וייצמן:

השאלה שלי רק היחידה, רק השאלה שלי על הסעיף הזה, אם זה הניסוח הנכון.

שרון דינור:

כאילו,

יוחנן וייצמן:

השאר הכול,

שרון דינור:

למה לא? הרי התחלת נתת, 3, 4 סעיפים,

יוחנן וייצמן:

המוצע להשלים,

שרון דינור:

עשיתי פעם קודמת,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

עכשיו אני מוסיפה עוד שלושה ארבעה,

יוחנן וייצמן:

אפילו מבקשת, הייתי כותב.

שרון דינור:

אוקי, אז זה רושמת לעצמך, מבקשת.

יוחנן וייצמן:

ואחרי החלטת וועדת השימור, תוסיפי גם החלטות מועצת העיר.

שרון דינור:

אוקי,

מורן בן זיו:

איפה?

שרון דינור:

וועדת השימור, איפה לעשות את זה?

יוחנן וייצמן:

בשורה הראשונה ראשונה.

שרון דינור:

לא, תקריא לי, וועדת שימור ומועצת העיר,

יוחנן וייצמן:

בהמשך להחלטת וועדת השימור בתאריך,

שרון דינור:

ומועצת העיר,

יוחנן וייצמן:

ומועצת העיר מתאריך בלה בלה בלה. תמחקי עוד רגע.

שרון דינור:

אז מה שאני מבקשת זה, מאמצת את דו"ח הביקורת להשלמת סקרי השימור ורשימות השימור, הוועדה מאמצת את המלצת וועדת הביקורת ליצירת ימי עיון והשתלמות למינהלים השונים על מנת לחזק את הקשר בשיתופי הפעולה, ואת התוצאות השימוריות אשר תורמות לחיזוק זו אותה ייחודיות של העיר. שלוש, הוועדה מאמצת את המלצת וועדת הביקורת, הנוגעת ליצירת קטלוג פרטים,

יוחנן וייצמן:

מאוד מאוד.

שרון דינור:

4, הוועדה מאמצת את המלצת הביקורת ש - , סליחה, יש פה תחביר לקוי סליחה. אבל הוועדה מאמצת המלצת הביקורת, על שימת דגש על חשיבות השימור, גם לתושבי העיר, אך גם לחלק מ - , מכלכלת העיר, ולחיזוק התיירות במחלקת שימור, פרויקט לקידום, פרויקטים רבים בכל רחבי העיר, שיתרמו רבות לנושא הזה. על מנת לאפשר למחלקת השימור לפעול בכל המישורים המדוברים לעיל, לשפר את השירות לתושבים לתיירות, לעיר, יש לתקצב את המחלקה באופן עצמאי, אוקי, אחד הבעיות שלי זה שאין לי תקציב שאני מנהלת היום.

יוחנן וייצמן:

ובכלל זה צריך לעשות את זה האגף, למה (לא ברור).

שרון דינור:

בבקשה תכניסו את זה להמלצה, אני אשמח מאוד,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא יכול, זה לא בדיוק,

שרון דינור:

אבל, אבל אני,

יוחנן וייצמן:

דיברתי על זה כבר, נמשיך לדבר על זה.

איציק שוויקי:

אתה מדבר על אגף שימור?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני רוצה,

איציק שוויקי:

יש לך הרבה, אפשר לעשות הרבה.

שרון דינור:

אני,

איציק שוויקי:

תלוי במספר עובדים.

שרון דינור:

אני לא יודעת במה זה תלוי, כי יש גם אגפים עם הרבה פחות משלי,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אבל מה שרציתי להגיד, זה שבאמת שתבינו כמה זה,

איציק שוויקי:

(לא ברור) אצלך?

שרון דינור:

איציק, יש לי, יש לי צ'קים שמחכים לי, מכל מיני דברים שהצלחתי גייס, עכשיו, אין לי, אין לי לשרון דינור, זה עובר, אני צריכה לרדוף אחרי התובע העירוני, שיעבירו לו את הכסף, שיעבירו לנידום את הכסף, שאני אוכל מפה לקחת, בשביל, וזה כל כך מסועף, וכל כך בירוקרטי, אני לא מצליחה, אנשים עומדים עם צ'קים, ואני לא מצליחה לקחת פרויקטים, אתם מבינים? כי אני צריכה גם כוח עבודה,

איציק שוויקי:

אבל מה היא אמרה?

שרון דינור:

כאילו שיהיה לי משהו שצבוע לשימור, עכשיו תבינו, קיר בשנלר, אוקי, הולך עכשיו להתמוטט, מה עושים? אין לי כסף,

יוחנן וייצמן:

הוא לא הולך להתמוטט, הוא התמוטט, עם ה', לא עם,

שרון דינור:

לא, רציתי להשאיר את הדיון תיאורטי,

ציפי רון:

המחלקה (לא ברור).

שרון דינור:

אין לי כסף להוציא מהם לשימור לשטח שיגיד - רגע, עכשיו עושים את זה וזה. אין לי, אין לי אפילו למשימות קטנות כאילו.

ציפי רון:

במחלקה, רגע, במחלקה למבנים מסוכנים,

איציק שוויקי:

היא רשמה את זה? חגית רשמה את זה?

ציפי רון:

רק שנייה, במחלקה למבנים מסוכנים הם לא חייבים להתייעץ גם,

שרון דינור:

הם,

ציפי רון:

אם זה מדובר בניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

הם הורסים את זה, נו,

שרון דינור:

הם עושים את זה, אבל א', זה עוד פעם, על זה שאני צריכה משהו מבחוץ שיביא את הזה, משהו מבחוץ, וגם הם אומרים לי,

איציק שוויקי:

בוא נעשה המלצה,

שרון דינור:

למה את מפילה את זה לתקציב שלנו? אנחנו לא רוצים על התקציב שלנו להוציא לשימור, רוצים להוציא מהנדס רגיל.

איציק שוויקי:

מה הבעיה? מחלקת שימור תהיה אגף שימור,

שרון דינור:

כל דבר צריך להתחנן, זה קשה.

איציק שוויקי:

השאלה אם זה כספי, זה השאלה,

שרון דינור:

כאילו, וואלה, זה קשה.

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

במשכורת גם אומר,

איציק שוויקי:

לא, השאלה אם זה כספי כאילו,

ציפי רון:

לא נורא, זה חלק מהחיים, שרון,

איציק שוויקי:

הם יגידו לא,

יוחנן וייצמן:

לא, זה כספי קטן,

שרון דינור:

אני לא מצליחה להגיע לזה, כי בתוך הזה.

ציפי רון:

בכל זמן בכלל,

איציק שוויקי:

רגע,

שרון דינור:

אבל אני לא רגילה,

איציק שוויקי:

שרון, אני ממליץ שנכניס את זה לוועדת השימור שזה, יוחנן יעלה את זה במליאה.

יוחנן וייצמן:

אני אעשה את זה, זה לא, זה לא מעלה ולא מליאה, זה ראש העיר זה לא, זה לא ברמה של מליאה.

ציפי רון:

צריך לסגור את זה בשקט.

איציק שוויקי:

למה?

יוחנן וייצמן:

כן, ככה, כי ככה זה עיריית ירושלים. אין מליאה, בוא.

שרון דינור:

להיפך.

איציק שוויקי:

אז תסגור את זה, עם ראש העיר.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

בוא נראה,

יוחנן וייצמן:

הנה הוא בחוץ. בחוץ כולם?

דובר לא מזוהה:

כן,

יוחנן וייצמן:

יללה בואו.

איציק שוויקי:

השבח לאל שחזר. אתה שומע?

יוחנן וייצמן:

הוא אוהב (לא ברור). תוכלי לפנות לו כיסא?

איציק שוויקי:

בוא שב פה.

יוחנן וייצמן:

חברים שאלה ראשונה לפני שאתם מציגים את הפרויקט, זה יותר סטטוטוריקה, עצים, מאיזה סמכות אנחנו יכולים לאשר עקירת עצים, שהם, לשימור בתב"ע התקפה.

ארז קלפר:

שנייה אחת פשר לפני, אנחנו יכולים להתחבר למצגת?

יוחנן וייצמן:

לא, אתה צריך לשלוח את זה,

שרון דינור:

תשלח למורן, המחשב שלה.

ארז קלפר:

מעולה. טוב, אז שאלת מיד את השאלה הכי קשה.

יוחנן וייצמן:

כן.

ארז קלפר:

אבל,

שרון דינור:

זה השאלה היחידה שיש פה.

ארז קלפר:

נכון, כי זה באמת פרויקט שהוא לא לשימור, בשום היבט, רק את העצים, שהם נושא תב"עי היסטורי, אני שולח.

אסי סקיטל:

אסי.

דובר לא מזוהה:

מה השם משפחה שלך?

אסי סקיטל:

סקיטל.

מורן בן זיו:

KN.

יוחנן וייצמן:

אני מחפש את מה ששלחת לי, אתה שלחת לי אז על מידטאון? על העצים?

עו"ד דני ליבמן:

אני שלחתי, כנראה ששלחתי, אני כבר לא זוכר, אני שלחתי גם לך (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אני חושב שביקשתי את זה גם. כן, כן, יש לי את זה, כן, ב – 25.6.

עו"ד דני ליבמן:

לפי תאריך.

יוחנן וייצמן:

אני שולח לך, את מה שאתה שלחת לי,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

בלי התכתובת, כאילו רק את המייל הראשון, החלטה של וועדת ערר. שלחתי.

מורן בן זיו:

לא קיבלתי עדיין, מופיע לך שזה נשלח?

ארז קלפר:

כן.

יוחנן וייצמן:

זה אורך זמן, לעירייה בערך 2 דקות.

מורן בן זיו:

כן,

יוחנן וייצמן:

מייל עם קובץ זה 2 דקות.

שרון דינור:

אבל אתם יכולים לעבור גם על דברים אחרים בינתיים,

יוחנן וייצמן:

כן, אז בוא תדבר על דברים אחרים.

ארז קלפר:

להראות, להציג את ההיסטוריה דווקא בגלל שיש ליושב ראש, להראות את כל ההיסטוריה של המגרש, ואת התהליך שעברנו, ממש ממש בקצרה.

יוחנן וייצמן:

השאלה שלי הייתה רק סטטוטוריקה, בכלל לא,

ארז קלפר:

כן, אבל אני אסביר, סטטוטוריקה לכן רציתי להראות את המצגת, המגרש הזה בעצם התחיל כחלקה הרבה גדולה, שלמעלה שקרוב ל – 1.7 דונם, בערבות השנים הצטמצם ל – 1.4 דונם, ולאחר מכן עם הצמצום הנוסף של ה - , של ה - ,

שרון דינור:

זה, נכון?

ארז קלפר:

מקלט, כן, של המקלט האחורי, שהופקע ודרך זהורה, זהורה, אז הגענו לגודל של מגרש שהוא פחות מדונם, 930 מטר,

שרון דינור:

זה משהו מוזר כזה,

ארז קלפר:

המובלעת המצחיקה הזאתי שגם היא פוגעת בה בצורה מאוד לא משמעותי מבחינת ה - , יכולת לייצר חניון הידראולי. בתוך כל התהליך הזה, אני כבר אציג את הסקר עצים, בין התוכנית הסטטוטורית של רסקו, לבין המצב בפועל, מרבית העצים בתוך המגרש, לא קיימים. אנחנו רואים פה בעצם את האזור שכן שקיים, שזה כל שדרת העצים הברושים שנמצאים על השביל, אבל בתוך, תוך המגרש שהם עצים לא קיימים, הם כנראה נגדעו במהלך ההרחבות שנעשו לאורך המגרש.

שרון דינור:

כן, אני רוצה לשאול גם אחרי זה על העצים הכן קיימים, כי זה נראה שהם ממש על הגבול, ואני באמת תוהה אם אי-אפשר להתרחק קצת, לשמור עליהם.

ארז קלפר:

נכון,

שרון דינור:

כי זה נראה כזה שזה, זה משהו שהוא ישים, יש דברים שהם בלב המגרשים, אני אומרת טוב, אי-אפשר או בינוי או פיתוח צריך להכריע, אבל יש מקומות שאתה אומר לעצמך, פה התרחקות יכולה ממש להציל את כל השדרה הזאתי, שגם לשימור בתוכנית, וגם בתוכנית האב של רסקו.

ארז קלפר:

נכון, נכון,

שרון דינור:

אז את זה אתם תוכלו?

ארז קלפר:

זה אנחנו שואפים, אני רק אסביר אבל מה המגבלות שלנו. משום מה זה לא עוזר.

יוחנן וייצמן:

תראו, זה לא קשור (לא ברור), זה קשור.

ארז קלפר:

זה יעבור שזה מתחבר רגע מהמחשב. אפשר?

יוחנן וייצמן:

מה?

ארז קלפר:

אני אומר שזה יעבור להתחבר מהמחשב, אני אציג בינתיים?

יוחנן וייצמן:

לא, אתה לא יכול להתחבר מהמחשב. בוא נדבר על דברים שלא נמצאים שמה.

מורן בן זיו:

בגלל זה אנחנו מבקשים לשלוח,

ארז קלפר:

נכון, נכון, צודקת.

דובר לא מזוהה:

ארז תעביר לי את זה רגע, אני אעביר לה את זה גם.

שרון דינור:

זה עוד לא הגיע אליך? או שאתה לא עוד לא שלחת אין לי התנגדות?

ארז קלפר:

לא, שלחתי, זה לא עובר.

מורן בן זיו:

לא,

שרון דינור:

פעם ראשונה בוועדת שימור אני מבינה, היית צריך להעביר את זה לפני כן, חוסכים לנו את הזמן.

ארז קלפר:

צודקת, מתנצלת.

שרון דינור:

אבל למה שלא תסביר ככה?

ארז קלפר:

אני אסביר,

שרון דינור:

מה יכול להיות במצגת שאנחנו לא יכולים לראות פה? מה?

ארז קלפר:

אני אסביר, כמו שאמרתי, קודם כל יש לוועדה שלוש, שלושה נושאים עיקריים, נושא השטחים, שזה נושא רישוי פרופר, דנו עליו מול מהנדס העיר, קיבלנו חוות דעת, אתם רוצים לדון על זה פה בשנית? אפשרי,

שרון דינור:

איפה? איפה אתה רואה שכתבנו?

יוחנן וייצמן:

איפה אתה רואה המלצה בנושא הזה אבל?

ארז קלפר:

היה לנו הערה, זה היה הערה,

שרון דינור:

איפה? אתה רואה,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי את המספר שלה, אני לא רואה.

שרון דינור:

כאילו, אולי אתה מתבלבל עם חוות דעת של תכנון?

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר?

שרון דינור:

אין פה הערה.

יוחנן וייצמן:

תסתכל,

ארז קלפר:

אין הערה, אז עוד יותר טוב, אני זוכר, דיברנו על זה,

שרון דינור:

אני חושבת שסיימת עם (לא ברור).

ארז קלפר:

סיימתי,

שרון דינור:

ואנחנו,

ארז קלפר:

אני אחראי,

שרון דינור:

כמו הטובים, יללה.

ארז קלפר:

כן. אוקי, אז זו סוגיה ראשונה, סוגיה, אז אתם רואים שלא קיים, מצוין, בוא נדבר רגע על סוגיית העצים, מה שדיברנו מבחינת המציאות בפועל, רואים,

שרון דינור:

ארז, תסתכל רגע, זה, יש פה פער בתוכניות עצמן, תסביר לי רגע, אלה העצים שמסומנים לעקירה,

ארז קלפר:

נכון,

שרון דינור:

יש פה, אני רוצה להבין אם זה המדידה או לא, כאן, כי זה מדידה,

ארז קלפר:

כן,

שרון דינור:

ומסומנים על העצים אלה, שהם לא מסומנים אצלך,

יוחנן וייצמן:

תנחי אותי, איפה השביל, איפה השביל?

שרון דינור:

השביל פה, פה שביל בצפון.

ארז קלפר:

נכון,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

ואין,

שרון דינור:

העצים האלה, ראינו עצים אחוריים, ארז אמר שהם לא נמצאים,

ארז קלפר:

נכון,

שרון דינור:

ונגדעו, בתוכנית המדידה של קיימים.

ארז קלפר:

נכון,

שרון דינור:

אז מה זה הפער הזה? קיימים או לא קיימים:
קודם כל נתחיל בעובדות.

ארז קלפר:

בעובדות מה שרואים בתוכנית הזאת, במדידה הזאת, זה בעצם העתק של תשריט של תוכנית מספר 3532,

שרון דינור:

מדידה חתום עליה מישו מעכשיו,

ארז קלפר:

נכון,

שרון דינור:

זה לא יכול להיות משהו של,

ארז קלפר:

אבל תראי את המדידה בלי הסימונים האדומים, המדידה המקורית, אני רואה לך אותה, אין את העצים האלה.

שרון דינור:

איפה? זה המדידה?

יוחנן וייצמן:

עצים מהנספח בינוי, מהנספח,

ארז קלפר:

הריסה, תלכי אחד שמאל,

שרון דינור:

כן,

ארז קלפר:

תראי את העצים,

שרון דינור:

אז המדידה הזאתי היא לא רלוונטית, היא לא משקפת מציאות בשטח?

ארז קלפר:

המדידה הזאת הוא כנראה, אני לא מייצג את המודד, אבל הוא כנראה עשה שהוא קומבינציה של העצים שיש בתוכנית מספר 3552,

יוחנן וייצמן:

תסלחו לנו, טוב.

ארז קלפר:

המציאות, זאת תוכנית ההריסה, זה העצים שמסומנים בשטח, וזה מה שקיים. עכשיו בתוך הסיפור הזה, עברנו תהליך מאוד מאוד ארוך מ – 2019 כשהתחלנו את התהליך מקבלת תיק מידע, קיבלנו בעצם בחוות דעת מהנדס העיר, הלכנו לקבל חוות דעת מהנדס העיר, היה תהליך מאוד מאוד ארוך משפטי, עירבנו פה גם את הגורמים המשפטיים, ברוך השם צלחנו עם זה, ואחרי התהליך הזה, בגלל שהצטרף פתאום חדר טרפו לתמונה מה שלא נאמר מלכתחילה, זה טרף את כל הקלפים, והפך את הפרויקט ללא כלכלי, ואז יצאנו בעצם לאיזה שהיא, רק חשוב לנו שתבינו את ההיסטוריה, ואת הרגישות.

שרון דינור:

איפה החדר טרפו?

ארז קלפר:

חדר טרפו היה אמור להיות בדיוק באזור פריקה של הכניסה לחניון, בדיוק פה. נכון,

שרון דינור:

הוא לא מופיע אצלנו?

ארז קלפר:

הוא לא מופיע, מה שקרה בינתיים,

שרון דינור:

אוקי,

ארז קלפר:

היום הבין שהפרויקט לא כלכלי, הפרויקט הוקפאה למשך שנה פלוס, הדיירים חזרו ואמרו שהם חייבים לשפץ, המצב שם הוא קטטוני וזה בניין רכבת במצב מאוד מאוד רע, וללא חיפוי אבן, טייח עם דליפות והכול ביחד, והסכימו לקצץ כל אחד 8 עד 10 מטר מגודל הדירה שלו. קיצצו, היום רצה לבוא לקראתם, אפילו שזה פרויקט שזה לא כלכלי, ולא משמעותי עבורו, אמר - תשמע, התחייבתי אני עומד בזה, וחזר התכנון מחדש, ועוד פעם התבקשנו לעשות חוות דעת מהנדס העיר, לא ברור מה

השתנה בשנה הזאת, אבל היינו צריכים לעשות עוד פעם, ועוד פעם, ועוד פעם התהליך חוזר חלילה, בתוך התהליך הזה, צמצמנו ככל הניתן את הבינוי, כדי להגיע למצב שבו הפרויקט כלכלי, וגם הכנסנו חדר טרפו שבערבות הזמן הצלחנו להסיר אותו כי הבניין הצמוד אלינו כן כלל חדר טרפו, ובינתיים, בינתיים כנראה ש - , אנחנו לא מחויבים לזה. בכל מקרה בכל התהליך הזה, החניון הוא מצומצם הוא על הקשקש, הוא לגרד את הטייח, בגלל כל המובלעת הגדולה הזאתי שיצרנו, לטובת ה - ,

שרון דינור :

יש לכם שתי קומות נכון?

ארז קלפר :

כן, שני, שני מפלסים, לטובת ה - , מקלט שצמוד אלינו, שאגב לקח שטח הפקעה הרבה הרבה גדול, ממה שהוא בפועל, רואים את זה בתוכנית מדידה הוא בולט בצורה מאוד מינורית לתוך המגרש שלנו, אבל הוא לוקח סטריפ מלבני מאוד מאוד גדול של הפקעה, זאת אומרת נעשתה הפקעה, על גבי הפקעה, על גבי הפקעה, שלושת ההפקעות האלה הביאו את ה - , מגרש לקטום ב - 60%, זאת אומרת המגרש היה גדול יותר מ - 60% ממה שהוא בפועל. אז גם ההפקעות האלה, לא היו כל כך חוקיות כי לא היה אף פיצוי בערבות השנים.

איציק שוויקי :

נתת למי? עיריית ירושלים?

ארז קלפר :

כן,

יוחנן וייצמן :

כן,

איציק שוויקי :

ואתם בונים אותו?

יוחנן וייצמן :

לא,

שמחה אברהמס' :

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

הוא מחוץ לתוכנית,

ארז קלפר:

מחוץ לתוכנית, הוא קיים, בתוך כל הסיפור הזה,

איציק שוויקי:

אבל למה מביאים את זה? תוך כדי?

ארז קלפר:

למה מה?

יוחנן וייצמן:

מוכנים לעשות,

ארז קלפר:

אנחנו הצענו, אנחנו הצענו יותר מזה, הצענו בגלל שאנחנו מבינים שברחוב יש בעיה של חדר טרפו ולכל הרחוב, הצענו למממן את החדר טרפו בגינה הגדולה של ה - , המקלט, וזה גם (לא ברור) המקלט וכולה, רק כדי להצליח לייצר פה פרויקטים אבל לא היה כל כך מענה לזה. בכל מקרה אנחנו מנסים עכשיו לבנות.

שרון דינור:

חדר טרפו וגני ילדים ומשחקים,

ארז קלפר:

מה?

שמחה אברהמס':

זהו, בסוף הסתדרנו מהפרויקט,

ארז קלפר:

לא, אין שמה גני ילדים, יש שמה,

שמחה אברהמס':

זה גן משחקים.

ארז קלפר:

יש שמה רק מקלט ציבורי.

איציק שוויקי:

זה לא משנה ילד קטן.

ארז קלפר:

אין, אין שם ילדים.

שמחה אברהמס':

בסדר, הסתדרנו בסוף.

ארז קלפר:

לא משנה, אמרתם, אנחנו נמצאים למצב של 5 שנים קשות מייגעות, וסיזיפיות, שאנחנו מנסים, מנסים לעשות את הפרויקט הזה בכל זאת. אני מסכים, שרון שהנושא הכי קריטי זה השדרת עצים בדופן הצפוני לכיוון נתיב זוהרה הזה, שביל זוהרה הזה.

שרון דינור:

מה אתם יכולים להציע? בוא תגיד, תראה, אנחנו רואים פה בוועדה, ראינו פה תוכניות, שהם עושים חנייה כפולה לגובה, והעמקה קלה של החניון, עושים אותה, במקום במכפיל במקום T, כמו שאתם מציעים, תציעו את זה זהו, כאילו כמעט נראה לי, כמעט פתור.

ארז קלפר:

תראי, אני, אני אגיד לך מה בפועל בדקנו. יש פה אגרונום מצוין, שהסביר ש - ,

שרון דינור:

לא, לא, אל תסביר לי את זה, כי אם התשובה היא שהעצים הם צריכים ללכת, כי הם לא בריאים וזה,

ארז קלפר:

לא, לא, זה לא התשובה. התשובה היא אחרת, התשובה היא אחרת.

שרון דינור:

התשובה צריכה להיות בתחום התכנון, לא בתחום של העצים כאילו,

ארז קלפר:

לא, אני מסביר. יש פה אגרונום מצוין שטען שה - , החוקים היבשים דורשים את הקטרים, ואת הרדיוסים סביב העצים,

שרון דינור :

כן,

ארז קלפר :

שהוא לא יכול להתחמק מהם, בפועל הוא אמר זה עצים בריאים, גדולים מסיביים, עם שורשים מאוד מאוד עמוקים.

ציפי רון :

רגע, הבינוני עליהם.

ארז קלפר :

כן, אבל אפשר חלק מהם לשמר, כי שימי לב שיש עליהם חניית אופניים וכולה, בחלק הזה.

שרון דינור :

טוב,

ארז קלפר :

אז כמובן,

שרון דינור :

אתם תצטרכו פשוט להתאמץ פה בנושא הזה, ולהראות את זה, זה,

ארז קלפר :

זה לא עניין של מאמץ, זה עניין של,

שרון דינור :

אני חושבת שאם יש משהו בתוכנית לשימור, התוכנית אב,

שמחה אברהמס' :

בסדר, אי-אפשר לשמר את העצים האלה?

ארז קלפר :

לא,

שרון דינור:

מה זה? ברור שאפשר, ברור שאפשר.

ציפי רון:

זה האופי של המקום,

ארז קלפר:

אני לא, אני לא מתווכח עם הזה, הייתי גם רוצה לשמר את העצים, אבל בפועל המשמעות היא, שאו שיש עצים או שיש פרויקט, זה המציאות בפועל, כי אחרי כל התנגדויות וחיתוכים, וההפקעות שנעשו פה, זה מה שנשאר לייצר את הפרויקט. יש פה יותר דיירים, יותר מטרז' לדיירים מאשר שטח, לזים, יש פה תמורות מינימאליות, אבל עדיין גדולות מידי, הפרויקט על הקשקש, אני אומר לכם בכנות, זה המציאות פשוט. עזבו את כל זה, יש פה באמת כמה עצי ברוש, על נתיב, על השביל, שהם מאוד מאוד בעייתיים, חלקם אני מאמין שנצליח לשמר, וכמה אני מאמין שנצליח לשמר, רואים את השלושה העליונים, אבל השלושה התחתונים, הם בעייתיים, בעייתי. אני חושב שלא נצליח לחפור חניון נורמאלי, שגם ככה הוא לא מאוד נורמאלי,

ציפי רון:

על זה איזה שלושה אתה מדבר?

ארז קלפר:

אם את רואה את העצים בדופן ה - , העליון,

שרון דינור:

איזה?

ציפי רון:

התוכנית לא כוללת,

עו"ד דני ליבמן:

שמדברים על הקלה,

שרון דינור:

מה? איזה עצים?

ארז קלפר:

אני מדבר דווקא על הצד השמאלי, צד צפוני,

יוחנן וייצמן:

הוא ביקש הקלה לעצים?

ארז קלפר:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

את הסעיף המודגש ב – 1.9.

ציפי רון:

אני לא מבינה, בשביל חניית אופניים,

עו"ד דני ליבמן:

אי-אפשר,

ארז קלפר:

לא בשביל חניית אופניים, לא, תראי בחניון אחד מתחת.

עו"ד דני ליבמן:

הוא מפרש את זה,

ציפי רון:

מה?

ארז קלפר:

אז אני אומר, את העצים העליונים, אני יכול לנסות לשמר, את העצים התחתונים, אני לא יכול לשמר. אני אנסה להגיע לפה לאיזה שהיא פשרה, כמובן ש - , אנחנו במצב האידיאלי, אם אני רוצה לייצר את הפרויקט אני, נאלץ לגדוע את כל העצים.

שרון דינור:

יש פה, כאילו חוץ מה – 4 חניות האלה, עוד סיבה ש - , כאילו 4 חניות שמתבטלות פה. היינו יכולים לצמצם את הקו בניין, החניית אופניים אתה יכול לשים אותם,

ארז קלפר:

חניית אופניים, זה לא הבעיה, אבל יש חניון נוסף.

שרון דינור:

כן, 8 חניות.

ארז קלפר:

וגם ככה אנחנו בתקן חסר.

שרון דינור:

טוב, נראה לי שאין לנו יותר להרחיב בנושא, מישהו רוצה לשאול?

יוחנן וייצמן:

לא, הדבר היחיד שאני לא יצאתי ראש, זה רק, שוב המרפסות זה בסדר מבחינתך, להוריד סעיף 2, מקובל עליך?

שרון דינור:

זה לא משנה, כי זה מחוץ לקווי בניין,

ארז קלפר:

זה מחוץ לקווי בניין, זה קו,

שמחה אברהמס':

כן, זה בדיוק.

יוחנן וייצמן:

חוץ מקווי הבניין תמ"א. הבנתי. הדבר היחיד שלא ענית לי, זה אני שאלתי בכוונה בהתחלה, מה המקור החוקי, שניתן בכלל לגדוע עץ, או ניתן לשימור בתוכנית.

ארז קלפר:

אז אני מסביר, התוכנית הזאת,

יוחנן וייצמן:

לא, הסברת לי למה אתה צריך,

ארז קלפר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

וזה בסדר, וזה מקובל, כל ה - , הכול בסדר. איך? איך? איך מבחינה חוקית אפשר? למה אתה צריך?
זה מקובל עלינו, זה מובן, בוא נגיד ש - , במבחן עץ תמורה זה, אפשר לקבל החלטה שתומכת במה
שאתה אומר, השאלה חוקי, באמת אתה רוצה (לא ברור) בשימור לתוכנית, מה, מאיזה סעיף בחוק?

ארז קלפר:

אני חושב שבירושלים יש עוד תוכניות שמגדירות שימור לעצים, ועדיין יש המון פרויקטים של, גם
של התחדשות עירונית וגם של תמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

או, אז יופי, התחדשות אז זה בתוכנית.

אז אנחנו חוזרים לוועדה המחוזית ועושים תוכנית, ואז צובעים את העץ בצהוב, ל - , או שמבקשים
חליפי או שלא, זה כבר נושא אחר, זה פקיד היערות, יש הערות של ה - , של תיקון 89, אבל פה אתה,
פה אנחנו ב - , היתר לפי תמ"א.

ארז קלפר:

אגב מבחינת פקיד היערות אנחנו עוברים, זה רק שימורי, כן? פקיד היערות זה עצים מסוככים,
נמצאים על, הם חלקם בהטיה מאוד מסיבית, אפשר לראות את זה בתמונות, והוא היה שמח מאוד
להוריד אותם, זה עצים הם שמייצרים הרבה סכנה גם לבניינים הסמוכים שהם גם ככה צמודים
מאוד. אבל,

יוחנן וייצמן:

שוב לסמכות, של פקיד היערות,

ארז קלפר:

אם אתה חושב שזה הדרך הנכונה, אני מקבל, אני מקבל את דעתך, אם הדרך הנכונה זה להגיש את
זה במסגרת תב"ע, נגיש את זה במסגרת תב"ע. אני אציג את הפרויקט לפחות. אני אומר,

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין חוקי, יכול להיות שיש לך תשובה אחרת לזה.

ארז קלפר:

חוקית, אני אעשה בסמכות הוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:

לפקיד היערות יש סמכות 10%, בלי שלהוריד עצים, בלי שזה ייחשב סטייה ניכרת.

ארז קלפר:

אוקי.

יוחננס וייצמן:

אבל אנחנו מורידים פה הרבה יותר, זאת אומרת יכול שתמצא לי שבתמ"א מותר, לכן אני שואל
אותך,

ארז קלפר:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני לא, לא באתי ל - ,

ארז קלפר:

תמ"א זה לא זכויות מוקנות ואני לא יכול לא יכול לדבר על תב"ע. אבל אני כן יכול,

יוחנן וייצמן:

לא, התמ"א גובר על הוראות סטייה ניכרת,

שרון דינור:

אין לו לאדריכל תשובה משפטית שאתה צריך בוא נשחרר אותו,

יוחנן וייצמן:

כן? משפטי, זה משפטי משפטי יבש.

שרון דינור:

תכנונית הוא יודע להסביר לך, אבל זה לא מה שאנחנו צריכים עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אתה לא עו"ד?

ארז קלפר:

לא, לצערי לא,

יוחנן וייצמן:

סליחה, אז אני סתם, סתם אני הצקתי לך.

ארז קלפר:

לא הצקת לי בכלל. אני רק שואל שאלה מהותית, אם נגיש את העצים, את השינוי של העצים האלה במסגרת תב"ע נקודתית.

שרון דינור:

זה מה ש - , זה הנושא אבל, ברגע שאתה,

יוחנן וייצמן:

תצטרכו להחליט, אני מניח ש - ,

שמחה אברהמס':

אפשר להכניס את זה באותו תב"ע של המרפסות?

ארז קלפר:

לא, בדיוק, אני מסביר, אנחנו בכל מקרה יש לנו שם בעיה של מרפסות,

שרון דינור:

זה מעניין, כי זה שאלה דני, אם בתב"ע בסמכות מחוזית הם יקבעו לשימור, האם בתב"ע בסמכות מקומית,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא רק, זה ברור, דני, פעם עם חוות דעת שהוראת שימור העץ היא לא נקראת הוראת שימור,

שרון דינור:

אני לא יודעת איפה זה, אין לי מושג, זה פעם ראשונה.

יוחנן וייצמן:

יש חוות דעת של דני, שאומרת שהוראת שימור עץ,

שרון דינור:

בלי קשר, בלי,

יוחנן וייצמן:

אינה נחשבת כהוראת שימור לגבי תקנות סטייה ניכרת,

שרון דינור:

בלי קשר לשימור בכלל,

יוחנן וייצמן:

ככה אמרת לנו, כמה פעמים,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

שימור עצים הוא שימור אבל זה,

שרון דינור:

אני אומרת בלי קשר לשימור, אני מכירה שחוץ מה שהחוק קובע שהוא בסמכות מקומית, כל דבר שנקבע במחוזית צריך לשנות במחוז, זה מה שה - ,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

חוץ ממה שה - , בלי קשר לשימור.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שימור.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר באופן כללי,

שרון דינור:

באופן כללי.

ארז קלפר:

גם אחרי חוק ההסדרים?

עו"ד דני ליבמן:

יש סעיף, לא, יש סעיף שאומר מה בסמכות וועדה מקומית,

יוחנן וייצמן:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

אז מה שלא כתוב שם זה בסמכות וועדה מחוזית,

איציק שוויקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהיא אומרת,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אם נקבע במחוזית מותר לעשות בבנין 7 קומות, למקומית יש זכות לעשות 15 קומות,

שרון דינור:

כן,

בהנחה שהשטחים,

שרון דינור:

זה נקבע שאנחנו יכולים לעשות.

יוחנן וייצמן:

במקומית.

שרון דינור:

אבל אם היא קבעה לא תחת הוראות השימור,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אם היא קבעה עצים לא תחת הוראות שימור, כתבה בהוראות אחרות בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

שמה?

שרון דינור:

שהעצים צריך לא לעקור אותם, אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן, ולא (לא ברור) את המילה שימור,

שרון דינור:

השאלה, לא, לא, ולא תחת פרק השימור,

עו"ד דני ליבמן:

יש סעיף,

שרון דינור:

בתב"ע ישנה, אז השאלה אם זה, זה שאלה מעניינת, אני לא יודעת את התשובה עליה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא מגיע מכוח התוספת הרביעית, זה מכוח תיקון 89, לא 10038, כן, לא,

עו"ד דני ליבמן:

החוק,

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

התיקון של העצים.

עו"ד דני ליבמן:

החוק עצמו, לא התקנות, החוק עצמו החוק התכנון והבנייה (לא ברור) להוסיף 151/ה, שזה מדבר
על סעיף 151,

יוחנן וייצמן:

סטייה ניכרת,

עו"ד דני ליבמן:

מדבר על סטייה ניכרת, אז הוא אומר החוק עצמו שסטייה שינוי מהוראות שנקבעו בתוכנית, לעניין עצים בוגרים כהגדרתם בסעיף 80 (לא ברור) ג', או נטיעת עצים יחייב כסטייה ניכרת לעניין סעיף זה. עכשיו הנושא הזה, אני איכשהו מצאתי, שיש נוהל של פקיד היערות שהוא אומר - עד 10% שינוי בסיבוב, זה מבחינתי לא, לא סטייה ניכרת, אפשר לאשר. אמרתי - יופי, אז יש לכם 10% גרייס כזה של שינוי. אז שמה, אם היה, אם היו 100 עצים לשימור, ואסור לעקור עשרה, אז לפחות זה עזר. אבל פה אם יש 20 עצים ורוצים לעקור 10, וכולם לשימור, זה לא עוזר ה - , מה שמצאתי על פקיד היערות.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל סליחה, ברור שהיתר לפי תמ"א גובר על הוראות סטייה ניכרת.

עו"ד דני ליבמן:

מבחינת בינוי.

יוחנן וייצמן:

מבחינת?

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, כאילו,

יוחנן וייצמן:

מבחינת כל מה שהוא לא צמצם אותו.

עו"ד דני ליבמן:

לא, תמ"א, מה שהתמ"א מאפשרת.

שרון דינור:

הייתה דווקא התמ"א.

יוחנן וייצמן:

תמ"א/38,

שרון דינור:

דווקא תמ"א/38 אומרת שאם העץ הוא תחת הוראות שימור, פה בתמ"א/38, אי-אפשר לגמור על זה,

יוחנן וייצמן:

זה כתוב בתמ"א המילים שאת אומרת?

שרון דינור:

זה כתוב בתמ"א ארצית.

יוחנן וייצמן:

בתמ"א ארצית?

שרון דינור:

כן, אי-אפשר,

ארז קלפר:

זה לא בתוכנית 10038,

שרון דינור:

כפופה לתמ"א ארצית,

ארז קלפר:

לא,

שרון דינור:

בנושא הזה, תאמין לי, אני מכירה קצת את ה - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

תמ"א/38 מלפנים,

ארז קלפר:

הוא נראה הגדרות הישנות מהתמ"א.

יוחנן וייצמן:

רגע, לא, יש הגדרות שונות,

שרון דינור:

בנושא הזה היא כפופה,

יוחנן וייצמן:

8?

שרון דינור:

לא, לא,

ארז קלפר:

לא,

שרון דינור:

בנושא הזה היא, בנושא הזה היא כפופה לגמרי.

ארז קלפר:

לא כתוב.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם,

שרון דינור:

זה זה מופיע,

יוחנן וייצמן:

אם לא כתוב, אז היא כפופה.

שרון דינור:

כו,

יוחנן וייצמן:

אם כתוב, אז היא לא כפופה.

שרון דינור:

היא לא יכולה, התמ"א מכוח סעיף 23 יכלה לקבוע, רק נושאים שניתנו לה מכוח סעיף 23.

יוחנן וייצמן:

14, 15,

שרון דינור:

כל מה שנמצא תחת הוראות שימור, הוא לא יכול לשנות אותו בתמ"א/38 בגלל זה, היה לנו כל מיני עררים, לא על גבי עצים, לגבי נושאים אחרים, שאלה בקיצור. נצטרך להמשיך לדון בזה.

ארז קלפר:

המטרה שלו להתקדם פה,

יוחנן וייצמן:

ברור.

ארז קלפר:

אז השאלה שלנו, השאלה שלנו, היא,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, תבדקו את זה משפטית, אולי עו"ד, זה לא צריך להיות בתוך הוועדה, אנחנו רק פתחנו,

ארז קלפר:

דני, להגיש חוות דעת משפטית על זה?

יוחנן וייצמן:

כו,

ארז קלפר:

כבר הגשנו חוות דעת משפטית אחת בתיק הזה, בוא נגיש עוד אחד,

עו"ד דני ליבמן:

אם יש איזה משהו תראה, יכול להיות שיש פרקטיקה, ויש, ויש מעשה, יש נוהל ויש פרקטיקה, בנוהל של החוק, פלוס נוהל פקיד היערות ש - , אוקי, אז הוא כנראה יזם את כל התיקון הזה, אז נותנים לו את הגרייס הזה, 10% אפשר ל - , לשנות את הסיווג. אבל מעבר ל - 10%, אני לא רואה איפה.

ארז קלפר:

אני שואל ככה אם, אם,

עו"ד דני ליבמן:

מה שנקרא בתיאוריה, בפרקטיקה, אם תראה לי שבאיזה עיר, בכלל לא התייחסו לזה, ואישור זה, זה משהו אחר.

ארז קלפר:

אני שואל עכשיו,

שרון דינור:

אנחנו חייבים להתקדם.

יוחנן וייצמן:

בוא אנחנו את זה מאשרים עקרוני, נושא העצים,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

ייבחן, תבחנו.

שרון דינור:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

קדימה. אנחנו מבחינתנו בסדר, אתה רצית, היה לך הערות להמלצות חוץ מזה?

ארז קלפר:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ארז קלפר:

רק כן חשוב לי שהמרפסות, יוגשו במסגרת תב"ע.

יוחנן וייצמן:

אז לרשום, לרשום.

שרון דינור:

שיהיה את התב"ע, אנחנו נאשר,

ארז קלפר:

אבל אנחנו רוצים להגיש את התב"ע הזאת,

יוחנן וייצמן:

אז אפשר להוסיף פה, ניתן,

שרון דינור:

לבחון את זה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מברכים על התב"ע הזאת?

שרון דינור:

בסדר, מה זה? אני לא ראיתי את התב"ע, אנחנו לא עוסקים בדמיון מודרך, אני אכתוב ייבחנו בתב"ע,

ארז קלפר:

אז זה פתרון, התב"ע, תב"ע זה כלי, זה פתרון שנועד לפתור את הבעיה של מרפסות סוכה.

שרון דינור:

חבר'ה, אני אכתוב מרפסות ייבחנו בתב"ע, אין בעיה.

עו"ד דני ליבמן:

אם אתם רוצים (לא ברור), אז מצוין, אז תגישו גם על העצים.

ארז קלפר:

זה מה שאני אומר,

שמחה אברהמס':

כן,

ארז קלפר:

זה מה שאני אומר, השאלה אם זה מקובל.

שרון דינור:

אתה לא, לא מקובל להגיש את כל העצים סליחה,

יוחנן וייצמן:

לא לרשום את המילה עץ, המילה ייבחנו טובה לך. ההצעה שלו היא טובה, לא, לא שאנחנו מברכים על זה, ייבחנו.

ארז קלפר:

טוב. בסדר גמור.

שרון דינור:

טוב, תודה.

ארז קלפר:

תודה לכם.

אסי סקיטל:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

את רוצה לשלוח אותי לסעיף אמרת בתמ"א על העצים?

שרון דינור:

מה שאמרתי בתמ"א ארצית זה לא על העצים, זה סעיף 19 שאומר, שאי-אפשר לחרוג מהוראות,

יוחנן וייצמן:

הוראות שימור, טוב, זה לא הכוונה שלי,

שרון דינור:

אז אני אומרת זה בתמ"א אי-אפשר לעשות,

יוחנן וייצמן:

זה תוכנית לשימור, לא, לא,

שרון דינור:

ביי להתראות.

ארז קלפר:

תודה, תודה.

יוחנן וייצמן:

אין ספק שעצים לשימור, זה לא עובד, ותוכנית לשימור זה, דני כבר אמרה כמה פעמים זה,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

עצים לשימור זה לא, זה לא,

עו"ד דני ליבמן:

עצים לשימור זה לא כמו מבנה לשימור,

יוחנן וייצמן:

תוכנית שקובעת עצים לשימור לא עושה את הזה,

שרון דינור:

הוא בלי קשר אם אנחנו (לא ברור) רגע את התיק בתוכן, זה, זה לא בסדר, ברמת האנושות והסביבה, לעקור את כל העצים האלה,

יוחנן וייצמן:

הסגירה הזאתי כולה (לא ברור).

ציפי רון:

אבל יש,

שרון דינור:

אז זהו.

יוחנן וייצמן:

בחיים לא.

ציפי רון:

אבל בחוק התכנון והבנייה יש התייחסות לעצים,

עו"ד דני ליבמן:

אז אני הקראתי,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל,

יוחנן וייצמן:

ולכן אמרתי,

ציפי רון:

לא שהשאירו את זה פתוח, היה קשה מאוד,

עו"ד דני ליבמן:

נכון,

ציפי רון:

להוסיף את ה - , הסעיף הזה לחוק,

עו"ד דני ליבמן:

כן, ומעבר לחוק יש עוד איזה 10% שמצאתי בנוהל של פקיד היערות, אז זה יש היגיון, יש היגיון בזה, 10% יש שינויים,

יוחנן וייצמן:

תורידו לי.

עו"ד דני ליבמן:

אבל פה זה 50%, אז אני לא רואה.

ציפי רון:

פה זה פחות או יותר הכול,

עו"ד דני ליבמן:

הכול,

שרון דינור:

אני חושבת שהמשפט שהדגשתי הוא משפט שהיה כתוב עוד לפני זה, אבל הוא באמת (לא ברור) מבחינתי, כי אנחנו, אם אנחנו מסתכלים על תוכן, ולא חשוב איך הם יגיעו לשם, חשיבות השימור הינה בעיקר בשמירת עצים הבוגרים והצמחייה לאורך השביל הזה,

ציפי רון:

זה האופי של המקום.

שרון דינור:

תכנון החנייה ישתנה בהתאם, בבקשה יש פתרונות, יש מלא פתרונות.

ציפי רון:

נכון, נכון,

שרון דינור:

אוקי, יש כל מיני,

ציפי רון:

נכון.

איציק שוויקי:

(לא ברור),

ציפי רון:

כן,

איציק שוויקי:

הפתרון הכי טוב, אבל זה יקר.

שרון דינור:

או מעלית רכב, בלי רמפה, כל מיני שיבחר, או לצמצם, או לעשות מכפילים, אתם יודעים כשיש, קיבלנו תוכניות, שהרצפה שלהם בחנייה היא לא שטוחה, היא קצת כזאתי, ואז מעליה יש שתי קומות, הרי זה חנייה טורקית זה של אותה דירה, אין בעיה לעשות את המכפיל הזה, זאת אומרת,

ציפי רון:

זה כבר,

שרון דינור:

זה עובד בית הכרם, זה עובד במקומות אחרים,

ציפי רון:

זה עובד בכל הארץ, זה מאוד נפוץ.

שרון דינור:

טוב, יללה, בוא נמשיך.

ציפי רון:

רגע, אני רוצה אבל להוסיף כאן עוד הערה אחת, פשוט להביא לידיעתכם. ב - , יש בקשה ויש מחשבה באיקומוס, שזה הארגון הבינלאומי לשימור אתרים ומונומנטים, לבקש התייחסות לבנייה שאחרי 48, אני מעלה את זה בוועדה, הרבה פעמים, מ - 48 שנות ה - 50, שנות ה - 60, אנחנו רוצים איזה שהיא תוכנית שתתייחס לשימור של המבנים האלה. שתתייחס לתיאום.

יוחנן וייצמן:

עליך, את יודעת מה? בואי, אנחנו בהודעות היושב ראש בוא נוסיף שאנחנו ממנים אותך, שתציגי לנו רשימת מבנים, שאת חושבת שהם ראויים לשימור, לא גורף, תני לנו רשימה.

ציפי רון:

לא, אז, זהו, אז אני,

יוחנן וייצמן:

של אחרי 48 שדעתה ראויים לשימור,

שרון דינור:

רגע, זה בתקצוב שאני זה, אני מבקשת יש לי,

יוחנן וייצמן:

לא תקצוב, הגברת רון תיתן לנו רשימה,

ציפי רון:

לא, לא,

שרון דינור:

אני רוצה לעדכן, אני רוצה לעדכן אתכם במשהו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יש לי מישהו שמכירים אותו אדריכל אורי פדן, שעושה איזה שהוא שיתוף פעולה,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

עם בצלאל, ביקשו ממני תקציב מאוד קטן, רק לכיסוי העלויות, בשביל לשכור את הדבר הזה, הוא עושה כבר סקר. כאילו כבר התחיל לאסוף נתונים, רק חסר לי כאילו, אין לי איך לשלם לו, אתם מבינים? כאילו, זה הנושא. לכן מדובר בכסף באמת ברמה של כיבוד לוועדה, אוקי, זה הכסף, אז.

ציפי רון:

זה נכון, ואני חברה באותה וועדה,

איציק שוויקי:

יוחנן, בוא, בוא,

ציפי רון:

וזה מה שעלה,

איציק שוויקי:

בוא,

ציפי רון:

רק שנייה,

איציק שוויקי:

שראש העיר יאשר את הבקשה של, של שרון, מחלקת שימור תהפוך לאגף, כי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נדבר על זה,

איציק שוויקי:

כי בגלל הבעיה הכספית, והתקציבית, שזה יפתור את הבעיות הקטנות האלה,

יוחנן וייצמן:

יש סעיף לגבי עצים לשימור, 6.11, ב – 10038.

שרון דינור:

תקריא לנו.

יוחנן וייצמן:

אני אפתח אני אקרא אחרי זה,

עו"ד דני ליבמן:

אסורה פגיעה בעצים לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אחרי זה מתחיל, תתחיל לראות מה הכוונה,

עו"ד דני ליבמן:

אישור עקרוני,

ציפי רון:

על מה אתה מסתכל? תמ"א/38?

יוחנן וייצמן:

10038, לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא, מה שמדובר על עצים אחרים,

יוחנן וייצמן:

עצים שאינם לשימור, סטטוטורית.

שרון דינור:

סעיף ברמה ערכית אנחנו רוצים לשמור עליהם.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

תראו הנושא הזה באזורים האלה של העיר, עם כל (לא ברור), גם בקריית יובל, וגם במקומות אחרים, גם בקטמון, וכולה. אנחנו משנים את פני העיר בצורה גורפת, לא רק שאין לנו תיעוד, סליחה, לא רק שאין לנו שום תיעוד של מה שנהרס, מה שנבנה מחדש הוא כל כך שונה, הוא כל כך אחר, הוא שופך את התינוק עם האמבטיה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה להיות ילד רע ירושלים, אבל,

ציפי רון:

אנחנו בבעיה,

יוחנן וייצמן:

אבל אם אנחנו (לא ברור) את הסעיף הזה,

ציפי רון:

עכשיו יש בעיה, וייצמן, יש גם בעיה של חומרים, רק שנייה, יש בעיה, וייצמן, יש גם בעיה של חומרים, הרבה פעמים מכניסים בנייה בחומרים אחרים, בצבעים אחרים, לכל ההתחדשות העירונית, אני שולחת אתכם בפעם המאה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא, בוא נדבר על זה,

ציפי רון:

מול הרצוג, מול הגן הבוטני, תראו בתים, שחורים,

יוחנן וייצמן:

קרן קיימת?

ציפי רון:

הוא צמוד ירושלים,

יוחנן וייצמן:

את רוצה להציג את קרן קיימת או מכניסים אותם?

ציפי רון:

אנחנו (לא ברור) את העיר,

שרון דינור:

אני מאוד רוצה להציג, כי זה סיפור מאוד מאוד מעניין,

ציפי רון:

שרון רק רגע, לפני שעוברים,

יוחנן וייצמן:

הצטרפה, הצטרפו החברים לורה ורטון,

ציפי רון:

לעניין של הצבע, לעניין של החומר, לעניין של,

איציק שוויקי:

יש עוד חבר שהציג.

ציפי רון:

אני יודעת שזה לא בדיוק תפקיד של מחלקת השימור, אבל,

שרון דינור:

לא, זה, אם אנחנו,

לורה ורטון:

נדבר על זה של אורי פדן.

שרון דינור:

שנייה רגע, אם אתם, אם אתם רוצים להחליט שזה החלטה לשמור על הטייח, אז אנחנו ניכנס לנושאים האלה.

ציפי רון:

לשמור על המה?

שרון דינור:

טייח, הם עושים חיפוי אבן, פה אנחנו רואים שיש אבן על כל הבניין,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

הבניין היום הוא בנוי מטייח,

איציק שוויקי:

כן, אבל,

ציפי רון:

אז זה מה שביקשתי, אין לנו שום תיעוד,

איציק שוויקי:

מאוד חשוב.

ציפי רון:

ואנחנו לא שומרים שום דבר,

איציק שוויקי:

אין עוד מטייח בגלל, לא בגלל סיבה של טייח, אלא בגלל סיבה של,

ציפי רון:

שלא הייתה אבן, שלא הייתה אבן,

איציק שוויקי:

ירושלים צריכה להיות מאבן ולא מטייח,

ציפי רון:

אז יש תחליפים לאבן, יש אבן מלאכותית,

איציק שוויקי:

שרון,

ציפי רון:

ויש טייח, יש כמה סוגים של תחליפים לתקופה של ראשית המדינה, ובואו, בסוף המנדט, בואו צריך לתעד את הדברים האלה, אי-אפשר לשפוך להרוס את הכול, ותספרו אחר כך מה היה פה, אני חושבת שזה לא נכון, שצריך להקדיש לזה מחשבה, וצריך לעשות תוכנית בעניין הזה, עכשיו גם לדבר עם אדריכל, גם במקביל לדבר עם אדריכל העיר שסוף סוף, שסוף סוף תהיה איזה שהיא הגדרה שטובה גם לוועדה הזאת של חומרים.

לורה ורטון:

אני חושבת שבאמת צריכים, לכנס לזה דיון מיוחד על זה, החומרים שהם מקבלים, ולא מקבלים.

ציפי רון:

ראיתי השבוע הרבה מאוד תוכניות של בניינים שהם כולם זכוכית, אפילו בתל – אביב כבר לא בונים ככה.

שרון דינור:

כתבתי את זה רגע, תסתכלו רגע, חומרי גמר, יש לשקול שמירה על הטייח שהינו חומר אופייני בשיכונים, חומרי הגמר, בתיאום מחלקת השימור. אני יכולה להגיד לכם, אני יכולה להגיד לכם ש - , במבנים של הל"ה, שהם גם שיכונים כאלה, היה לנו ויכוח בראשון שהגיע, ויכוח מטורף, תושבי

ירושלים בגדול הם לא אוהבים טייח, הם רוצים יוקרתי, ואני חיפאית, אני לא יכולה את ה - , במקור, אני לא נרתעת מטייח, אבל זה היה ממש,

ציפי רון:

ברור.

יוחנן וייצמן:

בוא נחזור לקרן קיימת.

שרון דינור:

שנייה רגע, ואז הם באמת החטיאו שאפשר, לצפות את זה, אז יש לנו בניין אחד ככה, בניין אחד ככה, והאמת היא אני אגיד לך ראיתי, אני אחפש לך, שתי חלופות של אותו בניין בהדמיה. שתיהן של אדריכל מוכשר, גם הטייח, וגם האבן משגע, ובסופו של דבר אמרנו, אם האדריכל, (לא ברור) את האבן, רק שתדעי שהיה, אז בגלל זה כתבתי יוחנן, הוספתי פה שורה,

ציפי רון:

יכול להיות שצריך לחשוב בצורה מאוד יצירתית, אולי בבניין חדש לשלב גם חלק מהישן, ולעשות תיעוד של זה, אנחנו פשוט מאבדים את הפרק הזה בהיסטוריה, בהיסטוריה של הבנייה בירושלים, זה לא רק התרבות של הבנייה, זה מה שהיה פה, זה התרבות החומרים, זה התרבות הכלכלית, זה המון, זה סיפור גדול. עכשיו יכולים לחשוב על שילוב של זה, יכולים וצריכים לא חשוב על תיעוד של זה, זאת אומרת לא לתת לזה לעבור מתחת לרדאר, בלי התייחסות, אנחנו מאמנים אותם.

עו"ד דני ליבמן:

טוב, בהמשך לדיון הארוך על העצים, אנחנו עוברים לדון בקרן הקיימת לישראל,

יוחנן וייצמן:

כן, מה?

איציק שוויקי:

רחוב, לא את הקרן הקיימת, התוכנית החדשה, קרה,

יוחנן וייצמן:

איזה תוכנית?

איציק שוויקי:

של קרן קיימת.

ציפי רון:

קק"ל,

איציק שוויקי:

כמה מותר שמה? 4 קומות לדעתי, לב רחביה, כמה קומות הוא רוצה?

שרון דינור:

איפה?

יוחנן וייצמן:

5, נותנת,

שרון דינור:

עברנו לקק"ל?

יוחנן וייצמן:

עברנו לקק"ל, כן,

איציק שוויקי:

רגע, 4,

יוחנן וייצמן:

היא נותנת 5 ונסיגה. 4 ושלושת רבעי,

איציק שוויקי:

4 ושלושת רבעי, על 4,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

הוא רוצה,

שרון דינור:

אפשר להגיד לכם מילה על ה –

ציפי רון:

כן, תציגי את ה -

שרון דינור:

תראו רגע, פה זה סיפור מעניין אני לא, קודם כל אני אגיד לכם שהם עשו פה תיאום מאוד נרחב איתנו, זה תמיד טוב.

איציק שוויקי:

ברחביה הבתים הייחודיים ברחביה, מה?

שרון דינור:

זה בניין שאנחנו הוספנו אותו, ממש לאחרונה, לרשימת השימור,

יוחנן וייצמן:

רשימת שימור,

שרון דינור:

כן, הוא לא היה, הוא לא היה בתוכנית, הוא לא היה בתוכנית 9988 לשימור, הוספנו אותו, הוא בבניין, שאם מסתכלים עליו מהרחוב לא כל כך רואים אותו, כי יש מכולת שסגרה ועשתה סגירות. אבל מאחורי הדבר הזה יש חזית מקסימה, אוקי, עכשיו הם עושים בינוי לפי רחביה, והיה לנו קונפליקט אחד, הקונפליקט היה נוגע לחנייה, הם רצו מתוך החזית השמורה היפה הזאת, הם הרצו חצי ממנה, או בין חצי לשליש, עבור חנייה, ואנחנו אמרנו שזה לא,

יוחנן וייצמן:

לא תואם את 9988,

שרון דינור:

אנחנו רוצים לראות שיש לך רק חזית אחת שהיא לשימור, ושליש ממנה אתה לוקח לזה, הפנים כאן לא, כי אין פה לא נשמר משהו. אז זה בעיה. ומצד שני, גם בעיה להכניס לקרן הקיימת, למרות שהיא קרובה, אבל בשכונת רחביה, אנשים קרובה לציר רק"ל בשכונת רחביה אנשים יגיעו עם רכבים, מה אנחנו נעשה איתם, יחנו על ה - , על הגני ילדים, על השצ"פים, על המדרכות, אז זה גם בעיה. אז מצאנו,

איציק שוויקי:

יש, יש חניון גדול ב - 9988 בגינה הזאת של רחביה.

שרון דינור:

החניון לא קיים פשוט, נכון, אז,

יוחנן וייצמן:

9988 יש מקום שמוצע,

שרון דינור:

אז שיחנו על המסמכים של 9988,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

כן, ועל המנהרה שברמב"ן גם,

ציפי רון:

יכניסו את האוטו לתוך מעטפה.

יוחנן וייצמן:

לא, המנהרה כבר לא קיימת.

איציק שוויקי:

מנהרה של רמב"ן?

יוחנן וייצמן:

במתן תוקף לא ביטלו אותה?

איציק שוויקי:

אני חושב שהיא קיימת.

יוחנן וייצמן:

את צריכה לרדת.

שרון דינור:

אני מכירה שיש מתחת ל - , לרד"ק שמה בכיכר הקטנה, ויש מתחת לנשיא, ברמב"ן אני לא מכירה,

איציק שוויקי:

לא, מנהרה.

לורה ורטון:

איזה מנהרה?

איציק שוויקי:

בצד הכביש,

שרון דינור:

אני לא מכירה, אני מצטערת, אני לא זוכרת.

איציק שוויקי:

הייתה צריכה להיות מנהרה כזאת, שעוברת מצד לצד.

שרון דינור:

עכשיו אם אתם, אני רוצה שתשימו לב, שאם יש, יש לנו רק 10 הערות לתוכנית הזאת, זה בגלל שהיא עברה תיאום, וגם הערות אני מניחה הם,

יוחנן וייצמן:

טכניות,

שרון דינור:

הן טכניות ומסוכמות. רציתי רק, רק להראות לכם את הפתרון שעשינו עם החנייה, בסופו של דבר, אני מאוד מקווה שזה מה שיקרה במציאות,

איציק שוויקי:

מה שהם הראו לך היום?

שרון דינור:

מה שהם הראו, אני מאוד מקווה שזה יראה, אני אראה לכם תיכף שזה ייפתח. כי מה שהם עשו, הם יצרו מין רמפה שהיא יורדת, ואז הכניסה היא יותר נמוכה מה - , מהחזית, זה ה - , תיכף אני אראה לכם את זה, אז זה פגיעה יותר מינימאלית, אני קצת מצטערת שהמסחר בגלל זה בגלל שיש רמפה שנכנסת, זה מסחר שאמור להיות לפי תוכנית לא חשוב, אמור להיות מסחר שם, אז הוא יגדע בחלק ממנה, בכניסה לחניון,

יוחנן וייצמן:

גלה לי, מה?

לורה ורטון:

אבל לא הבנתי, אבל החנייה תהיה מתחת למסחר, או הוא יחסום? אני לא הבנתי,

שרון דינור:

אני אראה לכם, אני אראה,

איציק שוויקי:

רגע, זה הבניין? זה לא הבניין מסחרי. הבניין הזה גם מאופיין מגורים.

מורן בן זיו:

לא, מכבים טיפה, קר.

שרון דינור:

אוקי.

ציפי רון:

אגב בהזדמנות זאת, אני רוצה להגיד שבשנים האחרונות, עשו שיפוץ של החצר של הגמנסיה, וכתנו שם עצים בלי רחמים.

יוחנן וייצמן:

להכניס אותם?

ציפי רון:

עצים, (לא ברור) של הגמנסיה,

שרון דינור:

תראו, קודם כל שיש פה מלא עצים לשימור, כולם נשמרים, אוקי, זה חשוב להגיד.

ציפי רון:

והשכנים כרתו. הנה, אתם, אתם רואים שהכניסה למעלית רכב, היא מתוך הבניין, אבל היא מתחילה, אתם רואים נמוך יותר, רגע, אני אראה לכם בחתך, רגע.

איציק שויקי:

הבתים החד – קומתיים.

יוחנן וייצמן:

9988 לא ביקשה על הבניין שימור, נכון?

שרון דינור:

לא, ברור שזה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אני אומרת זה ברור שזה בניין, ש - ,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני שואל על גבי הריסות, לגבי הוראות של החנייה יש לה גם 9988 גם הוראות חנייה,

שרון דינור:

זה לא, לא מצליחה ל - , בוא נראה רגע, אולי אפשר להראות פה, הנה תסתכלו רגע בבקשה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אפשר להם גם לשנות את הגודל של לקבוע מסחרי, וגם לקבוע שימור, זה לא תמיד הולך בהלימה, כי לפעמים הפתחים הגדלים הם לא מתאימים, אבל כאן אפשר להם להגדיל את הפתח, כדי שיהיה בית קפה שם, דברים מאוד מאוד יפים שקורים היום לאורך הרחוב הזה, מי שהולך שמה זה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

או שהוא היה בתי קפה, וזה, החלונות האלה נשארים בול אותו דבר, וזה החנייה, היא עושה בעצם חיקוי של מה שיש פה, והיא מתחיל, לא כל זה חור לחנייה, אלא היא מתחילה בירידה, יורדים מהרחוב פה מקק"ל.

לורה ורטון:

מאיפה נכנסים?

שרון דינור:

נכנסים פה לתוך החנייה, כאן,

לורה ורטון:

אבל יש שם, איפה? יש פתח ב - ,

שרון דינור:

יש פתח,

לורה ורטון:

בגדר?

שרון דינור:

יש פתח שעולה ויורד, כן, יש פתח בגדר, הוא פתח קיים. אז, הפתח הוא,

יוחנן וייצמן:

לא מגדילים,

שרון דינור:

זה הפתח,

יוחנן וייצמן:

את הפריצה בגדר?

שרון דינור:

זה הפתח. אז זה, זה זה. אוקי, נקרא להם? בוא נקרא להם. המצגת, הם שלחו לי מראש.

מורן בן זיו:

כולם שלחו מראש.

שרון דינור:

לא, ארז לא שלח מראש.

רות קלפיש:

שלום, היי. מה נשמע? קארין לא באה? קארין לא תהיה פה?

שרון דינור:

את רוצה שנקרא לה? כבר אמרתי שזה נעשה בתיאום, איתך.

רות קלפיש:

אוקי, הכול בסדר.

שרון דינור:

אתם תציגו, ואחרי זה תגידו למה.

רות קלפיש:

כן, רגע אבל קארין. רות קלפיש, ענת חזן.

משה שפירא:

ומשה שפירא.

דובר לא מזוהה:

את משה אני מכיר.

רות קלפיש:

מיותר להציג.

יוחנן וייצמן:

יופי.

רות קלפיש:

אוקי, אז המבנה שלנו ברחוב קרן קיימת לישראל, זה איזה שניים שלושה בניינים כזה מבית אביחי, קרוב לחצר, קרוב לקרן היסוד. כיום יש שמה, על החזית האחורית אפשר להבין מה היה פעם בחזית הקדמית, כי היום היא מכוסה לגמרי, וחלקית הרוסה ומכוסה עם כל מה שהסופר עשה שמה, אז אנחנו בעצם, בתיאום מאוד מאוד ארוך עם קארין, עשינו שמה, ניסינו לשפר את כל, ושרון, סליחה, עם שתיכן. ניסינו לשפר גם את המבנה, וגם את החצר הקדמית שהיא תהיה כזה מזמינה ונכונה לרחוב, בנוסף לפרויקט שאנחנו מקימים שם. רגע, אז זאת החזית הקדמית, כשבועצם אנחנו עושים לא (לא ברור), אבל אנחנו עושים איזה שהיא רחבה, והופכים את כל החזית הקדמית אנחנו שמים

אותה למסחר, לפי ההנחיות שקיבלנו צריך לעשות קומת הקרקע מסחר, אנחנו מגדילים פה קצת את הפתחים, כדי לאפשר פה מסחר, ועושים פה איזה שהיא רחבה שתהיה מזמינה,

ענת חזן:

רגע, שינינו את הפתח הזה,

רות קלפיש:

נכון, אבל לא רואים אותו פה, אבל במקרה הפך לדלת, קיבלנו הנחייה להפוך את זה לדלת. יש כאן כניסה לחנייה שכמעט לא רואים אותה, הצלחנו להגיע בשיתוף עם היועץ תנועה, שיפוע כזה, שהגובה של (לא ברור) המעלית לא מגיעה בכלל לחלון לשימור, אז אנחנו גם לא נוגעים בחלונות הקיימים לשימור. ו - , זה פחות או יותר מה שיש לי להגיד. כאן בעצם השביל, שמפריד בינו לבין הגמנסיה, בין הגמנסיה היא ממש כאן. כאילו,

ציפי רון:

זה השביל של (לא ברור).

ענת חזן:

נכון,

ציפי רון:

זה פרויקט, זה לפרויקט.

רות קלפיש:

נכון,

משה שפירא:

לב רחביה.

שרון דינור:

החזית הקדמית המוצעת כבר לא נראית,

רות קלפיש:

כן, הנה המעלית, אבל נפתח פה, זהו,

שרון דינור:

אתם ביקשתם גם, כי רצינו מסחר.

ענת חזן:

רצינו את זה בהתחלה, ואז,

רות קלפיש:

אנחנו ביקשנו, חצר עילי, ואז קארין אמרה שגם את זה אפשר, ואז לקחנו את זה ולא הספקנו לעדכן
ב - ,

שרון דינור:

גם ראיתי, ראינו מקודם ב - ,

רות קלפיש:

בתוכניות, בדיוק, עדכנו את זה ובהדמיה לא (לא ברור), ואפרופו מנזר רטיסבון יש לנו גדר אחורית,
שגובלת עם המנזר, שהיא באמת מהמאה ה - 19, ואנחנו גם עושים עליה שימור. אז,

לורה ורטון:

רגע, אפשר ללכת אחורה? לגבי הגג.

רות קלפיש:

כן,

לורה ורטון:

אפשר להסביר מה זה?

רות קלפיש:

מה? כל הקומות למעלה?

ציפי רון:

לא, הבליטה על הגג.

לורה ורטון:

מה זה על הגג?

רות קלפיש:

זה, זה מבנה עלייה לגג עם מעלית.

לורה ורטון:

המעלית תגיע עד לגג? תוספת, לא, כי זה נראה זה עוד תוספת גובה.

יוחנן וייצמן:

זה 9988,

רות קלפיש:

אוקי, זה בשביל ה - ,

ענת חזן:

הפיר של המעלית,

יוחנן וייצמן:

4 ונסיגה.

שרון דינור:

אבל,

יוחנן וייצמן:

2.5,

רות קלפיש:

זה יצא יותר,

ענת חזן:

בגלל ה - ,

רות קלפיש:

כן,

ענת חזן:

המעקה שהוא נראה, עשה את זה כאילו זה,

רות קלפיש:

אבל זה אמור להיות פה מעקה אחר. אוקי, בגדול באמת המלצה נורא קצרה, בגלל שרוב ההסכמות כבר הגענו מלכתחילה. אבל יש פה כמה נקודות שאני אשמח להתעכב עליהם, שזה בעיקר

דיוקים של ניסוח, בגלל שאנחנו לא רוצים להיתקע בהמשך הדרך, אנחנו כבר רואים את הצעדים הבאים, ולא רוצים להיתקע, למשל נקודה מספר 4, חדר שנאים טרנספורמציה ימוקם במפלס קומת המרתף, גישה וחדר מדרגות, כמובן אנחנו תמיד מתכננות ככה, אם נידרש לחדר שנאים, אנחנו נתכנן אותו ככה, כרגע עוד לא קיבלנו דרישה ממחלקת,

שרון דינור:

מה אכפת לך שזה יישאר ה - ?

רות קלפיש:

אני אגיד לך למה, אני אגיד לך למה, תראי ככל שיידרשו בחצר צידית, ולא כלפי חצר קדמית, אנחנו גם נשמח לעשות את זה, אבל אין לנו מושג,

שרון דינור:

זה ההמלצה, לא צריך להתרגש מזה.

רות קלפיש:

אין לי בעיה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

רות קלפיש:

אני רק רוצה להוסיף להחלטה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לתת.

רות קלפיש:

לא, אני רק מבקשת להוסיף להחלטה, ככל שיתאפשר במסגרת אישור התוכנית מול חברת חשמל, טכני לגמרי. רק בשביל שאני לא אתקע אחר כך ויגיד לו החלטת הוועדה ולא יודעת מה, אני תכננתי חדרי טרפו, (לא ברור) עשינו את זה, וזה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, הלאה, מאה אחוז.

רות קלפיש:

אז אני לא דואגת אבל פשוט רק בשביל לכסות את עצמי.

שרון דינור:

אתם מבינים שהחצר הקדמית היא מסחרית או שמיותר לציין?

יוחנן וייצמן:

היא לא תעשה שמה פירים, היא לא תהרוס לעצמה את ה - ,

רות קלפיש:

ברור, ברור. אני רק רוצה שהניסוח יהיה יותר קל לי. יש להציע שיפור תכנוני למרפסות חזית דרומית קדמית ללא דירוג, שאינו תואם את אופי האדריכלי של האתר, ניתן לבחון חלופה של מרפסות זיו בחזית הצד.

יוחנן וייצמן:

בסדר, הלאה, תמשיכי לסעיף הבא.

רות קלפיש:

מעקה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

רות קלפיש:

מרפסות סוכה קריטי,

יוחנן וייצמן:

הלאה, הלאה, בסדר.

רות קלפיש:

אוקי, ייכתב בהיתר - כי לא תותר הריסה ופירוק והרכבה של גדרות לשימור חזית צפונית.

שרון דינור:

רגע, סליחה שנייה, אני רוצה כן להתעכב על מרפסות,

רות קלפיש:

אוקי,

שרון דינור:

אם הייתם עושים את ההשלמה, כאילו במרפסות סוכה, עם השלמה דמה, מה היה הבעיה?

רות קלפיש:

מה זה?

שרון דינור:

אם היינו, את ההשלמה.

ענת חזן:

תראי לה את זה.

שרון דינור:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

זה ויכוח אדריכלי

רות קלפיש:

זה אדריכלי, זה פחות שימורי, אני מאמינה שזה פחות שימורי, זה כאילו, אני מסתכלת אני,

שרון דינור:

אבל אתם חשבתם שזה תוצאה טובה?

רות קלפיש:

כן, אני עומדת מאחורי ההצעה הזאת.

שרון דינור:

לא על זה, הזאתי,

יוחנן וייצמן:

הדמה, החורים.

ענת חזן:

תן לי כזה יפה.

רות קלפיש :

לא, לא,

יוחנן וייצמן :

אני בטוחה שדמה זה יותר יפה? אני לא יודע,

רות קלפיש :

אני גם תסתכל על החלונות, המרפסת התחתונה נעשה כמוה, זה יפגע בחלונות, אני לא כל כך מאמינה בדמה במקרה הזה, אוקי, גם קווי הבניין בצד לא מאפשרים לי לעשות חזיתות לצד.

יוחנן וייצמן :

ברור,

רות קלפיש :

אני לא יכולה,

שרון דינור :

בסדר.

רות קלפיש :

היא כותבת - לא תותר הריסה פירוק והרכבה של החזיתות, גדרות, ברור, הכול בסדר, הכול בסדר. דבר היחיד זה לא תותר התקנת (לא ברור) סגירה בחצר קדמית או בצמוד לחזית ראשית. אנחנו לא דחוף לנו לעשות מסחר בחזית קדמית, התבקשנו לשים מסחר בחזית קדמית, ואם אני מבטלת להם אפשרות לסגירת חורף שממש כתובה בהיתר, אני בבעיה קשה, כאילו אני מייתרת,

יוחנן וייצמן :

9988 מאפשרת סגירות חורף בקק"ל או לא, זה השאלה היחידה.

משה שפירא :

כל הרחוב מלא בסגירות חורף, וזה,

יוחנן וייצמן :

אני שאלתי אותך, 9988,

ענת חזן :

יש,

רות קלפיש :

אני לא זוכרת,

משה שפירא :

לא, לא, אני אגיד,

יוחנן וייצמן :

אבל אז היה לנו אז את הסיפור.

משה שפירא :

יצא הנחייה לסגירת חורף במבנים לשימור, שיצא מהחלקה, משהו טרי.

רות קלפיש :

לכן אני לא אומרת לאפשר באופן גורף, אני אומרת לא לאפשר באופן גורף. אני אומרת בתיאום עם מחלקת שימור,

עו"ד דני ליבמן :

יש תב"ע,

רות קלפיש :

אם יעשו מצללת חורף, תוסיפו, שאם רוצים לעשות מצללת חורף במגרש הזה, צריך להתייעץ עם מחלקת שימור. ואז זה מקובל.

עו"ד דני ליבמן :

יש את ה - ,

יוחנן וייצמן :

יש תב"ע של פרגודים, אבל אני מדבר בלי זה, אני מדבר על 9988.

עו"ד דני ליבמן :

לא, היא לא מתייחסת, לא,

יוחנן וייצמן :

לא, היא נותנת הוראות ברורות איפה לעשות או לא,

עו"ד דני ליבמן:

סגירת חורף,

יוחנן וייצמן:

כן, התב"ע האזורית נותנת הוראות,

עו"ד דני ליבמן:

יכול להיות, אני צריך להיזכר.

יוחנן וייצמן:

אני זוכר את זה מאז, מהסיפור שהיה לנו אז על רד"ק.

עו"ד דני ליבמן:

זה סגירות חורף זה נקרא?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

בוא נראה. יכול להיות כן,

ציפי רון:

איפה יש (לא ברור)?

עו"ד דני ליבמן:

זה קומה ספציפית.

רות קלפיש:

לא, אבל באמת יש את ה - , את ההנחיות לסגירות חורף, אפשר להרחיק את זה מהמבנה לשימור, יש המון פתרונות שאפשר לעשות את זה, ו - , נצליח לשמר.

יוחנן וייצמן:

יש סעיף ב - 9988,

שרון דינור:

תקשיבו בכל מקרה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע,

שרון דינור:

בכל מקרה, סגירת חורף בבניין שהוא ברשימת שימור, צריך לעשות תיאום עם המחלקה לשימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז בוא נעשה את זה, מצוין.

שרון דינור:

אז כרגע אין את זה, ואני מצטערת אנחנו לא יכולים עוסקים בדמיון מודרך,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אז כשיהיה את זה,

רות קלפיש:

אני רק רוצה שיהיה כתוב,

משה שפירא:

לא תותר.

רות קלפיש:

תנאי בהיתר שלא יוקמו מצללות חורף,

משה שפירא:

אפשר רק בדיון עם מחלקת שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, אפשר,

שרון דינור:

אני מורידה את הסעיף הזה, זה ברור שאתם לא מוציאים,

רות קלפיש:

ברור.

שרון דינור:

עץ (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן,

רות קלפיש:

ברור,

שרון דינור:

שיהיה ברור שאי-אפשר כרגע,

רות קלפיש:

אני פשוט,

יוחנן וייצמן:

ככל שתמצו, יבואו יעשו את ההליך הרגיל.

רות קלפיש:

גם זה לא מעניין, כאילו זה לא עניין שלי, זה עניין של היזם, שאני לא רוצה לפגוע בו. אוקי, ייכתב בהיתר כי שטח קרקע לשימור החצר 10 עצים בוגרים, מדובר בשלושה, אוקי, אני אראה לכם רגע את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

זה יהיה לך קשה לשכנע אותנו.

רות קלפיש:

סך הכול, אז אני אקדים ואומר, שבהתחלה הצענו, זאת אומרת יש כאן עניין של קומת חנייה, קומת החנייה מוגבלת לפי 9988, לא לעבור קו בניין קדמי, לתשומת ליבכם הקו בניין הוא הרבה מעבר למבנה לשימור, זאת אומרת אני ועוד יותר נסיגה, מבחינת קומת המרתף. אחר כך אני עושה חנייה כלפי החזית האחורית, ואז יש פה מלא עצים שאתם רואים את הרדיוס שלהם, שהתרחקתי מהם,

שרון דינור:

רגע, על מה את מדברת עכשיו?

רות קלפיש:

על עצים,

שרון דינור:

על מרפסות?

יוחנן וייצמן:

עצים.

רות קלפיש:

לא, לא, זאת אומרת שהצלחתי, הצלחנו, ממש הצלחנו להרוס רק שלושה עצים, לפצות עליהם ב – 10 עצים נראה לי כאילו קצת, עכשיו אני אספר, אני אשתף אתכם בנימה אישית, משהו כמו חצי שנה אחרונה, שנה אחרונה, שלמה דניאל מחלקת שפ"ע, הוא מחמיר יותר מ - , אני לא יודעת כמה אתם מחמירים פה בחדר, אבל יותר מכל מי שאני מכירה באזור, ההנחיות שאנחנו מקבלות, הסחבת של ההתנהלות מולו, היא מאוד מאוד גדולה, ומתעמקים בכל פרט בסקר.

שרון דינור:

כמה אתם רוצים לשלב?

רות קלפיש:

לא, אני לא רוצה לקבוע מספר, אני רוצה לקבוע ערכיות כמו ששפ"ע עושים.

שרון דינור:

אבל בסדר, מה זאת אומרת?

רות קלפיש:

מחלקת שפ"ע הם לוקחים את הערכיות של כמה עצים אני כורתת.

שרון דינור:

אני רוצה שיהיה עצים נגיד בחלק האחורי, (לא ברור) גם אדמה גננית. כמה נקבע שם, את מציעה שלושה עצים,

רות קלפיש:

אז אני אומרת,

שרון דינור:

אם אני לא אקבע כלום, אז לא יהיה כלום,

רות קלפיש:

אני מציעה, אני מציעה לכתוב שבהתאם לחוות הדעת מחלקת שפ"ע, כי הם, הם מחמירים לא פחות מאיתנו,

שרון דינור:

לא, לא,

רות קלפיש:

בפיצוי נופי.

ציפי רון:

לא, לא, לא,

שרון דינור:

לא, אנחנו נכתוב,

רות קלפיש:

אז אתם רוצים מספר אחר?

שרון דינור:

אני אומרת, בואי אפשר לדבר מספר, אבל צריך להגיד שיהיה בחלק האחורי, שיש בו גם אדמה גננית, וזה.

רות קלפיש:

אין מספיק אדמה גננית, כי רק שם הצלחתי לעשות לחניון תת קרקעי.

שרון דינור:

אני ראיתי בזה שלך,

רות קלפיש:

אני אפתח.

שרון דינור:

את יכולה להראות רגע בהרמוניקה?

רות קלפיש:

כן,

שרון דינור:

כן, לי הנה נדמה שכן, אולי אני טועה.

רות קלפיש:

אז שימו לב, זה קומת,

יוחנן וייצמן:

תגידי לי שנייה אחת, אפשר שאלה? מתכננות.

שרון דינור:

יש לך מלא,

רות קלפיש:

נכון, נכון, אבל זה לא לעץ בוגר, זה לעץ קטן.

יוחנן וייצמן:

המתכננות, אפשר שאלה אליכן?

רות קלפיש:

כן,

יוחנן וייצמן:

ה – 9988 כן מאפשרת בחזית, לעשות מתחת לחזית קדמית אם אני זוכר נכון, אם אין שמה עצים.
אז אולי תעשו כן,

רות קלפיש:

לא לפני קו בניין.

שרון דינור:

מה הבעיה בכלל מבחינת,

איציק שוויקי:

לא, אם אני מצליח לשמר עצים, שיעשו חנייה מתחת ל - ,

שרון דינור:

הם שימרו עצים, הויכוח הוא על העצים החדשים, אין להם בעיה,

רות קלפיש:

היה לנו מקום חנייה ביטלנו אותו בתיאום עם מחלקת שימור, זה מה שביטלת אותו חנייה, הצלנו את שלושת העצים האלה. ארבעתם, ביטלנו פה מקומות חנייה, כבר עכשיו ככל הרבה מאמצים כלפי העצים, אז המקום היחיד שיש לי שתילות זה זה, אבל זה לא בדיוק שתילות של עצים בוגרים,

שרון דינור:

לא, א', לגמרי,

רות קלפיש:

יש מוסיף לי (לא ברור).

שרון דינור:

חבר'ה, אז יש לכם מספיק,

ציפי רון:

אבל יש הנחיות, איד,

רות קלפיש:

ושתלנו מקדימה 4.

ציפי רון:

(לא ברור) עץ בוגר.

רות קלפיש:

מה?

ציפי רון:

יש הנחיות מה הרכיבים לעץ בוגר, את תראי על הרבה חניונים עצים ענקיים,

רות קלפיש:

עצים ענקיים?

ציפי רון:

ברור,

שרון דינור:

לא, יש לך אדמה גננית פה, ממש (לא ברור).

רות קלפיש:

אין לי בעיה, אבל אני לא, אני לא יכולה להתחייב לכמות מסוימת של עצים, לפני שאני בוחנת את זה עם האגרונום כמו שצריך.

שרון דינור:

בסדר.

ענת חזן:

אנחנו סימנו,

רות קלפיש:

אגב סימנתי, אגב סימנתי ארבעה עצים נוספים בחזית, ששמה הכי קל לי להוסיף זה גם תורם לרחוב, זה גם,

שרון דינור:

שמה חשבתי להגיד, שאולי, מספיק להסתפק בעצים שבצדדים, כי זה חזית מסחרית.

רות קלפיש:

אנחנו רוצים לחשוף אותה.

ציפי רון:

זה לא יפריע לחזית מסחרית.

שרון דינור:

אנחנו רוצים לראות את החזית לשימור, באמת.

ציפי רון:

זה לא יפריע.

רות קלפיש:

אז אפשר לסכם, ארבעה עצים ופשוט נפזר אותם ב - ,

ענת חזן:

שניים בצדדים, זה לא מפריע (לא ברור).

רות קלפיש:

הנה שניים,

ענת חזן:

שניים עצי דקל.

רות קלפיש:

אולי אפשר להחליט שהשניים האלה יעברו לאחורה. אני מקבלת.

שרון דינור:

יללה, זה לא מספיק חשוב.

רות קלפיש:

לא, אני רק רוצה חשוב לי שזה לא יהיה עשרה עצים, אני לא יודעת אם אני,

שרון דינור:

בסדר, אנחנו, אני,

ציפי רון:

עכשיו רציתי שתראי רגע את החזית שוב, של הבניין.

רות קלפיש:

כן, אוקי, מה? הדמיה?

ציפי רון:

כן,

ענת חזן:

אפילו בתוכנית עדיף, שהיא תראה את זה,

ציפי רון:

יש לך, לא, אני רוצה מהדמיה.

ענת חזן:

היא רוצה לראות את המרפסת, אני רוצה שתראי עד פה,

ציפי רון:

מרפסת בדיוק,

ענת חזן:

תסמני את החתך.

ציפי רון:

את המרפסת הראשית, עכשיו השיא שלה, לא, בהדמיה.

ענת חזן:

אבל בהדמיה זה לא, זה לא מדויק,

רות קלפיש:

זה לא מדויק.

ציפי רון:

מה זה פה?

ענת חזן:

זה ממש שימור, מפה סימנו את המרפסת,

שרון דינור:

טוב, יללה תודה רבה. אני חושבת שהסתיים הדיון, כי כיסינו את הכול.

ציפי רון:

הבסיס של המרפסת, זה הקומה הראשונה הוא על הבניין לשימור,

שרון דינור:

נכון,

רות קלפיש:

זה על ה - ,

יוחנן וייצמן:

שישימו שם פרט הפרדה בסדר,

ענת חזן:

זה על ה - , על הקו.

רות קלפיש:

לא, אבל מדלפה.

ענת חזן:

מדלפה. את רואה את הסגול, זה בדיוק עד שמה שורות אבן.

רות קלפיש:

הנה זה,

ענת חזן:

זה המדידה,

רות קלפיש:

זה הנוזל.

איציק שוויקי:

זה גג רעפים.

שרון דינור:

תקשיבי הדמיה שלכם, אם זה באמת ככה, אני ממש חושבת (לא ברור).

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

קומה חמישית.

שרון דינור:

יש לנו סדר היום עמוס, אנחנו צריכים זה. נהנינו.

רות קלפיש:

תודה רבה.

משה שפירא:

תודה.

עו"ד דני ליבמן:

חנייה (לא ברור) ליד הבית.

משה שפירא:

זה פשוט זה, (לא ברור) שם עצים.

עו"ד דני ליבמן:

אני רוצה לראות אם חונים שם,

משה שפירא:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

משה, תוכל לחכות חצי דקה?

איציק שוויקי:

לאט לאט, של הגגות רעפים,

יוחנן וייצמן:

מה עשינו ככה? סעיף 4 להוסיף את המילים - ככל שיתאפשר, נכון?

ציפי רון:

לא, לא ככל שיתאפשר, ככל שיתאפשר זה,

יוחנן וייצמן:

סעיף זה החדר שנאים, אין לנו הרבה.

שרון דינור:

אני כותבת ככה, אני אגיד לכם מה אני אכתוב, אני כתוב פה, רגע, חדר שנאים, ככל, ככל ותהיה גישה מחברת חשמל, מחברת חשמל תוחזר לתיקון מול מחלקת השימור.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

יפה.

עו"ד דני ליבמן:

תוסיפי ה' לדרישה.

שרון דינור:

בסדר, דורשים אני אוסיף,

יוחנן וייצמן:

הסעיף הבא ירד,

שרון דינור:

הורדתי את 5,

יוחנן וייצמן:

סעיף 9 גם הורדת בטח. וסעיף 10 צריך לקבל החלטה,

שרון דינור:

(לא ברור) למה שאני אוריד אותה? הם לא ביקשו את זה, לא דיברנו על זה בכלל. את זה, את זה לא תותר מצללה,

יוחנן וייצמן:

המצללה, רק את החצי, את צודקת.

עו"ד דני ליבמן:

אני רק מזכיר,

איציק שוויקי:

סתם שאלה שנשאלה,

עו"ד דני ליבמן:

שנייה, שנייה, סגירת חורף זה רק לבית אוכל,

איציק שוויקי:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא כל עסק יכול,

איציק שוויקי:

ירקן לא יכול לעשות,

עו"ד דני ליבמן:

שהוא עושה לו סגירת חורף, אם יהיה בית קפה,

איציק שוויקי:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

יגישו בקשה, ואז אתם תוכלו לדון,

יוחנן וייצמן:

כן, נדון בדרך הרגילה, מה?

איציק שוויקי:

תגידי שאלה, למה לא חייבתם אותו (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

ומספר עצים, מה שתחליטו, אני לא,

איציק שוויקי:

מה? למה גברת לא החליטה על גג רעפים? שרון. עם הגג רעפים, למה לא יהיה לו גג רעפים?

שרון דינור:

כי זה לא שייך כבר בגובה הזה, תסתכל רגע,

איציק שוויקי:

כשאת מסתכלת על ירושלים מלמעלה,

שרון דינור:

אז אני אומרת זה נראה, אני לא יודעת אם יצא לך,

איציק שוויקי:

זה נראה אחרת, זה השאלה, כמו שפה,

שרון דינור:

אני מסכימה איתך,

איציק שוויקי:

כמו שפה עכשיו אנחנו מוסיפים,

שרון דינור:

אבל באמת אני אומרת לך שאיתם אני, אני מסתכלת על הבניין הזה, לשים עליו גג רעפים זה נראה לי,

איציק שוויקי:

לא, הם ישתמשו בגג,

שרון דינור:

לא שייך.

איציק שוויקי:

את רואה את העצים שם? יהיה שם,

שרון דינור:

אני חושבת ששימוש בגג,

איציק שוויקי:

יש פנטהאוס,

שרון דינור:

התקבלה החלטה.

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

שזה בסדר להשתמש בגג.

איציק שוויקי:

לדעתי,

שרון דינור:

תראה, תדמיין את הדבר הזה עם גג רעפים, זה, כי לי הוא נראה,

איציק שוויקי:

אם את שואלת אותי יש שם בריכת שחייה, כמה נתערב?

שרון דינור:

אין לי שום דבר נגד בריכות שחייה, נהפוך הוא, אני אוהבת לשחות.

איציק שוויקי:

לא, אני אומר שיש שם בריכה.

שרון דינור:

אז מה? השאלה פה היא שאלה עקרונית, לא אם בריכה כן או לא,

איציק שוויקי:

לא, השאלה אם את רוצה שירושלים תהיה עם גגות ראוי,

שרון דינור:

אתה יודע, אתה יודע קונרד צייק אמר על זה.

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

אתה יודע מה קונרד צייק אמר על הגגות רעפים, שהם הורסים את הצביון של,

איציק שוויקי:

את יודעת שבעיר העתיקה לא היה גג רעפים אחד, עכשיו לך,

שרון דינור:

את יודעת,

איציק שוויקי:

את התצ"אות ותראי רק ברובע היהודי, כל החבר'ה היה לו בנו שם גגות רעפים, נו באמת, אז צריך להוריד, בעיר העתיקה נדבר,

ציפי רון:

מה קונרד צייק אמר על הגגות רעפים?

שרון דינור:

הוא אמר בסוף המאה ה-19 הפטנט הזה של גגות רעפים בייצור תעשייתי, שהתחיל מאמצע המאה ה-19, הרג את האופי המקומי של ירושלים, את הכיפות ואת הקמרונות, הכול הוסתר, אז הוא אמר הוא יצג נגד, זה באותה רוח אני אומרת לעצמי, מי שיבוא אחריו,

ציפי רון:

אבל בבית שלו הוא עשה גגות רעפים,

שרון דינור:

נכון,

ציפי רון:

בבית שלו ברחוב הנביאים, יש גגות,

שרון דינור:

נכון,

איציק שוויקי:

כן, בקפלה.

שרון דינור:

תראו רגע, תסתכל לעניינו, הבניין הזה בצד הזה הוא היחיד עם גג רעפים, אוקי, בגלל זה אם הוא היה חלק מהמרקם הזה, אולי הייתי מתעקשת יותר, אבל בגלל שהוא, כבר בחלק שהוא לגמרי, לגמרי בלי גגות רעפים, וכל החלק שקק"ל וצפונה, היה נראה לי ש - , נכון לוותר על זה, ויש פה אדריכלות שסך הכול אני מאוד מרוצה ממנו.

ציפי רון:

נראה לי בסדר, ברחביה.

שרון דינור:

(לא ברור) גם.

ציפי רון:

נראה לי בסדר.

איציק שוויקי:

תוכנית זה,

ציפי רון:

אני לא רוצה, שיעשו גג רעפים, כדי שלא תהיה ברירה, יכולים להכניס בזה עוד חצי קומה, או עוד קומה, בחייד, לכל דבר יש יתרונות וחסרונות. את התוכנית הזו, אז בוא נשאיר את זה ככה.

איציק שוויקי:

לא, אבל תשימי לב, תשימי גג רעפים,

ציפי רון:

לא אכפת לי שיקפצו,

איציק שוויקי:

גג רעפים בקומה, מאפס, כמו שהיה,

ציפי רון:

ברור.

איציק שוויקי:

לא, הגג הקומה שהם שמו שם, עוד גדר של מטר וחצי,

ציפי רון:

בניין המוסדות. זה סמוך לבניין של קק"ל על יד זה, לא,

איציק שוויקי:

לא היה גג רעפים של קק"ל בניין של קק"ל.

ציפי רון:

יש שם בניין של קק"ל.

איציק שוויקי:

כן, זאת עשתה את התוכנית הזאת, זה תוספת סלמה ארד,

ציפי רון:

יש שם (לא ברור).

שרון דינור:

רגע, אני סיימתי עם זה, לא,

יוחנן וייצמן:

סלמה ארד היא עשתה.

שרון דינור:

בוא נראה רגע,

איציק שוויקי:

ראש רחביה, את יודעת ראש רחביה?

ציפי רון:

כן, אבל ראש רחביה, זה סיפור אחר,

יוחנן וייצמן:

שלום.

איציק שוויקי:

הטלפון שלך צלצל רציני מאוד.

יוחנן וייצמן:

השאלה אם זה היה ציני או לא,

איציק שוויקי:

לא, אבל הם לא הפסיקו לנדנד.

יוחנן וייצמן:

כן, זה היה רציני.

איציק שוויקי:

רציני, אתה רואה?

יוחנן וייצמן:

סליחה. אני אגיד לך אחרי זה מה זה.

איציק שוויקי:

טוב, בוא נמשיך הלאה. אין הפסקה, אז אנחנו נמשיך.

שרון דינור:

יוחנן, מתי שבת יוצאת?

יוחנן וייצמן:

חמש ורבע, כן.

איציק שוויקי:

שש בבוקר היום היה חושך.

שרון דינור:

טוב, אני ממשיכה לתיק הבא. גם פה יש סוגיה של עצים, אז תתרכזו בבקשה, רגע. הבניין שאנחנו הולכים לדבר עליו עכשיו, הבניין הזה עם הארז בחזית שלו, אוקי, לא ארז קלפר, ארז רגיל. הבניין הוא לא בניין היסטורי, רגע להתחיל או לא?

איציק שוויקי:

לא, לא,

שרון דינור:

הוא אמר לי להתחיל.

איציק שוויקי:

תתחילי, תתחילי, תמשיכי.

שרון דינור:

אז אנחנו מדברים על כ"ט בנובמבר 27, תמ"א/38 / 2 הבניין הוא לא בניין היסטורי הוא כן בעיר ההיסטורית ברחוב עם הרבה מבנים היסטוריים, יש לו צמחייה, אנחנו רואים אותה גם בחזית עם הארז הזה, והגדר הקטנה, וגם אנחנו רואים את זה, שנייה,

ציפי רון:

זה ארז ארוכה יש,

שרון דינור:

אני לא יודעת את האמת,

ציפי רון:

תראי,

שרון דינור:

אני לא,

ציפי רון:

אני אגיד לך,

שרון דינור:

תראו, רציתי להראות לכם את הכמות של העצים פה מאחורה כאילו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

תראו איזה יופי. אוקי, בוא ננסה לראות מה אפשר לעשות בקשר לזה, אוקי, זה הדבר הזה, אני לא יודעת איך קוראים לו.

ציפי רון:

זה אראוקריה,

שרון דינור:

בכל מקרה מדובר בעץ בוגר.

איציק שוויקי:

זה וושינגטוניה?

שרון דינור:

הם,

איציק שוויקי:

את יודעת שזה אמרו שהוא פולש, רצו להכניס אותו לפולשים, (לא ברור). את יודעת את זה?

ציפי רון:

אני יודעת שהוא מתרבה,

איציק שוויקי:

כן,

ציפי רון:

הוא כל הזמן,

שרון דינור:

אני תיכף אני אראה לכם את הסקר עצים, אני אגיד לכם שגם פה, מרבית ההערות שלנו הם, יש פה גם תיכף את המצגת. מרבית ההערות שלנו הן מתייחסות לנושא של העצים והשמירה עליהם, כן, הבניין הוא נהרס. החניון פה בניגוד למה שראינו מקודם, התכסית שלו היא עוד יותר קטנה, זאת אומרת פה באמת כל מילימטר הוא נורא חשוב, וכל העצים שיש פה, כולם בתחום החלקה,

למעט אחת בעצם, נהרסים זה עצים עם ערכיות גבוהה. הבניין החדש הוא בניין יפה סך הכול, אין לנו המון הערות עליו, אבל היה רק משהו אחד, בואו תסתכלו רגע, אתם רואים שיש את האלמנט הזה של הכניסה שהוא אלמנט מלכותי כזה, הוא נראה לנו פחות מתאים ל - ,

ציפי רון:

זה כמו ברחוב,

שרון דינור:

כאילו הרחוב הוא די צנוע,

ציפי רון:

זה כמו בשדרות בן מימון, הבית הזה שליד המעבר שם, שהורס לכולם את הסביבה.

שרון דינור:

אני חושבת שהבניין הזה, יותר,

איציק שוויקי:

רופא שהחליף זה, אמציה, אמציה עשה אותו?

ציפי רון:

זה הבית על הפינה, שיש מעבר לכיוון, לכיוון רחוב עזה, מבן מימון לכיוון עזה,

איציק שוויקי:

מ – 11 ל – 9,

ציפי רון:

ובנו שמה עם חומה,

שרון דינור:

איזה מצחיק שהכניסו את זה לסקר עצים.

איציק שוויקי:

מול הקיוסק,

ציפי רון:

לא, לא מול הקיוסק.

שרון דינור:

את העציץ.

איציק שוויקי:

המעבר של עזה זה ה - , המעבר הצר הזה,

שרון דינור:

תראו זה את העצים האלה, זה בשבילך כעיקרון, אנחנו רואים שיש פה עצים שהם ברמה גבוה.

ציפי רון:

זה אראוקריה,

שרון דינור:

זה אראוקריה, נכון, יש את הברוש שהוא ב – 15, גם בערכיות גבוה מאוד לכריתה, ברוש נוסף בערכיות 13, כריתה כל, כל מה שכתוב פה לשימור הוא מחוץ לתוכנית, כן,

ציפי רון:

זה גם עצים הרבה יותר קטנים,

שרון דינור:

בוא נקרא להם, והם יציגו לנו את הבקשה.

ציפי רון:

אני רוצה רגע להגיד משהו, אני רוצה רגע להגיד משהו, של הבית, את אמרת שהוא נראה לך יפה, והכול, זבס, אני מקבלת את זה,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אני רק רוצה להגיד שאם מסתכלים על הבית שקיים,

שרון דינור:

אני אוהבת את הבית הקיים,

ציפי רון:

הבית שבא במקומו, אז, אמרנו,

שרון דינור:

אמרנו,

ציפי רון:

לסוף,

שרון דינור:

אמרנו, האמת מתי שהוא לשים קו,

ציפי רון:

מה את חייבת?

שרון דינור:

אתה חייב לבחור מתישהו,

ציפי רון:

כן, כן,

שרון דינור:

עדיין עם גישה כזאת,

רועי אלרועי:

רועי אלרועי אדריכל,

דובר לא מזוהה:

רועי מה?

רועי אלרועי:

רועי אלרועי.

מורן בן זיו:

ראיתי ששלחת לי,

רועי אלרועי:

כן, כן,

מורן בן זיו:

עדכון,

רועי אלרועי:

היום, כן.

שרון דינור:

טוב, עד שהדבר הזה, הוא לא עולה לי בינתיים. זה מצגת שלכם.

רועי אלרועי:

הבניין שלנו זה בניין, למה זה לא זז? החלקה היא כאן, זאתי החלקה שלנו, הבניין הוא לא לשימור, כאילו לא ע"פ 2878, ולא ע"פ המושבות. הנה הוא הבניין. כאן אין לו סימון,

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא הסוגיה, בוא,

רועי אלרועי:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה לא הסוגיה, אנחנו מאשרים את ההריסה, זה בסדר.

רועי אלרועי:

נכון. טוב, אוקי, אדריכל, התרחקנו, מעץ 6, אנחנו הצלחנו לשמור עליו, גם,

לורה ורטון:

רגע איפה זה 6?

רועי אלרועי:

12, 13, ו-14.

רועי אלרועי:

6 הוא פה.

לורה ורטון:

אוקי,

רועי אלרועי:

אוקי, על 7, 8, 10, 9, 11, גם על 12, ו – 13, וגם 14. אוקי, התרחקנו מהם,

יציק ליברמן:

13 ו – 14, לא 12.

רועי אלרועי:

מה? אנחנו לא פה יש לנו את ה - ,

יציק ליברמן:

לא, אלו כן, ו – 12.

רועי אלרועי:

ו – 12 גם כן הצלחנו קצת. אחר כך אוקי, מה?

יעקב גליקסמן:

7, 8 (לא ברור).

רועי אלרועי:

מה זה?

יעקב גליקסמן:

הערה 6,

רועי אלרועי:

בסדר, אנחנו לא, בסדר, אני חוזר לזה. לפי הסדר. אוקי, ע"פ הסיכום שלנו, בתכנון עיר אנחנו שומרים על כאילו אוקי, החלק הזה, של הגינה עבור הציבור, אנחנו (לא ברור) אף פעם על זה שאנחנו צריכים לתת את כל הגינה הקדמית, כאילו, זה דבר חדש, אנחנו אף פעם,

שרון דינור:

הוועדה פה כל הזמן עושה את זה.

רועי אלרועי:

מה?

שרון דינור:

כל הזמן הוועדה, זה לא חדש?

רועי אלרועי:

כן?

שרון דינור:

כן,

רועי אלרועי:

אז אצלי,

שרון דינור:

כי המטרה היא לא, להשאיר כלפי הרחוב חצר שהיא, שהיא לא חסומה במבוקים, ודברים כאלה,

רועי אלרועי:

אבל אז אי-אפשר, אבל אז אי-אפשר, כאילו אי-אפשר למכור דירות.

שרון דינור:

תראה, כעיקרון הייתי אומרת לך, הלוואי היית יכול להתחיל את הרמפה שלך יותר, בשיפוע לקרות אותה, ולהצמיד שמה על הגג של הגינה. או אם היית מצליח, או אם היית מצליח לעשות את הכניסה מהחזית הקדמית, ואז לייצר להם מרפסות, חצרות בצידי, זה שתי אפשרויות,

רועי אלרועי:

אבל אי-אפשר בצידי, בגלל השביל,

שרון דינור:

אבל אם, למה הכניסה? אם הכניסה הייתה במרכז?

רועי אלרועי:

מה?

שרון דינור:

אבל אם הכניסה שלך הייתה במרכז?

רועי אלרועי:

כן, אבל, בצד, כאילו כמה זה? 3 מטר? כאילו אין לי שמה גינה בכלל. וזה שכל, בעצם הצד, הצד הקדמי יהיה עבור, עבור הציבור, זה נראה לנו לא סביר. עכשיו,

יוחנן וייצמן:

דירות שם עולות הרבה כסף כי ירוק, אז,

רועי אלרועי:

לא,

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת למה איפה התרומה שלכם, שרק השכנים יתרמו את ה - ,

רועי אלרועי:

הפרשנו כאן, הפרשנו.

יוחנן וייצמן:

לא דיברתי על ההפרשות,

רועי אלרועי:

הפרשנו את כל החלק הזה,

יעקב גליקסמן:

מטר וחצי מקדימה שיישאר לרחוב פתוח.

רועי אלרועי:

אוקי, הנמכנו אתה בית, הבית כאילו, על הקו כאילו של הרחוב, אין שמה איזה חומה, אין שמה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מדבר על העצים, אנחנו, על העצים.

רועי אלרועי:

מה? עצים? אז עצים תראה, מה שעשינו עם העצים אפשרנו כאן, אתה רואה? אפשרנו כאן ערוגה עבור העצים,

יוחנן וייצמן:

מטר וחצי?

רועי אלרועי:

מה?

יוחנן וייצמן:

מטר וחצי?

רועי אלרועי:

כן, כן, כן.

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו הוצאנו מבחינתנו נקרא מטר וחצי, נקרא מספיק לעצים בוגרים, לא? אדריכלית דינור.

שרון דינור:

אפשר לעשות מטר וחצי, גם שאנחנו מבקשים, ו - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז הוא אומר שהוא עשה את זה,

שרון דינור:

אני לא מצליחה לראות את זה, תיכף נפתח את ההרמוניקה.

רועי אלרועי:

אוקי, אני חוזר עם האשפה, אז, יש לנו אישור של התברואה עבור, עבור הפחים על יד השער, כאילו כשעושים תמ"א אז כאילו אנחנו, אנחנו לא נדרשנו לחדר אשפה, כאילו החלקה הזאתי היא 6,

יעקב גליקסמן:

אפס.

רועי אלרועי:

פסיק 76, דונס ואין לנו שטח בשביל את זה.

יוחנן וייצמן:

זה מה שתואם עם מונאל, עם,

רועי אלרועי:

זה תואם עם מונאל, וגם עם תכנון עיר, כאילו אישרנו את זה כבר פעם אחת כאילו באיזה בניין אחר, הפחים של התמ"אות הוא לא עם חדר אשפה. אוקי, המרפסות, אני לא כל כך הבנתי, הצורה שלהם, כאילו הצורה,

יוחנן וייצמן:

תעלה את ההדמיה,

שרון דינור:

כן, הוא העלה, למה לא?

יוחנן וייצמן:

זה החזית האחורית?

רועי אלרועי:

כן, הצורה, הצורה שלהם, כאילו זה לא פונקציה של הבית, אלא פונקציה של הצורה של החלקה, עכשיו כאילו,

שרון דינור:

נכון, זה בדיוק מה שאנחנו רוצים,

רועי אלרועי:

אבל כאילו,

שרון דינור:

איפה,

רועי אלרועי:

זה יפה בעיני,

שרון דינור:

כן, אבל בסדר, לא, זה ויכוח עיצובי למעשה,

רועי אלרועי:

נכון,

שרון דינור:

כי אנחנו יודעים, זה נכון, מצד אחד החזית האחורית היא חזית משנית מבחינת הסביבה, ואיך שחוזה אותה. מצד שני, כל הסביבה עולה בגובה, וכן רואים,

רועי אלרועי:

אבל זה,

שרון דינור:

מכל מיני מקומות, והבעיה שלנו עם זה שאנחנו נמצאים בחוץ בעיר ההיסטורית, עם מורפולוגיה מסוימת, של קווים נקיים, ואז מתחילים גם השבירות, וגם המרפסות המשולשות, ובעינינו זה פחות מוצלח, בעיר ההיסטורית, כאילו אם היית בפסגת זאב לא הייתי מעירה את זה בכלל.

רועי אלרועי:

אבל העיר ההיסטורית עדיין, עדיין היא יפה, והצורה של החלקות היא, כאילו מה לעשות? היא לא ע"פ איך שאנחנו רוצים, אלא היא,

שרון דינור:

לא, אנחנו לא מתנגדים למרפסות,

רועי אלרועי:

עכשיו,

שרון דינור:

אתה מבין, אנחנו אומרים את הצורה, אם אתה יכול לעשות ישרה.

יוחנן וייצמן:

איך היית מציעה לו?

שרון דינור:

פשוט מלבן רגיל, בלי, הרי הסיפור פה הוא לא תכנון, הסיפור הוא להגיע עד לקצה קצה של הגבול של הקווים לתמ"א.

רועי אלרועי:

אני רוצה לנצל,

יוחנן וייצמן:

מה הברירה שלו?

רועי אלרועי:

12 מטר בשביל לעשות פה.

שרון דינור:

נכון, ליישר אותן, לעשות ישר,

רועי אלרועי:

לא,

יעקב גליקסמן:

אבל אין קווי בניין, אי-אפשר לתת קווי בניין.

שרון דינור:

אפשר לעשות אותה, זה היא תיראה אחרת.

רועי אלרועי:

אני לא יכול לעשות ככה, אחרי זה ככה, ואחרי זה ככה.

שרון דינור:

אני הייתי מראה לך, זה שלי?

מורן בו זיו:

לא, לא שלך.

שרון דינור:

אפשר לעשות משהו כזה, אוקי, מכאן לכאן, פשוט לקטום את הפינה הזאתי זה הסיפור, לעשות אותה מקסימום פה.

רועי אלרועי:

אבל אין שמה שטח לסוכה, זה, זה הבעיה. זה אותו סיפור.

לורה ורטון:

מרפסת, זה לא היה,

שרון דינור:

לא, הוא אמר זה לא אזור שיש לו פה סוכות, אתה עושה את כולם אותו דבר פה, אז מה זה הטיעון הזה?

יעקב גליקסמן:

אבל לא יישאר מרפסת,

שרון דינור:

יהיה לך מרפסת מקסימה פה, היא תהיה מקסימה, היא פשוט לא תהיה משולשת, זה הכול כאילו, יש פה מספיק שטח, אני יכולה רגע, בוא נראה אם נפתח לי כבר הדבר הזה,

רועי אלרועי:

נראה, אני חושב ש - , שוב פעם, הניגוד הזה הוא אסתטי בעיני,

שרון דינור:

גם בעיני הוא אסתטי, אבל יש דברים שהם מעבר ליפה,

ציפי רון:

תראו עוד פעם את כל החזית בבקשה, את ההדמיה של הבניין, אם אפשר, על מסך מלא.

שרון דינור:

כן, כן, שנייה.

רועי אלרועי:

זה לא בניין לשימור.

שרון דינור:

זה החזית האחורית.

ציפי רון:

ואיפה החזית הקדמית?

שרון דינור:

במקום אחר.

רועי אלרועי:

הלאה, הלאה, לא, לא, הלאה.

איציק שוויקי:

ליד הבית שלך.

שרון דינור:

עוד סעיפים? בינתיים עד שזה עולה.

רועי אלרועי:

אין לנו עוד סעיפים, על גובה של, של הבניין הקומות, אושרו לנו שוב פעם ע"י אמי התכנון עיר, זה, כן, הכול אושר, זה לא ל - ,

ציפי רון:

זה נראה כמו 7,

רועי אלרועי:

מה?

ציפי רון:

זה נראה כמו 7.

רועי אלרועי:

איפה יש פה 7? לא, לא,

יוחנן וייצמן:

בכתם השחור ירד,

ציפי רון:

אם הכתם השחור ירד,

שרון דינור:

אני אנסה כן להעלות.

רועי אלרועי:

פלוס 6 ובנסיגה,

יוחנן וייצמן:

5.5.

שרון דינור:

מאחורה,

ציפי רון:

החלק,

שרון דינור:

חלק ממנו הוא ב – 7.

ציפי רון:

חלק 7, נראה ענק, נראה כמו קומה.

רועי אלרועי:

לא, לא, אבל, אוקי, זה קומה אבל, 6 מטר פנימה, זה בנסיגה. 5,

ציפי רון:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7,

יציק ליברמן:

לא, לא,

ציפי רון:

אז הגג, אז הגג הוא ענק זה כמו קומה.

יציק ליברמן:

מכל הכניסות?

ציפי רון:

כן, מעל הקרניז, יש שם, זה נראה כמו עוד קומה.

יציק ליברמן:

זה יהיה יותר נמוך.

ציפי רון:

לא יודעת, לפי ההדמיה הזאת, זה נראה שיש עוד קומה, שנראה 7 קומות,

יציק ליברמן:

קומות ונסיגות,

שרון דינור:

אנחנו כתבנו ש - , לפי הספירה שלנו יש בחזית אחת 7 קומות,

ציפי רון:

אז אני צודקת.

יציק ליברמן:

לא, (לא ברור) 7 קומות?

שרון דינור:

כן, אני אפתח את זה,

רועי אלרועי:

לא, אוקי,

שרון דינור:

החלק האחורי.

ציפי רון:

אז יש שמה.

רועי אלרועי:

החלק האחורי, אבל זה מתחת ל - 00. אחת היא,

שרון דינור:

כן בדרך כלל אנחנו אומרים נגיד 5 בכל חתך, 6 בכל חתך,

רועי אלרועי:

6 בכל כחתך, יש,

ציפי רון:

ידעתי שאני רואה את זה,

שרון דינור:

הגענו פה, ומעבר לזה, הקומה היא מאוד גבוהה, זאת אומרת גם חרגתם, וגם הקומה היא 4.5, פרסום

יוחנן וייצמן:

עושים את זה היום, קומות גבוהות.

שרון דינור:

לא, דווקא איפה שיש חריגה, איפה שיש חריגה בקומות, בסדר, יש חריגה.

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה למכור דירה ביוקר,

שרון דינור:

בסדר, אתה יכול למכור דירה ביוקר, גם שהיא 4 מטר זה אחלה גובה. כאילו לא צריך לכל, הכול להגזים בכל הכיוונים, איפה אנחנו אומרים? רגע אנחנו בשכונה היסטורית, יש את המקום הזה, או שאנחנו לא אומרים את זה? זה השאלה,

ציפי רון:

אכפת לנו לשמור את האופי של השכונה, זאת אומרת.

לורה ורטון:

אנחנו יודעים שכל אחד כזה זה תקדים, זה, זה שלידו וממולו,

ציפי רון:

אנשים באים למקום כזה, בגלל האיכות שלו.

שרון דינור:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, תראו את ה - , 4.60 זה הנטו הפנימי, זאת אומרת מרצפה לרצפה זה כבר יותר קרוב ל - 5, זה הגזמה, זה הגזמה, במיוחד כשאנחנו זה, זה גובה של קומה מסחרית של H AND M, כאילו מה?

יעקב גליקסמן:

אפשר להוריד,

שרון דינור:

זה כבר גבוה.

רועי אלרועי:

אפשר.

שרון דינור:

ברור שאפשר, אני לא צריכה לשמוע את זה שאפשר, ברור שאפשר, גם האדמה הגננית פה, לא עשית, אתה אמרת שעשית, אבל אני לא רואה שיש פה, יש פה רק בחלק הקדמי.

רועי אלרועי:

אנחנו לא עדכנו את זה עדיין במערכת.

שרון דינור:

בסדר, אז אני אומרת זה אותו, אותו (לא ברור).

ציפי רון:

תשאירי את זה רגע,

רועי אלרועי:

רגע, שנייה אחת, אבל, שנייה אחת, אני רוצה לומר שכל, שכל הקומות והחתכים, זה ע"פ סיכום עם התכנון עיר,

שרון דינור:

אבל,

רועי אלרועי:

נשארנו 6, 6 קומות,

שרון דינור:

אני לא עובדת אצל אמי,

רועי אלרועי:

מה?

שרון דינור:

אנחנו (לא ברור) את החוות דעת שלנו.

רועי אלרועי:

אבל אתם צריכים להיות מתואמים איתו, כאילו,

שרון דינור:

אנחנו מתואמים איתו, כמעט, כמעט על הכול, הנה.

רועי אלרועי:

אבל הנה,

שרון דינור:

אני לא מדויקת פה, נכון זה לא, מה לעשות? יש פה וועדה, היא לא כפופה לאמי הוועדה הזאת, גם המחלקה לשימור, היא לא כפופה עם המחלקה לתכנון, סליחה זה קצת עם זווית קלה, אבל זה שטח של מרפסת שיכול להיות לכם, שהוא בסדר גמור, אנחנו רואים מרפסות כאלה כל הזמן,

יוחנן וייצמן:

את חושבת זה יותר מוצלח מההצעה הקודמת?

שרון דינור:

אני חושבת שכן,

רועי אלרועי:

אני חושב שלא,

שרון דינור:

אני חושבת שתי מרפסות, אני חושבת שכן, אז תגידו,

יוחנן וייצמן:

אפשר להתווכח על זה, אני לא,

שרון דינור:

זה לא, זה באמת דיון עיצובי,

יוחנן וייצמן:

אני לא אדריכל דגול, אני, יש אדריכלים יותר טובים ממני, אבל אני בעיניים אני לא רואה,

שרון דינור:

בסדר, זה לא ה - , הדבר הכי חשוב אם אני צריכה לסדר פה את הסדרי עדיפויות של הוועדה, הדבר הכי חשוב זה העצים, שמירה על הצמחייה, הדבר השני אני חושבת צריך טיפה למתן את המסה, יש פה בניין שהוא חורג בכל פרמטרים, קווי בניין, קומות אחוזי בנייה, מהתוכנית שחלה עליו, עכשיו זה נכון שבתמ"א/38 אנחנו מאפשרים את החריגות, אבל זה כאילו מרגיש שזה, שאין מקום שהוא לא חרג בו, והדבר השלישי, זה באמת הפיין – טיונינג האלה, סך הכול אמרתי גם לפני שנכנסת, אתה לא שמעת, שאני חושבת שהבקשה מאוד מאוד יפה, ושהיא נראית טוב, יש פה הערות מאוד מאוד קטנות בתחום של ה - , של העיצוב. זהו. אז כאילו, אין יותר מזה להגיד. אני חושבת שהנושא של החנייה הוא הכי כואב פה בגלל ההרס של העצים,

יעקב גליקסמן:

טוב, אבל נתנו מענה לכל העצים, את ראית מה שהוא הציג במצגת?

שרון דינור:

אני לא,

יעקב גליקסמן:

זה עוד לא עודכן בהרמוניקה, אבל הוא הציג, רגע, רגע, תעלי, תעלי. עוד אחד, היה תסתכלי עוד אחד למעלה,

רועי אלרועי:

הנה את רואה? כאילו השגנו פה,

שרון דינור:

החזית הקדמית פה היא, אין פה, אין, לא נשאר העצים, אז מה?

יעקב גליקסמן:

לא, העצים שביקשת אבל נשארים, לא ביקשתם, כן, דיברת על העצים בחזית האחורית, שאין פה גישה לעצים האלה.

ציפי רון:

הרחוב,

שרון דינור:

אני אמרתי,

ציפי רון:

האופי של הרחוב,

שרון דינור:

איך קראו לזה? (לא ברור).

ציפי רון:

האופי של הרחוב,

רועי אלרועי:

מה?

ציפי רון:

של כ"ט האופי של כ"ט בנובמבר,

רועי אלרועי:

אוקי,

ציפי רון:

האופי של הרחוב זה רחוב מגוון, זה רחוב ירוק.

רועי אלרועי:

אז אוקי,

ציפי רון:

רחוב היסטורי, בוא נגיד זאת שכונה היסטורית, וזה רחוב היסטורי, בגלל זה אתה פה.

רועי אלרועי:

אנחנו מחזירים את זה, ע"י זה שעשינו,

ציפי רון:

מאחורנית,

רועי אלרועי:

לפה, את רואה? אנחנו שומרים פה, אנחנו עושים הרבה יותר רציני עבור העצים החדשים.

שרון דינור:

אגב לא 1.50 מטר, אני רואה 1.30 מטר והוא גם עד לחלק התחתון, לא, זה לא מספיק.

ציפי רון:

זה לא מספיק,

שרון דינור:

זה בקושי, זה לא, זה לשיחים במקרה הטוב, אבל מטר וחצי אדמה נטו זה המינימום.

ציפי רון:

לא רציתי לראות פה, של שכונת בני ביתך שנבנתה מחדש.

רועי אלרועי:

חס וחלילה,

ציפי רון:

ושלוקח לה, 20, 30, 40 שנה, עד שיש בה עצים,

רועי אלרועי:

לא,

ציפי רון:

אבל זה מה שקורה, כל הפרויקט כמוך, אבל אתה לא היחיד כל אחד בא עם החנייה, ועם ה - , עוד קצת ועוד קצת, ואנחנו מאבדים אותה, זה הכול.

רועי אלרועי:

אנחנו שומרים, אבל אני חושב כאילו גם פה, גם, העיצוב של,

יעקב גליקסמן:

כל העצים שדיברנו עליהם, שביקשו מאיתנו, לא, עצים מאחורה, לא עצים מקדימה.

יוחנן וייצמן:

כן,

יעקב גליקסמן:

ונתנו מענה לכל העצים האלה,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

ומה אתה חושב ש - ,

שרון דינור:

אבל אין אפשרות (לא ברור),

ציפי רון:

למה לא? יש שמה אראוקריה. למה לא?

יעקב גליקסמן:

בדיוק את הסקר עצים,

ציפי רון:

למה לא?

יעקב גליקסמן:

תראי את הסקר עצים,

ציפי רון:

יש שמה עצים, בוודאי שיש עצים. זה לא בית שהוא, חשוף כולו לרחוב, תסתכל על התמונה של המצב היום.

שרון דינור:

השיפור הוא בעץ אחד, אני רואה,

רועי אלרועי:

מה זה?

שרון דינור:

אני רואה עץ אחד שהוא, אני רואה שעץ אחד, השיפור שהצעתם בעצים, הוא עץ אחד.

ציפי רון:

יש פה עץ שהוא יותר גבוה מהבית.

שרון דינור:

ולא הסברתם או הסברתם ופספסתי, איך יכול להיות, הרי אנחנו מכירים שעצים צריכים להתרחק בתת-הקרקע שלכם הוא על העצים, ולא במרחק,

יעקב גליקסמן:

אבל תסתכלי שנייה במצגת, הוא הראה את זה,

רועי אלרועי:

שוב פעם, אנחנו,

יעקב גליקסמן:

הנה, את רואה שם,

רועי אלרועי:

המרחק, אוקי,

שרון דינור:

כן,

רועי אלרועי:

כאן כאילו,

שרון דינור:

כי אתה לא במרחק, כאילו פה הפינות של הבניין, הם עדיין לא במרחקים.

רועי אלרועי:

לא,

שרון דינור:

כאן.

רועי אלרועי:

אז תראי, עץ,

שרון דינור:

תראה הנה הדבר הזה, הנה הרדיוס, אוקי, של אחד מהם, של שלושה. הבניין שלך נכנס עם הרדיוס הזה, תדמיין פה לא שמתם, הוא נכנס לתחום התחום,

יעקב גליקסמן:

אבל אתם ביקשתם אנחנו עבודות לא בצמוד, אנחנו נעשה את זה לא בצמוד, בשביל לשמר את העצים האלה, אם יצטרכו, אז נקצץ עוד טיפה.

שרון דינור:

תצטרכו, מבחינתנו ה חשוב, זה במיוחד, האמת היא,

יוחנן וייצמן:

בואי ננסה הרגע להגיד לו מה אנחנו רוצים ש - ,

יעקב גליקסמן:

בסוף, בסוף, אבל צריך להרים את הפרויקט של תמ"א/38 2/ בניין קטן,

יוחנן וייצמן:

אם לא, לא יצא, כן,

יעקב גליקסמן:

אפשר להגיד שאין פרויקט. זה גם אופציה, אבל בסוף כאילו צריך לקחת.

שרון דינור:

אתה חושב שלהוריד שתי חניות זה אין חולק?

יעקב גליקסמן:

זה פרויקט,

שרון דינור:

סליחה, באמת אני כל כך הרבה פעמים שמעתי, אין פרויקט,

יוחנן וייצמן:

הם קרובים לרכבת הקלה, בסדר. נו מה?

שרון דינור:

באמת כאילו, שמעתי פרויקט יותר מידי. מה זה סליחה?

יעקב גליקסמן:

הוא אומר שאנחנו קרובים לרכבת הקלה, אמרתי אם אפשר לקבל פטור מחנייה.

לורה ורטון:

זה מה?

שרון דינור:

אנחנו יכולים לתת לך פטור מחנייה בתמ"א/38 וגם מטעמים של, אזור הזה, אבל אני לא חושבת שצריך, אולי צריך לצמצם קצת כאילו,

יעקב גליקסמן:

אבל זה לצמצם, ואז לחפור.

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור).

יעקב גליקסמן:

ואז זה לחפור עוד קומה.

שרון דינור:

מצידי אפשר גם לצמצם בלי, אפשר להחליט שלחלק יהיה תקן החנייה נמוך, בבקשה. הנה,

יוחנן וייצמן:

מה? עוד פעם, אז הצעת לו צמצום בקומת הקרקע, בוא, אני רוצה, אני רוצה להיות מרוכז, לקראת החלטה, הצענו לו צמצום בקומת הקרקע, בכל הקומות,

שרון דינור:

צמצום של מקומות חנייה, אנחנו נמליץ, זה לא ביטול של הפרויקט הזה, זה רק צמצום של חלק מהם, במקום קרוב לעצים, ובחלק הקדמי יצטרך לעשות, להעמיק את האדמה הגנטית, עד למטר וחצי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה הוא אמר שהוא עושה,

שרון דינור:

הוא לא עשה אבל, גם לא במצגת,

יעקב גליקסמן:

בסדר, אין בעיה,

לורה ורטון:

מטר וחצי עכשיו,

שרון דינור:

בסדר, יעשה,

לורה ורטון:

שיעשה,

שרון דינור:

כבר יותר טוב, אני חושבת שסתם, סיימנו את הדיון, כי אין פה עוד,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אין פה איזה עוד נושאים נוספים, הוועדה תכריע לגבי מרפסות, מה שתכריע מקובל עלי,

יוחנן וייצמן:

לא, אני, אין לי דעה לגבי המרפסות, באמת, אני, העליתי את זה בתור שאלה,

יעקב גליקסמן:

זה דירות, זה דירות תמורה, לא דירות שלנו הדירות האלה. זה הדירות עם המרפסות, סתם, אני
אומר זה לא,

יציק ליברמן:

זה לא שאנחנו נהנים מזה.

שרון דינור :

לא כל כך הבנתי את ההערה הזאת, כי המרפסות הם לכל האורך, אין פה משהו שלא.

יעקב גליקסמן :

הדיירים מקבלים את הדירות עם השני כיווני אוויר, לא הדירות הכלואות באמצע.

שרון דינור :

לא הבנתי, הדירות האחוריות,

יוחנן וייצמן :

זה דירות,

לורה ורטון :

עם המרפסות ה - ,

יוחנן וייצמן :

הוא אומר שהמרפסות המוזרות האלה, זה לטובת הדיירים של,

שרון דינור :

בסדר, אבל,

יוחנן וייצמן :

שהוא לא מוכר אותם בעברית.

שרון דינור :

הבנתי, ויחד עם זאת, אני לא חושבת ש - , המרפסות שיש להם היום הם, הם בגודל יותר גדול מזה,

יעקב גליקסמן :

בסדר, כמו שיש להם ברור,

שרון דינור :

בסדר, אבל הם מקבלים, לא אמרנו שלא יקבלו בשום שלב. רק אמרנו, בוא נעשה משהו שהוא נראה,

יציק ליברמן:

ברור שהנכס שהם מקבלים באופן כללי מאוד נמוכה, זה איפה שהוא, המרפסת זה איזה שהוא קצת.

שרון דינור:

כמה מטרים הם מקבלים? נגיד היום, אני רואה משפחת פרידמן מקבלת 95,

יציק ליברמן:

תוספת על 15 מטר,

שרון דינור:

ומרפסת וחנייה, ומחסן,

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה? הם מקבלים,

שרון דינור:

הם מקבלים המון תמורות,

יוחנן וייצמן:

אבל לא נפתח איתם חוזים כעת,

שרון דינור:

אין בעיה, אבל סליחה, אם מישו חותם על, אז למה צריך וועדת תכנון? אנחנו פה בשביל להגיד את הדברים האלה?

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא, בסדר, השאלה מה באמת חשיבות.

שרון דינור:

תודה, אני חושבת שסיימנו את הדיון, המשותף.

לורה ורטון:

כן, אוקי.

יציק ליברמן:

תודה רבה.

שרון דינור:

תודה לכם.

רועי אלרועי:

תודה.

איציק שוויקי:

אחר כך זה מגיע לוועדת ערר, ואז אומרים,

יוחנן וייצמן:

אני רק נספר לוועדה, ביום רביעי, דיברתי קצת עם עו"ד ליבמן,

לורה ורטון:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

ביום רביעי היה איזה תיק בוועדה המקומית, אני לא זוכר, אני אנסה עוד רגע לשחזר את הכתובת בהתנגדויות. שפרסם אחרת ממה שביקשנו ממנו, והיה,

שרון דינור:

בהיתרים?

יוחנן וייצמן:

בהיתרים כן, הגיע התנגדויות, פרסם אחרי מה שביקשנו ממנו, אני לא זוכר למרווחים, אפילו לא יודע מה, והוועדה המקומית שלחה אותם הביתה, שלחה אותם הביתה.

שרון דינור:

מה? על מה אתה מדבר? איזה פרויקט?

איציק שוויקי:

בצדק אבל, זה בצדק.

שרון דינור:

לא, אבל איזה,

יוחנן וייצמן:

אני עוד רגע אגיד לך איזה. המבקשים,

משה גורא:

המבקשים,

ציפי רון:

אני רוצה להגיד משהו,

יוחנן וייצמן:

הם קיבלו, קיבלו התנגדות שתאמה להחלטה שלנו.

לורה ורטון:

אוקי,

ציפי רון:

אני רוצה להעיר איזה שהיא הערה, אפשר אולי רגע לכבות את ההקלטה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו אמרנו תעשו ככה, והם עשו אחרת, מה? הם יכולים לפרסם איך שהם רוצים נגד ההמלצה שלנו. זכותם לפרסם, כל אחד לפרסם, מי שיצא פה כעת יכול להגיד, שמעתי אתכם, לוועדה המקומית ואני אתמודד מולכם, זה בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

הם פרמו מה שהם רצו,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

והשכנים התנגדו,

יוחנן וייצמן:

השכנים התנגדו, הוועדה,

עו"ד דני ליבמן:

אישרה את הבקשה.

יוחנן וייצמן:

השיגה אותם אחורה.

עו"ד דני ליבמן:

הבנתי.

ציפי רון:

זה בדיוק מה שכתבתי,

יוחנן וייצמן:

אחרי שנתיים, שלוש שנים. לפני שלוש היה דיון בוועדת שימור. חיים כהן היה היושב ראש, אני לא הייתי בתיק, אני לא זוכר לא יודע למה.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד שלפעמים אתה עושה החלטות, לכל הדברים האלה, גם בוועדה המקומית אין התייחסות והיזם עושה מה שהוא רוצה, ואף אחד לא יודע, אף אחד לא בודק אותו.

יוחנן וייצמן:

גם קורה, אז פה היה התנגדות, לא יודעים את זה, היה התנגדות ו - , נדמה לי זה היה בכובשי קטמון,

ציפי רון:

והם קיבלו את ההתנגדות?

שרון דינור:

מי זה האדריכל רק שנדע?

עו"ד דני ליבמן:

בוועדה,

דוד היימן:

קיבלו את ההתנגדות,

יוחנן וייצמן:

הם הביאו את אורי המבקשים, אני לא יודע מי האדריכל, אני לא זוכר,

ציפי רון:

אני מבקשת להגיד משהו ואם אפשר לכבות רגע את ההקלטה.

יוחנן וייצמן:

אפשר.

מורן בן זיו:

רגע, אני מבקשת ממנו. אתה יכול לכבות את ההקלטה רגע?

יוחנן וייצמן:

בוא בינתיים, נעבור על התיק הזה, מה אנחנו קיבלנו מהדרישות שלו, ואז,

לורה ורטון:

לא, לא, אני,

יוחנן וייצמן:

לא, אז לא, שמעתי. הכול בסדר,

לורה ורטון:

אבל צריך להיות פה, כי,

יוחנן וייצמן:

יש להוסיף 2, בסדר.

לורה ורטון:

אז אני, אני לא רואה למה, אני לא יודעת למה,

שרון דינור:

ניתן גם,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מוקלטים כעת, אז בואו,

שרון דינור:

אז באחד רק הוספתי שניתן לשקול,

לורה ורטון:

לא, לא, פשוט אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אחד, הוספתי שניתן לשקול פטור מתקן חנייה מלא עבור הנושא של השמירה על העצים, הוא אמר שזה מקובל עליו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אחד וחצי מטר עומק אדמה גננית נטו, הוא אמר,

יוחנן וייצמן:

10038 מאפשרת לנו את זה,

שרון דינור:

כן, כן, היא מאפשרת. אחרי זה כל הדברים האלה האלה, אני חושבת ש - , אין בעיה, הוא לא התנגד.

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

רגע, איפה העניין של הקומות?

שרון דינור:

כאן היה משהו אחר, אני רציתי להציע, תקשיבו רגע, הוא הסיפור עם החנייה, עם ה - , סליחה תברואה, הוא מציע אותו,

דוד היימן:

אשפה.

שרון דינור:

את האשפה פה, אוקי, אנחנו חשבנו שיש מקום להציע אותו בירידה של הרמפה, שזה גם פחות איכותי,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם, את יודעת זה לא תלוי בנו.

שרון דינור:

הם כי יש, לא הבנתי מה לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

יש לו שם דירה.

שרון דינור:

אין בעיה לתברואה,

ציפי רון:

איפה אפשר להציע את זה?

שרון דינור:

פה, פה,

ציפי רון:

אבל יש לו שם דירה.

שרון דינור:

הדירה היא, מה שאנחנו, התכנון זה מה שאנחנו בוחנים, עכשיו אני ממליצה, ממליצה לצמצם נדבך אחד שלה, בשביל לקבל תוצאה שהיא יותר טובה מבחינת הציבור, כעיקרון בבניינים חדשים אנחנו אוהבים שהמתקנים הם בתוך הבניין, ולא על הרחוב. עכשיו מה שהוא מציע פה הוא לא נורא, הוא מציע אותו, בפרופיל,

ציפי רון:

מציעים את זה על חשבון השטח הפתוח.

שרון דינור:

אני אומרת, השאלה אם מתעקשים איתנו פה או פה, כי הוא לא, אם הוא שם את זה פה על החזית, הייתי אומרת בשום פנים ואופן לא, הוא לא עשה את זה, אבל עדין האידאל הוא כן לעשות את זה פה. עכשיו אני מזכירה, שהבן קיבל את המקסימום קווי בניין, מקסימום קומות, מקסימום אחוזי בנייה, כאילו לא יקרה כלום אם משהו אחד, מקבלים חזרה. מבחינה עירונית, הדבר השני, אני מבינה שהם נורא עסוקים, צריך להחליט לגבי הצמדת החצר הקדמית, אני מבינה שזה משהו שנורא נורא רוצים לתת אותו לדיירים, המשמעות של חצר קדמית במקום הזה הצמדה שלה, זה שאנחנו לא, אנחנו נגרע את היופי הזה מהרחוב,

ציפי רון:

זה לא, נראה גדר,

שרון דינור:

נראה גדר, זה מה שיש היום, זה יפה נורא. עכשיו אולי אפשר להגיד משהו ביניים, שהוא אפשר,

לורה ורטון:

שמה?

שרון דינור:

אפשר להגיד משהו ביניים, כי אנחנו הרבה פעמים אומרים, שאפשר לתת פה שטח,

לורה ורטון:

רגע, סליחה,

שרון דינור:

שטח,

ישראל קלרמן:

מי שלא חבר וועדה הוא לא מדבר, הלאה.

לורה ורטון:

אז זה זמן,

ישראל קלרמן:

יוסי, אתה לא יכול לדבר פה. הוא לא חבר וועדה.

ציפי רון:

מה? מה?

יוסי חביליו:

לאור האישור הכללי שנתת, אני יכול פה לדבר. יש גם יושב ראש הוא ייתן לי, מה נשמע? איציק.

איציק שוויקי:

בסדר, מה קורה?

יוסי חביליו:

שרון, שלום.

שרון דינור:

שלום, מה נשמע?

משה גורא:

נעשה הפסקה עכשיו?

שרון דינור:

רגע, יש הפסקה עכשיו? וייצמן, אתה מוכן,

יוחנן וייצמן:

שנייה, אני לא יכול בוועדת תמיכות ובשימור ביחד.

שרון דינור:

אז תחליטו.

יוחנן וייצמן:

מה? בסדר, 3, 4, שעות.

שרון דינור:

אני לא יודעת מה הולך להיות.

לורה ורטון:

זה כמו שהיה בהודעה שיש הפסקה.

ציפי רון:

ב – 10.

לורה ורטון:

לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

כן,

יוסי חביליו:

אני רוצה לשמוע,

יוחנן וייצמן:

שב.

איציק שוויקי:

להתייחס,

יוסי חביליו:

כן?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

תביא את הכיסא שב עליו.

ישראל קלרמן:

כן,

מורן בן זיו:

בוא נסיים עם ההחלטות,

יוחנן וייצמן:

הוא נסיים עם התיק הזה, כי מתחיל להיות לנו (לא ברור).

שרון דינור:

אוקי, אז אני אנסה,

יוחנן וייצמן:

תשאירו שמה ל - ,

שרון דינור:

הגענו לסעיף 6, אוקי.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אמרתי ככה,

יוחנן וייצמן:

יוסי 6,

שרון דינור:

תקשיבו,

יוחנן וייצמן:

כן, דקה חברים.

שרון דינור:

אני רוצה שתקשיבו רגע,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הוא תכנן את הפחי אשפה, לא באופן הכי נורא שיש, אני מודה, אבל בבניינים חדשים, יש היגיון להכניס פנימה, אם הוא היה לוקח את החתיכה הזאתי, כן, מתוך השטח המתוכנן שלו, אז היה

אפשר לעשות פה תוצאה יותר טובה. אוקי, אבל אני מבינה שהוא לא, הוא לא רוצה את זה בגלל, בגלל שזה מוריד טיפונת שטח, עכשיו בן אדם קיבל את כל ההקלות שיש לתמ"א בקווי בניין, באחוזי בנייה, בקומות, אז כאילו לי לא נראה דרמטי, אלא לבקש שזה ייכנס פנימה, לשיקולכם, רגע, בואו נסתכל.

יוסי חביליו:

על מה מדברים עכשיו על מתחם הרכס או לא?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, עוד לא, עוד לא,

שרון דינור:

הדבר השני,

יוסי חביליו:

למרות שאני מתחבר גם למה שהיא אומרת,

יוחנן וייצמן:

תפסיק לנדנד.

יוסי חביליו:

לא, איזה תיקח,

לורה ורטון:

לא, לא,

שרון דינור:

אני רציתי להגיד לכם שיש לי הצעה.

יוסי חביליו:

יצמצמו אותו,

יוחנן וייצמן:

אני חייב להציג אתכם, להציג משהו, הצטרף אלינו אדם שקנה (לא ברור) על הבטון, סגן ראש העיר יוסי חביליו. כשהוא רואה משאית בטון הוא מקיא.

יוסי חביליו:

לא מקיא, אני עוצר אותה, ושואל אותה, לאן היא הולכת, מה היא רוצה להרוס היום.

יוחנן וייצמן:

יפה, חזרה, כעת רק,

שרון דינור:

מה שרציתי להציע פשרה פה, שאנחנו מציעים אותה הרבה, אנחנו חושבים, וייצמן, אתה לא היית פה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני מציע, אולי בואי נוריד את סעיף 9, ונקבל את הסעיף 6.

יוסי חביליו:

לא, 9 גם צריך לצמצם אותו,

יוחנן וייצמן:

חביליו, לא, פה, פה, אני לא ראוברגר.

יוסי חביליו:

מה?

יוחנן וייצמן:

אסור לך לדבר פה.

יוסי חביליו:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

בלי אישור של, אני אומר עכשיו, בלי אישור של יוחנן, אתה לא יכול,

יוסי חביליו:

אז היום יש לה אישור.

שרון דינור:

יוחנן, את מה שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

מה? עשינו את זה,

לורה ורטון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

רגע, לגבי 9, לא הבנתי אז מורידים לו קומה הוא הסכים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא נוריד לו. ונבקש ממנו את זה, אפשר להוריד.

שרון דינור:

אני אגיד לך רגע מה שאני רציתי להציע וייצמן,

לורה ורטון:

זה יוצא 7 קומות,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אפשר בבקשה? רציתי להציע ככה,

ציפי רון:

7 קומות,

שרון דינור:

הרי,

ציפי רון:

הקומה העליונה,

שרון דינור:

תהיו רגע בשקט בבקשה,

לורה ורטון:

רק שנייה,

שרון דינור:

תראו, הסיפור של החצר הקדמית פה, ובגלל התרומה שלו לרחוב, אבל מה שאנחנו עושים בוועדה הזאת הרבה, אנחנו אומרים, בואו ניתן לו שטח שמוצמד, יש שם דירה אחת בסך הכול, ניתן לו שטח שמוצמד פה, בשטח של מרפסת, 14 מטר. ואז שאר השטח,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אפשר,

יוחנן וייצמן:

מקובל,

שרון דינור:

ואז אני,

יוחנן וייצמן:

זה רגע זה על 7.

שרון דינור:

זה,

יוחנן וייצמן:

למעט שטח,

לורה ורטון:

זה 7 בסדר,

איציק שוויקי:

האדריכל הזה תחמן.

יוסי חביליו:

רגע ומה עם הקומות?

יוחנן וייצמן:

כולם תחמנים, כולם רשעים, וחביליו להיות בשקט.

יוסי חביליו:

לא, אבל צריך להוריד לו קומה מינימום.

יוחנן וייצמן:

צריך להוריד לו 10 קומות, הוא יחפור מתחת לאדמה.

איציק שוויקי:

אז שיחפור מתחת לאדמה.

ציפי רון:

הוא מגיע עד כדור הארץ.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

משהו שכדאי שתדע,

יוחנן וייצמן:

מה שהיא תחליט.

ציפי רון:

של תל – אביב,

יוחנן וייצמן:

מה שהיא תחליט,

ציפי רון:

כמו ב - , התמ"אות.

לורה ורטון:

רגע, אז,

שרון דינור:

רגע היינו פה,

לורה ורטון:

7 בחזית, (לא ברור).

שרון דינור:

לגבי המרפסת האחורית, אתם רוצים לאשר אותה? תגידו לי,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, תחליטו אתם, אני לא יודע,

לורה ורטון:

האמת היא ש – ,

ציפי רון:

היא לא מפריעה לי.

יוחנן וייצמן:

אני לא בעד.

לורה ורטון:

האמת שלפחות היא מעניינת,

שרון דינור:

אוקי, הורדתי.

יוחנן וייצמן:

יללה, שלום.

שרון דינור:

רגע, רגע, שנייה,

יוחנן וייצמן:

רגע מה ירד? אני רוצה,

שרון דינור:

אני רק, אני משנה רק משהו אחד של מרפסות,

יוחנן וייצמן:

את 8,

שרון דינור:

את 8, רק תראו השארתי משהו את זה, מרפסות ישמרו על מרחק, (לא ברור) מפנינות מבנה, אתם יודעים שאנחנו רוצים את המסגרת אלה, אוקי,

ציפי רון:

בסדר.

שרון דינור:

7 קומות אחרונה, בגובה 4.60 נטו, וזה עוד בנוסף יש לצמצם גובה בינוי מוצעת 5.5 קומות, רציתם לאשר לו,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אז תגידו שאתם,

ציפי רון:

לא, לא,

לורה ורטון:

אני לא בעד,

יוחנן וייצמן:

מאשרים, מאשרים, לא, זה היה בתמורה ל – 6.

ציפי רון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

הורדנו את סעיף 6, ו - ,

ציפי רון:

זה לא הולך להיות 4.5 מטר, הקומה,

יוסי חביליו:

כן, מה? מה זה 7 קומות? זה מקום רגיש מאוד.

יוחנן וייצמן:

על ה – 4 מטר, להוריד ל – 4 מטר,

יוסי חביליו:

מה פתאום,

ציפי רון:

6,

יוסי חביליו:

להוריד את כל הקומה, מה אתה השתגעתם?

ציפי רון:

קומה וחצי, זה לא,

לורה ורטון:

הוא הסכים, אבל הוא יודע שהוא ניסה,

יוסי חביליו:

הוא הגזים פה, יוחנן, תוריד את זה, מה?

לורה ורטון:

קומה,

יוסי חביליו:

זה כ"ט בנובמבר, זה אזור סופר רגיש.

יוחנן וייצמן:

לא, 7 קומות,

יוסי חביליו:

זה 7 קומות,

לורה ורטון:

7 קומות,

יוחנן וייצמן:

בואי תעלי את זה, ושלום.

לורה ורטון:

הוא הסכים.

ציפי רון:

זה 7 קומות,

יוסי חביליו:

תראה איך זה חורג,

לורה ורטון:

הוא הסכים שזה,

יוסי חביליו:

תראה מה אתה עושה פה, ובאזור הזה, זה כמו מגדל.

יוחנן וייצמן:

למה 7, 1, 2, 3, 4, 5, אני רואה 6,

ציפי רון:

לא, לא,

לורה ורטון:

לא,

ציפי רון:

בצד השני, יש לו 7.

שרון דינור:

הנה 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, ענקי.

ציפי רון:

וה – 7,

יוסי חביליו:

ה – 7 תורידו אותו לגמרי,

ציפי רון:

גובה, מה הוא,

שרון דינור:

זה באותו גובה של הקרקע, זה לא שהיא קבורה, זה הגובה של הקרקע. וזה כן, 7.

לורה ורטון:

והוא הסכים גם יוחנן, הוא יודע,

יוחנן וייצמן:

הוא הסכים,

לורה ורטון:

אני חושבת שהוא יכניס שם,

יוחנן וייצמן:

בוא ננסח את הסעיף הקודם,

יוסי חביליו:

יכניס לך עז, לא מעניין אותי אם הוא הסכים או לא,

שרון דינור:

הוא מה שהוא אמר זה שאת הגובה הקומה האחרונה,

ציפי רון:

תסתכל,

שרון דינור:

הוא מוכן לצמצם,

יוסי חביליו:

צריך להעיף את כל הקומה הזאת, מה אתם השתגעתם?

ציפי רון:

זה 7 קומות, תספור מכאן.

יוסי חביליו:

תספור מהצד ההוא,

יוחנן וייצמן:

אבל אנחנו הכרחנו אותו סעיף אחר, לעשות אותו (לא ברור).

יוסי חביליו:

פי 2,

ציפי רון:

לא, לא,

יוסי חביליו:

אתה יודע כמה כסף, הוא עושה פה?

יוחנן וייצמן:

חביליו, אתה לא, אתה לא אומר וודאות,

יוסי חביליו:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא, אתה לא אומר וודאות. באמת שלא.

יוסי חביליו:

אני אומר את הדעות בהסכמתך,

יוחנן וייצמן:

לא,

יוסי חביליו:

באישור של דני.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

עו"ד דני ליבמן:

האישור שלי הוא כפוף ליושב וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא,

יוסי חביליו:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

יש לך פה נציגה בוועדה,

יוסי חביליו:

אני עוזר לה הפעם, חד – פעמי.

יוחנן וייצמן:

לא,

יוסי חביליו:

אם אני אבוא לפה כל קבוע, אני צריך לקפוץ מהגג.

יוחנן וייצמן:

אמן.

יוסי חביליו:

יוחנן, תיזהר.

ציפי רון:

לפחות הוא גלוי לב.

יוחנן וייצמן:

אחרי מה שצעקתי בוועדת תמיכות?

יוסי חביליו:

לא, גם השתגעת מה נכנסת?

שרון דינור:

היום צעקת?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

עכשיו יצאת לצעוק?

יוחנן וייצמן:

כן, הלכתי שם,

יוסי חביליו:

הוא אמר איזה שטות וחזר.

יוחנן וייצמן:

אמרתי שכל מה שנגד המדינה או נגד (לא ברור),

יוסי חביליו:

טוב, תעזוב, די. אין לי זמן, יש לי עוד מלא דברים היום.

יוחנן וייצמן:

דעתי, לא,

יוסי חביליו:

טוב, סוכם להוריד לו את הקומה הזאת, בהסכמה.

יוחנן וייצמן:

אמרתי, גם את זה,

יוסי חביליו:

יוחנן, להוריד את הקומה הזאת בהסכמתו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

יוסי חביליו:

כן,

שרון דינור:

הוא לא הסכים,

יוסי חביליו:

אז הוא לא הסכים, מבלי שיסכים,

לורה ורטון:

אני חושבת שצריכים,

איציק שוויקי:

אז תוריד למטה,

יוסי חביליו:

ממילא זה מגיע לוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:

זה עבר (לא ברור),

לורה ורטון:

זה אמור להיות 5.

יוסי חביליו:

ושמה וייצמן ירצה להעלות לו,

יוחנן וייצמן:

נשאיר את זה לאחרי זה, יללה להכניס.

שרון דינור:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

שנייה תראי לי את שאר הסעיפים, בוא ניצמד ל –

דוד היימן:

יוחנן, מה אתה רוצה לשאול?

יוחנן וייצמן:

האם אמי אישר את ה - ,

דוד היימן:

הם טוענים שכן,

שרון דינור:

אני אבדוק את זה,

לורה ורטון:

הוא אמר הוא אמר אפשר לבדוק את זה תמיד.

דוד היימן:

הוא אמר שהוא הסכים,

לורה ורטון:

הוא אמר שאפשר להוריד,

יוחנן וייצמן:

יש לך חוות דעת מהנדס העיר, פעם הייתם מביאים לנו אותה. פעם הייתם מציגים אותה.

שרון דינור:

לא, כי הורדנו את כל ה - ,

יוחנן וייצמן:

לא, אין, לא אמרתי את זה בתור טענה, ציינתי את זה בתור עובדה,

שרון דינור:

אני אבדוק את זה, ברור שיש לנו, אבל תנו לי לבדוק את זה.

ציפי רון:

למה אישרו לו שם 7 קומות?

שרון דינור:

אני לא בטוחה שזה נכון, כאילו סליחה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

תני לי לבדוק את זה, אחרים, אז השארתי בצהוב, את מה שאנחנו צריכים להשלים, להתייחס,

יוחנן וייצמן:

תראי לי שוב, תחזירי כן, אני לא הייתי מרוכז.

שרון דינור:

כלום.

יוחנן וייצמן:

1 בסדר, 2 בסדר, הלאה. 14 מטר, חצי מטר,

שרון דינור:

את 8 הורדתי. רק כתבתי את החמישי,

יוחנן וייצמן:

ו – 9 אישרנו,

משה גורא:

בכל מקרה 9,

לורה ורטון:

לא,

שרון דינור:

9 אמרנו לבדוק את זה,

לורה ורטון:

זה זה

שרון דינור:

נחזור לזה.

משה גורא:

אם אפשר לצמצם,

יוחנן וייצמן:

אבל הבעיה אבל אחד הוא צמצם, יללה, הרכס שלום.

שרון דינור:

סליחה אני חייבת כמה דקות הפסקה, שנייה.

יוחנן וייצמן:

את צריכה כמה דקות? בסדר, מאה אחוז.

שרון דינור:

זריז.

יוחנן וייצמן:

אז תגידי אם בחוץ. הם יכולים,

יוסי חביליו:

רגע, אפשר לראות רגע, לא, רגע לפני שאת הולכת, את יכולה להראות איפה זה בינתיים בתצ"א?

שרון דינור:

כשאני אחזור, אני אראה לך.

יוחנן וייצמן:

תיקח מחשב, תעשה את זה במחשב שלי.

יוסי חביליו:

זה (לא ברור)? איפה זה?

לורה ורטון:

לא, לא,

איציק שוויקי:

זה קו הרכס, הרכס איפה שהיה פעם בית ספר של הנרייטה סאלד.

יוסי חביליו:

רגע, יוחנן, יוחנן, איפה זה? רגע, איפה זה? מתחם הרכס?

איציק שוויקי:

מאחורי המלון של רמי לוי,

עו"ד דני ליבמן:

איפה שה - ,

יוחנן וייצמן:

תעמוד, תסתובב אחורה אז תראה איפה זה,

איציק שוויקי:

בוא, בוא, יש רמי לוי בונה מלון,

יוחנן וייצמן:

כעת אתה אמור לראות את זה במקום שלך.

יוסי חביליו:

אני נגד המלון, איפה ש - , קריית מוריה?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוסי חביליו:

איפה שקריית מוריה.

איציק שוויקי:

כן, כן, זה אחרי קריית מוריה יש שם חוות נוער הציונית,

יוחנן וייצמן:

לדעתי מה שאנחנו עושים שמה, יש שם החלטה של מועצה ארצית אחרי עררים התוכנית של ארבע ספרות, 479 או משהו כזה,

איציק שוויקי:

הלכנו הגענו למגדלים, בתי מלון,

יוחנן וייצמן:

מי שלוקח את העכבר.

שרון דינור:

אפשר להפסיק את המיזוג פה?

יוחנן וייצמן:

זה ניגוד עניינים.

רפאל:

פתחתי, הקלטה.

יוחנן וייצמן:

בימים שהיית צריך יותר.

שרון דינור:

על מה, על מה אנחנו מדברים?

יוחנן וייצמן:

לא, על הפרשנות של 10038 היה לנו שאלות,

דובר לא מזוהה:

אמרתי להם שאת,

יוחנן וייצמן:

היינו יודעים שהוא פה?

שרון דינור:

זה מה שנהיה מהתוכנית (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

זה מה שליד, כן, לא, הפוך בסעיף של העצים לא עשו שימור.

איציק שוויקי:

לא, זה היה רשות,

לורה ורטון:

פשוט להקיא, להקיא.

יוחנן וייצמן:

יללה, חברים. מי מתחיל?

שרון פרי:

אני אגיד כמה מילים. ברשותכם ממש, שרון פרי,

לורה ורטון:

רק שנייה,

שרון פרי:

הרשות לפיתוח ירושלים. אז אנחנו הגענו לפה היום יש לנו בעצם שתי תוכניות ברצף, גם מרכז הכנסים, וגם הפרויקט של התב"ע במלון דרך בית לחם, אבל כרגע נראה לי הצוות זה רק הצוות ששייך למרכז הכנסים.

יוחנן וייצמן:

יש לנו תוכנית היום אצלנו?

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

מלון בבית לחם?

שרון פרי:

כן, זה אחרי זה, זה ממש אחרי זה,

שרון דינור:

הראיתי לך, וייצמן,

שרון פרי:

בקיצור אז לא בדיוק ברצף, אבל,

שרון דינור:

כמעט ברצף.

שרון פרי:

כמעט ברצף. בסדר, אז בעצם שני הפרויקטים אני, הם קשורים בזה, ששניהם בעצם מגיעים מכובע של התיירות של הר"י. ואנחנו הם פרויקטים מאוד מאוד חשובים, גם לעיר, וגם לנו. מרכז כנסים בעצם התב"ע הזאת מקודמת בהתאם להחלטת ממשלה, וגם החלטת ראש העיר. ובעצם אנחנו באים כדי לחזק את ה - , התיירות באזור שמה, ובאמת סבורים שהשימושים שאנחנו מציעים הם משלימים את המתחם התיירותי, ואנחנו גם מאמינים ש - , השימושים והאופן שאנחנו נציג לכם את ה - , את התכנון, באמת מכבד את השימור במבנים הקיימים, זה באמת מעצים את המתחם ועוזר לו, כאילו ייקום לתחייה, אז בבקשה ליאור, נראה לי תציג את ה - .

רועי פקר:

לא רק שעשינו עבודת הכנה, וגם שוחחנו כמה פעמים ואנחנו עכשיו נציג,

יוחנן וייצמן:

תציג מעולה,

איציק שוויקי:

אגב זה על חשבון,

רועי פקר:

אני רועי ממשד (לא ברור) אדריכלים,

איציק שוויקי:

זה הבתים לשימור.

יוחנן וייצמן:

זה מגרש ריק.

איציק שוויקי:

לא, זה על האזור של הבתים לשימור,

שרון פרי:

כיום זה מגרש ריק ומוזנח,

יוחנן וייצמן:

הוא קיבל הרחבה.

שרון פרי:

כן, (לא ברור).

איציק שוויקי:

מאושרת שם,

שמואל מהלה:

זה בחניון,

שרון דינור:

אני מציעה שנראה את המצגת.

יוחנן וייצמן:

נראה את המצגת, ואחרי זה שאלות, בסדר, חברים. אנחנו בלחץ של זמן, אנחנו הפסדנו חצי שעה כבר. חברים, אנחנו בלחץ זמן בוא ניתן להם לדבר.

שרון פרי:

אז רגע, אנחנו מדברים פה על האתר, שטח של 15 דונם, טיילת ארמון הנציב מצפון צפון, זה הבתים לשימור, תיכף לתוכנית,

לורה ורטון:

רגע, אפשר לחזור שנייה.

איציק שוויקי:

יש עוד מבנה לשימור חוץ מזה,

יוחנן וייצמן:

לא בחלקה.

שרון פרי:

זה לא בתחום התוכנית, רק בחלקה הזאת, המבנה לשימור הנוסף הוא פה.

יוסי חביליו:

איפה ארמון הנציב?

איציק שוויקי:

פה, הימין,

לורה ורטון:

הטיילת מימין.

איציק שוויקי:

הנה אתה רואה את הארמון עצמו.

יוסי חביליו:

לא, איפה השכונה?

רועי פקר:

למטה.

יוחנן וייצמן:

מאחורה.

שמואל מהלה:

שעה חמש מהקו הכחול,

עו"ד דני ליבמן:

למטה מימין.

איציק שוויקי:

למטה.

שרון פרי:

דרומית גם,

איציק שוויקי:

ארמון הנציב אתה רואה אותו,

יוסי חביליו:

רגע, אני רוצה רגע להתאפס שנייה, המבט הוא מצפון?

שרון פרי:

כאילו הוא,

יוחנן וייצמן:

המפה מוצפנת,

שרון פרי:

המבט אחרי זה,

יוסי חביליו:

זה העיר העתיקה כן,

ציפי רון:

כן,

שרון פרי:

כן,

ציפי רון:

זה מארמון הנציב פה מימין,

לורה ורטון:

וזה גיאבל מוקאבר,

ציפי רון:

הוא מעבר לכביש כאילו,

לורה ורטון:

של (לא ברור).

שרון פרי:

זה כאילו מערבית, זה קריית מוריה.

שרון דינור:

פה.

שרון פרי:

כן,

ציפי רון:

לא, קריית מוריה זה פה.

שרון פרי:

לא, לא, זה ממש,

איציק שוויקי:

איפה שהאדום,

שרון פרי:

כן, איפה שהאדום.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ליאור גוטרמן:

זה האתר, זה המבנים לשימור, כבר אפשר לראות פה את (לא ברור), רואים את חוות (לא ברור), שהכינה אדריכל ינאית בן צבי, עם אופי פמיניסטי, פוליטי מובהק. מתוך התיישבות ורצון לעבוד את האדמה, אנחנו מדברים פה על מבנה שיבנו בשני שלבים, בעצם יש את הבניין הראשון, של קאופמן, ואת הבניין השני של,

יוסי חביליו:

קאופמן זה לא בית הכרם?

איציק שוויקי:

כל ירושלים, כל שכונות הגנים.

לורה ורטון:

אדריכל קאופמן עשה, כן,

ציפי רון:

אדריכל קאופמן.

איציק שוויקי:

כן,

ליאור גוטרמן:

כן, המבנה (לא ברור) יפה, בן 2 קומות, הוא שימש בעיקר ל - , בעצם למגורים, יש את הקומה הראשונה שהיה ב - , היה לה אופי של חדר אוכל, ומטבח, אבל ברובו בעצם חדרי שינה, עם גשר וגישור בין המפלסים, שהיה הבדל בין שני המבנים. מבחינת הרקע התכנוני, אנחנו מדברים על תב"ע מאושרת היום של תוכנית 4711, של מלונאות, שמיעדת את השטח המרכזי הזה, גם מסמן את הבניין לשימור, כבר בתב"ע המקורית.

רועי פקר:

בעצם עוטפת את כל המגרש, אוקי, גם צפון, וגם ממזרח.

יוסי חביליו:

אני רואה שזה בסימון ירוק.

ליאור גוטרמן:

זה היה שפ"פ,

שרון פרי:

שפ"פ.

ליאור גוטרמן:

רגע, תיכף נראה, זה השכונות היום, זה המבנה לשימור השני ששאלת עליו.

יוסי חביליו:

אבל למה לא להשאיר את זה פארק? שיהיה פארק,

יוחנן וייצמן:

יש שמה תב"ע מאושרת, יוסי.

יוסי חביליו:

נשנה אותה.

ליאור גוטרמן:

שנייה, אני אגיע רגע, אני אגיע לשקופית הבאה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) שלנו רק לבנות,

יוחנן וייצמן:

יוסי, אני חייבת להגיד לך, אתה אורח פה בוועדה,

יוסי חביליו:

מה אורח.

יוחנן וייצמן:

לחברי הוועדה יש פה זכות לקריאת ביניים אחת, אתה אפילו לא חבר.

יוסי חביליו:

חבר וועדה, תעזוב אותי, אני כבר לא אבוא לפה.

ליאור גוטרמן:

אז הנה, מבחינת החלטת ממשלה, הייתה פה כבר החלטה לייעד את השטח הזה גם למרכז כנסים, וחניון תת קרקעי שיכיל 25 אוטובוסים, זה בא בהחלטת ממשלה, שבעצם התוכנית שלנו מיישמת את ההחלטה ש - ,

יוסי חביליו:

אי-אפשר לעשות בכל זאת את החניון התת קרקעי כי אין ברירה, לעשות מעל זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נדבר על זה אחרי זה.

ליאור גוטרמן:

אנחנו תיכף נראה,

יוחנן וייצמן:

יוסי, בדיון הפנימי,

יוסי חביליו:

כן, אבל עושים בניית כנסים,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נו, אבל לדבר מותר לה.

ליאור גוטרמן:

אנחנו מדברים פה על ייעוד של מבנים ומוסדות ציבור, הבניין עדיין נשאר לשימור כמובן. וטיפול ב - , בדרכים מסביב. מבחינת זכויות בנייה, אנחנו מדברים על 17,400 מטר על קרקעי, ועוד תת-קרקעי,

שרון פרי:

שזה כולל גם,

ליאור גוטרמן:

חניונים.

יוחנן וייצמן:

מה הגובה המבוקש?

ליאור גוטרמן:

תיכף נראה את זה במסמכים.

יוסי חביליו:

וכמה על – קרקעי בינוי?

ליאור גוטרמן:

בינוי 17,400 עיקרי, ועוד, כן, 20 אלף על קרקעי,

רועי פקר:

כן,

יוסי חביליו:

זה בניין ענק.

יוחנן וייצמן:

זה שטח,

ליאור גוטרמן:

זה פרוגרממה שקיבלנו גם מבחינת הרל"י והעירייה, מבחינה תיירות,

ציפי רון: רגע 20 אלף על קרקעי? וכמה זה תת-קרקעי?

ליאור גוטרמן:

לא, שנייה, אנחנו מדברים על מבנה של 14,000, כ – 14,000 למרכז הכנסים, ועוד פרוגרמות נלוות, שתיכף נראה את זה גם,

רועי פקר:

משהו לגבי השטחים העל – קרקעיים,

ציפי רון:

מה ההמשך?

רועי פקר:

כדי לענות על החלטת הממשלה, והפרוגראמה המבנה שאנחנו מציעים יחד עם המערכת של השימור, הוא מבנה של כ – 14,000 מטר, יש לאתר יתרה של שטחים, שאותם אפשר יהיה לממש בעתיד,

ציפי רון:

רגע, אמרתם 14 אלף מרכזי כנסים ו – 4000 מה?

ליאור גוטרמן:

ועוד, ועוד 6000 שהם לשימושים נלווים של תיירות, ולפי פרוגראמה ש – , שקיבלנו.

שמואל מהלה:

שימושים מותרים בשטח חום,

ליאור גוטרמן:

כן,

שמואל מהלה:

השטח הזה מוגדר כשטח חום, והתוספת יש בה שימושים מותרים בשטח חום,

יוסי חביליו:

תמיד אפשר לשנות גם.

שמואל מהלה:

יש החלטת הוועדה,

שרון פרי:

יש החלטת ממשלה,

יוסי חביליו:

בסדר, אז מה? כל עוד לא בנית, את הנזק עוד לא עשית. זה גם נהיה חרוז.

יוחנן וייצמן:

די,

שרון פרי:

וגם היום חשוב להבהיר שהיום השטח הזה נטוש,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון פרי:

לא נעים, המבנה כאילו יושב,

יוחנן וייצמן:

הוא קוץ בעין, כן,

שרון פרי:

כאילו הוא באמת, הוא נטוש וחוף מכלבים ומשאיות, ואוטובוסים,

יוסי חביליו:

אז לסדר, לסדר,

איציק שוויקי:

אני לא יודע מה התוכנית הזאת, אתם (לא ברור) לשימור.

שרון פרי:

לא סימפטי.

איציק שוויקי:

השאלה אם תעפילו על הבתים לשימור,

ליאור גוטרמן:

שנייה אנחנו כבר נראה את זה ואנחנו, זה מה שאנחנו (לא ברור). בעצם זה ההצעה התכנונית שלנו, זה מבט מצפון, עם המבנים לשימור,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, תלכי אחד אחורה בבקשה,

ליאור גוטרמן:

שנייה תן לי.

יוסי חביליו:

רגע, מה זה כל זה?

שרון פרי:

תן לה שנייה להציג,

ליאור גוטרמן:

תן לי רגע, אתה רק קוטע אותי,

יוסי חביליו:

מה זה מסביב הבטונאדה הזאת?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מאושרים.

יוסי חביליו:

רמי לוי הגועל נפש?

יוחנן וייצמן:

אחד,

רועי פקר:

אם אותם תבטל, זה יהיה מצוין,

יוסי חביליו:

הלוואי ואני יכול לבטח, להרוס אותם מידית,

יוחנן וייצמן:

אני הצבעתי נגדה, בסדר.

יוסי חביליו:

גועל נפש.

איציק שוויקי:

לא מכרו אותם, עדיין לא שיווקו אותם לדעת.

יוסי חביליו:

עוד לא שיווקו?

יוחנן וייצמן:

לא, הם כבר הגישו,

ליאור גוטרמן:

הצפוניים כבר בבנייה, ו - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

רמי לוי,

יוחנן וייצמן:

שיווקו והם הגישו כחלון,

ליאור גוטרמן:

אלה כבר,

יוחנן וייצמן:

הגישו,

ליאור גוטרמן:

זכויות מאושרות, בעצם זה ה - , זה לב המתחם, שכולו מוקף במלונאות, כמו שראינו לפני, זה מיועד לבנייה גבוה. יש פה רצף של שטחים פתוחים, ש - ,

יוסי חביליו:

איפה רצף? תחזירי את הקודם רגע? זה נראה בטונאדה גדולה ביותר, שום שטח.

יוחנן וייצמן:

יוסי, אני אסביר לך דקה,

יוסי חביליו:

תסביר לי דקה,

יוחנן וייצמן:

כל מה שנראה שמה קצת, תחזרי לקודם,

יוסי חביליו:

תחזרי לקודם. לא, זה, זה,

יוחנן וייצמן:

יופי.

יוסי חביליו:

עצור, עצור.

יוחנן וייצמן:

כל מה שנראה פה, כל הגושים מסביב למעט (לא ברור),

לורה ורטון:

מה זה קשור לרמי לוי?

יוחנן וייצמן:

מאושר,

יוסי חביליו:

אני מבין, זה גרוע, אבל מצד שני,

יוחנן וייצמן:

גרוע, רע, בוא נעשה יום אבל לאומי,

יוסי חביליו:

את (לא ברור) הירוקה גם אתה ממלא בטון.

רועי פקר:

בוא, אנחנו לא,

איציק שוויקי:

השאלה אם זה אתה עושה טוב, עם המצב או רע עם המצב.

שרון דינור :

יוסי, יוסי,

יוסי חביליו :

אני אעשה שם פארק, אני אעשה טוב.

שרון דינור :

רגע, תקשיב להם עד הסוף, רגע, שנייה, שנייה רגע, רועי אמרת, הוא צריך טיפול מיוחד, תקשיב, אנחנו, רגע נציג את הכול,

יוחנן וייצמן :

כן,

שרון דינור :

ניתן להם כבוד,

יוחנן וייצמן :

כן,

שרון דינור :

הם עשו עבודה,

יוחנן וייצמן :

כן,

שרון דינור :

עבודה מתואמת עם המחלקה, יש לנו הערות ממש קטנות, אנחנו חושבים שזה פרויקט מצוין, הוא מוריד חניון אוטובוסים לתת הקרקע, זה לנשק,

יוסי חביליו :

את יודעת מה? אני בעד,

שרון דינור :

ולהגיד תודה.

יוסי חביליו:

אני חייב להגיד לך, אני אשמור את ההתנגדויות שלי ואת הבלגאן למקרים אחרים, ואני הולך, לא השתגעתי מזה, אבל בתוכנית מה שהיא רוצה, יש דברים יותר גרועים,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

ואו. תשמעו, אתם יכולים לצאת הביתה היום עם מחמאה שבחיים לא,

יוסי חביליו:

לורה, מה שאת רוצה אני מלווה אותך.

לורה ורטון:

תודה.

יוחנן וייצמן:

יללה.

ליאור גוטרמן:

אנחנו רואים פה על שטחים פתוחים, גם מצפון וגם מדרום, ואת קו אמת המים, שהיינו רוצים לשמור גם על,

יוסי חביליו:

כמובן,

ליאור גוטרמן:

למבט.

יוסי חביליו:

לורה לא גבוהה מה שראיתי שמה, פחות מהבתי מלון.

ליאור גוטרמן:

פחות,

רועי פקר:

פחות, 2 מטר.

יוסי חביליו:

זה הגועל נפש הזה, כבר אני רואה, אתם תהיו מוחבאים מאחורה.

רועי פקר:

נכון, שמה את הבתים,

יוסי חביליו:

אני לא יודע מה לעשות.

שרון דינור:

יוסי, אני אראה לך את ההצעה שאנחנו הצענו לרשות מקרקעי ישראל יחד עם תכנון עיר, משהו שתכנון עיר יוזמה מהממת,

יוסי חביליו:

מה? על הבתי מלון?

שרון דינור:

כן,

יוסי חביליו:

ולא קיבלו את זה, או שעדיין אפשר לקבל?

שרון דינור:

הם עדיין שוקלים, בוא, בוא,

יוסי חביליו:

אז תחממי אותי בזה,

שרון פרי:

לא, אבל זה בחלק הדרומי, לא בחלק הצפוני.

יוסי חביליו:

לורה, תקראי את המידע ונתחיל לעשות בלגאן.

ליאור גוטרמן:

בעצם אנחנו מדברים מבחינת כניסות גם כניסת הולכי רגל מצפון מדרום, ועוד מעבר שיש פה, ממזרח. והפרדה של חניון לרכבים פרטיים, וכניסה אוטובוסים שכל התפעול והכול ירד לתת הקרקע בהתאם. מבחינת התייחסות והיררכיה של הכיכרות היה לנו חשוב כן לשמור על מערך של שטחים פתוחים, גם על כיכר כניסה הצפונית, על זה איזה שהיא כיכר פנימית, תיכף נראה אותה בהמשך, כיכר נופית שתתממשק עם הבניין לשימור, ועוד כיכר דרומית, שתייצר את הקשר עם האזור לשימור מדרום, ועם המבנה לשימור בהמשך. וזה איזה שהיא רק הנחה ראשונית, שבעצם אפשר לראות פה את הרצף של השטחים הפתוחים שיווצר, ועוד איזה שהוא מעבר מזרח מערב שיהיה בזיקת הנאה להולכי רגל, שגם חשוב לנו לשמור עליו.

שמואל מהלה:

שיחבר את השכונה, היום השכונה היא לא מחוברת רגלית,

איציק שוויקי:

אבל יש שם טופוגרפיה,

שמואל מהלה:

לדרך חברון,

איציק שוויקי:

הטופוגרפיה קשה,

שמואל מהלה:

בסדר.

ליאור גוטרמן:

יש פה מעבר מסומן היום,

שמואל מהלה:

אנחנו מייצרים חיבור אורגאני שהוא בעצם מציע לחבר את שכונת ארמון הנציב שהיא הייתה מנותקת, מבחינת הקשרים שלה לדרך חברון, אנחנו יוצרים בעצם (לא ברור), שעובר דרך המתחם שלנו, ומסליל את התנועה בדרך הכי קצרה לכיוון דרך חברון.

איציק שוויקי:

הכול מדרגות, כי שמה המדרון,

ליאור גוטרמן:

פה, אבל זה כבר מעבר קיים ומאושר, אנחנו רק,

איציק שוויקי:

כשהוא מסביר את זה, המעבר הוא רק מדרגות, כי אי-אפשר, זה לא,

שמואל מהלה:

האלטרנטיבה היא סיבוב,

ליאור גוטרמן:

לא, לא לדרך חברון, זה,

שמואל מהלה:

גם לא לעלות.

ציפי רון:

אז תוריד את ההר,

יוחנן וייצמן:

הלאה, בסדר,

ליאור גוטרמן:

מבחינת ההצעה התכנונית, אז פה אפשר לראות בעצם את המבנה שלנו, עם המבנה לשימור, היה לנו חשוב להתרחק, לייצר את הקשר הזה עם הכיכר הדרומית וההמשך של השימור,

רועי פקר:

אני רק אגיד פה משהו, שקשור גם למה שאתה אמרת קודם, ברגע שיש את החיבור הזה, שאנחנו תיכף נראה אותו, למבנה לשימור יש תפקיד, הוא מקבל תפקיד בתוך כל ה - , קומפוזיציה העירונית הזאת, הוא גם שער כמו שהוא היה קצת ב - , והוא גם מקבל בעצם חצר שהיא חצר שלו, שמדמה, אנחנו תיכף נדבר על זה קצת על הנושא של חקלאות, וכלפי מזרח תשימו לב, שבעצם אנחנו תיכף נראה את זה גם בהדמיות, הוא בעצם הפרונט של הדברים, בסופו של דבר זה הפרונט של הפרויקט. המבנה הזה, שברקע שלו יש את המבנה שאנו (לא ברור).

ליאור גוטרמן:

בקצרה על התכנון, בעצם אנחנו מדברים על פרוגרמה של אולם כנסים, וחללי תערוכה שיושבים בקומת הקרקע עם אולמות קטנים,

ציפי רון:

איזה תערוכה?

ליאור גוטרמן:

זה תערוכה שתומכת את ה - , את האולם, כאילו לפי,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לאולם.

ליאור גוטרמן:

כנס מתקיים.

רועי פקר:

האולם כנסים הוא עובד שיש תערוכה, ואז יש כנס,

ציפי רון:

הבנתי,

רועי פקר:

יש תערוכה ויש כנס.

ציפי רון:

משווקים את זה בתור אירוע,

רועי פקר:

משווקים.

ליאור גוטרמן:

כן,

לורה ורטו:

כמה, כמה,

ליאור גוטרמן:

עם אזור הסעדה, עם אזור בית קפה כזה, שמזמין את החצר לשימור,

לורה ורטון:

כמה, כמה שטח ירוק יישאר כאן?

רועי פקר:

אפשר לראות, תיכף נראה את זה,

לורה ורטון:

להבין בכמויות.

ציפי רון:

על חניות,

רועי פקר:

באחוז.

שמואל מהלה:

באחוזים, באחוזים את רואה שהפוט – פרינט שלנו, אנחנו לא, אנחנו באזור 40% מהמגרש.

רועי פקר:

נכון, וגם,

לורה ורטון:

אז 40% מובנה? 40% מהשטח,

שמואל מהלה:

60% ירוק,

ציפי רון:

החצר לשימור,

לורה ורטון:

60?

ציפי רון:

החצר לשימור, ירוק עד לב כדור הארץ, או שיש שם חניונים?

רועי פקר:

לא, זה מה שרציתי בדיוק להגיד, מהקו הזה,

ליאור גוטרמן:

לא, החניונים פה.

רועי פקר:

ומזרחה,

ליאור גוטרמן:

הם לא,

רועי פקר:

מהקו הזה, שנייה מהקו הזה, ומזרחה, כולל המקום הזה, כולל המקום הזה, זה (לא ברור) ירוק.

ציפי רון:

וכל שאר הירוק,

רועי פקר:

וזה בעצם הפרונט,

ציפי רון:

חנייה,

רועי פקר:

של הפרויקט בכניסה שלו,

ציפי רון:

וכל שאר הירוק, זה החנייה,

רועי פקר:

זה נמצא על גבי חנייה,

ליאור גוטרמן:

לא, זה לא חנייה,

ציפי רון:

מה זה?

ליאור גוטרמן:

זה לא חנייה, תיכף את תראי את זה בהדמיות, הכניסה לחניונים הם תת-קרקעיים,

ציפי רון:

כן, אבל מה יש מתחת לירוק הזה?

רועי פקר:

זה גג,

יוחנן וייצמן:

זה גג של החנייה,

ליאור גוטרמן:

מתחת לחנייה?

ציפי רון:

הכול בנוי.

ליאור גוטרמן:

מתחת כן,

רועי פקר:

יש שם עומק שתילה גדול,

ליאור גוטרמן:

אבל יש שם גובה שתילה, והכול לקחנו בחשבון,

ציפי רון:

בסדר, בואו נראה את התוכנית,

ליאור גוטרמן:

אולמות יותר גדולים, יותר קטנים בקומה העליונה, ואזור הנהלה וחדרי ישיבות, אפשר לראות פה בעצם את החשיבות הזאת של הקשר מזרח מערב הזה, שדיברנו לפני, וגם עם ה - , עם הקשר הדרומי הצפוני, מבחינת החצרות. גם פה היה לנו חשוב בעצם לשמור על האזור הפתוח הזה, שבין המבנים. אפשר לראות פה את ה - , הסיטואציות הנעימות האלה ביניהם. מתחת לחניון תת קרקעי אנחנו מדברים על חניון אוטובוסים בקומה התחתונה, שזו הכניסה אליה, וכניסה נפרדת לחניון רכבים פרטיים שיוורד לקומות למטה.

שמואל מהלה:

רגע, הוא אמר משהו על חניון אוטובוסים, חניון אוטובוסים בעצם משרת את המלונות מסביב, הוא חלק מההסכמים עם (לא ברור), אנחנו מחויבים בעצם להקים את חניון האוטובוסים עבור הבינוי כדי שלא כל מלון יקים חניון אוטובוסים מתחתיו, כל האוטובוסים מרוכזים כאן, ולכן גם החלטת הממשלה, העבירה את המטלה שהייתה עוד לפנינו אל ה - , אל הפרויקט שלנו.

איציק שוויקי:

יש כמה שני, מה שאני רואה פה זה קומות חנייה, לא יותר.

שמואל מהלה:

קומת חנייה של אוטובוסים,

ליאור גוטרמן:

לא,

שמואל מהלה:

וכל לרכבים,

ליאור גוטרמן:

זה שלוש, שלוש חניות,

איציק שוויקי:

עוד 3 קומו.

ליאור גוטרמן:

כן, כן מבחינת חתך, היה לנו חשוב לשמור על גובה שתילה, וכל הדברים כדי שבאמת יתקיימו פה, זה,

ציפי רון:

אז כמה אתם משאירים, כמה משאירים לשתילה?

רועי פקר:

יש שמה במינימום מטר וחצי, יש מקומות שזה 3 מטרים.

ליאור גוטרמן:

זה בעצם החשיבות של המעבר הזה, שנגענו בו שעובר דרך המבנים לשימור. ודרך החצר הפנימית, בין הבניינים,

רועי פקר:

נגיד פה אפשר לראות את הדבר הזה שדיברנו עליו, בעצם גם מבחינה היסטורית, מבחינת הבניין של קאופמן, זאתי החזית, החזית שבעצם בתוך הבניין, זה הזמנה. זה התפקיד החדש של המבנה בתוך הקומפוזיציה, יש לו מסאט, בונים מרכז כנסים, העיר מתפתחת, יש מלונאות מסביב, יש מרכז כנסים, אבל התפקיד שלו שהוא יושב על הפרונט, והוא מקבל את החצר הזאתי, שהיא כן החצר, ודרכו יש את הכניסה שמזמינה את התנועה העירונית, זה דבר שאנחנו חושבים שהוא מאוד מאוד חשוב,

איציק שוויקי:

השימוש של הבניין לשימור, לא, לא ציינת את זה,

ליאור גוטרמן:

כן,

איציק שוויקי:

מה השימוש? משרדים?

שרון דינור:

שימוש של חברה, קהילה,

ליאור גוטרמן:

כן, עשינו את, עשינו גם תיאום ראשונים עם המינהל הקהילתי,

שרון דינור:

מינהל קהילתי נורא אחראי פה,

ליאור גוטרמן:

כן,

שרון דינור:

ממש,

ציפי רון:

תלפיות מזרח. תלפיות מזרח.

איציק שוויקי:

לא, זה לא תלפיות,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

זה ארמון הנציב,

ציפי רון:

זה תלפיות,

איציק שוויקי:

זה עדיין לא מזרח.

שרון דינור:

ארמון הנציב תלפיות.

איציק שוויקי:

זה עדיין לא ארמון הנציב, זה החרגה כי זה שטח ישראל,

ציפי רון:

זה של ארמון הנציב, של תלפיות.

איציק שוויקי:

זה לא שטח של ארמון הנציב.

ציפי רון:

של תלפיות.

ליאור גוטרמן:

עם זה מינהל קהילתי עשינו?

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

אני לא יודעת,

שרון פרי:

אני חושבת שזה מזרח.

איציק שוויקי:

זה לא מזרח,

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה? מה?

איציק שוויקי:

זה לא, זה היה שטח הפקר.

שרון פרי:

תלפיות מזרח.

שמואל מהלה:

בוא אתה צודק,

איציק שוויקי:

לא,

שמואל מהלה:

אבל בפועל הם פועלים פה היום, יש גינה קהילתית צמודה,

שרון פרי:

האורבאנית,

שמואל מהלה:

של תלפיות מזרח.

איציק שוויקי:

השטח הזה זה שטח בתחום,

יוחנן וייצמן:

הוא מזרח לקו העירוני, בסדר.

איציק שוויקי:

לא, לא במזרח, לא, לא, במערב, לא, הוא לא. בסדר? הוא לא,

ליאור גוטרמן:

מה שהיה לנו חשוב במקביל, זה בעצם לתת את הערך הנופי הזה של השימור, בנוסף לערך של הבניין, של הבניין עצמו, מבחינת התייחסות להמלצות,

ציפי רון:

אז רגע, אז אתם מציעים פה גינה כמו שיש בארץ ישראל יפה בתל – אביב, שזה גינה של צמחים מסוימים? או משהו ש - ,

רועי פקר:

יש פה עבודת פיתוח מעניינת מאוד, שעושה, די (לא ברור) על השדות של פעם, מה שהיה בהתחלה.

ציפי רון:

כי יש את הדוגמא של ארץ ישראל יפה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

ציפי רון:

בירקון ששמה הם עשו גינה מיוחדת במדינה, שהיא מתחת ל - ,

רועי פקר:

הפרויקט התוכנית כי המעודכנת,

שרון פרי:

כן,

רועי פקר:

זה בדיוק מה שאנחנו חושבים לעשות,

ציפי רון:

זה הרעיון?

ליאור גוטרמן:

כן,

רועי פקר:

נכון, בדיוק.

ליאור גוטרמן:

שהחקלאות תבוא לידי ביטוי גם בפיתוח שטח.

רועי פקר:

זה בעצם הבסיס וזה מתפתח לשלוש טיפולוגיות שונות, שהם אחת, זה בפרונט, השנייה זה בחצר שהיא נמצאת ממזרח לנו, ממערב לנו סליחה, והשלישית היא בחצר המרכזית שמחברת בין שני המבנים,

ציפי רון:

מעל החניון אוטובוסים,

רועי פקר:

כל אחד, מעל החניון, שכל אחד מהם מספר את הסיפור הזה, אחרי זה זה הפרויקט, שווה להסביר אותו זה עניין. פה אנחנו רק בעניין של הבניין,

ליאור גוטרמן:

כן, מבחינת התייחסות להמלצות שנתנה המחלקה, בעצם ההתייחסות הראשונה היה לסמן את כל המבנים לשימור, גם בתשריט, וגם בנספח. אין שום מניעה אנחנו לא נוגעים בהם, אנחנו לא הורסים אותם,

איציק שוויקי:

אני רוצה פה להגיד משהו,

ליאור גוטרמן:

כן,

איציק שוויקי:

פעם הייתי במאבק הזה גדול ואני מכיר, האוניברסיטה העברית פירקה בזמנו, את השלט שהיה טבוע על הבניין, יש לי תמונות של השלט, זה היה אבנים, אבנים, זאת אומרת טביעות מברזל, והם הוציאו את זה, לקחו את זה לרחוב, ואמרו שברגע שישמרו את זה, הם יחזירו את זה חזרה, שימו לב לשימור, יש אותיות שהיו בבניין המקורי.

רועי פקר:

למה לקחו?

איציק שוויקי:

מה?

רועי פקר:

למה לקחו כדי לשמור על זה?

איציק שוויקי:

כן,

רועי פקר:

באמת?

איציק שוויקי:

שלא יגנבו את זה גנבים הברזל וזה, אז הם פירקו את כל האותיות, זה נמצא באוניברסיטה,

ציפי רון:

בפקולטה לחקלאות,

איציק שוויקי:

ברחובות, אני בזמנו יש לי תמונות גם של הכיתוב המדויק, וגם אם לא יהיה, אפשר לשחזר.

שרון דינור:

טוב, תגיד לנו אחר כך, אני אצרף את זה להחלטה.

יוחנן וייצמן:

אפילו רעיון שלכם בהמלצה, זה בסדר.

ליאור גוטרמן:

לא, אין בעיה, אנחנו מקבלים כל מה שרצינו זה שמבחינת ההוראות יהיה דגש על זה שיכול להיות שמבחינת המעבר בין המבנים והזיקת הנאה שעוברת שם, שהצגנו,

איציק שוויקי:

דלת חלון,

ליאור גוטרמן:

יהיה צורך בהחרגת בהנגשה הזאת, של ה - , של המעבר הזה, בין המבנים, אין לנו שום עניין (לא ברור).

רועי פקר:

מה שאנחנו אומרים זה שמכיוון שיש,

יוחנן וייצמן:

יש קטע מסוים שאתם לא רוצים עליו שימור?

רועי פקר:

לא, לא, אנחנו רוצים שימור על הכול,

לורה ורטון:

כן,

רועי פקר:

אני רק אומרים, שבדיוק בגלל הנושא של הטופוגרפיה, והנושא של הנגשה, שהוא סופר חשוב, יכול להיות שאם צריך בצורה מינורית, לגעת על מנת לאפשר הנגשה במעבר.

שרון דינור:

אנחנו נכתוב את זה, אין בעיה,

ליאור גוטרמן:

כן, זה הכול.

שרון דינור:

נכתוב שהנגשה תיעשה בתיאום עם המחלקה (לא ברור).

ליאור גוטרמן:

כן, זה מה שעולה, אין שום כוונה לגעת.

שרון דינור:

כן,

ליאור גוטרמן:

מבחינת ההמלצה הבאה, יש בקשה להתרחק 8 מטר, מהמבנה לשימור, מבחינת מערב, אין לנו בעיה. מבחינה הצפונית היינו רוצים לבקש להחריג את זה,

רועי פקר:

מבחינת מעבר,

ליאור גוטרמן:

6 מטר.

רועי פקר:

מבחינת דרום, ומבחינת מזרח, אנחנו מאווררים,

שרון דינור:

כן,

ליאור גוטרמן:

כן,

רועי פקר:

ומבחינת צפון אנחנו נמצאים 6.9 מטר,

יוחנן וייצמן:

7.

רועי פקר:

7 מטר ולא 8 מטר, ואנחנו מבקשים שתאשרו את זה, כי זה גם הגיוני, זה גם דופן שהיא דופן
אטומה,

ליאור גוטרמן:

כן,

רועי פקר:

של המבנה לשימור,

יוחנן וייצמן:

הלאה, בסדר.

איציק שוויקי:

הלאה, בסדר, בסדר.

ליאור גוטרמן:

הנקודה הבאה, זה בעצם התרחקות בתת-הקרקע לקו של 5 מטר,

רועי פקר:

אני אזכיר גם את הדבר הזה, אנחנו לא חופרים מתחת למבנה לשימור, למרות שזה אפשרי. אנחנו
לא חופרים,

שרון דינור:

כן,

רועי פקר:

אנחנו הגבלנו את עצמנו, מבחינת החניון לקו הזה, ואנחנו התרחקנו 2 מטר מהיסודות שלהם, אוקי,
או מהדופן חזית, ליסודות זה לא מילה נכונה, מהדופן של החזית שלהם, התרחקנו. אנחנו יודעים
היום גם מפרויקטים שאנחנו עושים אנחנו בונים על האפס, ולפעמים גם נכנסים מתחת,

שרון דינור:

רגע, רועי, רועי, עצור רגע שנייה. קודם כל זה לא,

יוחנן וייצמן:

חוות דעת הנדסית תספיק,

שרון דינור:

לא, שנייה רגע, תנו לי רגע להסביר משהו, קודם כל זה לא מסוג הפרויקטים שעושים חפירה מתחת, אוקי, פשוט מבחינה כלכלית זה לא ה - , זה לא הסיפור של יזם שבונה מגדל וחופר מתחת, אוקי, עכשיו אנחנו מכירים הרבה חפירות בצמוד, וכאן אני מזכירה, שאנחנו לא מדברים דווקא על מבנים של אבן של ירושלמית שהיא כבדה, דווקא אני אומר לכם,

רועי פקר:

פגיעה יותר.

שרון דינור:

פה, היא לא, להיפך, אני אומרת פה הבניין הזה יש לו הרגשה, בטח הסתובבתם שמה, שאתה עושה לו פו הוא מתפרק, אוקי,

רועי פקר:

לא, לא,

שרון דינור:

אז זהו,

שמואל מהלה:

הוא גמיש,

רועי פקר:

לא, זה הרבה בטון.

שמואל מהלה:

הפוך,

שרון דינור:

א' יש לכם את שמואל מהלה, שהוא יש לו הרבה כובעים, אז סבבה. אנחנו, אנחנו רוצים לדעת, אנחנו עכשיו עשינו, (לא ברור) בהיתר בנייה של פרויקט שצמוד לשימור שהציעו לנו משהו כזה, הסתבר שצריך להתרחק יותר, עצרנו היתר בנייה פה, עכשיו בהיתר בנייה זה יהיה מה זה כאילו, יהיה עלינו לחצים כבר להוציא את זה, אז אנחנו מנסים כאילו להבין מה הדבר הנכון לעשות עכשיו,

רועי פקר:

נכון,

שרון דינור:

אז 2 מטר זה שאתה כל כך בטוח, אני לא יודעת בדקתם את זה הנדסית שזה? כי הדבר הבא שאני אקבל זה פירוק והרכבה ויסגרו לי, למה זה,

שמואל מהלה:

לא, לא, שרון, אי-אפשר לפרק ולהרכיב, המבנה פה הוא מבנה, בסוף הוא מבנה מודרני, הוא מבנה מסגרות, מבנה בטון מזוין, ש - , יש לו הרבה חסרונות במובן הזה, אבל בצד של הגמישות, בצד של הפגיעה בגלל ויבראציות, הוא הרבה יותר, יודע להכיל הרבה יותר טוב, מאשר מבנה ירושלמי שהו פריך. במבנה הזה, אנחנו יכולים להיצמד מבחינת הפתרון, לדופן עם כלונסאות, התזוזה של הקרקע והחפירה וכולה, לא תפגע בבניין. הבניין הוא מבנה שהוא יודע לקבל,

שרון דינור:

אתה תוכל להשלים את החוות דעת הזאת?

שמואל מהלה:

אבל,

שרון דינור:

בשלב התב"ע?

שמואל מהלה:

תכניסי את זה כדרישה,

שרון דינור:

אני אכניס את זה כדרישה, אני פשוט חושבת שאם עשינו את התיאום עד עכשיו באמת אני לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, חוץ מהמילה 5, הכול בסדר.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

אפשר להישאר הסעיף הזה, חוץ מהמספר 5,

רועי פקר:

לא, שרון אומרת, שהיא לא רוצה והיא צודקת במובן הזה, להגיע להיתר בנייה ואז לגלות שיש בלגאן.

שרון דינור:

לא, ולהיות, להיות זאתי שהרעה הזאתי שלא זה, בסדר? זה מה שאני רוצה.

שמואל מהלה:

אני אסביר גם למה,

שרון דינור:

ואז חייבים לפרק, ומה עשינו? אתה לא מבין כמה שאני שומעת גם אנשים, הכי בכירים במערכת, מה הסיפור שלך לפרק ולבנות מחדש את הדבר הזה.

שמואל מהלה:

שרון הסיבה שהדיון הזה מתקיים, ולא שתזיזו ודי.

ליאור גוטרמן:

יש פה,

שמואל מהלה:

יש לנו פה חניון אוטובוסים, היכולת להכניס כמות של אוטובוסים כאן, אנחנו כבר ממלאים את כל הפוט – פרינט, וגם כאן אם תסתכלו טוב זה קצת לוליינות. אנחנו לא רוצים להפסיד באופן – סט הזה,

שרון דינור:

בסדר, גם אנחנו לא רוצים להפסיד.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שמואל מהלה:

יש חניות אוטובוסים,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שמואל מהלה:

זה הכול, אין פה ביזנס, אין פה שום דבר,

ליאור גוטרמן:

האוף – סט הזה פשוט לא נוכל לעמוד במינימום של דרישת הממשלה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, הלאה.

ליאור גוטרמן:

זה,

רועי פקר:

מצד שני, אנחנו לא רוצים,

ציפי רון:

תופקד איזה שהיא ערבות, אני מניחה,

ליאור גוטרמן:

כן,

ציפי רון:

כדי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לפני הפקדה, חוות דעת הנדסית.

שמואל מהלה:

כן,

יוחנן וייצמן:

שלום.

ציפי רון:

שרון, הפקדת, רק שנייה הפקדת ערבות, וכן הלאה, כדי שהבניינים,

יוחנן וייצמן:

בסדר, כן, הרליי תיתן לך ערבות של 100 אלף שקל, ואם לא, הם יפשטו רגל,

ציפי רון:

מה אתה אומר? זה שהערבות יהיה של מיליון,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר,

שרון דינור:

אין כזה דבר,

איציק שוויקי:

אי-אפשר חוקית.

ליאור גוטרמן:

בנספח הבינוי יש הדמיה, מוצגות קומות נוספות יש להסיר אותן מעל (לא ברור), זה מה שאמרנו גם בהתחלה, זה מתוך שקיפות לציבור, יש פה 14 אלף זכויות, שזה מה שמראה נספח הבינוי, ועוד זכויות עתידיות, שלא ממומשות בשלב הזה. וזה מה שרואים בעצם,

איציק שוויקי:

הגובה הזה לא אושר בכל הדיונים של הוועדה,

שרון דינור:

אי-אפשר, אני לא,

יוחנן וייצמן:

חביליו צדק, דקה,

שרון דינור:

אני לא הבנתי מה אמרת עכשיו, כן מבקשים או לא מבקשים את זה?

שרון פרי:

מבקשים סל, כאילו זכויות.

שרון דינור:

אבל איפה תשימי את הסל הזה? זה לא דמיון מודרך,

שרון פרי:

נבקש (לא ברור) זה.

שרון דינור:

או שמבקשים את זה, או שלא מבקשים את זה,

שרון פרי:

לא, אנחנו מבקשים את זה, אבל אנחנו אומרים שה – 14 אלף זה למרכז הכנסים היתר הוא לשימושים,

איציק שוויקי:

הגובה לא אושר שם, חבר'ה,

יוחנן וייצמן:

אתם יכולים להגביל את עצמכם גובה?

איציק שוויקי:

חבר'ה גובה לא יאושר, לא יאושר. היה מאבק גדול ענקי פה,

שרון פרי:

מה?

איציק שוויקי:

היה מאבק על ה - , על הרכס, כל הרכס הזה היה אמור להיות גבוה, והוא נראה דרסטי, והוחלט חד-משמעית יש גובה חד-משמעית שם אסור לחרוג עליו, אז אל,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נמשיך הלאה,

איציק שוויקי:

בוא נהיה, אני מבקש להוריד את הגובה.

יוחנן וייצמן:

שמענו, שוויקי,

איציק שוויקי:

מתחת לאדמה, את כל השטחים מתחת לאדמה.

שרון דינור:

בוא נחזיר את חבילתו לדיון, כן.

ליאור גוטרמן:

מבחינת ההוראות, ההמלצות להוראות אנחנו מקבלים את כולם, הדבר היחיד שביקשו להחריג, זה בעצם בסעיף 4.1.1 משרדים, שימושים של גובה מבנה לשימור, יש להוסיף כי השימושים יהיו מעורבים, ייבחנו לעת תכנון מפורט ויהיו בעלי זיקה לשימוש המקורי של המבנה, בתיאום עם מחלקת השימור. מה שביקשנו לנסח, המבנים לשימור יש שימושים שונים, השימושים יהיו מעורבים, ייבחנו לעת תכנון מפורט ויהיו בעלי זיקה לשימוש המקורי,

שרון דינור:

תסבירו לי את זה, למה שמישהו עושה מרכז כנסים והכול מסביב מלונאות, אני צריכה להכניס את השימוש הזה, שמה שיגרום לו זה שיהיה, הכול חוץ ממה שאני רוצה, זה באמת כאילו מרגיז.

שרון פרי:

יש גם וגם וגם.

שרון דינור:

לא, כשיש גם וגם וגם, יש אחד שמשתלט, והמשתלט זה מה שהכי רווחי,

שרון פרי:

אז, אז,

שרון דינור:

אז לא, כאילו, יש משהו ציבורי אחד פה, זה זה, אז לא נעשה פה, לא תיירות ולא כנסים,

שרון פרי:

לא, הכול ציבורי, הכול ציבורי. כל המגרש הוא ציבורי,

שרון דינור:

אם את מבקשת שיהיה פה ענף מלונאות וזה,

שרון פרי:

לא, אנחנו לא רוצים מלון בתוך הזה, אנחנו,

שרון דינור:

זה לא ברור,

שרון פרי:

לא, אבל תראו, בסדר, אפשר לדייק את זה,

איציק שוויקי:

הרל"י, הרל"י, רק,

שרון פרי:

הכוונה שזה, יהיה משרדים,

איציק שוויקי:

לא, רק שתדעו,

שרון פרי:

למשרד.

איציק שוויקי:

יש במלון של, רמי לוי,

שרון פרי:

תעסוקה,

איציק שוויקי:

שטחים לעיריית ירושלים לתיירות.

שרון דינור:

יהיה פה מלא כנסים, ומלא דברים אחרים.

שרון פרי:

אבל כל זה כאילו, איזון ושימושים נלווים,

שמואל מהלה:

היום זה מסחר,

איציק שוויקי:

יש שטחים,

לורה ורטון:

אז מה (לא ברור).

שרון דינור:

עכשיו אנחנו עושים משהו מדהים, אני לא רוצה להזיק לו. זה הכול, אם אתה,

שמואל מהלה:

נגיד בית קפה פה, זה נכון או לא נכון?

שרון דינור:

בטח ש - , זה שימוש שאפשר לעשות,

יוחנן וייצמן:

יכול להתאים.

שרון דינור:

פה, ואפשר לעשות את זה גם במתנ"ס בית קפה אין שום בעיה.

שרון פרי:

אבל אנחנו לא מדובר רק במלונאות.

שרון דינור:

אבל לעשות משרדים למלונאות, כי זה באמת נלווה, זה מה שעכשיו שרון אמרה,

רועי פקר:

לא, לא, ,

שרון פרי:

לא,

שרון דינור:

זה לא מקובל עלי,

יוחנן וייצמן:

הלאה,

רועי פקר:

שנייה אבל שרון, אנחנו, אני לא יודע מה,

שרון דינור:

גם מול (לא ברור) לדעתי, זה לא,

רועי פקר:

אז אני, לא, אז לא. זה מבנה שהוא מבנה שנועד לשרת את המרכז כנסים, זה אמור להיות,

שרון דינור:

סליחה, סליחה, זה לא מבנה שנועד,

שרון פרי:

לא, בחלקו, לא, רגע,

שרון דינור:

מרכז כנסים, בואו,

ציפי רון:

אבל אמרתם שזה (לא ברור).

שרון פרי:

שנייה, שנייה,

רועי פקר:

אבל הוא מבנה ציבורי,

ציפי רון:

אז זה לא מסתדר.

רועי פקר:

אז זה מבנה,

ציפי רון:

רגע,

שרון פרי:

ראה את השימושים,

ציפי רון:

רק שנייה,

שרון פרי:

ששמו,

ציפי רון:

איך זה יכול לשרת את המרכז כנסים,

רועי פקר:

את יכולה לפתוח?

ציפי רון:

מבלי לשרת את המלונאות?

שרון פרי:

לא, רגע,

ציפי רון:

שאני אבין.

ליאור גוטרמן:

אני רוצה להגיד,

שרון פרי:

משרד ה - ,

ציפי רון:

הוא שניים יחדיו,

שרון פרי:

של תיירות,

ליאור גוטרמן:

הנה, אבל רשמנו פה בשימושים,

יוחנן וייצמן:

אז אפשר לכתוב תומכים, אפשר לכתוב תומכים.

שרון פרי:

מלונאות ושימושים, רגע, בואו,

ליאור גוטרמן:

מסחר נלווה, במבנים לשימור יותרו שימושים כגון, מסחר נלווה למלונאות, תעסוקה תומכת תיירות, שימושים ציבוריים, לתרבות, אומנות, חדשנות וקהילה, לא, לא,

ציפי רון:

אבל זה לא יכול להיות שהשימוש לענייני קהילה והוא יהיה האחרון.

שרון פרי:

לא, זה לא קשור לסדר של זה,

ציפי רון:

לא, לא,

לורה ורטון:

אבל, זה לא צריך להיות, מספיק מלונאות, שיש לנו שתי מפלצות,

שרון פרי:

זה לא מלונאות,

ציפי רון:

לא, זה לא הולך, זה לא הולך יחד, יש ביטוי כזה,

שרון פרי:

זה לא הולך,

ציפי רון:

שתיים ביחד, (לא ברור), זה לא מתאים. (לא ברור) הצורכי תיירות, והשירותים של המלון נקבעו על,

ליאור גוטרמן:

לא, אבל שנייה,

ציפי רון:

ולמינהל קהילתי,

ליאור גוטרמן:

אנחנו מדברים על שטח,

ציפי רון:

אין (לא ברור).

ליאור גוטרמן:

הוא לא שטח למלונאות, לא יכול להתקיים פה מלון או דברים כאלה,

ציפי רון:

אבל הצרכים, אבל את כתבת,

לורה ורטון:

לא, לא, בוא נגיד את זה בקצרה,

שרון פרי:

נגיד יש משרד,

לורה ורטון:

מוציאים מלונאות, וכל מה שחשוב,

שרון פרי:

אבל אין למלונאות,

איציק שוויקי:

תיירות, רק לא למלונאות, תיירות יהיה כתוב.

שרון פרי:

זה מה שכתוב,

ליאור גוטרמן:

תיירות זה מה שכתוב,

איציק שוויקי:

לא רק תיירות, שירותי תיירות, לא מלונאות.

ליאור גוטרמן:

זה מה שרשום.

איציק שוויקי:

למחוק את המילה מלונאות,

שרון פרי:

אין פה מילה של מלונאות,

ציפי רון:

יש שם,

איציק שוויקי:

יש, יש,

שרון פרי:

מסחר נלווה,

איציק שוויקי:

יש אבל, את אומרת אין, יש.

שרון פרי:

מסחר נלווה למלונאות,

יוחנן וייצמן:

זה לא מלונאות,

שרון פרי:

זה בית קפה,

איציק שוויקי:

תרשמי תיירות,

ציפי רון:

כתוב שם.

רועי פקר:

אני חושב שאפשר,

איציק שוויקי:

כתוב,

רועי פקר:

שנייה רגע,

שרון דינור:

מסחר נלווה את יכולה לעשות, גם (לא ברור).

רועי פקר:

אין בינינו, תקשיבו רגע שנייה, אין בינינו פער אנחנו כולנו רואים את אותו דבר. השאלה רק איך
כותבים את זה, כדי שלא ניפגש עוד פעם. יכול להיות שהמילה מלונאות פה היא לא נכונה,

איציק שוויקי:

תיירות,

רועי פקר:

זורק את זה,

שרון פרי:

תיירות בסדר.

רועי פקר:

אבל (לא ברור).

איציק שוויקי:

תיירות, מלונאות,

שרון פרי:

מסחר נלווה לתיירות,

שרון דינור:

אני,

לורה ורטון:

לא, זה גם אני חושבת שזה לא חשוב, צריך לשים את הסעיף האחרון, כסעיף הראשון, ולהגיד מסחר, ותעסוקה תומכת תיירות,

שרון דינור:

אני לא חושבת,

לורה ורטון:

ולחצית את הראשון.

שרון דינור:

אני לא חושבת שצריך להיות פה את המילים האלה תעסוקת תומכת תיירות, אני לא רוצה פה משרדים, המקום הזה צריך להיות ציבורי,

לורה ורטון:

אוקי, אז,

שרון דינור:

לקבל קהל.

לורה ורטון:

מה שתגיד,

שרון דינור:

אפשר לעשות מסחר, בתור שימוש נלווה,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת,

שרון דינור:

למבנה ציבורי ,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור,

שרון דינור:

אין שום בעיה לעשות את זה.

יוחנן וייצמן:

דקה, שאלה, ההוראה של בתב"ע ההיסטורית, הבניינים המסומנים לשימור, יהיו מסחר של בתי קפה, מסעדות, חנויות מזכרות וכיוצא בזה, עבור המלונאות והציבור, כחלק בלתי נפרד, (לא ברור).

שרון דינור:

איזה כיף שיוצאים מהדבר הזה.

יוחנן וייצמן:

במתחם התיירות,

ציפי רון:

אסור להסכים,

יוחנן וייצמן:

זה טוב לך הסעיף הזה?

ציפי רון:

אסור להזכיר את המילה מלונאות כאן, לפי דעתי,

לורה ורטון:

מה זאת אומרת?

ציפי רון:

לפי דעתי,

יוחנן וייצמן:

לא הזכרתי,

שרון פרי:

הסיבה,

יוחנן וייצמן:

תגידי לי, את שמעת אותי?

ציפי רון:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי את המילה מלונאות?

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

עבור המלונות,

שרון פרי:

עבור המלונות,

יוחנן וייצמן:

כיוצא מזה, עבור המלונות.

לורה ורטון:

אז תוציא את עבור המלונות.

ציפי רון:

תוציא את זה, אנחנו לא רוצים,

יוחנן וייצמן:

עבור מלונות לציבור, מה זאת אומרת?

ציפי רון:

אנחנו לא רוצים את המילה מלונות,

יוחנן וייצמן:

מסעדה, את רוצה שמה? לא, שנייה אחת מסעדה. שנייה אחת אדריכלית דינור, את רוצה שזה יהיה חווה חקלאית או?

שרון דינור:

אני רוצה שזה יהיה פעילות של אנשים שנכנסים ויוצאים כל הזמן. חוגים, ומתנ"סים וזה, בחזון שלי,

יוחנן וייצמן:

את רוצה את זה מתנ"ס?

שרון דינור:

משהו קהילתי, באיפה שהוא מקום, שעושים את שיתופי ציבור, ומקום שעושים חוגים, והגענו,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אולי הלוואי,

יוחנן וייצמן:

אני לא אמרתי שאני נגד מתנ"ס. רק אני רוצה להיות חד ולהבהיר את כל הנימוקים,

שרון דינור:

רגע אני מסבירה, אני נפגשתי שם עם התושבים של השכונה, והמתכנן של המקום, ונדלקתי על הרעיון הזה, ואמרתי לעצמי - וואלה, בתוך ההצפה הזאת של מלונאות ומרכזי כנסים שהוא חתיכת אירוע שמה, לא צריך עוד משהו כזה, רוצים משהו נלווה לתיירות, תעשו את זה בתוך התיירות שלכם, לא צריך עוד משהו, דווקא מכבשת הרש, אני אומרת את זה,

יוחנן וייצמן:

ואנחנו באים פה בהוראה חדשה, ש - , לא תואמת לתב"ע ההיסטורית.

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אין בעיות, אין לי טענות.

איציק שוויקי:

תב"ע חדשה,

ציפי רון:

אבל אני כבר אומרת לכם, שתהיה בעיה תקציבית רצינית מאוד שהעירייה או אני לא יודעת מי יצטרכו לתקצב את זה, או שצריך יהיה לחשוב, כבר עכשיו בתקנון של התוכניות, איך ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה יגיע למבנים בשנלר, את יכולה להיות רגועה.

ציפי רון:

איך זה משתלב את הפעילות הקהילתית,

שרון דינור:

מבחינה כלכלית, המבנים האלה,

יוחנן וייצמן:

מי ישים את הכסף פה?

שרון דינור:

אני רוצה להסביר,

ציפי רון:

זה מה שאני אומרת,

שרון דינור:

שנלר הוא לא דומה מבחינה טכנולוגיות, למה שצריך לעשות פה, הרבה יותר פשוט פה.

יוחנן וייצמן:

יותר זול,

שרון דינור:

הרבה הרבה יותר פשוט, גם טכנולוגיה הרבה יותר זה עולה פה.

איציק שוויקי:

כן, ראיתי החומר, עם הגני ילדים.

שרון דינור:

שנייה הדבר השני, זה שאנחנו ביקשנו, ראיתם בטח בהערות שלנו, ולא, לא קיבלנו ריג'קט על הדבר הזה, שתנאי להקמת מרכז הכנסים בעצם יהיה השיקום של הדבר הזה, עכשיו אתה שיקום כמו עשית בבית השוטר פה בבצלאל,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אתה עושה את ה - , את הגמרים שלו, בלי, לא, בלי הפנים, ואז אתה מציע את זה, מציע את זה לכל,

יוחנן וייצמן:

אבל בסעיף 8 כתבת אחרת. את רוצה תנאי למתן היתר, שיהיה תכנון.

ציפי רון:

(לא ברור) בעניין הזה,

שרון דינור:

יהיה תכנון מפורט, כי,

יוחנן וייצמן:

זהו.

שרון דינור:

לא, כי השאר כתוב כבר, כי זה כתוב.

ליאור גוטרמן:

כי החלק השני כבר כתוב בתב"ע,

שרון דינור:

בתקנון.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד משהו,

שרון דינור:

החלק השני כבר כתוב.

איציק שוויקי:

שרון, יש במלונאות האלה.

שרון דינור:

אי-אפשר יהיה לעשות את המרכז כנסים בלי שהדבר הזה יובא לשלמותו.

ציפי רון:

זאת המטלה הציבורית, זאת המטלה הציבורית, של הפרויקט.

איציק שוויקי:

למלונות,

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

למלונות, יש מטלה ציבורית לעיריית ירושלים, והבניין של רמי לוי, אני יודע, שיש שם שטחים לטובת עיריית ירושלים,

יוחנן וייצמן:

כן, 100, 200 מטר מרכז תיירות,

איציק שוויקי:

לשימוש, כן, מרכז תיירות 100, 200 מטר.

שרון דינור:

שיעשו שם,

יוחנן וייצמן:

עזוב אותי, זה בדיחה.

שרון דינור:

את הזה של, את המרכז כנסים,

יוחנן וייצמן:

נו באמת.

איציק שוויקי:

מרכז תיירות אז מה מרכז תיירות?

יוחנן וייצמן:

זה,

איציק שוויקי:

מה ה – 100?

יוחנן וייצמן:

לא, שמה דובר על כמו לשכת תיירות עם מרכז מידע הקיים, משהו כמו,

לורה ורטון:

וגם את זה הם לא יעשו.

יוחנן וייצמן:

לא זה, לא זה הכוונה.

ציפי רון:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

נראה לך יעשו את זה?

ציפי רון:

מתנ"ס ולציבור בעניין הזה,

יוחנן וייצמן:

כן, אני אנסה באמת להבין, העלית פה סוגיה, זאת אומרת שהיא ברמה של ראש העיר זאת אומרת, זה לא בדיוק ברמה שלנו, זאת אומרת מה, יש פה מבנה לשימור שהתב"ע נתנה לו ייעוד אחד, כעת אנחנו רוצים לעשות ייעוד אחד, וזה בסדר ואני מסכים,

שרון דינור:

לא ייעוד אחר,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נגדיר,

שרון דינור:

שימושים, נכון?

ציפי רון:

יש כאן בעיה, יש כאן,

יוחנן וייצמן:

הייעוד לפי 188, זה ייעוד.

ציפי רון:

יש כאן בעיה, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

זה חוס,

שרון פרי:

כן, אבל זה לא היה חוס,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אין, אין חוס, המילה חוס לא קיימת היום.

רועי פקר:

אנחנו כרגע כוללים אותו במסגרת,

יוחנן וייצמן:

אפשר להכניס את זה במשפחות של שימושים, אבל,

שרון דינור:

לשים אותו?

רועי פקר:

חוס,

ציפי רון:

זה שטח חוס, אבל יש כאן,

יוחנן וייצמן:

זה לא ייעוד חוס,

רועי פקר:

לא,

שרון פרי:

זה כן ייעוד חום,

רועי פקר:

כל התיק הזה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

לא, המילה,

ציפי רון:

ראש העיר לא רוצה?

רועי פקר:

אבל הוא כבר ככה כשהוא חום. הוא כבר מגביל את,

שרון פרי:

נכון, עד 20% של הייעוד, כי הוא לא יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

16%,

רועי פקר:

זה פעולה ראשונה שאם היא תישמר, והיא לא תהפוך להיות עם ייעוד אחר למבנה הספציפית הזה, אז זה כבר יותר פשוט,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נשאיר את זה,

רועי פקר:

זה אחד. שתיים, אנחנו חושבים את אותו דבר, ואנחנו רק מחפשים בצורה חיובית להגיד איך, אנחנו לא רוצים ש - ,

שרון דינור:

אחר כך אתה ואני מתחלפים, מגיע היתר בנייה, כולם מתחלפים, אולי ראש העיר מתחלף,

רועי פקר:

אז יש לי מגרש חום,

שרון דינור:

אנחנו צריכים שזה יישמר לנו,

רועי פקר:

שאני יכול להפריש ממנו 20% לצורכי מסחר בחוץ, חוץ מזה הוא מבנה ציבור,

שרון דינור:

מסחר זה סבבה.

רועי פקר:

אבל הוא ציבורי, אז מישהו יבוא ויגיד שהוא שייך למלונות?

שרון דינור:

אני לא רוצה שמישהו יסגור את זה, ויעשה הכול משרדים ל - , שתומכים, תיירות,

שרון פרי:

אבל אי-אפשר, אי-אפשר, כי זה רק עד 20%, אם הייעוד הוא ייעוד של מבני ציבור,

רועי פקר:

מבני ציבור,

שרון פרי:

הוא ייעוד של מבני ציבור, כל השימושים האחרים שאנחנו מציעים, הם נלווים, הם כן,

שרון דינור:

איזה יש לכם חוץ מה - , תומכי תיירות?

שרון פרי:

מסחר,

שרון דינור:

מסחר, וזה בתוך ה - 20%,

שרון פרי:

כן, בתוך ה - 20%, זה צריך להתחלק,

שרון דינור:

אבל זה ברור לך, שאני הייתי רוצה, אני, אני לא יודעת מה איתכם, אבל אני רוצה את ה – 20% הזה, הייתי רוצה לתת קודם כל למסחר.

רועי פקר:

אבל שרון, אנחנו כשיגיע הרגע הזה, של אנחנו נתחלף, ואני אבוא בשביל היתר בנייה עם מישה אחרת, אז קודם כל יש לי מגרש שהוא חום, אוקי, והוא לשימוש ציבורי.

שרון דינור:

זה בתוך ה – 20% הזה,

שרון פרי:

כן, אבל, אבל,

שרון דינור:

20%,

רועי פקר:

ב – 20% הזה, נניח שאני ארצה לעשות,

שרון דינור:

אני רוצה מסחר,

יוחנן וייצמן:

אבל התב"ע ההיסטורית מדברת על 5%,

לורה ורטון:

רגע, רק שנייה,

יוחנן וייצמן:

התב"ע שבתוקף מדברת על 5%.

שרון פרי:

שרון, שרון, ההוראה שביקשתם פשוט תיקנו את זה, כי רשמתם זיקה רק לשימוש המקורי, נגיד מסחר זה לא זיקה לשימוש המקורי. אז אנחנו בעצם מאפשרים,

שרון דינור:

לא,

שרון פרי:

רוצים לאפשר את התיאום הזה מולכם, בזמן של התכנון המפורט,

שרון דינור:

כן,

שרון פרי:

הכול יהיה תואם, מתואם מולכם, גם מבחינת השימושים,

רועי פקר:

צריך לזכור שאנחנו מקדמים, את ה – 20%,

לורה ורטון:

אבל אנחנו רוצים,

רועי פקר:

שהינם ציבוריים,

לורה ורטון:

מסחר, ולא מלונאות,

שרון פרי:

אז לכן אנחנו תיקנו את זה,

לורה ורטון:

זה רק 20%,

שרון פרי:

כי זה רשום שימוש מקורי של המבנה, ומסחר הוא,

יוחנן וייצמן:

מה השימוש המקורי של המבנה? חווה חקלאית.

שרון פרי:

חוה חקלאית,

שרון דינור:

אז מה זה זיקה,

יוחנן וייצמן:

מה זה חוה חקלאית? סתם אני מנסה להבין,

איציק שוויקי:

בית ספר,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

אני אסביר לך,

שרון דינור:

מקום לימוד לנושא של,

יוחנן וייצמן:

בית ספר,

ליאור גוטרמן:

יכשירו שמה,

יוחנן וייצמן:

פנימייה, חברים, אחד שואל,

איציק שוויקי:

לא, לא,

ציפי רון:

רגע, רחל ינאית, הקימה,

איציק שוויקי:

רגע, רגע,

ציפי רון:

גם חווה בעין כרם, גם בעין כרם,

איציק שוויקי:

רגע, רגע, תני לי,

ציפי רון:

וכן הלאה.

איציק שוויקי:

תני לי להסביר,

יוחנן וייצמן:

השאלה היא, לא שאלתי את זה בתמימות.

איציק שוויקי:

לא,

רועי פקר:

של התמונה.

איציק שוויקי:

לא, לא,

שרון פרי:

תיירות זה - ,

איציק שוויקי:

תקשיב טוב,

שרון דינור:

אני אעשה לך משהו בתוך ה - 20% הזה,

שרון פרי:

אין בעיה,

איציק שוויקי:

רחל הינאית בת צבי,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

הקימה את הבית ספר, זה בית ספר לחקלאות,

רועי פקר:

זה בית ספר,

איציק שוויקי:

לחקלאות,

יוחנן וייצמן:

בית ספר לחקלאות,

איציק שוויקי:

היה שם,

יוחנן וייצמן:

את לא רוצה שיהיה שוב פעם,

איציק שוויקי:

עכשיו תקשיב, המנדט, תקשיב עד הסוף,

שרון דינור:

לא בית ספר,

איציק שוויקי:

רגע, תקשיב את הסיפור,

שרון דינור:

(לא ברור) בגינות,

איציק שוויקי:

אבל תן לי לספר לך, ואז המנדט הבריטי אמר, חייב אותה, תקשיב חייב ואתה, ואמר אותו דבר, בנו בית ספר חקלאי כדורי, אם אתה זוכר בגליל,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

חייב אותה להקים בית ספר,

ציפי רון:

וביריחו,

איציק שוויקי:

אוקי, לא,

יוחנן וייצמן:

בדרך חברון,

ציפי רון:

היה גם,

איציק שוויקי:

בקלקיליה,

עו"ד דני ליבמן:

אבל זה לא השאלה,

איציק שוויקי:

לא משנה, בנו,

עו"ד דני ליבמן:

מה היה בבניין.

ציפי רון:

בית ספר יהודי,

שרון פרי:

הם ישנו שם,

איציק שוויקי:

רגע, רגע, תן לי, תן לי,

ציפי רון:

זה (לא ברור),

איציק שוויקי:

תן לי להסביר, תן לי להסביר, ודרך אגב המנדט הבריטי לא אישר לה התוכניות הבנייה לבית ספר
החקלאי, אמרו שגם הערבים,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

ואז היא בנתה את הבניין השני, את השני, אתה מכיר? השני,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

לשימור,

יוחנן וייצמן:

למטה.

איציק שוויקי:

שהוא לא נמצא, לא, הוא נמצא שם במתחם, השני, עם האבן.

ליאור גוטרמן:

העירוני,

איציק שוויקי:

בניין האבן, זה היה בית ספר ערבי,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

ושמה הערבים למדו, והיהודים למדו בבית ספר (לא ברור), והם למדו בבניין אבן, והסיפור היה, שאחרי (לא ברור) הראשונות, לא רצו בכלל שימור בכלל, ואמרו, נשאיר את הבניין הערבי, ולא את היהודי, וככה נהיה בלגאן. עכשיו שימרו את שניהם. עכשיו, עכשיו מה קרה, למה אין חווה? כי הייתה מלחמה, מלחמת 48,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

פינו, זה היה שטח הפקר,

יוחנן וייצמן:

פורק, כן,

איציק שוויקי:

הם פינו את הבית ספר לעין כרם, לכפר הערבי עין כרם, היה כולו בית ספר חקלאי, ואחר כך בנו את, בית ספר עין כרם, ועין כרם,

יוחנן וייצמן:

בנו אותה בחוץ.

איציק שוויקי:

בחוץ, זאת אומרת מה שאתה רואה פה, זה הבית ספר החקלאי שנמצא היום בעין כרם, זה הבית ספר. בדיוק אותו בית ספר. אז זה היסטורית. איך זה קרא? אוקי, עכשיו.

יוחנן וייצמן:

לא, זה דווקא היה חשוב, כי זאת אומרת אם מישהו יבוא ויגיד שימור, אז יכול להיות הוא צודק, אבל אנחנו לא הולכים עם זה,

איציק שוויקי:

מה אני צודק? אני אומר לך מה היה.

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה, לא הסברתי את עצמי טוב, זאת אומרת, כשאתה אומר לשמר, בהנחה שהיינו ב – 2097, ואנחנו לא,

שרון דינור:

אפשר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אז זה היית אומר בוא נעשה גם חזרה סוג של בית ספר חקלאי,

איציק שוויקי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

כמובן מתאים לשנים של,

איציק שוויקי:

לא, לא, גמרנו, גמרנו.

יוחנן וייצמן:

אתה לא שם, יופי, מעולה, רציתי רק לשמוע את זה.

איציק שוויקי:

אני לא שם, אני לא שם, כי הבית ספר עבר לעין כרם.

יוחנן וייצמן:

למה, אנחנו,

רועי פקר:

אנחנו בעיקר רוצים שהשימוש יהיה שימוש ציבורי, לטובת הציבור. לא לטובת המלונאות,

יוחנן וייצמן:

בסוף אני צריכה לאשר,

ציפי רון:

ההגדרות שלכם, ההגדרות של,

יוחנן וייצמן:

זה טוב.

ציפי רון:

מאפשרות את ה - , לתת דגש על המלונאות ובסוף זה רק שאלה של זמן, שזה מלונאות, אלא אם כן, זה ינוסח אחרת.

שרון פרי:

זה לא יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

לא יהיה מלונאות, כי כתוב שלא.

שרון פרי:

זה לא יכול להיות מלונאות,

יוחנן וייצמן:

אבל יש הוראות בתב"ע נו באמת.

שרון פרי:

זה יש,

ציפי רון:

נכון, אבל צריך להקפיד מאוד על ההוראות בתב"ע, אבל צריך להבטיח במקביל של היוזמים פה התחייבו גם לתחזוקה כלכלית, של המטלה הציבורית.

רועי פקר:

אז פה, זה,

ציפי רון:

כי אחרת היא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בנייני אומה, בנייני אומה יעשה את השימור של הבניין לידו? בוא,

איציק שוויקי:

בונים חדש.

יוחנן וייצמן:

יש בניין לשימור ליד בנייני האומה, את לא רואה אותו, אבל נגיש שיש, את רוצה להטיל על בנייני האומה של השימור שלו?

ציפי רון:

נכון, כי בנייני האומה, אני אגיד לכם מה, זה המוסדות הלאומיים, ויש להם תקציב ברוך השם, ואם הם מקבלים פה זכויות בנייה לאלה ולאלה במקום כל כך אסטרטגי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה לא שיטה, אני לא אמרתי

ציפי רון:

אז יקבלו מטלה ציבורית, מי אם לא הם, יכולים לעמוד במטלה כזאת.

איציק שוויקי:

אתה יודע שהייתה תקלה,

ציפי רון:

זה הכול,

איציק שוויקי:

עם שנלך,

ציפי רון:

וזה צריך להיות מוגדר, וזה צריך, איציק, תן לגמור משפט, וזה צריך להיות מוגדר בשלבי התכנון, אם זה לא יהיה מוגדר זה לא יהיה קיים.

יוחנן וייצמן:

ממש ברור, זה מה שאתם צריכים להחליט, בסוף תגיעו לוועדה המחוזית,

שרון פרי:

זה נראה לי חלק,

יוחנן וייצמן:

היא תדרוש מימכם, בוא נגיד שלא הייתם פה. אז מה אתם רוצים לעשות פה? אבל תגידו באמת,

רועי פקר:

אנחנו פה אתכם, ואנחנו מסכימים לגמרי על שני דברים, אחד, זה שהמגרש הזה הוא מגרש חום, הוא חלק מהמגרש החום,

יוחנן וייצמן:

כן,

רועי פקר:

זה לבד בגנטיקה שלו מסדר, 80% ממנו, בתוך ה – 80% הזה, מה יהיה, בואו זה החלטה שלכם, של העיר, אבל זה יהיה לצורכי ציבור, וב – 20% שהם אינם או לכאורה שאפשר לעשות איתם צ'ירקס בתוך החום, בוא נקבע שהם לא יהיו למלונאות, בוא נקבע שהם לא יהיו לא למה,

שרון דינור:

רגע, שנייה רגע,

לורה ורטון:

בואו, בואו נגיד ככה,

שרון דינור:

אני, אני,

ליאור גוטרמן:

הכוונה היא לא רק קשור לזיקה,

שרון דינור:

רגע, שנייה רגע, זה לא רק מלונאות, גם על הדברים הלא ציבוריים האחרים, ב – 20%. אני לא חושבת שזה מקום שיש בו לעשות (לא ברור), אני לא חושבת שזה מקום לעשות בו מעונות סטודנטים, כאילו,

ליאור גוטרמן:

אבל זה לא דיבר על זה,

רועי פקר:

עניין של (לא ברור), שרון,

ליאור גוטרמן:

זה דיבר על ה – 20% של רק זה,

רועי פקר:

שנייה, שנייה,

ליאור גוטרמן:

אבל זה לא, ה – 20% הם לא, מה שאת קראת עכשיו זה לא מדבר,

שרון דינור:

כן,

ליאור גוטרמן:

על המבנה לשימור, הסעיף מתחת מדברים על המבנים לשימור,

שרון דינור:

אז זה מה שרציתי לדעת.

ליאור גוטרמן:

השימושים למבנים לשימור, רשום שם.

רועי פקר:

ואני גם אזכיר לנו עוד דבר שלמרבית הצער אולי,

שרון דינור:

חשבתי שפספסתי את זה,

ליאור גוטרמן:

לא, לא,

רועי פקר:

לא, לא, אני לא חושב שיעשה שם ב – 20% דיור מוגן. המבנה הוא מבנה של 400 מטר, אולי קצת יותר מ – 400 מטר,

שרון דינור:

לא,

רועי פקר:

1200? סליחה 20%,

ליאור גוטרמן:

מה? ה – 20%

רועי פקר:

ה – 20% כמה?

ליאור גוטרמן:

ה – 20% זה מתייחס ל - ,

שרון דינור:

לא, כמה מה – 20%?

רועי פקר:

כמה מטר שווה 20%?

ליאור גוטרמן:

4000.

רועי פקר:

לא,

שרון פרי:

לא, 1200 מטר,

שרון דינור:

לא,

ליאור גוטרמן:

זה 20%,

רועי פקר:

זה 250,

ליאור גוטרמן:

20%,

רועי פקר:

בואו 250 מטר. אנחנו מדברים על, מה נעשה עם 250 מטר? אנחנו צריכים לעשות משהו, שהוא לא מלונאות. אנחנו צריכים לעשות משהו שהוא עבור הציבור, אוקי,

שרון פרי:

נלווה, נלווה.

רועי פקר:

מה שהשימוש.

שרון פרי:

משלים,

רועי פקר:

ה – 80%,

שרון דינור:

אני כתבתי מסחר,

ציפי רון:

(לא ברור) חדשים, זה שני מבנים,

רועי פקר:

מסחר,

ציפי רון:

(לא ברור) בניינים,

לורה ורטון:

לא, כי זה 1200, 20 ו - ,

ליאור גוטרמן:

המבנים לשימור,

לורה ורטון:

240 מטר.

שמואל מהלה:

קומה שנייה נגיד, גלריה,

רועי פקר:

אי-אפשר לעשות שום דבר חוץ מ - ,

ליאור גוטרמן:

כן, אז אין בעיה,

שמואל מהלה:

מסחר,

שרון דינור:

לא, אבל אם אתה מכניס את זה,

רועי פקר:

מישהו שירצה לעשות צ'רקיס, הוא יגיד אני רוצה לעשות שמה מלון,

יוחנן וייצמן:

בסדר, חוץ מהסוגיה הזאתי, יש עוד דברים ל - ?

שמואל מהלה:

שימושים ציבוריים,

איציק שוויקי:

בוא נגמור את התיק הזה.

שרון דינור:

הבנו, אתה אומר,

יוחנן וייצמן:

עירוני, לא מעניין אותי כעת, נו. אנחנו סתם,

שרון פרי:

נו, באמת.

לורה ורטון:

לא, אבל אני חושבת שאפשר להגדיר, היה צריך להגדיר לקחת את הסעיף השלישי, שזה שימושים ציבוריים, לתרבות, אומנות, ו - ,

שמואל מהלה:

חדשנות וקהילה.

שרון פרי:

חדשנות.

לורה ורטון:

קהילה, ושני להגיד,

יוחנן וייצמן:

הולכים לעשות שם ישיבה בכלל.

לורה ורטון:

מסחר.

יוחנן וייצמן:

הלאה, בסדר. מה אכפת לך?

לורה ורטון:

זהו, זה מאוד לא אכפת לי.

שרון דינור:

יללה, נראה לי שסיימנו את הדיון, תודה רבה.

שרון פרי:

תודה, אז אנחנו,

שרון דינור:

נתראה בקרוב.

לורה ורטון:

אני גם רוצה להבין משהו, זה באמת,

רועי פקר:

עוד חצי שעה פה, אחרי,

לורה ורטון:

ככה הדבר הזה יראה?

שרון פרי:

מה? איזה?

לורה ורטון:

בהדמיה הזאת.

שרון פרי:

זה הדמיה זה,

לורה ורטון:

המבנים ליד,

יוחנן וייצמן:

זה גולם נו.

לורה ורטון:

כי יש פה את ה - , יש, רואים את ה - ,

רועי פקר:

יש פה במקרה אדריכל?

לורה ורטון:

כן, אז אני שואלת,

רועי פקר:

באולמות לא, זה, יש הרבה, יש אולם גדול, ויש אולמות קטנים, יש, ויש, ויש,

לורה ורטון:

אוקי, הבנתי, אבל, למטה,

רועי פקר:

תראי רגע בבקשה את המבט נגיד מהכניסה, (לא ברור) הזה, היא מאוד מאוד גדולה.

שרון פרי:

ראש העיר, ותיאום עם ראש העיר, אחרי שהבינו שחסר.

לורה ורטון:

אבל בדרך כלל קומת כניסה או משהו, יש איזה שהוא, פתח אוויר.

רועי פקר:

הנה פה.

איציק שוויקי:

רק אחד יכול ללכת שם,

לורה ורטון:

אוקי, אז יש,

רועי פקר:

כל המבואה הראשית, כל האזור של התערוכה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא רחוק מהתחנה,

רועי פקר:

כל זה קומה גבוהה, היא פתוחה לשני הכיוונים, הנה היא פתוחה אל החצר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון פרי:

וזה גם אזור (לא ברור).

ציפי רון:

יש לי שאלה, יש לי שאלה, יש לי שאלה תכנונית.

שרון פרי:

כן,

ציפי רון:

אני מבינה, שיש רק רגע, אני מבינה שבין הקומפלקס הזה, לבין הטיילת, יש מלונאות,

שרון פרי:

נכון,

רועי פקר:

נכון,

ציפי רון:

עכשיו בכל זאת, אני רוצה לדעת איך יראה המבט אל המקום הזה, מכיוון העיר העתיקה, ומכיוון הרכסים, אם זה בולט, לא בולט וכן הלאה.

שמואל מהלה:

לא יראו את זה,

איציק שוויקי:

לא רואים את זה?

ציפי רון:

מה?

לורה ורטון:

בתי מלון מסתירים את הכול.

ציפי רון:

שנייה, אני רוצה להיות בטוחה, אני רוצה לדעת אם יש לזה ביטוי, במבטים מכיוון אגן העיר
העתיקה וגם ה - ,

יוחנן וייצמן:

אין,

איציק שוויקי:

אין, אין,

יוחנן וייצמן:

אבל ראית את זה במפה.

רועי פקר:

לצערנו,

יוחנן וייצמן:

אני גם חשבתי כל הכבוד עד הדיון,

לורה ורטון:

רמי לוי,

יוחנן וייצמן:

בגלל זה אמרתי לחביליו בוא נסגור,

לורה ורטון:

רמי לוי המלונות חוסמים את הכול,

ציפי רון:

שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

גמרנו,

לורה ורטון:

ציפי,

ציפי רון:

לא בטוח בגובה, אני לא יודעת, אני,

יוחנן וייצמן:

את תראי איפה זה,

ציפי רון:

דקה אחת,

שרון דינור:

אפשר (לא ברור),

ציפי רון:

צריך לראות את המבטים,

יוחנן וייצמן:

יללה. סיימנו חברים, בואו, אנחנו.

שרון דינור:

אני מראה לך, אני מראה לך, אתם לא צריכים להישאר,

שרון פרי:

טוב, בסדר.

ליאור גוטרמן:

תודה.

יוחנן וייצמן:

תודה רבה, בסדר.

ציפי רון:

(לא ברור) שרון.

שרון דינור:

אני מראה,

יוחנן וייצמן:

מה?

רועי פקר:

תודה רבה.

איציק שוויקי:

שרון, הסיכום הזה,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד משהו בראשי תיבות ממש?

ציפי רון:

דקה, אני כן עומדת על כך,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, אני רוצה רק לתת הצעה בראשי תיבות, בראשי תיבות לא בזה. את סעיף 4, אנחנו כמובן איתך.

שרון דינור:

רגע, אני גם רשמתי לעצמי, אז אני אעשה כבר את התיקונים, רגע. כאן אני צריכה להשלים את ה - ,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נתחיל מהתחלה, בסדר. אם ככה.

ציפי רון:

רגע, את לא מראה את המבטים?

שרון דינור:

אני אראה את זה,

יוחנן וייצמן:

סעיף 1 צריך להתייחס למעבר, עוד רגע תראי את המבטים, וזה.

ציפי רון:

לא בטוח שיש מעבר מערבה, יש שמה שכונה מאוד צפופה, לא בטוח שיש מעבר,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה יותר מזה, זה יצטרכו לתת הוראה תב"עית, בשביל המעבר הזה. חבר'ה רוצים לאכול בינתיים?

איציק שוויקי:

כן, אבל אני רוצה להעיר, רגע,

יוחנן וייצמן:

מישהו מחלק את האוכל?

איציק שוויקי:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

חבר'ה לקום לקחת אוכל.

איציק שוויקי:

אני רוצה להעיר כמה הערות זה, שרון.

ציפי רון:

יש לי גם כמה הערות,

איציק שוויקי:

לדיון, דבר ראשון, אני חושב שהתוספות שטחים העתידיות,

(הקלטה הופסקה בטעות)

יוחנן וייצמן:

עכשיו סעיף 2 כתבתם,

שרון דינור:

רגע, 6 מטר צפונה.

יוחנן וייצמן:

6.9 כמעט 7.

איציק שוויקי:

רגע אני רוצה להוסיף הערות, אם אפשר.

יוחנן וייצמן:

דקה, אז תהיה איתנו.

איציק שוויקי:

אני איתך.

לורה ורטון:

כן, כן, מה לגבי זה?

דוד היימן:

גברת שרון.

לורה ורטון:

כן, לא הבנתי מה השאלה.

יוחנן וייצמן:

זה 7, 6.9, עכשיו סעיף 3 לדעתי, תגידי לי, אני חושב אפשר לרדת מה – 5, בסעיף, זה דיון להפקדה.
את יודעת מה? את יכולה לכתוב שלפי החוות דעת, תיבחן ה - , מאה אחוז.

איציק שוויקי:

זה אתה יודע מה זה?

יוחנן וייצמן:

מעולה.

איציק שוויקי:

זה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה שאני כן (לא ברור) איתו, תשאירי, מה שאני כן רוצה להסכים איתו, לחשוב, אחרי שהתברר לנו שהוא מאחורי המלונות, אין לי בעיה שהוא יגיע לגובה של המלונות,

שרון דינור:

לא, זה לא, לא, כאילו,

יוחנן וייצמן:

שלום, הלאה, מקובל.

שרון דינור:

רגע, אבל מה שכן, עכשיו אנחנו בנושא הזה של ה - ,

יוחנן וייצמן:

סעיף השימושים, סעיף 7,

שרון דינור:

7, סעיף 7, זה מחלקת השימור, הסעיף הזה בסדר, לא התייחסנו פה למה שראינו בזה.

יוחנן וייצמן:

זה לא בדיוק, כי, הוועדה המחוזית תדרוש מהם, בהפקדה, שיגידו מה הם רוצים,

לורה ורטון:

לא, צריך להגיד,

איציק שוויקי:

אתה יכול להגיד דת, ואז אתה יכול להגיד קהילה, ורווחה ויכול להגיד כל דבר, אבל תגיד, דרך אגב התב"ע,

לורה ורטון:

השימושים בתיאום עם המינהל הקהילתי,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לתת להם מתנות.

ציפי רון:

למה לא?

לורה ורטון:

למה לא?

ציפי רון:

למה לא?

לורה ורטון:

תיאום עם התושבים,

ציפי רון:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

התבי"ע ההיסטורית הוא 5%, למה שהוא יסכים?

שרון דינור:

זה מה שהם אמרו פה, לא,

יוחנן וייצמן:

אבל התבי"ע היסטורית, התבי"ע,

שרון דינור:

די היא נתנה, היא נתנה כאן,

לורה ורטון:

המבנה ציבור, אני חושבת שצריך, לגבי המבנה ציבור, אני כן חושבת שצריך להיות בתיאום עם המינהל הקהילתי, ולהוסיף את מה שהם כתבו שם, תרבות, ולא יודעת מה ומסחר.

יוחנן וייצמן:

אל שצריך להיות בתיאום עם,

לורה ורטון:

שלא יהיה מלונאות.

איציק שוויקי:

תיירות כן, אבל,

לורה ורטון:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

שרון, עם השימוש המקורי היה חקלאי, איזה שימושים את רוצה שיהיו שמה?

שרון דינור:

הנה 20% ציבורי,

עו"ד דני ליבמן:

שיהיה להם זיקה לשימוש הזה,

איציק שוויקי:

לבית ספר,

עו"ד דני ליבמן:

כן, על זה אני שואל,

ציפי רון:

שיעבירו לשם את הגינה של התורמוסים,

עו"ד דני ליבמן:

אז מה את רוצה? שיהיה שם חדר מורים? מה? מה את רוצה שיהיה שם?

ציפי רון:

לא, חוגים, פעילויות,

שרון דינור:

אמרנו,

עו"ד דני ליבמן:

שימוש זיקה לשימוש המקורי שהיה בית ספר חקלאי, אז איזה? מה את מתכוונת?

שרון דינור:

זה יכול להיות כל מיני כיתות לימודים, משרדים,

ציפי רון:

קורסים,

יוחנן וייצמן:

ומשרדים (לא ברור),

שרון דינור:

נראה לי אתם לא הייתם שם הרבה זמן, עשו שם גינות קהילתיות מסביב לכל הדבר הזה, משהו מדהים, משהו שממש תומך, הגינות הקהיליות,

לורה ורטון:

אז אולי זה צריך להיות,

שרון דינור:

כל השימוש המקורי שהיה שם.

לורה ורטון:

אולי זה צריך להיות המרכז לגינות קהיליות, זאת אומרת אין, אין כזה דבר,

שרון דינור:

נכון, אבל אנחנו לא קובעים את זה עכשיו, בגלל זה אמרנו,

יוחנן וייצמן:

לא, אם העירייה מקבלת את המבנה הזה, מה העירייה רוצה לעשות שמה?

שרון דינור:

אבל זה,

יוחנן וייצמן:

העירייה אומרת מתנ"ס, אני בעד מתנ"ס,

שרון דינור:

על ה – 80% אין ויכוח שהוא ציבורי,

דוברת לא מזוהה:

מעורב,

דוד היימן:

או יש,

לורה ורטון:

לא, אבל צריך להגדיר,

יוחנן וייצמן:

למה 80%? זה מאה אחוז ציבורי, רגע, אני חייב להבין, תני לי להבין, העירייה קיבלה במתנה את הכל מבנה לשימור,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה העירייה רוצה לעשות,

שרון דינור:

שימוש קהילתי,

יוחנן וייצמן:

אדון אהרליה בן נון,

שרון דינור:

קהילה, רווחה, תרבות, לא רווחה, קהילה תרבות.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז תכתבי קהילה, תרבות,

ציפי רון:

אנחנו לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אין לי בעיה קהילה תרבות, זה מה שהתב"ע.

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא נגד זה,

ציפי רון:

אנחנו מחליטים שזה יהיה בשיתוף עם תושבי האזור שהם יודעים יותר טוב מה הם צריכים,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

בשילוב עם תושבי העיר, זה לא,

שרון דינור:

תן לי רגע לראות מה שהם,

לורה ורטון:

תושבי השכונה.

ציפי רון:

החברה למתנ"סים, אני יודעת מה, מחלקת החינוך.

לורה ורטון:

תושבי השכונה, יש מחסור ב - , למבנים,

דוברת לא מזוהה:

מה שלומכם?

יוחנן וייצמן:

זה התב"ע, יופי, מסחר נלווה מלונאות,

איציק שוויקי:

אני יכול להגיד מה אני רוצה? שרון,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים, תוריד את שני הראשונים,

שרון דינור:

ברח לי,

יוחנן וייצמן:

לא, תוריד את שני הראשונים, אני איתך, זה הדבר הכי פשוט. נכון?

שרון דינור:

לא, מסחר נלווה אני מסכימה.

איציק שוויקי:

אני רוצה להוסיף כמה דברים,

שרון דינור:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

לא מסחר נלווה הם יכולים בתוך המבנה שלהם. עזבי.

לורה ורטון:

רגע מה? מה כתוב שם?

שרון דינור:

בעיני זה מדחים שיש שם בית קפה קטן כזה, כמו שיש בבצלאל,

יוחנן וייצמן:

בית קפה יכול להיות בכל מקרה.

לורה ורטון:

כן, זה מאוד יפה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

המחלקה רוצה,

לורה ורטון:

שימוש ציבורי שיהיה שם, תרבות בתיאום עם המינהל הקהילתי, או התושבים. יש באמת מחסור,

שרון דינור:

מה אני עושה פה, הסתבכתי,

יוחנן וייצמן:

מה? בסדר,

איציק שוויקי:

יש שם שני מתנ"סים, אחד זה תלפיות מזרח, ואחד,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

איציק שוויקי:

בקעה, לדעתי זה שייך לקבעה.

ציפי רון:

זה יכול להיות גם בקעה, וגם תלפיות מזרח,

לורה ורטון:

אבל באמת יש שם מחסור של מבנים, הייתי לפני שבוע בבית (לא ברור) זה כלום, זה כל מה שיש להם.

ציפי רון:

נכון. גם (לא ברור) וגם זה ביחד.

יוחנן וייצמן:

ישולבו שימושים בעלי זיקה, מעולה.

שרון דינור:

אני מרגישה שזה נותן גם וגם,

לורה ורטון:

לא, נקודתיים,

יוחנן וייצמן:

יללה,

שרון דינור:

זה כתוב כבר.

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

זה כתוב, בגלל זה אני,

יוחנן וייצמן:

כתוב בכל מקרה.

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה כתוב בהוראות של התב"ע.

איציק שוויקי:

שטחים, השטח הזה הוא לא מעבר,

לורה ורטון:

כן, אבל זה וליתר זה, ג'בל מוכבר שאין להם מתנ"ס בכלל, וליד תלפיות מזרח.

יוחנן וייצמן:

זה ההצהרה שנתתי מקודם, גם פה,

לורה ורטון:

שגם חסר להם,

יוחנן וייצמן:

לא יודע,

איציק שוויקי:

מה? מה עשית?

שרון דינור:

מה זה היה? תספר לנו אולי.

איציק שוויקי:

שרון, אני רוצה שני, שלושה דברים, שציינתי אותם. דבר ראשון, התוכנית הזאת צריכה להיות ללא תוספות בנייה עתידיות,

יוחנן וייצמן:

זה ירד, קיבל.

איציק שוויקי:

מה שנקרא, הדבר השני, את הנושא של השילוט ההיסטורי, להעביר דרך האוניברסיטה, אם לא, אני מעביר תמונה של השלט.

שרון דינור:

שמתם כבר.

איציק שוויקי:

שמת את זה?

שרון דינור:

שמתם אתם, כאילו לא אתם, המועצה לשימור אתרים,

איציק שוויקי:

אני שמתי את השלט,

שרון דינור:

יש שם שלט.

איציק שוויקי:

לא, אני מדבר על הכיתוב בבניין, ההיסטורי, יש את הכיתוב ההיסטורי, הוא כתב בצד.

שרון דינור:

רגע, תחזור על זה עוד פעם, סליחה, תחזור על זה,

איציק שוויקי:

לא שלט, אני לא מדבר על השלט ההיסטורי,

שרון דינור:

כן, כן, כי אני לא הבנתי סליחה,

איציק שוויקי:

הבניין שנעזב ע"י האוניברסיטה, כי זה היה שם פקולטה לחקלאות, עשתה ניסוי, כי זה היה חווה חקלאית, אז האוניברסיטה קידמה את הבניין, את האדמה הזאת, הבניין, היה שם סיפור, המינהל קיבל.

ציפי רון:

זה לא שימש גם את כוחותינו את המוסד שב"כ וכאלה? זה גם אותם שימש.

איציק שוויקי:

לא, זה היה פה, זה השטח מפורז.

שרון דינור:

אז מה נמצא? בפקולטה לרפורמה נמצא?

איציק שוויקי:

הוצא הכיתוב שהיה על הבניין, זה היה אותיות מברזל, בזמנו שמו אותם, צילמתי את זה לפני שפירקו,

שרון דינור:

אבל מה כתוב שם?

איציק שוויקי:

על המבנה ההיסטורי מה זה היה שם.

לורה ורטון:

לא, אבל מה כתוב שם? בית ספר לחקלאות?

איציק שוויקי:

כן, כן, בית ספר לחקלאות על השם רחל ינאית בן צבי. בכל מקרה, הם פירקו את זה, שהם עזבו, והבטיחו לי אז בזמנו, ברגע שיהיה שם שימוש, הם יחזירו את זה, זה נמצא בפקולטה לחקלאות ברחובות. השאלה מי ימצא את זה, את מבינה? זה השאלה, אם ימצאו את זה, אם לא, אז לשחזר.

עו"ד דני ליבמן:

צריך להכניס את זה להוראות השימור,

איציק שוויקי:

כן, הוראות השימור, לא היה.

ציפי רון:

יחד עם הספסל של ויליאם הולמן הנט.

שרון דינור:

פקולטה לחקלאות החצופים הם לקחו את זה? סתם. זה היה בצחוק, שהם לקחו את הספסל.

איציק שוויקי:

מישהו חמד את האבן,

יוחנן וייצמן:

יללה, אנחנו ממשיכים עם השימור, או אתם רוצים את הכול,

לורה ורטון:

רגע, ומה,

ציפי רון:

לא, לא, רגע, אני רוצה,

לורה ורטון:

מה לגבי ההערה של ציפי לגבי התחזוקה?

יוחנן וייצמן:

את שואלת אותי, לא יהיה.

שרון דינור:

מה?

לורה ורטון:

להוסיף שהיזם,

ציפי רון:

שהיזם,

לורה ורטון:

יהיה גם אחראי על התחזוקה של המבנה לשימור,

ציפי רון:

כן, כן, אחרת אין להם מקורות כספיים לנהל כזה מקום.

איציק שוויקי:

לא, זה צריך להיות,

ציפי רון:

זה צריך להיות מטלת יזם, לפחות ל – 25 שנים.

איציק שוויקי:

מטלת יזם זה עיריית ירושלים,

ציפי רון:

לא, היזם זה לא עיריית ירושלים, היזם של כל הפרויקט? למוסדות הלאומיים, אז אני מאוד מבקשת, ומרכז קונגרסים, אני מאוד מבקשת, שזאת תהיה מטלת יזם, לפחות ל - , לא יודעת, אני מציעה 25 שנה,

שרון דינור:

היזם פה זה המדינה, כן?

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

זה הרל"י.

לורה ורטון:

הרל"י.

עו"ד דני ליבמן:

הרל"י.

ציפי רון:

מי שזה לא יהיה, שזה לא יישאר לא לעירייה ולא תושבים, ולא למי שיתפעל את הבניין הזה, כי זה לא יהיה. אז זה חשוב מאוד להזכיר את זה,

לורה ורטון:

יש לי שאלה, ממתי ההחלטת הממשלה הזאת לגבי,

יוחנן וייצמן:

כנראה מיום ירושלים.

שרון דינור:

יום ירושלים האחרון,

לורה ורטון:

האחרון? זה פשוט מגוחך. יש כבר שני כנסים, מרכזי כנסים בעירייה, ושניהם ריקים, לבנות שלישי זה פשוט,

יוחנן וייצמן:

למה? איפה? מה נטוש?

לורה ורטון:

בדיחה.

איציק שוויקי:

אחד זה, זה, בסובלנות.

לורה ורטון:

נכון, כן,

איציק שוויקי:

מוזיאון הסובלנות, מה איתו?

לורה ורטון:

אין שם,

עו"ד דני ליבמן:

קצת סבלנות ויש שמה,

איציק שוויקי:

מה יש במוזיאון הסובלנות?

ציפי רון:

מוזיאון הסובלנות זה המקום האחרון שצריך לדאוג לו.

לורה ורטון:

זה לא המוזיאון וצריכים,

איציק שוויקי:

למה לדאוג להם? אם זה נטוש.

ציפי רון:

אל תדאג, הוא לא נטוש.

עו"ד דני ליבמן:

סבלנות והסובלנות, זה סובלנות תיפתח ותהיה פעילה.

לורה ורטון:

זה לא מוזיאון,

ציפי רון:

ואני רוצה,

לורה ורטון:

(לא ברור), זה לא מוזיאון.

ציפי רון:

אני רוצה להוסיף, להוסיף הערה, ברשותכם אני רוצה להוסיף הערה,

לורה ורטון:

זה מרכז כנסים.

שרון דינור:

תראי כתבתי סעיף אני חושבת,

ציפי רון:

רק רגע, מותר, מותר להוסיף הערה?

שרון דינור:

עושים את זה בהתחדשות העירונית,

יוחנן וייצמן:

בסדר. בסדר.

איציק שוויקי:

איפה השני?

יוחנן וייצמן:

אני לא נגד, רק אני לא יודע איך זה יעבוד.

איציק שוויקי:

איפה השני מרכז כנסים?

עו"ד דני ליבמן:

בנייני האומה.

יוחנן וייצמן:

למה? נטוש, אני רוצה שמה לילה, אני לא מקבל.

איציק שוויקי:

למה?

יוחנן וייצמן:

תמיד (לא ברור),

שרון דינור:

איפה?

יוחנן וייצמן:

מחר בלילה זה יהיה לנו.

איציק שוויקי:

אין לד,

לורה ורטון:

כל מה שיש היום זה, כנסים לכבוד הרב עובדיה יוסף, העירייה הוציאה 4 מיליון שקל על אירועים
בבנייני אומה על לזכרו של עובדיה יוסף, זה כל מה שיש שם.

יוחנן וייצמן:

כמה אנשים הגיעו?

ציפי רון:

שם התיירות מתה, אבל כשהתיירות,

יוחנן וייצמן:

היא שואלת כמה אנשים מגיעים, זה השאלה,

ציפי רון:

כשהתיירות, המצב נורמאלי,

לורה ורטון:

סבסוד העירייה,

ציפי רון:

אז,

לורה ורטון:

זה לא,

ציפי רון:

יש שם המון אירועים.

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה אישרו מקודם בוועדת תמיכות סבסוד העירייה לכמה אנשים?

לורה ורטון:

לא,

יוחנן וייצמן:

אישרו בערך פי 100, לבערך עשירית אנשים.

לורה ורטון:

למה?

יוחנן וייצמן:

כל מיני עמותות מטורללות קיבלו כסף.

ציפי רון:

תגידו אני יכולה להעיר הערה,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

לגבי מה שביקשתי קודם, תקשיבו, אני ביקשתי קודם, את ה - , לראות את המבטים מכיוון אגם העיר העתיקה, ואני אגיד לכם למה, אני אגיד לכם למה, אני וחברים שלי, מהחברה להגנת הטבע היינו מעורבים,

לורה ורטון:

סליחה, אני שואל כמה אצבעות אני שמתני פה?

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

מאחורי מסך המחשב שלי, כמה אצבעות שמתני?

ציפי רון:

1000 שלא נראה אותם,

יוחנן וייצמן:

זה אותו דבר, אין,

ציפי רון:

אבל אני רוצה להגיד משהו, תיתן לי לגמור להגיד,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני עניתי לך.

ציפי רון:

האזור של המדרונות, של ארמון הנציב והרכס, היה מיועד לבנייה, תוכנית עמ/9 קבעה בנייה של בתים מדורגים מהרכס מארמון הנציב לכיוון צפון, לכיוון אגן העיר העתיקה. הייתה אפילו שמועה שלאחר האנשים המוזיקן היהודים הכי מפורסמים, יפתחו שם (לא ברור), זאת הייתה תוכנית מאושרת, ואנחנו סתם אנשים, והחברה להגנת הטבע, אנחנו אמרנו שיש פה פוטנציאל לטיילת,

מקום ייחודי, לתל – אביב יש חוף יש ים, בירושלים יש את חומת העיר העתיקה, ואת הטיילת, מה שנקרא טיילת,

איציק שוויקי:

יש שם שלוש למעלה.

ציפי רון:

הלכנו לראש העיר, אל תפריע לי, הלכנו לראש העיר, הלכנו למנכ"ל העירייה, עשינו בלי סוף סיורים, הייתה שם סככת אבטיחים, אם אתם רוצים לדעת, והצלחנו ליזום את השינוי, ואז הטילו על (לא ברור) הלפרין, להכין את התוכנית לטיילת, ואנחנו היינו שותפים ומעורבים בעניין הזה. והייתי אפילו מוזמנת לחנוכת הטיילת, עם חברים שלי. אז יש לנו סנטימנט לעניין הזה, ומה שקורה שם היום זה מאוד חבל, ומאוד לא מתחשב במבטים, ולכן רציתי לדעת איך הנושא של ה - , הפרויקט היום מתיישב עם הדברים האלה, זה הכול.

איציק שוויקי:

היה, הייתה תוכנית של שילוני, לא נולדתי.

לורה ורטון:

באו גם לרמי לוי להרוס את כל הנוף שם,

איציק שוויקי:

לא (לא ברור), שילוני.

לורה ורטון:

וגם נתנו (לא ברור) ב – 7 מיליון שקל לאלעד לבנות בטופ יער השלום, ולקח את כל הכסף, ואת כל הדמי כניסה לעצמם, כלומר שפכנו לכיסים של אלעד עוד 47 שקל, ובינתיים עוד לא פתחו את המקום, ואין תיירות שם בכלל.

איציק שוויקי:

ומה עם ה - ,

ציפי רון:

כל כך (לא ברור) שמה,

איציק שוויקי:

ומה עם הקיוסק הזה שבנה שם את הסככה הסגורה הזאת שבלי היתר ובלי זה, בסוף נתנו לו אישור בדיעבד?

ציפי רון:

למי?

לורה ורטון:

איזה?

איציק שוויקי:

למסעדה שנמצאת שם בטיילת, יש שם מסעדה,

לורה ורטון:

לא,

איציק שוויקי:

מכירה את זה, עשה את זה אולם אירועים, וזה,

לורה ורטון:

היא נסגרה מזמן.

איציק שוויקי:

מזמן? זה חלק מהטיילת,

דובר לא מזוהה:

זה לא עובד.

איציק שוויקי:

היום כשאת באה לטיילת, את לא רואה חלק מהעיר העתיקה, בגלל שהגג של ה - ,

יוחנן וייצמן:

לא הצלחנו לעשות את שתי התיקים שלה ביחד?

שרון דינור:

עכשיו את ה - , דיברתי עם אמי.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

6 קומות בכל חתך, שזה מה שהתמ"א נותנת.

יוחנן וייצמן:

מה שאמי אמר, שלום.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

חוזרים לתיק ההוא קודם,

שרון דינור:

אז רק רציתי להראות לך את זה אבל, זה זה.

איציק שוויקי:

לא יכול להיות שיש תקרה של 5.53, לא ראיתי דבר כזה, באף תוכנית,

שרון דינור:

אחר כך,

איציק שוויקי:

יש תוכנית איזה אדריכל,

יוחנן וייצמן:

אנחנו חוזרים כעת לכ"ט בנובמבר, השארנו סעיף אחד פתוח,

דוד היימן:

סעיף 9.

איציק שוויקי:

הקומה (לא ברור) התקרה,

שרון דינור:

הנה,

יוחנן וייצמן:

אז אמי אמר, תגידי,

שרון דינור:

מספר הקומות לא יעלה על 6 קומות בכל חתך, ביחס לקרקע טבעית, הקומה האחרונה, אחרונה מוצעת, מוצעת בגובה 4.60 נטו, יש לצמצם את גובה הקומה, ל – 3.5 מטר.

לורה ורטון:

יפה.

איציק שוויקי:

לא, היה עכשיו 5.52, לפי מה שאני ראיתי,

שרון דינור:

אמרתי נטו, בגלל זה.

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

עכשיו מקודם דיברנו על 4, החלטת 3.5?

שרון דינור:

3.5 נטו, אמרתי, אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

זה 3.5 נטו? יללה שלום.

שרון דינור:

4 ב - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

שמעון חכם.

שרון דינור:

שמעון חכם, רגע, אני אראה לכם. זה תוכנית סך הכול שאנחנו מסכימים לה, היא מציעה חזית לשימור, היה לנו מעט מאוד הערות לדעתי,

איציק שוויקי:

רגע, הם לא באים, נכון?

שרון דינור:

אני לא יודעת,

דובר לא מזוהה:

יש בחוץ מישהו.

שרון דינור:

הם לא באים?

יוחנן וייצמן:

יש בחוץ מישהו?

גיורא סולר:

בחוץ החברה של התחמ"ש.

דובר לא מזוהה:

לא, לא, יש מישהו נוספת.

שרון דינור:

אתה באת?

ציפי רון:

רק שנייה, תנו לגמור לאכול, עוד רגע.

יוחנן וייצמן:

לא, בואי נתקדם, אנחנו לא בסדר. אז בואי.

ציפי רון:

אבל אי-אפשר,

יוחנן וייצמן:

אני מצטער שאוכלים. כן,

שני קוליץ:

שני דיוקים רק,

יוחנן וייצמן:

שני דיוקים, כן.

גיורא סולר:

כן, כן, בדיוק.

שני קוליץ:

שני קוליץ,

יוחנן וייצמן:

כן,

שני קוליץ:

שני קוליץ. רק באתי לדייק שני דברים לגבי ה - ,

איציק שוויקי:

הערות, לא לדייק.

שני קוליץ:

שלא, שלא, היה נראה לי, איזה (לא ברור), לגבי הממ"ד, כתוב שהוא מופיע רק, שהוא מופיע רק בתת-הקרקע, ולכן המליצו להזיז את זה למקום אחר, אז הממ"ד הוא המשכי,

שרון דינור:

רגע, אני,

יוחנן וייצמן:

תעלה את ההדמיה, אנחנו נבין את זה.

שרון דינור:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

מה הדבר השני בינתיים?

שני קוליץ:

מה שכתבת, החזית המערבית צמודה, לבניין ליד, אז המליצו לחפות אותה גם באבן, ורציתי להבין, אם זה מקובל, לפי מה שאנחנו מכירים המבנים הצמודים, יחד (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

פה מדובר על מבנה ציבור?

שני קוליץ:

לא, לא מבנה ציבור,

לורה ורטון:

חיפוי אבן,

שני קוליץ:

כן, חיפוי אבן בחזית צמודה לבניין צמוד. חזית צמודה, בניינים צמודים, צמודים לגמרי, קו אפס.

איציק שוויקי:

כן, אבל מה שהם אומרים לך, זה כרגע זמני,

יוחנן וייצמן:

זמני,

שרון דינור:

מה? מה? לא, איפה את רואה שכתבתי? תגידי לי מספר סעיפים,

יוחנן וייצמן:

היא דיברה על סעיפים 7 ו- 3.

שרון דינור:

רגע, בוא נסיים, 3 ו- 7, הנה רגע זה נפתח.

לורה ורטון:

חזית מערבית, יש לצפות את קיר המבנה.

יוחנן וייצמן:

זה האמת שאנחנו מבקשים,

שרון דינור:

בגלל שהוא, זה נראה רע.

מורן בן זיו:

איך קוראים לך?

שני קוליץ:

שני קוליץ,

שרון דינור:

רגע, חזית מערבית,

יוחנן וייצמן:

והמרכז היא אומרת שהיא תעשה את זה ציור קיר,

שרון דינור:

הנה זה, את רוצה לעשות ציור קיר? אין לי בעיה, פשוט נראה, פחות מתאים לשכונה הזאתי, אבל,

שני קוליץ:

פשוט לא, לא נתקלתי בזה, אמרתי נבדוק האם זה ככה,

שרון דינור:

בסדר, אנחנו בוא נדבר על זה, ומה השני?

שני קוליץ:

הנושא של ה - , הנושא של הממ"ד, יש לנו חלונות בקומת הכניסה,

שרון דינור:

הממ"ד הזה,

שני קוליץ:

כן, ציירו שמה איזה דמה בחזית, קומה מעל יש לנו רק יסודות, רק בקומה הזאתי, ובקומות מעל,
יש ממ"דים. בסדר? היה איזה הערה שהתייחסה,

שרון דינור:

אז הבנתי, זה הוא כאן הוא מתחבר לממ"ד אחורי, וכאן זה דירה קטנה, הבנתי.

שני קוליץ:

כן, בדיוק. פשוט להסביר,

שרון דינור:

אבל כאן הדלת היציאה חיצונית, אז היא לא מפה.

שני קוליץ:

לא, לא, ברור. אז, ההדמיה היה באמת היא לא, משהו לא מדויק. אם מסתכלים בחזית עצמה,

שרון דינור:

אוקי,

שני קוליץ:

עשינו שם פתח גדול, שהתאימה את עצמו, יש צורך אפשר לעשות את זה יותר גדול, אבל זה, הקצה
הנקודה שבאמת זה ממ"ד וזה לא, משהו שאפשר להזיז אותו מהמקום.

איציק שוויקי:

לא מוגדר,

שני קוליץ:

כל שאר הסעיפים בסדר. בסדר? תודה רבה.

שרון דינור:

ביי. אני מתקנת.

ציפי רון:

(לא ברור) לשימור?

לורה ורטון:

מה?

ציפי רון:

(לא ברור) לשימור?

יוחנן וייצמן:

מה דעתך על 7?

לורה ורטון:

אני אחריך.

יוחנן וייצמן:

הנושא של 7, זה נושא של מדיניות, הרי זה לא מגרש ראשון ש - ,

שרון דינור:

תראו הטיח פה, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

תקריאי מה שכתבת, כי אני לא רואה כל כך רחוק. לא בא לי לשבת עוד פעם על השולחן שם.

שרון דינור:

רוצים טיח, אין בעיה, אני רק, השימור, אני רק רוצה להיות איתם, כשהם בוחרים, שלא יבחרו איזה משהו הכי מגדיל שיש.

יוחנן וייצמן:

הבנתי, בסדר.

שרון דינור:

וזה, אתה יודע לפעמים אפילו,

איציק שוויקי:

היא יצאה?

יוחנן וייצמן:

היא סיימה, כן, אנחנו מכניסים אותה כעת.

שרון דינור:

רגע, רגע, רגע, אבל,

איציק שוויקי:

חברת חשמל זה מונומנט בכלל.

יוחנן וייצמן:

נכון,

איציק שוויקי:

אי-אפשר לנגוע בו בכלל.

יוחנן וייצמן:

לא נוגעים בו.

עו"ד דני ליבמן:

אבל אם עושים תב"ע אפשר לעשות.

לורה ורטון:

הם אומרים ש - ,

איציק שוויקי:

איד? איד?

לורה ורטון:

הקמת מבנה למלונאות בן 10 קומות.

איציק שוויקי:

בחצר.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

איציק שוויקי:

אבל כל המבנה הוא, גם בחצר, הוא לשימור. מונומנט זה כל האזור.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל,

עו"ד דני ליבמן:

הם עושים תוכנית, רוצים לעשות שינויים,

איציק שוויקי:

ראיתי את זה,

שרון דינור:

סגרתי רגע,

איציק שוויקי:

הם לא בחוץ.

שרון דינור:

בוא נלך לדבר הבא,

איציק שוויקי:

לא, נראה לי, הם לא מכרו את זה עדיין.

גיורא סולר:

לא, לא, נשאר.

איציק שוויקי:

אני בזמנו מה שקרה, אתם יודעים שהבית הזה, קוראים לו על השם של טוביאנסקי התחנה הזאת.

עו"ד דני ליבמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

התמליל לא יוצא טוב אחרי זה.

איציק שוויקי:

למה טוביאנסקי אתם יודעים למה?

עו"ד דני ליבמן:

כי הוא היה,

גיורא סולר:

מי זה טוביאנסקי?

איציק שוויקי:

מי זה היה טוביאנסקי.

עו"ד דני ליבמן:

כן, זה מי שעשו לו משפט שדה,

איציק שוויקי:

לא, אבל פה היה סיפור, הם רצו לשים שלט כחול,

עו"ד דני ליבמן:

חכה, בוא נגמור.

יוחנן וייצמן:

בוא נגמור את הסעיף,

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו לא יודעים.

יוחנן וייצמן:

כעת אני רואה שלא צדקתי,

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

שאמרתי לך לעשות שתי דברים ביחד.

שרון דינור:

כן, למה? מה עשיתי?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

הנה כתבי את הזה.

יוחנן וייצמן:

לא הראית לנו מה עשית עם הממ"ד.

שרון דינור:

הורדתי, הורדתי את הסעיף הזה, הרי בדקתי זה היה טעות באמת, הוא כן המשכי לא, לא שמנו לב. בוא שאר ההערות, היא אמרה שמקובל, הפרויקט הבא הוא פרויקט חשוב, רגע,

יוחנן וייצמן:

כן. את רוצה להציג אותו, או לתת כבר?

עו"ד דני ליבמן:

אני אגיד לך מה,

יוחנן וייצמן:

אז זה החלטה בקלות.

לורה ורטון:

תסבירי מה זה ה-10, איפה 10 קומות ומה עושים, לא הבנתי.

שרון דינור:

אוקי, קודם כל, בוא נסתכל, בוא נבין איפה האתר, אני אפתח רגע את ה- , זה אתר שלא הרבה אנשים חווים אותו, באמת כאילו לא,

ציפי רון:

אני הייתי בסיור בתוכו.

שרון דינור:

ולפעמים בבתיים מבפנים, הם עושים גם כל מיני בתיים,

יוחנן וייצמן:

גם אני הייתי,

איציק שוויקי:

בבתיים מבפנים, עושים את זה,

שרון דינור:

לא, מסתבר שהרבה אנשים מכירים, סתם, ביום יום, לא,

איציק שוויקי:

יש שם מנהרה דרך אגב, כל חברת עובר דרך המנהרה.

שרון דינור:

אוקי, תסתכלו,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

זה באמת, זה של אדריכל כעיקרון האתר הגדול עצמו, המבנה לשימור, יפיפייה, של חברת חשמל, הוא סגור, הוא סגור לקהל, יש גדר, לא, לא מעוניינים שאנשים יעברו שם, על גבול פארק המסילה, אפשר להביט בו, ולא לראות אותו,

איציק שוויקי:

יש שלטים כחולים,

שרון דינור:

דווקא החזית הזאת שלו, החזית הצפונית שלו שהיא החזית הצרה, היא מאוד יפה, היא ראוייה לדגש. ועכשיו היה לנו, יש לנו את ההזדמנות, בעצם אני מכינה אתכם לעיקר של חוות דעת שלנו. יש פה עוד כמה מבנים היסטוריים, שאותם אנחנו, המבנים האלה, הם מבנים היסטוריים, אנחנו

הסתכלנו, חשבנו שהם לא, עד כדי כך חשובים, שאנחנו נתעקש על השימור שלהם, מוצע פה כרגע לעשות מלונאות, ואנחנו ביקשנו לשמור על ה - , על החזית אבן לרחוב דרך בית לחם, להשתמש בפתחים שלו בתור פתחים מסחריים, הדבר שהכי כואב לנו בעצם בסיפור הזה, זה שההצעה, גם כרגע, היא לא מייצרת חיבור לפארק המסילה. עכשיו נאמר לנו הנה אני מראה לכם את החזית היפה שלכם, תראו איזה חזית,

יוחנן וייצמן:

זה הכניסה.

איציק שוויקי:

פארק המסילה ליד בית (לא ברור).

שרון דינור:

אומרים לנו שחברת החשמל, לא מעוניינת שישתובבו לה אנשים בשטח, אנחנו יכולים להבין את זה, אבל יחד עם זאת, יש להם גדר, אנחנו לא פוגעים בדבר הזה, אנחנו פשוט חושבים במקום התוכנית היום מציעה, את כל המעברים, והתשתיות, והכניסה תת-קרקעית פשוט משהו ללא חיבור לפארק המסילה, זה נראה לנו פשוט פספוס.

יוחנן וייצמן:

כן, זה עוול.

שרון דינור:

של הזדמנות עירונית.

איציק שוויקי:

את רואה את בית הכוון?

שרון דינור:

מאחורה.

איציק שוויקי:

כן, שמה יש שלט אחד גדול, ובכניסה לזה של, אותו שלט,

גיורא סולר:

מזכירים לי את ביבי, אני עשיתי,

איציק שוויקי:

לא, לא, לא אמרתי שעשיתי,

שרון דינור:

בוא נסתכל רגע על ההצעה.

איציק שוויקי:

שמעת שאמרתי שאני?

גיורא סולר:

אבל זה,

איציק שוויקי:

אני לא אמרתי.

שרון דינור:

בוא נסתכל רגע על ההצעה, ההצעה היא באמת, אתם רואים את המבנה, הוא של 10 קומות,

לורה ורטון:

שזה במקום מה שראינו הרגע?

יוחנן וייצמן:

אני פעם אחת צריך דיון,

שרון דינור:

יש שם,

איציק שוויקי:

יש שם את ה - ,

שרון דינור:

כמה מבנים,

איציק שוויקי:

היה 6 קומות,

שרון דינור:

6, 8, 10,

איציק שוויקי:

היה שם המלון, המלון שם שנמצא בפינה, הוא היה אמור להיות 6 קומות, ואושר 6 קומות. אחר כך הם אמרו שהם משמרים את כל הבתים, אז הם קיבלו בוועדה המחוזית עוד שתי קומות, פתאום צמח עוד שתי קומות, כי העירייה פה בזה, וועדת שב"ס וועדת, אני לא יודע מה נתנו להם עוד, אז למרות כל ההתנגדויות שעשו וכל זה,

יוחנן וייצמן:

זה גם מה שהיה עם מתחם הרכב,

איציק שוויקי:

לדעתי, לדעתי זה גבוה, כי אם אתה שם לב היא מעפילה על השכונה מושבה הגרמנית, ממש הם במושבה הגרמנית, אז הם, צריך להשוות אותם לדעתי את הגובה שיהיה ממול, כי גם ממול הגובה של המלון, שעשו ממול, אז צריך,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אפשר להכניס אותם?

שרון דינור:

רציתי להראות לפני,

איציק שוויקי:

את שומעת? את צריכה,

יוחנן וייצמן:

כן, את הסוגיה.

איציק שוויקי:

את הגובה של ה - ,

יוחנן וייצמן:

הסוגיה של הגובה גם מציקה לנו, שני סוגיות.

שרון דינור:

הסוגיה של הגובה היא לגיטימית, אני פשוט,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

לא נכנסתי אליה, אולי זה היה טעות, אבל לא נכנסתי אליה.

איציק שוויקי:

זה גבוה מידי.

יוחנן וייצמן:

צריך לראות מה התוכניות האחרות שאושרו שם,

לורה ורטון:

סליחה, מה הגובה של המלון הזה ממול בסוף?

איציק שוויקי:

9 אני חושב, 9,

שרון דינור:

של,

יוחנן וייצמן:

זה 9 וזה 10, אז זה לא טרגדיה.

איציק שוויקי:

שלחו לי כל מיני שם אחר יש לו,

לורה ורטון:

נכון,

שרון דינור:

הוא לא בדיוק ממול תסתכלי,

איציק שוויקי:

לא, לא, זה הגובה שלו הנה את רואה, תראי, תראי,

שרון דינור:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11,

איציק שוויקי:

לא, זה הגג.

שרון דינור:

השאלה פה בתוכנית של המסילה מה,

לורה ורטון:

מה שהם גנבו.

איציק שוויקי:

זה בונוסים. זה היה אמור להיות 6 קומות,

שרון פרי:

את שומעת,

לורה ורטון:

כן,

שרון פרי:

החברת חשמל נציגים של חברת חשמל,

איציק שוויקי:

זה היה אמור להיות 6 קומות.

יוחנן וייצמן:

מי שעשה את התוכנית הראשונית זה היה, איך קוראים לו?

שרון דינור:

זה החומר מעורך הבקשה פתחתי, אני לא יודעת איזה מהתיקיות פה אתם רוצים שאני אפתח, קודם.

שרון פרי:

ערן נראה לי הוא הכתובת.

שרון דינור:

זה?

שרון פרי:

כן,

ערן שושן:

השני זה נספח בינוי המעודכן.

שרון דינור:

נספח בינוי, מעודכן, בסדר. בבקשה.

לורה ורטון:

ניכר המלון פארק המסילה זה עוד יותר.

יוחנן וייצמן:

ביקשת מונומנט.

לורה ורטון:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

מתחם התחנה,

איציק שוויקי:

דרך אגב מתחם תחמ"ש מישהי חברת חשמל, מי עשה את המצגת?

ערן שושן:

הם בזום.

ציפי רון:

מי היזם? מי היזם?

איציק שוויקי:

המקום לא נקרא מתחם תחמ"ש, אלא מתחם טוביאנסקי.

לורה ורטון:

שלום לכולם.

איציק שוויקי:

אתה שומע? זה מתחם טוביאנסקי, השם שלו קוראים טוביאנסקי.

גיורא סולר:

אבל זה לא השם שלו,

שרון פרי:

אוקי,

גיורא סולר:

זה השימוש שלו, זה התחמ"ש.

שרון פרי:

כן,

איציק שוויקי:

אבל השם של המקום, נקרא על שם טוביאנסקי.

שרון פרי:

אז אולי, אולי היזם של המלון. בסוף בסוף זה מלון טוביאנסקי.

מורן בן זיו:

אין אף אחד בזום.

איציק שוויקי:

חברת חשמל עשתה דיון,

שרון פרי:

רגע נפתח.

שרון דינור:

השאלה אם מישוהו ירד,

יוחנן וייצמן:

אצל מי העכבר?

רועי פקר:

העכבר אצלנו.

ערן שושן:

אני רק רוצה חברת חשמל בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו אתכם למעט, למעט הנושא של הקומות שהיו בשקוף, השימושים של ה – בעצם, בסוף לא אנחנו נחליט.

רועי פקר:

יש לי רק שאלה לגבי זה ברשותך, הקומות, בגלל הגובה או המטרים?

יוחנן וייצמן:

הגובה.

רועי פקר:

הגובה, אז ההגבלה היא הגובה.

יוחנן וייצמן:

כן, גם שוב.

לורה ורטון:

אבל יש עוד, יש עניין של ה - , הגשר.

יוחנן וייצמן:

תגיש תוכנית שלא, אני אומר את דעתי שתגישו תוכנית,

לורה ורטון:

המסילה ו - ,

יוחנן וייצמן:

תוכנית שלא עוברת גובה.

לורה ורטון:

מלון פארק המסילה,

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

קצת אירוני,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה לא זה.

לורה ורטון:

גישה לפארק המסילה.

ערן שושן:

הגשר כמעט לא נשאר כלום.

שרון פרי:

אנחנו נתחיל. לא עונים לנו בזום הזה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

רועי פקר:

אנחנו נתחיל?

שרון פרי:

כן, נראה לי,

רועי פקר:

אז שוב שלום לכם, נפגשנו לפי רגע, אנחנו למזלנו עושים בעוד פרויקט עבור העיר (לא ברור), ואנחנו נציג אותו עכשיו. אנחנו ננסה לרוץ עליו, כאילו להסביר אותו,

יוחנן וייצמן:

לא, חביליו, אני רוצה, יותר קל.

רועי פקר:

יותר קל, אבל בסוף יש בצורה מאוד מאוד מסודרת את ההערות של מחלקת שימור, ואת ההתייחסות שלנו, לכל אחד מהדברים,

שרון פרי:

כן, רק נגיד שאנחנו בעצם הרל"י מגישה התוכנית, עבור חברת חשמל.

יוחנן וייצמן:

כן, אם אין התייחסות לזה,

שרון פרי:

לא, רק שתדעו, רק כי מישו פה שאל מי היזם.

יוחנן וייצמן:

עבור חברת חשמל הוא הבעלים, לא,

שרון פרי:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

זה לא המדינה,

רועי פקר:

של חברת חשמל.

שרון פרי:

נכון, המגרש הוא שייך לחברת חשמל. הייתה פה שאלה מי היזמים.

יוחנן וייצמן:

עוד שאלה שנייה, אולי נתתם, ענית על המצגת, את הגובה היחסי לגובה של המבנים שאושרו אפילו שעוד לא נבנו, ליד.

שרון פרי:

יש לזה התייחסות.

רועי פקר:

יש, יש לזה התייחסות,

שרון פרי:

גם כל האזור הולך לעבור,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מכירים מה הולך, מה הולך,

איציק שוויקי:

הרכבת הקלה עוברת שם.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים על תוכנית אב של מתחם התחנה.

שרון פרי:

כן, כן, יש פה התייחסות, ל - ,

רועי פקר:

יש קומפילציה מסודרת,

יוחנן וייצמן:

כן,

רועי פקר:

עם התכנון,

ערן שושן:

ואיך אנחנו עובדים מול חברת עדן,

איציק שוויקי:

זה שהיא אמרה בהערה, שהתוכנית הזאת לא מקושרת לפארק המסילה, וחבל.

רועי פקר:

אנחנו חושבים אחרת, ואנחנו ננסה להציג.

יוחנן וייצמן:

בוא נדבר על זה, יללה.

רועי פקר:

בסדר?

שרון פרי:

בסוף רועי יקבל, יהיה חבר וועדה.

לורה ורטון:

אז בואו נראה ונשמע.

רועי פקר:

מה הדבר הכי חשוב,

ערן שושן:

כן, אין בעיה. אז אנחנו בתב"ע של דרך בית לחם, זהו, כמו שאנחנו מכירים את המגרש של התחמ"ש, התחנה ההיסטורית,

רועי פקר:

טוביאנסקי.

ערן שושן:

כן,

איציק שוויקי:

מאפשרת את זה,

ערן שושן:

בעצם זה שטח, כל השטח כולו הוא שטח למתקנים הנדסיים שאנחנו בסביבה שלו אנחנו רואים את המתחם הרכבת ישנה, פרויקט תמ"א מאוד גדול, אתם כולכם אתם מכירים אותו עם בינוי של, של מלונאות, ומגורים, בחדר שעולה על 10 קומות, כ – 10 קומות ממפלס פארק המסילה,

לורה ורטון:

רגע, אפשר ללכת ל - ? כן, אז זה, 10% זה מה? מסחר, אוקי,

ערן שושן:

מסחר, מלונאות,

לורה ורטון:

רצינו לראות את ה - ,

ערן שושן:

המגורים, זה השימושים,

רועי פקר:

זה התמהיל של התוכנית,

ערן שושן:

של התוכנית הסובבת,

איציק שוויקי:

לא, רק הדרומי האדום הזה רמי לוי.

ציפי רון:

רמי לוי, ו - ,

יוחנן וייצמן:

יש תוכנית אב למתחם התחנה דרום, כאילו,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, גם פה רמי לוי?

ציפי רון:

כן,

איציק שוויקי:

כן, כן,

ציפי רון:

הכול רמי.

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

כן, כן,

עו"ד דני ליבמן:

זאת הייתה בדיחה, אני עם רמי לוי כבר 30 שנה.

ציפי רון:

אבל גולת הכותרת זה הולילנד.

שרון פרי:

אבל ערן תראה איפה אנחנו ביחס לכל זה.

יוחנן וייצמן:

כן,

ערן שושן:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

הם צפוניים בעצם, זה, קצת יותר.

ערן שושן:

זה התחמ"ש, החתכים בעצם של בין 5 ל- 10 קומות, המגרש,

רועי פקר:

כמו שהוא אמר, זה 10 קומות מעל פארק המסילה, פארק המסילה גבוה מדרך בית לחם, יש שמה איזה 4 מטר הפרש.

ערן שושן:

יש כ – 6 מטר הפרש מדרך בית לחם לפארק המסילה. אנחנו עובדים מול חברת חשמל, הם בעצם מסכימים שניקח את החלק הצפוני של מגרש התחמ"ש שכיום סגור לציבור, הוא מגודר, כחלק מהנושא הביטחוני זה - ,

רועי פקר:

בטיחותי,

ערן שושן:

בטיחותי של תחנת חשמל פעילה. אז זה המגרש שלנו, מה שמקווקו בכחול,

רועי פקר:

המבנה המדהים הזה, הוא מבנה פעיל, הוא עובד.

ערן שושן:

זה מדהים, אתמול מבפנים,

חיה מרציאנו:

היינו בסיוור שם, כן.

ערן שושן:

לא להאמין, החלונות האלה, מה שצופנה להם זה שנאים ענקיים.

גיורא סולר:

מגיע הקרדיט לאדריכל של הבניין היפיפייה הזה בנימין חייקין, או שייקין, תכנן את בניין עיריית חיפה מי שמכיר,

לורה ורטון:

כן,

גיורא סולר:

הוא שותף לתכנון מלון המלך דוד, אדריכל חשוב מאוד.

לורה ורטון:

יפה.

איציק שוויקי:

בגלל זה מונומנט.

ערן שושן:

אז אנחנו לא פועלים בבניין הזה, אנחנו משמרים אותו, שימור הכי שיש,

ציפי רון:

פנחס רוטנברג,

שרון פרי:

הוא לא בתחום התוכנית,

ערן שושן:

ולא בתחום התוכנית בעיקר. אז כמו שגירא אמר, וגם בתוך התיק תיעוד אנחנו בעצם לבניין, זה בניין משנת 25,

ציפי רון:

מי שהקים את חברת חשמל, והזמין את התוכנית, ועשה אותה, זה פנחס רוטנברג, אז בוא ניתן לו כבוד.

יוחנן וייצמן:

הלאה, הלאה, בוא נמשיך.

ציפי רון:

הוא הזמין את חייקין, הוא בחר את חייקין ואחרים, והוא עשה את זה, אז בוא.

עו"ד דני ליבמן:

הזקן מנהריים.

ציפי רון:

עם כל הכבוד.

ערן שושן:

אפשר לראות בתוך התיק תיעוד, בשנת 29, זה מופיע,

איציק שוויקי:

גם הבנוי (לא ברור) תחנת הרכבת הגיע לכאן.

ערן שושן:

וב – 92.

לורה ורטון:

בוא נקשיב,

יוחנן וייצמן:

הלאה, הלאה, כן,

ערן שושן:

ב – 92.

יוחנן וייצמן:

אנחנו יוצאים מריכוז וחבל.

ערן שושן:

איזה הוא תב"ע, ועבודת שימור רצינית, והגדרה של שימור החזיתות, וניתן לראות בעצם את המיפוי שנעשה שם של המבנים, שגם הוספו לאחר מכן, בתוך, בתחום שלנו,

רועי פקר:

ערן, תחזור אחד אחורה, למשל האזור של ה - , פה גם יש הגדרות של מה צריך לשמר ומה לא, בסך הכול גם העצתו של גיורא, וגם בעצת השיחה שלנו, אנחנו מחמירים מעבר למה שיש פה.

ערן שושן:

בעצם יש לנו פה בית מבנה השומר, ומבנה המועדון של חברת חשמל, גם נמצא בתוך תחום המגרש שלנו. כפי שרועי ציין, זה בעצם המקטע שהוגדר לשימור, באותה תוכנית, אבל אנחנו בעצתכם אנחנו נמשיך גם בחלק הצפוני יותר. מתוך מבטים, מתוך התיק תיעוד, די מרשים, ניתן לראות דרך אגב שהוא גם היום יש גדרות סביבו, גם בתוך המגרש עצמו המבנה מגודר. ניתן לראות מה שצינו קודם את הפרשי מפלסים דרך בית לחם ולפני התחמ"ש ופארק המסילה בין כל אחד מהם כ – 3 מטרים של הבדל של מפלסים בכל אחד מהם. בתוך התא שטח שלנו, יש את מבנה מועדון של מבנה חברת חשמל, שאנחנו מבקשים להרוס אותו, הוא באמת גם תיק תיעוד, נראה שאין לו ערך תרבותי, ובטח

לעומת המבנה המרשים לצידו. אז המבנה הזה, נועד להריסה. ובעצם הצעה תכנונית שלנו, נדבר טיפה על עקרונות התכנון. אז מה שהיה לנו מאוד חשוב, דבר ראשון יש לנו מגרש צפונית אלינו, יש הגדרה בתב"ע שלו, הפקעה זה כבר זיקת הנאה להולכי רגל,

רועי פקר:

המגרש הזה,

ערן שושן:

ואנחנו יש לנו איזה שהוא מקטע שעוצר אותו להתחבר לפארק המסילה, ואנחנו,

שרון דינור:

המבנה השכן הזה, סליחה, זה של יאסקי.

ערן שושן:

זה של יאסקי,

שרון דינור:

מה שתבינו (לא ברור) הזה, זה הקו מתאר של הבניין.

שרון פרי:

נכון,

ערן שושן:

זה ככה הבניין נראה זה לא נפל לנו שם כוס קפה. אז יש לנו פה איזה שטח שאנחנו נותנים אותו כזיקת הנאה להמשיך את החיבור הזה, להשלים אותו,

איציק שוויקי:

חלקים של חברת חשמל,

גיורא סולר:

בסיסים,

איציק שוויקי:

יש מלא בסיסים, ומלא חלקי חילוף של חברת חשמל במגרש הזה,

ערן שושן:

של יאסקי?

איציק שוויקי:

לא, סתם, חברת חשמל שמה כל מיני,

ג'ורא סולר:

תוספת,

איציק שוויקי:

גינקיאה,

ערן שושן:

כן, זה,

רועי פקר:

בוא נתחיל, מכיוון שהנושא המרכזי של הדיון,

איציק שוויקי:

רגע, אבל זה לא שייך,

רועי פקר:

זה הקשר.

איציק שוויקי:

השאלה אם המגרש הזה שייך לחברת חשמל?

ערן שושן:

כן,

שרון פרי:

זה?

רועי פקר:

זה שייך למגרש חשמל.

ערן שושן:

הקו הכחול שלנו, זה הקצה של המגרש של חברת חשמל,

איציק שוויקי:

והמבנה השכן מה יש שם?

רועי פקר:

פה?

איציק שוויקי:

כן, אין כלום.

רועי פקר:

יש, איציק שוויקי:

ערן שושן:

חפירה ודיפון.

רועי פקר:

זה הפרויקט של יאסקי עושים שמה בור עכשיו.

יוחנן וייצמן:

כמה קומות שמה בונים?

ערן שושן:

זה משתנה, אבל גם זה מגיע ל – 10 קומות שניהם מתיישרים אליו בגובה, לסיפור הזה, לא עוקפים אותו. אז מה שכאן יצא,

יוחנן וייצמן:

אתה הסברת שאני מבין, המעבר הוא לא מפולש, כי הזיקת הנאה,

ערן שושן:

יש הפרש טופוגרפי,

יוחנן וייצמן:

ברור,

רועי פקר:

המעבר הוא פתוח לשמיים,

ערן שושן:

כל המעבר הזה.

יוחנן וייצמן:

הבנתי,

ערן שושן:

פתוח לשמיים עם זיקת הנאה לציבור, ולהולכי הרגל, ולקשר את פארק המסילה לדרך בית לחם.

יוחנן וייצמן:

למה זה לא מתבצע?

ערן שושן:

זה כבר בתב"ע של, של יאסקי,

יוחנן וייצמן:

אבל זה אמור להתבצע,

שרון דינור:

כן,

ערן שושן:

זה כבר מתבצע,

חיה מרציאנו:

זה חפירה.

ערן שושן:

ואנחנו מצטרפים אליו.

רועי פקר:

זה הקישור הראשון, זה לא הקישור היחיד, זה הראשון.

יוחנן וייצמן:

כן,

רועי פקר:

הוא קישור מאוד משמעותי,

ערן שושן:

שזה משמעותי, זה בעצם כבר הוגדל להם עד לפה, ואנחנו אומרים מצוין, וזה גם עובד עם קומפילציה, אנחנו עובדים עם קומפילציה, מול חברת עדן, שבעצם לוקחת את כל האזור הזה, של הגבהים.

רועי פקר:

למרות שיש פה את הקווים, וכאילו יש שמה, אמרנו שבוא ניקח את המקום הזה ונעשה שמה רחבה, אוקי, את ההרחבה הזאתי תתחבר לקישור לדרך בית לחם, היא תהיה תחנה לאורך פארק המסילה, וממנה גם ייכנסו,

איציק שוויקי:

איפה התחנה הכחולה?

רועי פקר:

אני אראה את זה תיכף בקטע של השימור.

ערן שושן:

כאילו, יש לנו, אנחנו די מעולה עם התחנה,

רועי פקר:

כן,

שרון פרי:

הכבדה? הכבדה?

יוחנן וייצמן:

הכבדה קצת יותר צפון.

ערן שושן:

כן, צפונית,

איציק שוויקי:

לא הכבדה, החנייה מתחת.

יוחנן וייצמן:

צפון מזרח.

רועי פקר:

הכבדה מתחת, היא מאוד מתחת.

איציק שוויקי:

80.

רועי פקר:

מאוד מתחת. והיא היא גם,

ערן שושן:

גם רכבת ישראל,

רועי פקר:

הפתחים שלה, כן, והיינו צריכים לבדוק באמת שיש לנו מעבר למפלסים שלה, ומעבר לחתך של המנהרה שלה, יש לנו גובה של סלע מספיק, לפני שאנחנו, אם אנחנו רוצים לעשות (לא ברור). אבל זה (לא ברור) בתוך התוכנית.

ערן שושן:

אוקי, אז דיברנו על החלק הזה, קשור לפארק המסילה, בעצם, חלק מהנושא הזה, שכבר הודענו, הציבור, וחלק מזה שיש לנו את מבנה התחמ"ש שיש לו גדרות והוא מקום רגיש, בטיחותי וביטחוני, אנחנו אמרנו שכל הבאק – אוף – האוס, כל המקום של המלון, כל הנושאים שהם, יכולים להפריע להולכי רגל, והרעש, וכו' הם יהיו במפלס לנצל את הקפיצה הטופוגרפית, ונשים אותו במקום ש - , לא יפריע של פארק המסילה וכו'. ולכן האזור הזה בתור חיץ בינינו לבין, בין מבנה התחמ"ש.

לורה ורטון:

מה רוחב של הקו של הירוק?

רועי פקר:

יש הסבר מאוד מפורט.

ערן שושן:

כן, הפונקציות של המלון, אתם תראו את זה, אבל זה כל התכנון שלנו.

איציק שוויקי:

כמה חדרים מתוכנן במלון?

ערן שושן:

כ – 140, בוטיקים.

שרון דינור:

בוטיק (לא ברור),

איציק שוויקי:

זה בניין היסטורי,

שרון דינור:

זה קומפלקס של בוטיקים ביחד.

ערן שושן:

כאן אפשר לראות פה בהמשך זה. את הגדר שאנחנו בעצם, לא נוגעים,

רועי פקר:

פה זאת נקודה, נקודה מאוד חשובה שאנחנו גם ניגע בה בעת (לא ברור) שנגיע לשאלה של השימור, אם אתם זוכרים התיק שימור בעצם אמר בזמנו, כן,

שרון פרי:

בתב"ע,

רועי פקר:

צריך לשמר בתב"ע את הגדר, אנחנו בעצם ממשיכים ואנחנו משמרים את הגדר לכל האורך שלה, מאיזה שהוא ניואנס אחד קטן באזור של בית שומר שאנחנו גם נסביר אותו, שהוא גם בנייה מאוחרת, כן? שהוא לא קשור לשום דבר אחר. זה גם דבר שאנחנו רואים אותו פה. ומילה לגבי הארכיטקטורה של המבנה, זה לא בתכנון המפורט, זה נספח בינוי לתב"ע, כן? אבל אנחנו אולי נגיע

לזה, בעצם יש לו את הקומות שהם הקומות שנמצאות במפלס פארק המסילה שהם הקומות היותר ציבוריות של המלון, ורק מעל יש את החדרים עצמם. וזה נותן גם אפשרות, ותיכף אנחנו נראה את זה מבחינת המבטים, אל המבנה של התחמ"ש, שהוא לא רק מהכניסה, וכך הלאה, וכך הלאה, דברים, אלא גם, דווקא. הנה המרחקים.

ערן שושן:

כן, זה צריך לשמר פה,

איציק שוויקי:

העמדת שמירה שקיימת כרגע חברת חשמל נכנסת לתחמ"ש.

ערן שושן:

נכון,

איציק שוויקי:

אתם אומרים שאתם מורידים אותה ואיפה חברת חשמל?

ערן שושן:

ההסכם, ההסכם מול חברת חשמל, ההסכם מול חברת חשמל מה שהראינו קודם, יש פה גם כניסה דרומית, הם בעצם ישמishו את הכניסה הדרומית לשימוש התחמ"ש, הם רק מבקשים מאיתנו שאנחנו נשים פה את ה - , סוגרים פה ואת ההפרדה, בינינו לבין התחמ"ש, לאפשר פה איזה שהוא מעבר לשעת חירום של הרכבים,

רועי פקר:

אבל עדיין, עדיין יש פה כניסה ויציאה לדרך בית לחם, חייב שיהיו שניים, דווקא זה הערה שלכם לדעתי, שאתם נתתם, דחפנו להם את התכנון, לטובה בהקשר הזה, אנחנו חשבנו להוסיף עוד כניסה אחת, שתהיה כניסה פרטית רק לזה, מול למה צריך להכניס שמה עוד זה, וזה נכון, שינינו את התכנון לפי זה, אז בעצם יש שתי כניסות.

איציק שוויקי:

(לא ברור) כמו שממול?

רועי פקר:

איד?

איציק שוויקי:

בררכת שחייה?

שרון פרי:

לא,

ערן שושן:

לא, היא בתת-הקרקע.

איציק שוויקי:

תת-קרקע?

ערן שושן:

אין על הגג שם לא, אין שום סיכוי.

איציק שוויקי:

אפשר לתכנן הכול.

ערן שושן:

הפוט – פרינט, הפוט – פרינט קטן, אפשר לשים שם איזה גיגית, אבל,

שרון דינור:

שכשוכית,

ערן שושן:

כן,

שרון דינור:

בוטיק, זה בוטיק.

רועי פקר:

בואי נעבור דבר אחד.

ערן שושן:

מאז, כמו שפארק המסילה, הגישה אליו היא בעצם מהלובי, המסחר הציבורי שנמצאת עם פארק המסילה, בהמשך מבטים, שמקשרים אותו אל מבנה התחמ"ש, דרך בית לחם, גם הייתה שאיפה

לתת לו איזה שהוא, אולי דופן מסחרי שאנחנו בעצם נממש את הפתחים שהם חסומים, חוס, כל המבנה הוא כ – 45 44.87 ממפלס פארק המסילה.

יוחנן וייצמן:

בעיקר הבניין מבנה לידכם מה הגובה שלו במפלס: צפונית לכם.

רועי פקר:

גם כ – 10 קומות,

ערן שושן:

הוא גם כ – 10 קומות,

יוחנן וייצמן:

במטרים, מטרים,

רועי פקר:

מטרים?

ערן שושן:

מטרים אני חושב שהוא 47,

יוחנן וייצמן:

אותו דבר, יותר מימכם, לא,

רועי פקר:

טוב, אנחנו,

ערן שושן:

אבל לא יותר מאיתנו, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

לא, גם אם אתם 5 מטרים מעליו, לא זה הנושא, רק לא,

רועי פקר:

לא, זה אותו דבר, זה בדור הזה זה אותו דבר, צריך לעשות תכנון מפורט בדיוק.

ציפי רון:

זה יותר מ – 10 קומות,

יוחנן וייצמן:

הגבהים הם בסוף הם,

איציק שוויקי:

אחד זה 11 ואחד זה 10.

ציפי רון:

קומות מסחריות גבוהות וזה, ספרתי עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אבל אם הם לא עוברים את הגובה של הבניין ליד, (לא ברור),

ערן שושן:

מפלס פארק המסילה, בסדר.

רועי פקר:

אבל כל הסביבה בצורה הזאתי שיש קומה מסחרית שקובעת,

שרון פרי:

אולי תראה את החתך של ה - ,

ערן שושן:

לא, סופרים את ה – 10 קומות ממפלס פארק המסילה,

ציפי רון:

זה לא,

רועי פקר:

וגם כמו שהוא שאל מה הגובה.

ערן שושן:

בסוף הגובה מתיישר לגובה של השכנים.

יוחנן וייצמן:

והתכסית, התכסית היא, אם אנחנו לא מתחשבים את ה - , כי שמה אם אני זוכר נכון, פארק המסילה עשינו 5 קומות עם 40% תכסית,

ציפי רון:

המסילה,

יוחנן וייצמן:

ו – 10 קומות עם 20% תכסית, לא היית אז בארץ?

שרון דינור:

לא הייתי, על התוכנית הזאתי.

רועי פקר:

המגרש פה, תזכור שהמגרש פה, המגרש הראשון מה שנקרא הוא מגרש גדול, בעצם המגרש כולו.

שרון דינור:

עשיתם את זה, וייצמן,

רועי פקר:

כל הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אי-אפשר,

שרון דינור:

המחוז, היה בתוכנית שאושרה.

יוחנן וייצמן:

זה היה במחוזית גם במקומית, אני התנגדתי, אבל זה אושר.

לורה ורטון:

מה? מה אושר?

שרון דינור:

וועדת שימור אגב לא הייתה פה.

יוחנן וייצמן:

וועדת שימור לא הייתה, אני ביקשתי, ולא חבל, עשינו טעות.

לורה ורטון:

מה אושר?

שרון דינור:

כל מתחם התחנה,

יוחנן וייצמן:

כל השטח הדרומי למתחם התחנה.

רועי פקר:

כל התוכנית הגדולה הזאת,

ציפי רון:

לא, היה חלק, היה חלק הדרומי.

שרון דינור:

כי אני לא הייתי,

ציפי רון:

היה החלק הדרומי וכן,

איציק שוויקי:

היה, היה, רמי לוי היה.

ציפי רון:

החלק, רמי לוי, כן היה, כן היה בוועדת השימור.

חיה מרציאנו:

שעשה נספח אנחנו זה לא אמרנו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ציפי רון:

שרי מארק עשתה, שרי מארק עשתה את הבדיקה ההיסטורית, אדריכלית שרי מארק, שהיא מומחית להיסטוריה צבאית וכן הלאה, ארכיטקטורה, היא עשתה את התיעוד בחלקים הדרומיים שם.

רועי פקר:

בוא נתקדם.

ערן שושן:

אז כמו,

יוחנן וייצמן:

התחלת לענות לי על התכסית, ואמרת ש - , אם אנחנו מחשבים את כל המגרש אז,

רועי פקר:

הוא שואל כמה זה מהתכסית,

יוחנן וייצמן:

כמה התכסית במצב הקיים, כן,

רועי פקר:

השאלה תיכף אני לענות לך.

יוחנן וייצמן:

כי בזמנו הנושא הזה היה נושא חשוב.

רועי פקר:

השטח של המגרש שלנו היום הוא בערך דונם וחצי,

ערן שושן:

כן, הקו הכחול שלנו,

רועי פקר:

לא, שנייה, אבל מה השאלה שנשאלה, שיכולה להיות מסובכת. התכסית שלנו מתוך הדונם וחצי שקבענו, כי אפשר היה גם לקבוע 2 דונם,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אז לקחת את כל הקו הכחול.

רועי פקר:

יכולנו לקחת את כל הקו הכחול,

שרון דינור:

רק את ה - , (לא ברור),

רועי פקר:

אבל אני אומר לפני שעושים את זה, כמה השטח של הקומה? אתה זוכר של הכי גדולה של המלון.

ערן שושן:

הכי גדולה של המלון כ - 700 מטר,

רועי פקר:

50%, אוקי, זה הכי.

שרון פרי:

זה כולל את המסחר?

רועי פקר:

ואני מזכיר עוד פעם, את הקו הזה אנחנו, אתה לוקח אותו, זה הכול אותו מגרש,

יוחנן וייצמן:

כן, זה שרירותי המקור.

ערן שושן:

הוא לא שרירותי,

יוחנן וייצמן:

הקו הדרומי, הקו מגרש הדרומי שלך,

ערן שושן:

אני לא יכול לשחק איתו. ואז כשמשחקים איתו נשארים ענייניים, 50%. בסדר.

רועי פקר:

(לא ברור).

שרון דינור:

זהו זה נורא מוזר לחשב ככה כשקו כחול אי-אפשר לקבוע,

יוחנן וייצמן:

כן, כשאתה רוצה, כן,

חיה מרציאנו:

זה מה שאני אומרת, כי זה בעיקר,

יוחנן וייצמן:

גם אין פה גודל מגרש אמיתי,

חיה מרציאנו:

כל המתחם שלנו.

יוחנן וייצמן:

הבנתי בסדר. כן,

לורה ורטון:

אז יכול היה גם להיות 80%.

רועי פקר:

היינו יכולים גם,

חיה מרציאנו:

כן, אבל לקחתם.

יוחנן וייצמן:

יכולים להגיד שזה 10%,

חיה מרציאנו:

הם לא נוגעים, נכון?

ערן שושן:

הקו הזה יכול להיות פה,

חיה מרציאנו:

זה מה שאני אומרת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ואז אתם (לא ברור) אותו.

חיה מרציאנו:

מה זה ייתן, כן,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, שום דבר.

רועי פקר:

אם נסתכל על הקומבינציה המבנית, ונדגיש את זה דרך הקומפילציה.

ערן שושן:

תוכנית של דרך בית לחם, ניתן לראות בעצם פה מתוך ההערות שלכם, אנחנו נשמר את הקיר, את הקירות של המסד.

רועי פקר:

בהמשך של הקיר הגדול לאורך הדרך,

ערן שושן:

כן, מגיע זה להמשך שיש לזה, איזה עלות, גם ביטלנו בעצם את הכניסה התפעולית, זה של רחוב החומה, יש לזה איזה שהיא עלות בנושא של צמצום ביתן השומר, של הבנייה המאוחרת שלו, אז זה, זה המשא ומתן הזה. וכל הכניסה התפעולית שלנו תהיה בעצם מתוך המגרש,

רועי פקר:

תחזור רגע להתחלה, התחלה,

לורה ורטון:

רגע,

רועי פקר:

בחזית הראשית.

ציפי רון:

למה אתם רוצים לבטל את ביתן השומר?

רועי פקר:

לא, אני רוצה להראות,

שרון פרי:

אנחנו לא מבטלים, רק מצמצמים.

ערן שושן:

כי בסוף יש שם,

רועי פקר:

תחזור,

ערן שושן:

אזור תפעולי,

רועי פקר:

החזית הראשית של השימור של הדרך.

איציק שוויקי:

למרות (לא ברור) זה בוטקה, (לא ברור) כזה.

רועי פקר:

זאתי תוספת מאוחרת, בוא נתחיל מזה מהביתן מהתוספת מאוחרת, מוטיבציה, אנחנו בהצעה שלנו, לפני שפגשנו את מחלקת שימור, עכשיו פתח שיהיה פתח תפעולי, לטובת המלון, ולטובת (לא ברור), תחשבו אולי שלא, חזרנו לחברת חשמל, מבחינת חברת חשמל אפשר להסתמך על שני שערים, וזה בסדר, כן, שהתפעול שמה יהיה שונה, והם יעשו לעצמם גדר נוספת. כדי שהדבר הזה יתקיים, וכדי שאנחנו נוכל לשמר את המערכת הזאתי כמו שהיא, כאילו בלי לעשות שמה פתח, הפתח הזה צריך להיות במידה מסוימת,

ערן שושן:

(לא ברור) להיכנס ולצאת, לקחנו מהנדסי,

רועי פקר:

ובשביל זה צריך לתת פה (לא ברור) למודול הזה.

שרון דינור:

אנחנו נראה הרי, אני חושבת שאולי היה עדיף לעשות את החור בצד השני, לפרוץ בחומה ההיסטורית,

איציק שוויקי:

זה טעות, טעות,

שרון דינור:

את זה,

איציק שוויקי:

טעות.

ערן שושן:

זה ככה,

איציק שוויקי:

זה שטח.

שרון דינור:

זה לא טעות, כי אני מסתכלת על זה בראייה הרחבה יותר, וגם אחרי שיחה בגין תכנון עיר,

גיורא סולר:

בסוף הערות שלכם,

שרון דינור:

אני אסביר רגע,

שרון פרי:

לא, רגע,

שרון דינור:

אני אסביר, אני אסביר ההערות שלנו אמרו קודם כל אי תודה שעשיתם רק אחד, כבר שיפור, אוקי, מעין שיפור. הדבר השני איפה האחד הזה יהיה, בדרך כלל אני לא רצה לפגוע בחזיתות היסטוריות, אבל במקרה הזה, אני חושבת שהערך היותר גדול שהפריקט יכול לתת לעיר, הוא לייצר מעבר בניגוד לעמדת חברת חשמל, מול, מול החזית היפה של הבניין של חייקין, שזה החזית הצרה, שיש לו,

רועי פקר:

לא, אבל שנייה,

שרון דינור:

אם יש לי שם כניסה תפעולית, לעולם לא יהיה שם מעבר.

איציק שוויקי:

את יודעת מה? לרחוב הצר הזה,

רועי פקר:

לא, אני אוסיף,

איציק שוויקי:

בית לחם שלושה שערים, יש לו,

רועי פקר:

שלוש שערים, ולא שער.

איציק שוויקי:

שלושה שערים, זה קטע קצר, זה,

שרון דינור:

אני,

רועי פקר:

שלושה שערים,

שרון דינור:

אני יודעת מה אני אומרת, אני אומרת פה,

רועי פקר:

אי-אפשר,

שרון דינור:

גישה, שהגישה שלכם לתפעולי לחניות יהיה מפה, וכאן אני חוזרת לזה, שרצינו מעבר עירוני, כדי שפה יהיה איזה שהוא משהו עירוני חיובי,

רועי פקר:

לא, זה לא יכול לקרות.

שרון דינור:

חברת חשמל מגישה את התוכנית,

רועי פקר:

חברת חשמל לא מוכנה לזה.

שרון דינור:

אוקי, אני חושבת שצריך לפני שפועלים בלתקן את מה זה, צריך לתקן פה אולי, זה משהו שיכול, גם למה שחברת חשמל, אתה רציני? תקשיבו למה שאני אומרת, אני רוצה את החזית הזאתי לעיר, לא מעניין אותי שתעשה את החזית הזאת פה, או פה. זה הדבר החשוב,

רועי פקר:

אני חושב שאת טועה.

איציק שוויקי:

שרון, שרון,

שרון דינור:

אני לא טועה, זה יכול להיות, אם לא היה, כאדריכל אתה היית אומר, אותו דבר.

איציק שוויקי:

שרון, את צודקת,

רועי פקר:

אני אגיד לך מה,

איציק שוויקי:

שרון את צודקת, בנושא הזה שאת אומרת, אבל זה כביש ראשי, וכל כניסה שנכנס רכב הוא עוצר את כל הכביש הזה.

שרון דינור:

אבל, אבל איציק, נראה לי שאתה,

חיה מרציאנו:

אבל איציק, זה לא משנה,

שרון דינור:

אתה לא מדבר,

חיה מרציאנו:

בפרויקט הבא זה אותה כניסה, זה גם מדרך בית לחם.

ציפי רון:

רכב מכונית (לא ברור) את הפרויקט,

שרון דינור:

כשאני אומרת כניסה,

חיה מרציאנו:

זה אותו רחוב,

שרון דינור:

אחת, אני לא אומרת, הולכי רגל בצד הזה,

יוחנן וייצמן:

נשארים עם השביל.

ציפי רון:

בכל מקרה, איציק, בכל מקרה תהיה כניסה של רכב לפרויקט, זה לא משנה, אם זה פה או שם, בכל מקרה זה יקרה.

רועי פקר:

שנייה, צריך רגע לנרמל, ערן, ערן אנחנו מנהלים את זה במקביל, צריך לנרמל זה. לטובת, בלי קשר לשום דבר למבנה הזה של התחמ"ש, צריך שתהיינה שתי כניסות, של כניסות תפעוליות של חברת חשמל, זה נקודה. אין מה לעשות. אוקי, אין מה, זה חובה. אפשר בנוסף לזה, להוסיף כניסה שלישית,

איציק שוויקי:

נכון,

רועי פקר:

שזה נראה לי טעות, כי זה פגיעה.

שרון דינור:

לא, שנייה, אני רוצה להבין את מה שאמרת עכשיו,

שרון פרי:

הכניסה השלישית,

שרון דינור:

הכניסה שאתה אמרת.

רועי פקר:

כדי לתפעל את המבנה הזה,

שרון דינור:

כן, כן,

רועי פקר:

אני מסביר, אני ממש מסביר, אני מסביר את מה שחברת חשמל אמרה לי, וזה שלא איתנו בזום, זה חבל מאוד.

ציפי רון:
איציק, אל תסכים.

יוחנן וייצמן:
חבל באמת,

ציפי רון:
איציק,

רועי פקר:
אני אסביר את מה שחברת חשמל אומרת,

יוחנן וייצמן:
קצין בטיחות שלהם,

רועי פקר:
נניח שאין פרויקט בכלל, איך פרויקט,

שרון פרי:
חייבת להיות הפרדה בין,

רועי פקר:
תקשיבו רגע. איך הפרויקט הזה מתפקד? יש פה בניין גדול, סביב הבניין הזה, יש תנועה כזאת, תנועה של כניסות של תפעול, תפעול של הבניין עצמו, זה לא שום דבר אחר, תפעול של הבניין עצמו, צריך את זה,

ערן שושן:
חדר שנאים,

רועי פקר:
עכשיו, זהו, זה שנאים, זה תפעול, זה בלה בלה,

חיה מרציאנו:

רגע אבל תכנון המוצע, ,

רועי פקר:

שנייה, שנייה, ,

חיה מרציאנו:

זה רק מפה. נכון?

רועי פקר:

לא, לא,

חיה מרציאנו:

רגע, לא,

רועי פקר:

התשובה היא – לא.

חיה מרציאנו:

לא, בעיקר מפה,

רועי פקר:

יש, לא, התשובה היא – לא. למה התשובה היא – לא?

שרון דינור:

למה?

רועי פקר:

כי אתם אמרתם משהו שתפס אותנו טוב דווקא, אפשר לחזור חזרה למה שהצענו בהתחלה, ועשינו עם חברת חשמל, וזה הכי רחוק שהם הסכימו להגיע אליו, זה דאבל – בוקינג על התפעול של המלון, דרך התפעול שלהם, לא תנועה של ציבור, ולא תנועה של אנשים בתוך השנאים, ואז אמרנו - מה זה חסד? זה חסד עוד פתח פה, והשאיר לנו חתיכת קיר יפה יותר, מאשר הפתח של (לא ברור).

שרון דינור:

בוא תעזור לי, לעזור לך, ולעזור לנו, אוקי. אני רוצה לקבל באיזה שהוא, איזה שהוא אופן, חלק מהחזית המדהימה הזאת, אז יכול להיות שאתה יכול להגיד לי, להעיר, כן, לא ל - , יכול להיות שאתה אומר לי תשמעי, אני חייב את זה מבחינה תפעולית, מה לעשות? זה חברת חשמל מתפקדת

פה, בואי אני מציע לך פה, מפארק המסילה רחבה פה, שייכנסו ויעברו פה לדבר הזה. משהו תגיד, אז זה ולא מציעים פה, משהו אטום, משהו לא טוב,

רועי פקר:

אז בוא נראה מה,

שרון דינור:

זה משהו לא מכבד.

(מדברים ביחד)

רועי פקר:

לא, בוא נראה מה אנחנו מציעים, יש פה הפרשי מפלסים. אני רוצה להבין.

שרון פרי:

טוב, תראה את ההדמיות.

ציפי רון:

חברים, חברים, אני, אני רוצה להצטרף לשרון, אני חושבת של (לא ברור).

גיורא סולר:

לא רואים את הפרויקט,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה את הפרויקט,

ערן שושן:

לא סיימנו את המצגת, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להבין, שיציגו בוא.

ציפי רון:

אנחנו מדברים עכשיו על העניין הזה, אז אני,

שרון פרי:

תן לו קודם להציג, תראו את המבטים.

רועי פקר:

תקשיבו רגע שנייה, פרסום אנחנו גם מסכימים, שרון, בסדר? אין בינינו, אנחנו חושבים שהחזית הזאתי היא נפלאה, וצריך לראות אותה וזה. הכול מצוין,

לורה ורטון:

מה שחשוב.

רועי פקר:

עכשיו עוד דבר שאנחנו מסכימים עליו זה שאנחנו לא רוצים ציבור שהולך בתוך שנאים, ויש לו בעיות של קרינה וזה, לא רוצים. עוד דבר שאנחנו לא רוצים, אנחנו לא רוצים שחברת חשמל עם שער אחד שלהם נתקע לא יכולים לתפעל את המתקן הזה, הם צריכים שני שערים, גם את זה אנחנו רוצים.

שרון פרי:

מטעמי (לא ברור).

רועי פקר:

כולם, אז עכשיו בוא נדבר על הקיר הנפלא הזה של התחמ"ש, שאנחנו רוצים לראות אותו, ובוא נראה מאיפה רואים אותו ומה. אוקי. אני רוצה להציג את זה,

רותם קולב:

גם יש שם גידור שיפריד, וזה דרישה שלך.

שרון דינור:

אבל הגידור (לא ברור) לראות את זה,

ציפי רון:

יעשו גידור יגידו כי, יעשו גידור,

שרון דינור:

גם היום יש שם גידור ידידותי.

רותם קולב:

לא, יש היום,

ציפי רון:

גידור ידידותי.

שרון פרי:

היום לא,

שרון דינור:

אז זה מה ש - ,

שרון פרי:

כי זה שטח פרטי.

שרון דינור:

תקשיבי, מבחינתי אם הדבר, אני רוצה להסביר לכם כמה זה מהותי, מבחינתי,

לורה ורטון:

רגע,

שרון דינור:

אם הדבר הזה לא נצפה, חוץ מאנשים שהולכים לקומה הזאתי במלון, אז יש פה בעיה ברמה של כאילו באמת, אני חושבת שאין מה לעשות את הפרויקט בלי הדבר הזה, זה המקום שבו,

ציפי רון:

נכון.

שרון דינור:

העיר נתרמת פה.

רועי פקר:

אבל בואו, אני רוצה, אתה יכול להראות לי,

שרון פרי:

אבל עדיף שזה יישאר כמו שזה היום?

שרון דינור:

זה לא יישאר, נו באמת, כאילו, בואו פשוט תתחשבו בזה.

גיורא סולר:

בוא נראה עוד מה הם מציעים, מה מוצע כאן.

רועי פקר:

אני, זה סיטואציה די מוזרה, מכיוון שאנחנו עושים את זה, אבל אנחנו מנסים לעשות שני דברים בבת אחת, ולא משהו אחד, שלא יצליח.

לורה ורטון:

אז בואו,

ציפי רון:

שהוא יציג, תמשיכו להציג, בואו נראה.

לורה ורטון:

המצגת.

רועי פקר:

תחזור חזרה לתוכנית. קודם כל תראה את המעבר הזה. נתחיל מהמעבר הזה. המעבר הזה, שהוא מעבר בין המגרש, המגרש של יאסקי עם (לא ברור), לבין החצר, של החצר של הכניסה, עכשיו תעבור לחצר של הכניסה ממש. בחצר של הכניסה למלון שזה אותו אזור שאנחנו מציעים שהוא יהיה שצ"פ שמתחבר לאותו מעבר, אנחנו בעצם מקבלים קומה, שהיא קומה שהיא קומת המבואה של המלון, אי-אפשר להתייחס אליה כקומה מסחרית, וכך הלאה, תמשיך רגע אחד.

שרון דינור:

למה לקומת מבואה של מלון, אני לא מתייחסת קומה מסחרית? לא הבנתי את האמירה.

רועי פקר:

היא יכולה להיות,

ערב שושן:

היא מחולקת, נחזור לתוכנית, יש,

שרון דינור:

זה משהו חשוב, סליחה,

רועי פקר:

אני אגיע למסחר,

ערן שושן:

זה לא, לא,

רועי פקר:

אני מגיע לתוכנית,

שרון דינור:

יש הבדל, אתה מבין.

ערן שושן:

נכון,

רועי פקר:

נכון,

ערן שושן:

זה גם בתוכנית,

שרון דינור:

רק מי שהולך, לבין מי,

ערן שושן:

זה מסחרי,

רועי פקר:

שנייה שרון, נגיע לתוכנית,

שרון דינור:

כן.

רועי פקר:

זה מבט למשל מתוך אותו אזור, שהוא אזור נקרא לו כרגע אזור מסחרי, כן? שמסתכל על אותה חזית, הלאה. תמשיך הלאה. ופה אנחנו בעצם הלכנו על 3 מטר קדימה, ואנחנו בעצם כבר פוגשים את המבנה של התחמ"ש, ואנחנו רואים,

איציק שוויקי:

זה פארק המסילה,

שרון פרי:

כן,

רועי פקר:

זה פארק המסילה בדיוק שאנחנו כבר נמצאים על פארק המסילה. זאת אומרת כדי לראות את החזית שהיא החזית הצפונית של המבנים, אנחנו רואים אותם מפה, לאורך כל פארק המסילה, בוא נגיד גם דרך החלל הזה, אוקי, המעבר הוא פה, אם בכלל, ואי-אפשר לקיים אותו זה לא יצליח, עם חברת חשמל, זה לא יקרא, לא יהיה פה מעבר ציבורי, ובכל מקרה לא מבט שאתה, שאתה רואה אותו, אתה לא נוגע בקיר, אתה רוצה לראות את המבנה כמכלול, עכשיו לראות את המבנה כמכלול, אתה רואה אותו מפארק המסילה, אתה עומד ואתה רואה את המבנה כמכלול, זה היופי שלו,

שרון דינור:

אני רואה,

רועי פקר:

ועוד תיכף,

שרון דינור:

פארק המסילה לא הבנתי, למה אתה אומר,

רועי פקר:

עכשיו תוכנית קומת קרקע,

ציפי רון:

אנחנו רואים בחזית המזרחית שלו.

ערן שושן:

מה שדיברנו קודם, מה שקרא הזכיון מסחרי, ציבורי, פתוח לציבור, חשוב מאוד, אנחנו עובדים עם (לא ברור).

שרון דינור:

אני יודעת שאין פה מפלסים, אז קשה להבין.

רועי פקר:

זה המפלס של,

ערן שושן:

פארק המסילה.

שרון דינור:

לא, וזה נראה שה - , שהקרקע שמלווה אותו היא באותה מפלס, ואנחנו יודעים שלא, כי יש שם,

רועי פקר:

לא, שנייה, שנייה, ערן שנייה, רגע.

איציק שוויקי:

לא, הוא מעלה את הבניין,

רועי פקר:

שנייה,

עו"ד דני ליבמן:

כתוב 753,

רועי פקר:

המפלס הזה הוא מפלס שהוא ב - 5 מטר, 6 מטר, 7 מטר,

שרון דינור:

כן,

רועי פקר:

גבוה מפה. המפלס שאנחנו רואים, הוא יותר נמוך סליחה, המפלס שאנחנו רואים אותו פה, זה פארק המסילה,

שרון דינור:

כו,

רועי פקר:

וזה הדופן של המבנה של התחמ"ש, של טוביאנסקי. אנחנו רואים פה מפלס שהוא כמו המפלס של פארק המסילה,

שרון דינור:

כו,

רועי פקר:

ואנחנו רואים פה מפלס שהוא כמו המפלס של פארק המסילה,

שרון דינור:

ושל הטווח ביניהם מה המפלס?

רועי פקר:

פה?

שרון דינור:

כו,

רועי פקר:

הוא במפלס של דרך חברון,

חיה מרציאנו:

של דרך בית לחם,

רועי פקר:

דרך בית לחם.

שרון דינור:

עכשיו איפה זה ממשיך? הוא נשאר כזה, אותו מפלס?

יוחנן וייצמן:

עוד לא עשו בו פיתוח,

רועי פקר:

זה אותה דרך,

ערן שושן:

00

רועי פקר:

ערן שנייה,

ערן שושן:

פלוס 6.

רועי פקר:

זה אותה דרך, שחברת חשמל נוסעת.

דובר לא מזוהה:

היקפית, כן,

רועי פקר:

זה אותה דרך, עכשיו כל מי שנמצא פה, הוא פוגש את החזית הזאת, אוקי, כל מי שנמצא פה, דרך המרפסת הזאת, פוגשת את החזית הזאת, כל מי שהולך פה בפארק, ורואה את המבנה הזה, כמו שרואים אותו היום, והוא רואה את המבנה הזה כמכלול, זאת אומרת אני חושב ש - ,

ציפי רון:

הוא רואה רק את החזית המזרחית. בעיקר את החזית המזרחית.

שרון דינור:

נכון,

ערן שושן:

לא, יש לך פה, את הדבר הזה יש לך 15 מטר,

רועי פקר:

15 מטר,

ערן שושן:

מה?

שרון דינור:

15 מטר מה? מפתח אתה מתכוון?

ציפי רון:

כן,

רועי פקר:

מרווח בין,

חיה מרציאנו:

מרווח מהזה,

שרון דינור:

הבנתי.

ערן שושן:

15 מטר,

רועי פקר:

כזה,

שרון דינור:

אבל ה – 15 אתה חייב, אתה חייב לעמוד כאילו, אנחנו יש לך,

רועי פקר:

לא, הוא גם בירושלים, אני חושב שמפה אפשר לראות משהו, מפה אפשר לראות משהו אחר, ומפה אפשר לראות משהו אחר, אנחנו בתנועה של מטרים בודדים, ואנחנו רואים את זה, הוא לא צמוד אליו, הוא לא גוהר מעליו, הוא לא מרעף מעליו, הוא לא עושה שום דבר, הוא עומד 15 מטר מרוחק, ממנו ונותן לו לחיות בנחת. מעבר לזה, שאנחנו רואים את הקומה הזאתי כקומה מסחרית, שמבחינתנו כן יכולים להיכנס לשמה. אבל צריכים לחשוב איך לעשות את זה, אבל הוא כן יכול להיכנס לשמה, ואז בכלל הוא נמצא ממול.

לורה ורטון:

לא, אבל השאלה היא גם מה יהיה בצד של התחמ"ש, זאת אומרת מה, אם אפשר יהיה לראות משם (לא ברור).

רועי פקר:

חד-משמעית כן, מה שיקרה, אני אענה על זה, תלך רגע לתוכנית שנראה רק את התוכנית, כדי להגיע להישג שלא לפתוח עוד פתח בדרך בית לחם, הם הסכימו לייצר לעצמם פה, כן, כדי שאנחנו נעשה דאבל – בוקינג של תפעול, לא של בני אדם שעוברים שמה.

לורה ורטון:

הבנתי, אבל איך זה ייראה,

רועי פקר:

של תפעול,

לורה ורטון:

אם יש שם קומה,

רועי פקר:

החזית היא, בשלמות.

ציפי רון:

זה המעבר של המכוניות.

רועי פקר:

חזית שלמה.

ציפי רון:

רגע, זה המעבר של הרכבים?

רועי פקר:

נכון,

ציפי רון:

אז מה הם עושים שם עוד?

רועי פקר:

יש שם גדר.

לורה ורטון:

איזה גדר?

רועי פקר:

גדר נמוכה,

לורה ורטון:

איזה מין גדר?

רועי פקר:

אז הנה,

ערן שושן:

השפה הקיימת,

רועי פקר:

מפה, מפה לפה בחתך יש הפרש של 4 מטר.

לורה ורטון:

כן,

רועי פקר:

אוקי, הגדר הזאתי תהיה נמוכה יותר מ – 4 מטרים, כשאני הולך בפארק המסילה,

לורה ורטון:

אז מה זה נמוכה יותר מ – 4 מטר, זה, זה,

שרון פרי:

לא, אבל יש גדר,

לורה ורטון:

3.5, מה? מה? עכשיו יהיה לראות,

ערן שושן:

אפשר להגדיר בהוראות שהגדר לא,

לורה ורטון:

אני הבנתי נכון, זאת, סליחה,

ערן שושן:

מפלס (לא ברור).

לורה ורטון:

מה נראה עם המבנה,

רועי פקר:

סליחה, אני חוזר עוד פעם לדבר הזה, אני לא חושב, אם זה יהיה דבר חשוב, אז נגדיר את זה, אוקי,

לורה ורטון:

כן, פשוט מאוד.

רועי פקר:

אני מנסה להגיד,

לורה ורטון:

מה שחשוב, רגע שנייה,

רועי פקר:

מה שחשוב זה מה שנראה.

לורה ורטון:

מה שחשוב לנו, זה הנראות.

רועי פקר:

תחזור חזרה בבקשה (לא ברור).

שרון דינור:

תשאיר, תשאיר, רציתי להגיד,

רועי פקר:

שנייה, שנייה רגע, אני רוצה, אני רוצה לנסות לענות, בסדר? אני רוצה רגע לנסות לענות.

שרון דינור:

סליחה, לא רואים את זה בהדמיה.

רועי פקר:

סליחה אני רוצה להסביר, לא, לא, תישאר שם, לא. היום, היום לפני שאנחנו מציעים, לפני שחברת חשמל מציעה משהו, יש היום מפלס שהוא מפלס של פארק המסילה,

לורה ורטון:

בסדר.

רועי פקר:

המפלס שהמשאית נוסעת, כדי להקיף את התחמ"ש, הוא 4 מטר למטה,

לורה ורטון:

אוקי,

רועי פקר:

זאת אומרת יכול להיות שבטווח הזה, שהוא נמצא פה, שאני לא רואה אותו, שהוא לא משפיע על מה שאני רואה במבנה בכלל, תהיה גדר, הגדר הזאתי אם צריך נגדיר אותה כ – 2.5 מטר, כ – 3 מטר, כמטר וחצי, כמשהו שצריך, אין לזה אבל השפעה על השאלה המהותית ששאלת מה אנחנו רואים מה מבנה, לא רואים,

לורה ורטון:

לא, אבל לא מהצד של פארק המסילה, מה אומרים מהצד השני, מי שבחלק המסחרי, שמעבר,

רועי פקר:

פה,

לורה ורטון:

שמעבר,

רועי פקר:

(לא ברור)?

לורה ורטון:

כן, אז מה רואים?

ציפי רון:

רגע, אז,

לורה ורטון:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

הנה את רואה.

ציפי רון:

רגע, רגע, אז אתה הצעת מרפסת,

רועי פקר:

זה מה שאנחנו רואים,

ציפי רון:

אתה הצעת מרפסת, על החלק המערבי של הבניין החדש, באותו מפלס?

שרון דינור:

(לא ברור).

ציפי רון:

הצעת מרפסת חלקית, אז יכול להיות שרון, תקשיבי, אז יכול להיות שצריך לבקש מרפסת לכל האורך, או מרפסת שלא תצטמצם רק בחלק המערבי של הקומה המסחרית, אלא מרפסת שתהיה לכל האורך.

רועי פקר:

אבל רגע לפני הפתרון, לפני שאנחנו רוצים פה (לא ברור) בתב"ע,

ציפי רון:

ולאפשר כניסות, ולאפשר (לא ברור) להיכנס לשם.

לורה ורטון:

כו,

רועי פקר:

אבל בעקרונות, בעקרונות, לפני הפתרון, יכול להיות מה שאת מציעה, זה אפשרי, אבל גם יכול להיות,

ציפי רון:

יכול להיות שזה יספק.

רועי פקר:

וגם יכול להיות שזה יספק. יכול להיות שמה, כשאני עומד פה במפלס פארק המסילה, בשטח שלו השטח המסחרי, ואני מסתכל דרומה, אל המבנה, אני לא רואה את השער הזה שנמצא פה למטה. אוקי, כשאני מציץ למטה אני רואה אותו, אבל הוא בכל מקרה לא יותר גבוה, מאשר,

ציפי רון:

אז בגלל זה,

רועי פקר:

הרצפה שאני עומד,

ציפי רון:

אז בגלל זה עלה הרעיון לאפשר תצפית,

לורה ורטון:

אז,

ציפי רון:

גישה ולראות את החזית הצפונית במלואה,

שרון דינור:

אני, אני גם,

ציפי רון:

אז יכול להיות,

שרון דינור:

אני גם שרטטתי לעצמי פה בזמן הדיון, שאם היינו לוקחים חתיכה מהמלון, משאירים אותה את החתיכה הזאתי בדיוק מה שעכשיו קורה.

רועי פקר:

עכשיו תחזור לתוכנית,

שרון דינור:

ומשאירים אותה בתור פלאזה כזאתי,

חיה מרציאנו:

פתוחה.

שרון דינור:

פתוחה,

חיה מרציאנו:

כן, כן,

שרון דינור:

זה כבר היה יותר טוב, אבל עדיין היינו עומדים על מין מה שאת קוראת לו אולי מרפסת,

ציפי רון:

הנה,

שרון דינור:

אבל זה לא היה,

ציפי רון:

כן (לא ברור) אותה.

שרון דינור:

אם היינו עושים את זה,

רועי פקר:

יש אפשרות,

שרון דינור:

אם היינו עושים את הדבר, סתם אני, סתם בשביל הדיון, אם הבניין שלכם היה מתחיל כאילו, ופה היה כל זה, כמו מרפסת כזאתי של ה - ,

ציפי רון:

המשך, כן, כן,

שרון דינור:

של המסחר, אבל היה לנו עדיין, זה כבר יותר טוב, אבל לדעתי החור הזה שפה יש תהום תפעולית שמפרידה באזור החשוב הזה, היא עדיין פחות טובה. עכשיו הבעיה פה, סליחה זה לא אתם, אתם בסדר, הבעיה היא ש - , הדרישות של חברת חשמל, שאני קטונתי מלהגיד, למה הגדר לא מספיקה פה, למה,

רועי פקר:

אני אעזור, אני אעזור,

שרון דינור:

למה הקומת אבן לא מספיקה פה.

רועי פקר:

בסדר, אני לא רציתי להיכנס לזה, כי אין פוטנציאל,

שרון פרי:

לא, אבל אנחנו לא,

רועי פקר:

אבל אני אעזור, התוואי הראשי של הכבילה של כל האזור הזה, של שנאים, כולל פה למטה, בסדר? בדיוק במקום הזה. בשביל זה אנחנו שמנו שם תפעול, בשביל זה עלינו למעלה, בשביל זה עשינו,

שרון דינור:

זה שיש שם שנאים, זה לא אומר שאנשים יכולים,

רועי פקר:

לא, השנאים מאוד גבוהים לכולם.

ציפי רון:

אולי שם (לא ברור),

רועי פקר:

זה קורה פה.

חיה מרציאנו:

כן,

רועי פקר:

וזה (לא ברור) פה את דרך בית לחם, וזה דבר שהוא דבר יחסית,

ציפי רון:

יכול להיות שיש שם קרינה ועניינים,

רועי פקר:

לא, יש,

ערן שושן:

יש שם פחות קרינה.

רועי פקר:

אבל בואו שנייה, הנושא הזה בכל מקרה יבוא, אבל בוא ניקח דווקא כן את מה שזה, וננסה לשמור על הרעיון של לא פותחים עוד לדרך בית לחם, ככה אנחנו התחלנו, ונדבר רק על המקום הזה, פה יש החלטה שהיא החלטה מקומית, לדעתי של תכנון, שזה קצת מוקדם בעיני, לקבוע אותה, לא יודע איך להגיד את זה, אני,

שרון דינור:

לא, לא, זה אפילו קצת מאוחר יותר.

ציפי רון:

זה עניין עקרוני, לא, לא, זה עניין עקרוני, אם מסכימים שהחזית הצפונית של התחנה, היא חשובה מאוד, עד היום היא סגורה פחות או יותר לציבור, אנחנו יודעים שזה בניין יוצא מן הכלל, הם לא ייתנו לנו אולי להיכנס לבניין ולמנהרות,

רועי פקר:

אז זהו, אז מה שזה אומר.

ציפי רון:

אבל, אבל,

רועי פקר:

מה שזה אומר,

ציפי רון:

אבל רגע, אבל אנחנו רוצים להבטיח.

רועי פקר:

שזה מקטין שטחי מסחר, ובעצם יש לנו פה, זה מקטין, זה אפשרי כרגע מבחינתי זה אפשרי, זה מקטין שטחי מסחר, וזה עושה פה מרפסת עירונית, שצריך להתעסק איתה.

שרון דינור:

לא נורא, אם נקטין במתחם התחנה שטחי מסחר,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

אני לא סובלת שם ממחסור בשטחי מסחר,

שרון פרי:

זה בקשה שאנחנו קיבלנו מאגף תכנון.

ציפי רון:

לא, היא צריכה להיות,

שרון דינור:

אבל אגף תכנון, אני הסברתי, אנחנו באותו ראש,

ציפי רון:

שנייה,

שרון דינור:

על הדבר הזה,

ציפי רון:

שנייה זאת יכולה להיות מטלה ציבורית, מטלה ציבורית, זה פרויקט מאוד רווחי, וזאת עילת קיומו, נכון, זה לא בגלל אלטרואיזם, אז אם יש כאן עניין שחשוב להגיש, להגיש מבנה שהוא בא לאיכות, והוא מיוחד, אבל היסטורית ייחודית בירושלים, להגיש אותו לציבור, אז לא ברגל על יד בגלל כל הסיבות, אם בונים את המלון, וזה עניין תכנוני, אם לוקחים עכשיו בחשבון, ומנגישים את התצפית לכל האורך, זה יכול להיות בסדר גמור, ומי שיתחזק את זה, זה הבעלים של המקום הזה. הם לא יהיו מסכנים, ולא יהיו עניים.

רועי פקר:

אז אני רק רוצה להגיד,

ציפי רון:

אולי הם ירוויחו,

רועי פקר:

מה אנחנו, מה אנחנו אומרים, וזה פה אתם צריכים אולי גם,

ציפי רון:

לא משנה להתווכח איתם על העניין הזה,

רועי פקר:

מבחינה אדריכלית, מבחינה אדריכלית מקבלים את ה - , אני מבין את זה, וגם מקבל את זה, בסדר? אבל אני, אני יודע שזה לא הפתרון היחיד האפשרי, אבל אני חושב שאם אני רוצה להבין רק להבין טוב את מה שאתן אומרות, בוא ניקח פה חתיכה, נקרא לה מרפסת עירונית שהיא בעצם אקסטנשטין של פארק המסילה, אקסטנשטין של פארק המסילה,

שרון דינור:

אפילו פלאזה מלבנית,

רועי פקר:

ופה בעצם מבלי להיכנס לתוך מסעדה, או מבלי להיכנס לתוך משהו, אני יכול לעמוד ולהסתכל על המבנה של,

ציפי רון:

תציעו את הפתרון שאתם,

שרון דינור:

רגע, אם כבר עשית את זה, אז אני אגיד, אם אתה יכול כבר להוריד משמה מעבר בתחום שלך, לצד זה, שיורד עד לדרך בית לחם, בוא נעשה את זה כבר, בוא נגיש תב"ע,

ציפי רון:

אפשר מדרגות תלויות, אפשר משהו, לא צריך לפתוח שום דבר,

ערן שושן:

אי-אפשר.

שרון דינור:

למה?

ציפי רון:

למה לא?

ערן שושן:

התפעול של המלון, כל המשאיות,

שרון דינור:

לא, לצד התפעול,

רועי פקר:

לא, זה לא,

ערן שושן:

זה לא, זה לא אמיתי לקחת את ה - , לדעתי, אני חושב,

שרון פרי:

כאילו זה עקרוני, זה מרפסת, כאילו חלק מהמבנה,

יוחנן וייצמן:

גשר חבלים, מה?

רועי פקר:

לא, לא, בסדר,

שרון פרי:

לא, לא, אני באמת שואלת.

לורה ורטון:

היום שנוכל ש - , הציבור יוכל לראות וליהנות,

שרון פרי:

אבל זה לא יקרה, אם זה מרפסת פתוחה, או חלק מהמבנה,

רועי פקר:

במקום הזה אפשר לפתח,

לורה ורטון:

שתהיה נמוכה שאנשים יוכלו לראות את הבניין,

רועי פקר:

בוא ננסה לסכם את זה, כי אנחנו,

לורה ורטון:

גם אני אומרת,

שרון דינור:

לקנות משהו, גם מבלי להיכנס לחנות, יש לזה ערך,

לורה ורטון:

כן, כן,

רועי פקר:

יש לזה ערך, מצוין, אנחנו נצטרך לחשוב,

שרון פרי:

לא, אני לא מתווכחת אליך, אני שואלת,

רועי פקר:

לא, אז אני אנסה,

לורה ורטון:

בוא, בוא נשמע.

רועי פקר:

נגמור עם זה. אני אומר ש - ,

שרון דינור:

נסיים.

רועי פקר:

המבט הזה, המבט הזה של להסתכל למרות שאני רואה אותו, ולעשות מרפסת ייעודית לדבר הזה, בוא נגיד לרגע שאפשר לחפש איזה שהוא פתרון, ננסה אנחנו בנספח הבינוי להגדיר אותו, כי אני לא רוצה שמה מקום (לא ברור) עלויות, נכון, זה מה את מדמיינת שמה במקום הזה?

שרון דינור:

אני מדמיינת, שבן אדם יכול,

רועי פקר:

זה מעבר של, כמו המרפסת הזאתי למשל, כמו שיש בבניין העירייה?

שרון דינור:

ברור שנכון יותר, כי כדי שיהיה שם מרחב, אנשים יוכלו לעבור ולהסתכל, לשמוע סיפור על חייקין ולצאת חזרה,

ציפי רון:

בוא, בוא אני אסביר, אדריכל רוטנברג,

לורה ורטון:

ציונים יוכלו להגיע לשם,

ציפי רון:

רק שנייה אני מורת דרך,

לורה ורטון:

לראות את המבנה,

ציפי רון:

בין שאר עיסוקיי, אני מורת דרך,

שרון פרי:

כן,

ציפי רון:

גם לפעמים מדריכה של השתלמויות של מורי דרך. אני בהחלט חושבת שזה מאוד חשוב להנגיש את המקום הזה, הוא כמעט לא ידוע, הוא עומד קר ומנוכר, לרחוב הראשי לדרך בית לחם, וברגע שבונים פה פרויקט מלונאי, ברגע שמשמישים חלק מהחצר הסודית הזאת, והופכים את זה לשטח ציבורי עושים שינוי ייעוד כל כך, כל כך ברור למקום הזה אז בואו נעשה את זה עד הסוף, ונפתח כאן אפשר לכולם, ולקבוצות,

רועי פקר:

אני רק מבקש,

ציפי רון:

וישימו שם (לא ברור).

רועי פקר:

אני, אני מסכים, אבל אני רק מבקש, שהגזרה הזאתי היא לא תהיה גזרה שתיקח את חברת חשמל, ותגיד בסדר, נו, בוא נעזוב את הסיפור הזה.

שרון דינור:

השאלה אם אפשר לעשות,

רועי פקר:

כן, זה מה שאני אומר,

ציפי רון:

חברת חשמל, לא, אז מה שאני, בוא נלך צעד קדימה, ואחר כך נתקדם, האדריכלים, אתם מבינים את ה - , שרון, ואתם מבינים את מה שאנחנו מבקשים כאן, אז בואו תציעו את הפתרון, אנחנו לא

נריב על העניין הזה, אתם מבינים למה אנחנו מתכוונים, ומה אנחנו רוצים, אין, בבקשה בשלב הזה של התכנון, תתנו את הפתרון, זה הכול.

רועי פקר:

הנושא שצריך לתת לו את הדעת, זה הנושא של (לא ברור) החזית הצפונית של המבנה לשימור,

ציפי רון:

כן, כן, כן,

רועי פקר:

זהו,

ציפי רון:

כל הסיפור.

רועי פקר:

עכשיו כל, ואנחנו מדברים,

ציפי רון:

רק שנייה,

רועי פקר:

זה הנושא.

ציפי רון:

אני אטיל עליכם עוד מטלה, אני אטיל עליכם, שרון, שרון, תקשיבי רגע, שרון אני אטיל עליהם עוד מטלה.

לורה ורטון:

שמה?

גיורא סולר:

מקבלת גם (לא ברור).

ציפי רון:

רק שנייה עוד מטלה אחת, להכין שלט, להכין שלט, שלט גדול, שלט עם הסיפור של המקום.

שרון פרי:

יש, יש סיפור.

ציפי רון:

אבל (לא ברור) המסוים הזה,

שרון דינור:

השלט הוא לא בא במקום,

ציפי רון:

אם הוא יהיה מרפסת תצפית, ויעברו שם, אז לחברת חשמל אפילו כדאי לעשות את זה, בסך הכול זאת אותה תרומה,

רועי פקר:

שכנעת אותי, שכנעת אותי, אני חברת חשמל, אבל אותי שכנעת.

ציפי רון:

תאמין לי שזה זניח,

רועי פקר:

אני חושב ש - ,

ציפי רון:

זה זניח שם.

רועי פקר:

אנחנו מדברים, תחזור בבקשה אם אפשר בבקשה לתוכנית.

ציפי רון:

אפשר לחשוב, זה אגורות, אגורות מכל העניינים.

שרון דינור:

אני עשיתי לכם, סליחה. עברתי, עוד. זהו.

רועי פקר:

הנושא הוא המבט אל החזית הצפונית,

ציפי רון:

אל (לא ברור) היצרני של המקום.

רועי פקר:

ואנחנו יוצאים מנקודת הנחה, שאנחנו המטלה הזאתי היא לא תהיה מטלה, שחברת חשמל תגיד -
נו וזה, כבר בשביל המטלות האלו אני לא צריכה שום דבר, אז אנחנו מדברים על הצעה שאנחנו
כאדריכלים נציע, שהיא תנסה ללכת בין הטיפות ולהגיע להישג הזה של הדבר הזה, שבסופו של דבר,

ציפי רון:

אנחנו סומכים עליכם.

רועי פקר:

שיש תחנה באורך פארק המסילה, שבתחנה הזאתי ניתן לעמוד ולהסתכל, ולצפות במקום הזה,
ולקבל הסבר.

ציפי רון:

ולספר בדיוק,

רועי פקר:

לספר סיפור.

ציפי רון:

לספר סיפור.

רועי פקר:

מעולה, בסדר גמור. מבחינתי זה,

ציפי רון:

וגם עם שלט,

רועי פקר:

אני מבין את מה שאומרת,

ציפי רון:

וגם עם שלט,

שרון דינור:

אז האדם לא צריך להיכנס לרכוש משהו בשביל הדבר הזה,

ציפי רון:

לשים שם,

שרון דינור:

זה גם חשוב, כן,

ציפי רון:

יוכלו לשים שם פוד – טארק.

שרון דינור:

בסדר, לא, עוד לא קיבלתי,

רועי פקר:

אני מסכים,

שרון דינור:

עכשיו אנחנו מקבלים, לא רציתי שתסכים גם איתי, לא רק איתה.

ציפי רון:

אני חושבת ש - ,

רועי פקר:

מהתחלה אנחנו הסכמנו,

רותם קולב:

אפשר לקנות את איזה סנדוויץ' בפארק המסילה,

רועי פקר:

אנחנו מנסים לעשות שני דברים בבת אחת, ולא אחד, נצליח.

ציפי רון:

את זה המזמן אמרתי,

רותם קולב:

דיברנו על רוב הדברים, אז,

יוחנן וייצמן:

עוד לא דיברתם על הדבר המרכזי,

רותם קולב:

כן, אבל זה רוב,

ערן שושן:

כל מה שדובר עכשיו,

יוחנן וייצמן:

יש עוד חוץ מזה, או שזהו?

ערן שושן:

כל מה שדובר עכשיו, זה היה על,

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני מבין שיש איזה הצעת פשרה שאומרת איזה חצי רחבה למעלה, ובא לציון גואל.

ערן שושן:

זה בעצם, זה כל,

שרון פרי:

לא, זה משהו שייבחן, כן,

יוחנן וייצמן:

ייבחן,

שרון פרי:

נבחן.

ערן שושן:

אני אבדוק,

רועי פקר:

זה יכול להיות טוב למיתוג, בסופו של דבר.

שרון פרי:

זה הערה ראשונה, זה שדיברנו עליה עכשיו.

רועי פקר:

זה לא כיכר ספרא שעכשיו תהיה שמה שעומדים וזה,

ציפי רון:

לא (לא ברור).

שרון פרי:

הערה השנייה,

ערן שושן:

הערה שנייה זה נושא שהסכמנו איתנו, מה שהייתה הערה גם באחור בחומה, ולשנות את התקנות של החומה, ואת כל החזיתות,

שרון דינור:

אני רק אגיד, אני חושבת שכן אפשר להציע פתח מסחרי כבר, שלא, לא חייב להיות קיר אטום, זה משהו שכן אפשר להשתמש בו.

רותם קולב:

איפה?

שרון דינור:

זה הקיר הקיים לשימור,

רותם קולב:

זה תפעול,

שרון דינור:

בסדר, אם אתם יכולים, נגיד אתם לא, אולי אתם לא צריכים את כל השטח הזה, ואפשר לעשות פה איזה שהוא מציאה, או,

שרון פרי:

אנחנו לא רואים על מה את מצביעה,

שרון דינור:

הזה שלי,

שרית קפר:

אם להכניס שם דוד לאור,

שרון דינור:

כן, משהו כזה.

רותם קולב:

כאילו עוד פתח למסחר.

רועי פקר:

כן,

שרון פרי:

לעשות פתח, פתח למסחר.

ערן שושן:

אבל זה מה שהתייחסנו גם בנספח שימור שלנו,

רועי פקר:

זה רק מה שאתם רציתם קרה,

שרון דינור:

ככה אנחנו אוהבים.

ערן שושן:

אפילו אנחנו החמרנו, אם זה מסחרי אפשר לעשות פתח.

רועי פקר:

יש משהו יפה בקומפוזיציה הזאתי.

חיה מרציאנו:

אני גם חושבת.

ציפי רון:

שרון,

רועי פקר:

אני אומר, בואו, בוא נקפיד על,

שרון דינור:

שנייה אני חושבת שזה, להשאיר את זה גמיש מהבחינה הזאת.

גיורא סולר:

אבל זה לא עניין שימורי בכל מקרה,

רועי פקר:

זה לא עניין,

שרון דינור:

זהו, זה עניין,

רועי פקר:

אנחנו כבר מפרקים פה את הבטונים האלה,

גיורא סולר:

אבל את רוצה לעשות פתח, זה כבר לא לשימור. את רוצה פתח כאדריכלית,

שרון דינור:

לא, אני רציתי להגיד,

גיורא סולר:

אדריכלית,

יוחנן וייצמן:

זה צריך,

שרון דינור:

לא, עירונית, אני חושבת שללכת,

גיורא סולר:

כן,

שרון דינור:

ליד מתח גדול שהוא אטום זה,

גיורא סולר:

אבל זה וועדת שימור, ואנחנו עוסקים בשימור,

ציפי רון:

אז שלט כל הסיפור של המקום.

שרון דינור:

אני לא חושבת שאפשר להפריד בין שימור לתכנון,

ציפי רון:

שלט סיפור של המקום.

שרון דינור:

זה ה - , (לא ברור).

רועי פקר:

אבל זה לא יכול להיכנס בהחלטה הפוד – טראק הזה.

ציפי רון:

לא, לא, זה לא,

שרון דינור:

נכניס פוד – טראק בסטייה ניכרת,

ציפי רון:

על יד זה שירותים.

ערן שושן:

בסטייה ניכרת.

ציפי רון:

על יד השירותים, יכניסו מטבע.

ערן שושן:

לגבי הגדרות של האבן, והברזל, עכשיו חשוב לציין, הקטע הזה של הגדר אבן הקטע הזה, הוא לא בתחום הקו הכחול שלנו,

חיה מרציאנו:

לא נוגעים לא זה,

ערן שושן:

כל הנושא הזה זה של חברת עדן שעושה קומפילציה, עם (לא ברור), שהם עושים את כל הפיתוח של כל האזור הזה מול עוד פרויקטים אחרים, ואני לא ראיתי את הגדר הזאתי בתוכניות שלהם, בוא נגיד את זה ככה. אז זה דברים שקשורים, כל מיני קבלת החלטות, זה, כנ"ל לגבי הגדר הצפונית ביותר, הגדר מברזל הזאתי, הרי התקבלה החלטה, מבחינת חברת עדן וכו', וזה גם היה לנו על זה פגישות איתם, אצלנו השפיץ, השפיץ, יישאר זיקת הנאה. יש שמה,

יוחנן וייצמן:

הזנב.

ערן שושן:

הזנב הזה, יש לה הפרש של 2 מטר,

רועי פקר:

שני מטר.

ערן שושן:

של 2 מטר, בינינו לבין פארק המסילה,

שרון דינור:

כן, כן,

רותם קולב:

אז אתם,

ערן שושן:

הם קיבלו החלטה,

רותם קולב:

עשית את זה בעצם?

ערן שושן:

לא אנחנו,

רועי פקר:

מוציאים חשבונית בסוף הזה,

רותם קולב:

לא, אז,

ערן שושן:

חברת עדן,

שרון דינור:

הנה.

ערן שושן:

הם מפלסים, הם מפלסים את זה מתחבר לפרויקט של יאסקי,

שרון דינור:

כן,

ערן שושן:

ואנחנו גם, אנחנו מתיישרים פה,

דוברת לא מזוהה:

זה חלק מהבקשה.

ערן שושן:

אנחנו פה מפולסים, פה בהמשך טיפה יש את הנפילה הזאתי,

שרון דינור:

כן,

ערן שושן:

הם אומרים אנחנו מפלסים את זה,

שרון דינור:

כן,

ערן שושן:

ברגע שהם אומרים שעליהם אנחנו מפלסים את זה ברמה של חברת עדן ויאסקי וכל החברות האחרות, והתיאום הזה שקורה,

רותם קולב:

רק"ל.

ערן שושן:

רק"ל וכו' זה קובר שם את כל ה - , ברמה של, יש שם כל (לא ברור).

ציפי רון:

לא הצגתם (לא ברור),

חיה מרציאנו:

רגע, אבל (לא ברור), איפה שקולט,

רועי פקר:

מיישרים, מיישרים את המסך,

חיה מרציאנו:

אתה אומר שזה המפלס,

רועי פקר:

ככה, יש שם רכבת,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור,

רועי פקר:

של 2 מטר. עכשיו בתוכנית של יאסקי,

חיה מרציאנו:

משהו פה לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

מה זה שמה רק את העץ.

איציק שוויקי:

יש לי שאלה, שאלה,

חיה מרציאנו:

העצים האלה לא יכולים להישמר,

איציק שוויקי:

הרכבת,

איציק שוויקי:

(לא ברור) בנוסף.

איציק שוויקי:

אין (לא ברור).

חיה מרציאנו:

החלק המשולש,

ציפי רון:

נכון, נכון,

איציק שוויקי:

יש שרידים, יש לי שאלה, יש שרידים, שרון, שרון,

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

צריך לבדוק התחנה הזאתי נבנתה בתחנת הרכבת, כמו שבנו את בית המדפיס הממשלתי, היה לה קו, קו מסילה שנכנס לתוך התחנה, גם מפה וגם לשם, כי הדלת לא היה למעלה 4 מטר, אלא היה קו מסילה שנכנס לתוך התחנה"ש. השאלה שלי היא, האם נשאר שרידים מהקו,

יוחנן וייצמן:

סעיף קטן ה' ראית?

שרון דינור:

בתוך הבניין יש את המסילה.

איציק שוויקי:

בתוך הבניין יש מסילה, אבל ההמשך, כי אנחנו, השאלה אם אפשר,

שרון דינור:

אני לא ראיתי שם.

ציפי רון:

יש את התיעוד,

ערן שושן:

אבל זה חלק מהתשובה של מה שנאמר.

ציפי רון:

יש תיעוד של האזור הזה שעשתה אותו שרי מארק, זה ישנו, זה קיים, וצריך להיות,

גיורא סולר:

לא, לא, יש תיק תיעוד שאנחנו עשינו,

רועי פקר:

תיק תיעוד נעשה, נכון,

גיורא סולר:

ומה שהוא מדבר עליו נמצא בתיק תיעוד, לא של שרי מארק, שעשתה,

ציפי רון:

היא הציגה לנו,

גיורא סולר:

לא, היא יכלה להציג לכם, הקטע הספציפי של המסילה שהניחו אותו כדי להגיע לתחמ"ש,

איציק שוויקי:

נעלם.

גיורא סולר:

נמצאו בשטח, לא נמצאים הרלסים, כי אותם מזמן מישחו מכר, אבל נמצא כל השאר, כי קיר התמך
הקטן שלו, האדנים, כל זה נשאר. אין סיבה זה ייהרס, אלא אם כן זה בתחום של יאסקי.

רועי פקר:

לא, שנייה, אז בוא נגיד ככה, קודם כל,

ציפי רון:

יש עוד שרידים כלפי מזרח.

יוחנן וייצמן:

אמרת לי שעדן מפרקת את זה, שעדן מכסה את זה בחול.

ערן שושן:

הם מכסים את זה,

רועי פקר:

יש תוכנית קומפילציה של פארק המסילה, שהיא לא שייכת אלינו, שכבר התייחסה לנושא הזה,
וגמרה אותו. יש תוכנית של יאסקי של הבור, שלו יש לו היתר לדעתי, הוא כבר יתאים לבניין כולו,

שרון פרי:

היתר חפירה,

רועי פקר:

היתר חפירה, אבל שגם לא, זה לא נמצא שמה, ואני גם חושב בפרופורציה, אנחנו מציעים מרפסת, שדרכה אנחנו רואים את החזית הצפונית של המבנה,

שרון פרי:

הנה הוא חזר.

רועי פקר:

אני חושב שיש שמה משהו שהוא מחוץ לתחום שלנו, שלא הייתה לנו בעיה שהוא יישאר, החיים סביבנו, יפרו את זה כבר, כאילו זה לא קשור אלינו,

שרון פרי:

כן, נכון,

ערן שושן:

(לא ברור) שמה נגישות,

שרון דינור:

בסדר, כל הסיפור הזה, היה סעיף אחד של ג'?

ערן שושן:

זה מדובר על סעיף ה', וגם סעיף ג'.

שרון דינור:

אוקי,

ערן שושן:

זה ה' ו - ג' ביחד אפשר להגיד, כי זה קומפילציה שקורית שם.

שרון פרי:

הקומה הזאת מחוץ (לא ברור).

ערן שושן:

זה מחוץ לזה, וזה חלק מה - , עצים, סקר עצים דיברנו, גם דיברנו, דיברנו בנוף, עץ 4 הוא לא בעל ערכיות גבוהה, והם שימרו את זה,

רותם קולב:

לא, הוא לא עץ בוגר.

ערן שושן:

הוא עץ בוגר, אבל,

חיה מרציאנו:

שבסקר זה כן מסומן.

ערן שושן:

כן,

רותם קולב:

נכון, זה מתוקן, ואנחנו,

ערן שושן:

זה מתוקן, עץ 6, האורן (לא ברור), זה עץ,

איציק שוויקי:

זה (לא ברור).

רועי פקר:

כדי לקיים את הפרויקט.

ערן שושן:

כן,

רותם קולב:

כאילו בלעדיו, אין פרויקט.

שרון דינור:

איזה? 6?

יוחנן וייצמן:

אין מה לעשות,

שרון דינור:

6?

יוחנן וייצמן:

בואו הלאה,

שרון דינור:

איך יכול להיות,

חיה מרציאנו:

זה, זה,

שרון דינור:

שבלעדיו אין פרויקט? לא הבנתי. הוא לא באמצע, חשבתי 1, 2, 3, אני מבינה אבל, דווקא 6 הוא זה שבלעדיו אין פרויקט?

ערן שושן:

לא, 6 צריך לשמור ממנו כ – 10 מטר רדיוס.

שרון דינור:

6, אתם שומרים?

ערן שושן:

לא,

רותם קולב:

לא,

שרון דינור:

אז,

חיה מרציאנו:

עושים 4, הם אומרים,

ערן שושן:

4 אין לו ערכיות,

רותם קולב:

(לא ברור) של הסקר הוא לא,

שרון דינור:

לא הבנתי 6 כמה, כמה 10 מטר?

יוחנן וייצמן:

10 מטר רדיוס?

שרון דינור:

למה? זה מה שהיועץ אמר?

ערן שושן:

זה מה שה - , כן,

רותם קולב:

כן,

ערן שושן:

האגרונום אמר.

איציק שוויקי:

איזה עצים הם?

יוחנן וייצמן:

איזה עצים?

איציק שוויקי:

אם זה חרוב,

שרון דינור:

לא, או אורן.

ערן שושן:

הוא מאוד מבוגר,

איציק שוויקי:

לא, לא,

ערן שושן:

הוא אמר ש - ,

איציק שוויקי:

זה אורן או חרוב?

ציפי רון:

משאירים לו,

איציק שוויקי:

איזה עצים?

רותם קולב:

אנחנו עכשיו בדיון מול,

איציק שוויקי:

אם זה אורנים, זה,

רותם קולב:

פקיד היערות עליו, והוא ביקש עוד תמונות, הבאנו לו הכול, ומסר את הדברים.

איציק שוויקי:

בכל מקרה,

ערן שושן:

ובסוף נתנו (לא ברור).

רותם קולב:

בדיוק.

איציק שוויקי:

תשתלו עצים חדשים,

ציפי רון:

נכון,

שרית קפר:

נכון, זה כמו שמקובל.

רותם קולב:

יללה.

ערן שושן:

זה דיברנו סעיף ה',

רותם קולב:

זה מה? זיקת הנאה.

שרון דינור:

כאילו (לא ברור) את מתכוונת?

רותם קולב:

זה, זה הגדר הקיימת.

איציק שוויקי:

זה מבוקש,

רותם קולב:

החזית המדוברת, לא, לא, זה החזית,

ערן שושן:

זה החזית הקיימת.

רותם קולב:

הגדר בין התחמ"ש לבין,

דוברת לא מזוהה:

ככה זה נראה היום בחזית צפונית.

איציק שוויקי:

זה גדר חדשה, זה לא גדר.

חיה מרציאנו:

לא יגביהו לא?

איציק שוויקי:

30 שנה.

חיה מרציאנו:

שלה כפי שהיא.

רועי פקר:

היא תישאר כפי שהיא, אבל בחלק שלה המזרחי, יש שער. שהינה מהתפעול של (לא ברור), אנחנו עושים דאבל בוקינג, הרווחנו מהדאבל בוקינג הזה.

חיה מרציאנו:

כן,

רועי פקר:

שלא ייכנס הדאבל בוקינג לתוך התחמ"ש, ויהיה להם בעיית בטיחות שמה, זה העניין. יש שמה שער שהוא יהיה בשליטת חברת חשמל. חברת חשמל עוצמת את העיניים פותחת אותה, יש לה בניין שיש לו שני שערים, ויש להם (לא ברור). אבל התווסף שמה שער, השער הזה שיהיה פה במקום הזה, הוא יהיה נמוך יותר מאשר המפלס של פארק המסילה בכל מקרה, להגיד בדיוק מה הפרופורציה שלה, אני לא יודע, אם זה חשוב, אז, צריך להגיד אותו בתב"ע.

חיה מרציאנו:

צריך לראות,

ערן שושן:

שזה גם, שזה ישתלב בשפה הקיימת.

איציק שוויקי:

שער (לא ברור).

רועי פקר:

הוא שער טכני, הוא, שער טכני, נכון שזה (לא ברור). אפשר לראות דרכו.

איציק שוויקי:

אפשר לראות דרכו, אפשר לכתוב שם שהשער יהיה שער מ - , שקוף כאילו, מה זה שקוף? זאת אומרת ש - , סורגים ולא שער אטום.

חיה מרציאנו:

כן,

רותם קולב:

כמו היום, יש שם שער סורגים.

חיה מרציאנו:

זה היה חשוב לי להגיד,

רועי פקר:

כדוגמת השערים שקיימים שם היום.

חיה מרציאנו:

כל המתחם, זה סיפור אחר. בסדר.

איציק שוויקי:

אפשר להגיד שחברת חשמל שומר את השימור,

ערן שושן:

בהוראות התוכנית, אפשר לראות את הדבר הזה, ממש אין לנו איזה שהוא,

רותם קולב:

כן, אין פה,

ערן שושן:

ההבנה זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

הערות לתוכנית, להערות, יש או הכול בסדר?

ערן שושן:

אנחנו מקבלים אותם, יכול להיות שיש הבנה ש - , אנחנו עושים אותם,

חיה מרציאנו:

אגב הורדתם סעיף אחד,

ערן שושן:

זה,

רותם קולב:

איזה סעיף?

חיה מרציאנו:

בטעות.

ערן שושן:

לא,

חיה מרציאנו:

(לא ברור) עליהם.

ערן שושן:

כן, זה סעיף, קבוע.

חיה מרציאנו:

כן,

ציפי רון:

הייתי רוצה רק לראות את העיצוב של הקירות של המלון, לראות עוד פעם את ההדמיה של המלון.

איציק שוויקי:

הכול חום פה, את פספסת.

ציפי רון:

מה החומרים?

יוחנן וייצמן:

מה? כן,

איציק שוויקי:

אתה רואה? אתה רואה?

לורה ורטון:

אני מבינה שה - , המשולשים באופנה.

ציפי רון:

כן, משולשים זה היום, כמו (לא ברור).

רותם קולב:

גם מדרום, משני הכיוונים יש את הפרויקט של יאסקי,

רועי פקר:

נכון,

רותם קולב:

כלומר, זה לא אמרנו. מה? משני הכיוונים, מהצד שלנו, ומהצד של התחמ"ש.

רועי פקר:

האזור הזה יהיה אזור,

שרון דינור:

אתם יודעים מה,

רועי פקר:

הדבר הזה יהיה מקום שיבואו, מרפסת לנשום.

שרון דינור:

לא רואים פה את ה - , הסירקולציה, שאתם אומרים,

ציפי רון:

איך היו אומרים לי?

יוחנן וייצמן:

יש עוד שאלות, או סיימנו.

רותם קולב:

רק את הנושא כן. ממשיכים?

יוחנן וייצמן:

כן, (לא ברור) שסיימנו.

ערן שושן:

מנצלים את החלק הזה.

חיה מרציאנו:

החלק הזה של המעבר התפעולי זהו, נכון?

רותם קולב:

כן,

רועי פקר:

המבנה הזה ורטיקאלי מתכתב, בצורה מסוימת עם המבנה של התחמ"ש, אני אנסה להיות קריטי חשוב, (לא ברור).

ציפי רון:

הוא יהיה באותה אבן של ה - , הוא יהיה מאותה אבן? מאותו סוג אבן? כי האבן של התחמ"ש נדמה לי מאיזי – אחמאר, אם אני זוכרת נכון, אבן אדומה יקרה מאוד. השאלה אם הולכים,

שרון דינור:

כמה קומות יש פה? אני כאילו פתאום, אני מתבלבלת, אני אומרת אולי זה יותר מידי,

יוחנן וייצמן:

הם לא עוברים את הגובה של הבניינים ליד,

ציפי רון:

אם זה יהיה באותה אבן.

שרון דינור:

12 קומות?

רועי פקר:

לא,

שרון דינור:

למה?

שרון פרי:

10 קומות,

לורה ורטון:

אני אשמח אם נוכל להתקדם, אני צריכה לצאת.

ציפי רון:

נשמח מאוד אם זה יהיה באותה אבן של התחמ"ש.

חיה מרציאנו:

הנה היא, שרון.

ציפי רון:

נדמה לי, אם אני זוכרת נכון, שהתחמ"שים, הם איזי – אחמר.

רועי פקר:

10 קומות מעל,

חיה מרציאנו:

10 מפארק המסילה,

שרון דינור:

10 מעל המסילה.

חיה מרציאנו:

ועוד אחד מהזה.

רותם קולב:

11 מבית לחם.

שרון דינור:

טוברועי פקר:

, תכלס חוץ מ - , אין לכם הרבה הערות, חוץ מהויכוח שהיה לנו על הדבר הזה, שהוא, בסעיף א',
האחרות הן בקטנה.

ערן שושן:

ג' הבנו שזה, זה בעיה של,

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שסיימנו.

לורה ורטון:

בסדר?

רותם קולב:

6.

שרון פרי:

והעניין של לפתוח עוד פתח בחומה,

שרון דינור:

האדריכל אמר שהוא מעדיף שלא, אז אני לא יודעת,

רועי פקר:

אני חושב שלא,

שרית קפר:

שתתאפשר, תתאפשר, זה ייתן אופציה,

רותם קולב:

הורד בתור, שאפשר לפתוח פתח, לאפשר למסחר.

שרית קפר:

כן, כן,

רועי פקר:

גם מבחינתם בסדר,

רותם קולב:

בסדר.

שרית קפר:

אבל גם היום היא כבר מופרת.

רוותם:

אבל למרות מבחינה תנועתית צריך לראות מה קורה שם, וזה נראה לי,

יוחנן וייצמן:

טוב, בוא ננסה את הסעיף הזה.

ציפי רון:

סעיף לגבי סוג האבן, שזה יהיה באותה,

רותם קולב:

אני חושבת שאי-אפשר לשים את זה בהוראות. אני לא יודעת אם אפשר לשים את זה בהוראות, תודה רבה לכולם.

ציפי רון:

יש מהנדס, אדריכל,

רותם קולב:

בתיאום עם שימור ואדריכל העיר.

רועי פקר:

הקומה של המסד שהיא שונה מאשר הקומות למעלה, משהו.

איציק שוויקי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

חברים.

ציפי רון:

תמיד, תמיד.

רועי פקר:

האבן למשל.

לורה ורטון:

אוקי, התיק הבא.

ציפי רון:

תחשבו אתם על ה - ,

יוחנן וייצמן:

בואי נגמור את התיק הזה.

רועי פקר:

זה יגיע לפה כל הפעמים עם ה - ,

ציפי רון:

תחשבו, תהיו יצירתיים.

יוחנן וייצמן:

אנחנו בפיגור של שעה כבר.

לורה ורטון:

כן, אז,

יוחנן וייצמן:

שעה, אנחנו חצי שעה ש - ,

איציק שוויקי:

לא, אחרי שעה.

ציפי רון:

זאת ההמלצה שלנו,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

שעה הפסקה.

יוחנן וייצמן:

חצי שעה הפסקה.

איציק שוויקי:

חצי שעה?

רועי פקר:

להתראות. תודה.

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים, אבל היה תיקים שאנחנו,

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

התיק ביניהם הלך מהר. טוב, בוא ננסה ככה, אני מבין שאנחנו יורדים מהבקשה של השביל.

איציק שוויקי:

לא, יש שביל אחד קיים.

יוחנן וייצמן:

לא, של השביל הדרומי. סליחה,

איציק שוויקי:

אני אגיד לך למה אי-אפשר כמה, גם בגלל חברת חשמל,

לורה ורטון:

טוב.

יוחנן וייצמן:

הם טוענים שזה בטיחותי,

איציק שוויקי:

לא, לא, גם חברת חשמל, וגם במלון, בכל האזור שלהם של התפעול,

יוחנן וייצמן:

טוב, ההצעה הייתה להפוך את החזיתות,

איציק שוויקי:

לא, לא, התפעול, איך נכנס לזה.

יוחנן וייצמן:

מצפון.

איציק שוויקי:

אז מה?

יוחנן וייצמן:

אם כן היו הורסים, זה היה נכנס נצפון,

איציק שוויקי:

לא, אתה לא יכול לעשות בפתח הזה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

שנייה אני מנסחת ואני אראה לכם,

ציפי רון:

שישבו על התוכנית,

איציק שוויקי:

קודם כל,

יוחנן וייצמן:

בואי תנסחי שנראה על המסך.

שרון דינור:

הנה, אני כן, אני רק מסכמת.

איציק שוויקי:

זה מלון קטן, זה מלון קטן, יש פה בעיה.

ציפי רון:

הם אמרו כבר (לא ברור).

איציק שוויקי:

לא, זה מלון קטן,

ציפי רון:

לא, לא נסגר לגמרי. רגב עוד פעם, אני הצעתי לקחת את אותה אבן, ואם אין, לפחות בקומות התחתונות, הם מקבלים על זה, של הרחוב ב - , בחלק התחתון של המלון, להשתמש בו, של התחמ"ש, למעלה, שיעשו עם זה מסחר, איך שהם רוצים, אם קשה להשיג את האבן, שיעשו פסים, שיעשו.

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

שייצרו מה שהם רוצים.

לורה ורטון:

רצוי לא צבעוני,

ציפי רון:

שמעת? שרון. להגיד לך?

שרון דינור:

אפשר שנייה רק תגיד לי, רק אני אשמור,

ציפי רון:

אין בעיה,

שרון דינור:

אגמור את המשפט כבר אני מתקדמת.

יוחנן וייצמן:

כן, מתחיל להיות מאוחר,

שרון דינור:

יש לצמצם (לא ברור) בקומת הקרקע, הרחבת,

איציק שוויקי:

יש ארבעה תיקים, 1, 2, 3, 4, 5 תיקים.

לורה ורטון:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא, תסתכל, הרל"י,

לורה ורטון:

שלושה.

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו אחרי הרל"י השני.

לורה ורטון:

7, 8, 9 יש לנו. פחות.

איציק שוויקי:

6, 7, 8? 4 תיקים בקצב הזה, זה 4 שעות.

עו"ד דני ליבמן:

לא,

איציק שוויקי:

כל תיק פה זה שעה. תסתכל כמה תיקים,

עו"ד דני ליבמן:

איך הגעת ל – 4 תיקים?

איציק שוויקי:

לא, הנה מה אתה רוצה?

עו"ד דני ליבמן:

הרל"י זה עשינו אחת, איפה הרל"י? זה עשינו, נכון?

לורה ורטון:

עשינו עד, עד וכולל,

מורו בו זיו:

12.

עו"ד דני ליבמן:

2, 3,

איציק שוויקי:

3,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא תיק.

ציפי רון:

זה היסטורי, תשלבי את המילה היסטוריה בסיכום, שרון.

לורה ורטון:

יש לנו 7, 8, 9,

ציפי רון:

שמעת?

חיה מרציאנו:

הנה היא כתבה.

ציפי רון:

היסטורית ואדריכלית.

איציק שוויקי:

אלא אם כן, אין להם הערות. זה תיקים קטנים, זה לא תיקים גדולים,

ציפי רון:

תוסיפי ליד היסטורית וארכיטקטונית, אדריכלית,

איציק שוויקי:

רחוב המאסף זה שתי בתים קרובים אחד לשני,

ציפי רון:

ובמקום לפספס, לכתוב להחמיץ.

שרון דינור:

שעל כן הוועדה,

איציק שוויקי:

אתה שם לב?

ציפי רון:

ראוי לבטל,

איציק שוויקי:

זה זוגי, וזה אי – זוגי,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

איציק שוויקי:

יכול להיות שהם אחד מול השני.

שרון דינור:

אוקי, אולי להדגיש שזה,

ציפי רון:

אין לוותר, התצפית אליה.

יוחנן וייצמן:

טעות סופר?

שרון דינור:

לסמן את שלוש החזיתות מבנה המוסד לשימור, לא, אמרנו ג',

חיה מרציאנו:

שדורש בדיקה עם ערן, שרון, כי הם גם מסמנים שם את כל העצים לשימור, ואם הם מפלסים את זה עם פארק המסילה, העצים האלה לא יישמרו, לא הבנתי.

איציק שוויקי:

העצים האלה, העיר על זה, כולם, כולם העצים, שלהם פולשנים.

חיה מרציאנו:

כן, אתה יודע את זה?

איציק שוויקי:

כל העצים האלו זה,

ציפי רון:

לא כולם.

איציק שוויקי:

אני הייתי שמה הרבה זה עץ איך קוראים לו?

ציפי רון:

אוליאנטוס, אבל לא כולם.

איציק שוויקי:

אוליאנטוס, כולם, כולם שמה.

חיה מרציאנו:

ואם זה פולשי, למה הם סימנו אותו לשימור?

איציק שוויקי:

המקום סגור, את לא רואה את זה,

ציפי רון:

גם אולאנטוסים היום אנחנו כבר הרבה שנים משתדלים לא לכרות אותם בצורה איזולת. בימין משה, בנחלת שבעה היה, היה עץ אולאנטוס ענק ששומר בתוך המדרגות, הרבה מאוד שנים.

איציק שוויקי:

לא, השאלה,

ציפי רון:

לא, נכון, לא כולם, לא, זה לא שיש שם,

איציק שוויקי:

לא, אבל הקטנים האלו זה לעקירה, עקירה,

ציפי רון:

טוב.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, שלום.

איציק שוויקי:

העץ שעקרת אותו, הוא יוצא מחדש.

ציפי רון:

בסדר, נכון,

איציק שוויקי:

לא קרה פעם אחת שאלאנטוס, לא, שאת (לא ברור) אותו, יוצא מחדש.

ציפי רון:

פעם מחלקת הגננות החליטה להיפטר ממנו, אז הלכו וריססו את כל הזכרים, את כל הזכרים, הרגו את כל העצים הזכרים, וגם לעצמו, אבל זה לא עזר להם,

יוחנן וייצמן:

את 6 אם צריך 10 מטר, אז מה לעשות?

ציפי רון:

לפני 50 שנה.

חיה מרציאנו:

הם אומרים,

ציפי רון:

את הזכרים, וגם (לא ברור). זה לא עזר. מה?

איציק שוויקי:

יש ממול,

ציפי רון:

לא, יורדים בגלל הפריחה, יש פריחה, יורדים. נו, בסדר אז הם חזרו.

איציק שוויקי:

כי זה היה ממול הם לא הורידו אותם,

ציפי רון:

לא משנה, (לא ברור). הם חשבו שהם עשו עבודה טובה, אבל עץ יותר ממזר מהם.

חיה מרציאנו:

רדיוס של 10 מטר.

ציפי רון:

בארצות הברית יש מדינות, שיש גם חקיקה שאוסרת,

שרון דינור:

לא, חשבתי שכבר סיימת.

ציפי רון:

המקור זה מסין, כמו כל דבר טוב, כמו הקורונה, כמו (לא ברור). והרבה שודדים, הכול בסדר.

איציק שוויקי:

לא הבנתי, אז זה,

עו"ד דני ליבמן:

מה זה יונתן? טופס טיולים?

דובר לא מזוהה:

טופס טיולים.

איציק שוויקי:

יונתן, סיימת? זהו? אין יותר?

דובר לא מזוהה:

יום שלישי, יום שלישי בעזרת השם,

איציק שוויקי:

כן, נעשה לך מסיבה?

דובר לא מזוהה:

לא עושים מסיבה.

שרון דינור:

עשינו לו טיול, הוא החליט שהוא לא בא לטיול.

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

הטיול (לא ברור). בסדר.

יוחנן וייצמן:

אם זה טיול, אני גם אומר שאני עוזב. טיול.

שרון דינור:

אנחנו עושים לך במצדה. שחר פוני,

יוחנן וייצמן:

מחר יש וועדה מקומית.

שרון דינור:

תסדר לך את הסדרי עדיפויות שלך.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, וועדה מקומית זה סדר עדיפות א',

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

אני באמת הייתי בא איתכם.

מורן בן זיו:

נו, אז למה?

יוחנן וייצמן:

יש וועדה מקומית. זה דבר שלא עוזבים.

מורן בן זיו:

אתה לא תפספס. לא

שרון דינור:

למה יש וועדה מקומית?

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד לך בסיעה שלי,

שרון דינור:

למה ביום שני?

יוחנן וייצמן:

כי יום רביעי זה חצי יום.

שרון דינור:

טוב, רגע,

יוחנן וייצמן:

את הסיעה שלי (לא ברור) לוותר על מקום וועדה מחוזית בשביל (לא ברור), חביליו,

לורה ורטון:

מה?

מורן בן זיו:

שמה תעשה?

יוחנן וייצמן:

הוא וויתר על מקום בוועדה המחוזית בשביל מקום המקומית. תביני מה יותר חשוב לדעתי.
הוא עשה את זה.

לורה ורטון:

אבל יוסי, קדנציה מלאה.

יוחנן וייצמן:

לא, חצי קדנציה במקומית, תמורת חצי קדנציה במחוזית. החצי השני לא של יוסי.

לורה ורטון:

לא הבנתי יוסי ויתר על חצי במחוזית?

יוחנן וייצמן:

יוסי ויתר על חצי, (לא ברור), חצי במחוזית.

שרון דינור:

אני לא יכולה להגיד משהו, יש שמה.

יוחנן וייצמן:

כן, קיבלתם, הסיעה שלכם קיבלה.

לורה ורטון:

קדנציה במקומית,

יוחנן וייצמן:

אתם קיבלתם מקום וחצי במקומית.

לורה ורטון:

מקום וחצי מה?

יוחנן וייצמן:

מקום וחצי במקומית, והתעוררות, קיבלה מקום וחצי, אז את החצי שלכם, חביליו נתן לברים, תמורת לחבר חצי במחוזית.

לורה ורטון:

זאת אומרת שיש לו קדנציה מלאה במקומית,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

וחצי קדנציה במחוזית.

יוחנן וייצמן:

קדנציה מלאה במקומית, אתם קיבלתם אחד וחצי, אתם ארבע,

לורה ורטון:

כן, כן, הבנתי.

יוחנן וייצמן:

3, קיבלנו אחד.

לורה ורטון:

קדנציה מלאה במקומית,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

וחצי במחוזית, זה מה שיש ליוסי,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

כן, אוקי, רק שעוד לא קיבל את החצי שלו,

איציק שוויקי:

כי השר לא אוהב אותו.

לורה ורטון:

עושים בלגאן. לא, זה לא,

יוחנן וייצמן:

חודשים במחוזית.

לורה ורטון:

שערורייה, שערורייה,

יוחנן וייצמן:

בעירייה, במשרד הפנים.

לורה ורטון:

מה?

איציק שוויקי:

(לא ברור). משרד הפנים. לא?

יוחנן וייצמן:

זה לא הגיע מש"ס.

לורה ורטון:

זה מראש העיר.

יוחנן וייצמן:

ש"ס רוחבי במדינת ישראל לא מאשרים, את מי שלא אוהבים, כן,

איציק שוויקי:

אבל השר שלהם הוא דווקא שר טוב.

לורה ורטון:

הוא מה?

איציק שוויקי:

גם שר הפנים. הוא שר הפנים? השר.

(מדברים ביחד ברקע)

לורה ורטון:

אנחנו ממשיכים כי יש לי, אני צריכה לצאת ב – 13:30.

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו, תעלי את השינויים,

שרון דינור:

טוב. אחד, שינינו את מה שאמרנו, אין איזה משהו, בוא נראה,

יוחנן וייצמן:

שנית מה שהגענו להסכמות תוך כדי דיון.

איציק שוויקי:

פגעתי אותו באירוע של דני, של אופיר מאי.

שרון דינור:

אני יכולה להגיד כבר לשחר שהוא, אני יכולה להגיד לשחר. לא, לא. טוב הפרויקט הבא,

יוחנן וייצמן:

לא יודע.

איציק שוויקי:

העובד היחידי הכי טוב של עיריית ירושלים אופיר מאי, הכי טוב.

יוחנן וייצמן:

לא, אני חושב שאמי הכי.

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאמי הכי טוב.

איציק שוויקי:

מי? אופיר מאי אין לך דבר כזה. (לא ברור), כותב תשובה, אין דבר כזה,

יוחנן וייצמן:

תשובה זה לא,

איציק שוויקי:

לא, תשובה, מטפל, לא, זה לא, זה טוב לאמי ארבל,

יוחנן וייצמן:

למרות זאת.

איציק שוויקי:

נו באמת. אחד שעונה ומטפל, אין אחד כמוהו.

ציפי רון:

מה? אמי רוצה להחליף,

לורה ורטון:

אופיר מאי,

ציפי רון:

את אופיר מאי?

איציק שוויקי:

לא, (לא ברור) תפקיד,

ציפי רון:

מי?

איציק שוויקי:

התפקיד נגוז.

ציפי רון:

של אופיר מאי?

איציק שוויקי:

אופיר מאי נגוז, פירקו אותו והביאו עוזרת חדשה, את וייס.

שרון דינור:

עוזרת, סגנית מהנדס העיר,

איציק שוויקי:

סגנית מהנדס העיר,

ציפי רון:

סגנית מהנדס העיר, מה?

איציק שוויקי:

עוזרת, מה היא לא עוזרת?

ציפי רון:

היא הייתה מהנדסת העיר בבית שמש. מה אתה?

איציק שוויקי:

לא,

ציפי רון:

עוזרת? מה אתה מקטין אותה?

איציק שוויקי:

לא, עוזרת, של,

לורה ורטון:

מזכירה, מזכירה,

איציק שוויקי:

לא, אבל היא עוזרת של מהנדס העיר, הסכמנו עם זה.

ציפי רון:

איציק, תפסיק להקטין אנשים.

איציק שוויקי:

למה? הקטנתי מה?

ציפי רון:

מה יש לך?

איציק שוויקי:

מה התפקיד שלה מוגדר?

שרון דינור:

זה לא מראה לי,

איציק שוויקי:

מה? מה?

ציפי רון:

איציק, תרגיע,

איציק שוויקי:

וייס,

שרון דינור:

סגנית לדעתי.

איציק שוויקי:

סגנית?

ציפי רון:

סגנית מהנדס העיר, זאת ההגדרה שלה, ואל תקטין אותה.

איציק שוויקי:

טוב, היא סגנית מהנדס העיר, היא בסדר.

יוחנן וייצמן:

היא אחראית,

ציפי רון:

נכון,

יוחנן וייצמן:

גם על התכנון, גם על הרישוי,

ציפי רון:

נכון,

יוחנן וייצמן:

היא אחראית גם עלינו.

איציק שוויקי:

כן?

ציפי רון:

אני לא מבינה למה אתה,

איציק שוויקי:

לא, אני, לא התכוונתי להקטין אותה, לא התכוונתי באמת שלא.

ציפי רון:

אבל ככה יצא לך.

יוחנן וייצמן:

היא גם במקום רועי, גם במקום אופיר, בגדול.

איציק שוויקי:

רועי אבל לא עזב.

יוחנן וייצמן:

רועי הלך.

איציק שוויקי:

הלך?

ציפי רון:

רועי הלך.

יוחנן וייצמן:

עשינו לו מסיבת פרידה,

דוד היימן:

אתה לא היית.

איציק שוויקי:

מתי היה? שבוע שעבר,

דוד היימן:

הוא הולך להיות (לא ברור) שבוע הבא.

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה משהו מיוחד?

איציק שוויקי:

רועי הלך?

לורה ורטון:

אפשר לעשות את מחנה יהודה קודם?

יוחנן וייצמן:

השאלה איך הם בחוץ.

איציק שוויקי:

שבועיים הדיון?

ציפי רון:

כן, הוא ישב עד הרגע האחרון.

לורה ורטון:

כי אני יכולה אולי עוד שתי דקות להישאר.

שרון דינור:

הם בחוץ, בחוץ.

יוחנן וייצמן:

שתי דקות אז זה לא, זה יארך יותר זמן.

איציק שוויקי:

לאן הלך רועי? באמת, רציתי לחפש אותו.

שרון דינור:

יש לו מסיבת פרידה בקרוב, מחר הוא בא איתנו למצדה, אז,

איציק שוויקי:

מה אתם נוסעים למצדה?

שרון דינור:

מה, אנחנו נוסעים, יש לנו איזה יום כזה, כי שחר הוא עושה שם תיעוד, אז, יש לנו כבר מומחה במחלקה, אז אנחנו מתלבשים עליו שהוא יעשה לנו,

לורה ורטון:

רגע, עם מי?

יוחנן וייצמן:

את יודעת מי עשה?

ציפי רון:

עם רועי, עם רועי.

איציק שוויקי:

את יודעת מי עשה את העבודה של,

לורה ורטון:

ממש חבר.

איציק שוויקי:

של ה - ,

ציפי רון:

ומחר אתם עושים לו מסיבת פרידה?

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

תכניס את הראשון,

איציק שוויקי:

את יודעת, את יודעת מי?

יוחנן וייצמן:

לפי הסדר.

איציק שוויקי:

את יודעת מי עשה?

לורה ורטון:

טוב, אני בלאו הכי לא אספיק להישאר.

יוחנן וייצמן:

בכל מקרה,

איציק שוויקי:

את יודעת מי בנה,

יוחנן וייצמן:

לפי הסדר, לפי הסדר.

איציק שוויקי:

את יודעת מי בנה במצדה? מי בנה במצדה את כל מכרז המבקרים ואת הכול? גובי קרטיס.

יוחנן וייצמן:

יללה,

שרון דינור:

רגע, מה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

קארו 33,

שרון דינור:

טוב, קארו אני, אנה לדיז'נסקי.

לורה ורטון:

כן,

אנה לדיז'נסקי:

אנה לדיז'נסקי.

שרון דינור:

אני אתן איזה מילה, יש פה בניין זה קארו 33 או 26?

אנה לדיו'נסקי:

33,

שרון דינור:

33. יש פה בניין, בניין היסטורי שיש לו, הוא מבנה היסטורי הוא נמצא בכרססת השימור יש לו חזית קדמית ואחורית מיוחדות, דווקא הצידית שלו פחות (לא ברור), אתם רואים את הבניין פה גם, בעצם בתמ"א/38 הציע, הוצעה הרחבה מאוד גדולה כלפי החלק האחורי בהתאמה לקווי בניין של תב"ע שתקפה שמה, ובעצם קרבה לחלוטין את החזית ההיסטורית, לכן יחד עם האדריכלית ומגיש הבקשה, מצאנו דרך לשמור על החזית הייחודית, ע"י העתקה של האבנים, פירוק והרכבה גם בחזית הצידית, עכשיו חשוב להגיד שהחזית הצידית, שאליה אנחנו מעתיקים, היא חזית שכן פונה לשביל הולכי רגל, אז יש לזה ערך, זאת אומרת כל המאמץ הזה הוא לא, הוא לא לחינם, והנה אתם רואים את ה - , זה אתם רואים את החזית כמה היא מיוחדת, יש הפסקה, אחר כך את ה - , עוד פעם את החזית המפורקת והמורכבת מחדש, ובצד עוד פעם חזרה לחלונות, עם פירוק והרכבה. אז אנחנו חושבים שזה יחסית ה - , התוצאה היא טובה, גם הריצופים המיוחדים שיש בבניין משולבים בלובי. אז אנחנו די מרוצים מהתוצאה, למרות שיש פה עדיין הרבה מאוד הערות, יש לכם הערות על הערות או ש - ? הן סטנדרטיות כאילו, זה לא,

אנה לדיו'נסקי:

יותר, יותר הבהרה. לעניין מספר יחידות דיור, וההופעה של הממ"דים,

שרון דינור:

כן,

אנה לדיו'נסקי:

לכיוון רחוב, קודם כל, אם מסתכלים על החזית, לא יהיה כתוב שזה חלון ממ"ד,

אייל אקדמאי:

אף אחד לא ידע שזה,

אנה לדיו'נסקי:

אף אחד לא ידע שהוא,

שרון דינור:

אבל למה, אם סגרו פה, אז למה שלא (לא ברור)?

אנה לדיו'נסקי:

אז אני, אז אני אסביר, מכיוון,

שרון דינור:

ולמה הם נראים שונה גם כל כך? כאילו פה, פה הממ"ד החלון הוא, פה,

אנה לדיו'נסקי:

כי זה מה ש - , זה מה ש - , העתקתי את זה אז איז מהחזית הצידית, בגדלים של הפתחים, גם תראי,

יוחנן וייצמן:

אפשר לשנות את זה,

אנה לדיו'נסקי:

גם הפתחים הקיימים הם לא, הם לא באותו, באותו גובה, ובאותו. אבל בגדול, אני רוצה להסביר במיוחד בקומת קרקע, הרי למבנה יש רק כיוון אוויר אחר, מכיוון השני זה אדמה. מבחינה טופוגרפית בעורף, הקומה הזאתי היא קבורה, הדיירים הקיימים התעקשו להישאר במקומם הקיים, ולכן בעצם, יש, הכי הרבה בקומת קרקע, לדעתי יש שלושה ממ"דים, ולמעלה יש לך שתיים.

שרון דינור:

פה, השניים האלה,

ציפי רון:

השניים האלה, והשלושה בצד השני,

יוחנן וייצמן:

תראי לנו את התוכנית שלך, מה עשית החלון ממ"ד שזה באמת,

ציפי רון:

הנה ישנו,

שרון דינור:

לא, החלון ממ"ד, אתה רואה הוא כאילו בתוך,

יוחנן וייצמן:

החביאה אותו,

שרון דינור:

אבל הוא מוחבא מוזר, אני חייבת להגיד כאילו, אם הוא היה צמוד ללמעלה פה, זה גבוה מידי, בגלל זה זה לא, השאלה,

אנה לדיו'נסקי:

בדרך כלל מה שאני עושה,

שרון דינור:

הוא כאילו, הוא חלון כזה, הוא נראה.

אנה לדיו'נסקי:

גם מה שאני,

אלונה נפתלי:

יש פתרון גם לגודל כזה של חלונות, ראינו חברה שנותנת פתרון לכל מיני חלונות,

ציפי רון:

רגע, מה זה הדבר הזה? מה זה כאן הדבר הזה?

שרון דינור:

מה?

ציפי רון:

זה חיזוק? מה זה?

אנה לדיו'נסקי:

לא, לא, זה הפרדות בין חצר אחת, לחצר שנייה.

ציפי רון:

זה הקירות.

אנה לדיו'נסקי:

כן, כן, הקומה הזאתי היא קומת קרקע בעצם גם נמצאת מאוד יחסית נמוך מהכביש, היא לא נראית בכלל. לצערי. אפשר (לא ברור) את התוכנית של קומת קרקע? של קומה א'? שאני אראה,

בעצם פה, כן. מה שעשיתי הרי מבחינת הממ"ד כן? שזה זה זה, הרי בגלל שיש לה ערך, בגלל שיש לה קיר חיזוק פנימי בכל החלון הזה של הממ"ד מסתדר בעומק יחסית גדול, מאחורי הקיר הקיים, אז כך ש - לא תהיה אבחנה בו. ואיפה שיש הפרש בגובה, אני מה שאני עושה, אני תמיד מכסה את זה עם פח אלומיניום בצבע של משקוף, ואז כאילו החלון בעצם נראה פה,

יוחנן וייצמן:

יש לך תמונה של זה? את יכולה להראות לנו?

אנה לדיז'נסקי:

מה?

איציק שוויקי:

את יכולה לא לעשות לנו, זה כאילו בדמיון איך להראות, איך זה נראה באמת? כמו המקום אחר שעשית את זה, סתם שאני מבין.

אנה לדיז'נסקי:

אין לי פה. אבל על החזית אני יכולה להסביר.

שרון דינור:

תגידי רגע,

אנה לדיז'נסקי:

כן,

שרון דינור:

הממ"ד הזה, וואי זה כאילו אני יודעת שזה באמצע הדיון וזה, אבל הממ"ד פה, שהוא גם ממ"ד בחלק התחתון, למה לא להחליף אותן, זה שהם משרתים את הדירה הזאת, שהוא יפנה לצד שהצד הוא לא נחזה ולא נצפה,

אנה לדיז'נסקי:

אבל זה דירה אחרת.

שרון דינור:

זה אותה דירה, לא?

אנה לדיז'נסקי:

לא,

שרון דינור:

לא אותה דירה, פה יש עוד ממ"ד,

אנה לדיז'נסקי:

נכון,

ציפי רון:

זה דירות שונות.

שרון דינור:

לא, אבל זה לא,

איציק שוויקי:

הן (לא ברור).

שרון דינור:

אתם מבינים כאילו שזה פה, לא סימנת אותו פה.

אנה לדיז'נסקי:

אז תראי מה שקורה לקומת קרקע, אני אומרת א', היא לא נראית, ב', היא קבורה, ויש לה רק,

יוחנן וייצמן:

מה פירוש קבורה?

שרון דינור:

לא, אבל פה עשית,

אנה לדיז'נסקי:

היא נמוכה מהרחוב,

יוחנן וייצמן:

קארו נמוך?

אנה לדיז'נסקי:

כן,

שרון דינור:

אבל פה לא כתבת לנו שזה חלון ממ"ד בחזית, על זה כן כתבת. זה נורא מוזר, אי-אפשר להבין את זה. פה, זה חלון ממ"ד למעשה,

אנה לדיו'נסקי:

כן,

שרון דינור:

אבל לא כתוב את זה, וגם אני לא בטוחה, למה הוא לא יכול להיות? איך זה הגיוני, כאילו לעשות שמה, למה אי-אפשר להחליף אז? תעשי שהפנימי יהיה ממ"ד פה. מה זה הדבר הזה?

אנה לדיו'נסקי:

זה (לא ברור),

שרון דינור:

לא, פה, פה סליחה.

איציק שוויקי:

זה אמבטיה שירותים, לפי מה שנראה.

שרון דינור:

בסדר, זה הריסה ובנייה מחדש, היא יכולה לעשות מה שבא לה,

אנה לדיו'נסקי:

אבל בפרוזדור הזה, עובר כל הבניין, על ה – 20 דירות, אז יהיה להם חלון ל - ,

שרון דינור:

פה עובר כל העיר, כן?

אנה לדיו'נסקי:

מה?

שרון דינור:

ביוסף קארו כל העיר עוברת.

אנה לדיו'נסקי:

אבל יש להם חצר פרטית, שהיא גם מונמכת, יש הפרדה ברורה בין, בין,

ציפי רון:

אבל יש, עם הפרויקטים הכי גדולים, בפרויקטים הכי גדולים של מגדלים, ראיתי דירות שהממ"דים פונים לתוך מסדרון מעבר פנימי בתוך הבניין,

יוחנן וייצמן:

מי אמר זה טוב אבל?

ציפי רון:

בבניינים חדשים, חדשים ויוקרתיים, אם כבר אז,

יוחנן וייצמן:

ואת רוצה לתכנן ככה?

ציפי רון:

אני יכולה לתת לך את הכתובת,

אנה לדיו'נסקי:

אז, אז, בדיוק ככה, בדיוק דיברנו על זה, הבן שלי גר בדירה כזאת, והם חנוקים כל הזמן, ב חדר שינה שלהם, כשזה, דירה של שני חדרים, וחדר שינה בעצם נשאר ללא אוורור, וללא זה, חלון תמיד סגור ועוד עם וילון, אני לא יודעת עד כמה זה, חוץ מזה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, הלאה.

אנה לדיו'נסקי:

הקומה הזאת, הקומה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, גמרנו מה עוד?

ציפי רון:

שרון,

שרון דינור:

מה?

ציפי רון:

זה לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

שטויות.

שרון דינור:

זה לא מפריע לכם, אנחנו אפילו לא יודעים איך זה נראה פה, אני אפילו לא ידעתי, אני לא יודעת אפילו אם הסורגים האלה, זה משהו הולך עם תקנות הממ"דים, כאילו, אני לא יודעת,

אנה לדיז'נסקי:

זה יהיה נפתח, זה יהיה סורג נפתח, רגע, אז אם יהיה כתוב חלון ממ"ד, זה ישנה את התמונה?

שרון דינור:

לא,

אנה לדיז'נסקי:

זה בדיוק יראה אותו דבר.

שרון דינור:

אני אומרת, אני לא הבנתי שיש שמה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נו, הבנו כעת, הכול בסדר.

ציפי רון:

למעלה כתבת שיש (לא ברור), בקומה השנייה, כן, זה סורגים,

אנה לדיז'נסקי:

אז אני אומרת זה יהיה אותו חלון, רק יהיה כתוב בו - ממ"ד,

ציפי רון:

רק שאלה, שאלה בתוך שאלה,

אנה לדז'נסקי:

כן,

ציפי רון:

הרי התריסים שאת מראה שם הם לא תריסים של ממ"ד, הם לא,

יוחנן וייצמן:

הם סורגים,

ציפי רון:

של ממ"ד, לא לא, תחזרי רגע את החזית,

שרון דינור:

אבל כן סורגים היסטוריים מיוחדים,

ציפי רון:

רק שנייה, לא, לא, רגע, אבל צריכה להיות סגירה, כן, זהו, זהו, את מראה שם איפה שהממ"ד
בקומה שנייה, את מראה תריסים, בשני הצדדים,

אנה לדז'נסקי:

כן,

ציפי רון:

אבל צריך להיות סגירה, צריכה להיות סגירה מיוחדת לממ"ד, איפה היא,

אנה לדז'נסקי:

באמת דיברנו על זה, יש לנו, יש לנו, כן,

ציפי רון:

זה שמצוירים על הסורגים?

אלונה נפתלי:

לא, צידי, היום יש אפשרות לעשות,

יוחנן וייצמן:

זה פנימי יותר.

אלונה נפתלי:

הגרירה בתוך הקיר.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

רגע, הבנתי.

שרון דינור:

זה יהיה גרירה יהיה בתוך הקיר החדש?

ציפי רון:

בתוך הקיר.

אלונה נפתלי:

בין לבין.

אנה לדז'נסקי:

כמובן.

יוחנן וייצמן:

הוא יכול, היא יכולה לגרד שם את הקיר,

אנה לדז'נסקי:

בטח החלון המקורי נשאר אז איז. זהו.

ציפי רון:

יפה. אז מה? חוצבים בתוך הקיר את המעברים לתריסים?

יוחנן וייצמן:

כן,

אנה לדיו'נסקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

אנה לדיו'נסקי:

בסדר, זה בעצם היה,

ציפי רון:

עכשיו איך עושים את זה? יש שמה אבן מאוד עמוקה? אז, אתם מדקקים, מה? איך אתם עושים את זה?

אלונה נפתלי:

לא, היא בונה חיזוק פנימי בתוך,

אנה לדיו'נסקי:

מוסיפה.

ציפי רון:

בונה חיזוק פנימי,

אלונה נפתלי:

כן,

ציפי רון:

ובין הקיר הקיים לקיר החדש,

אלונה נפתלי:

נכון,

אנה לדיו'נסקי:

כן,

ציפי רון:

ואת מעבירה אותם,

אלונה נפתלי:

כן,

ציפי רון:

זה מצמצם את החדרים.

אייל אקדמאי:

בצורה משמעותית.

יוחנן וייצמן:

לא, טיפה מגרדים את הקיר הישן,

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

מגרדים את הקיר הישן,

ציפי רון:

לא, היא אומרת שלא, לא, הם אמרו שהם בונים, קיר חדש מבפנים, ואת ה - , תריס מעבירים בין הקיר הקיים,

יוחנן וייצמן:

זה לא שימור, פתאום נהיה אבן חלון כזה גדול, זה לא טוב, צריכים לגרד קצת, להיות טיפה, אני פשוט מצטט את מה שאת אמרת.

ציפי רון:

לא, זה יהיה קיר, לא, זה יהיה כמו הכותל, זה בסדר, יהיו אבנים,

יוחנן וייצמן:

מאיזה צורך? בסדר,

ציפי רון:

זה מה שהם רוצים, אם זה מה שמשתלם להם,

אנה לדיו'נסקי:

רק רצינו להסביר מה הסיבה,

שרון דינור:

רק על הממ"דים,

ציפי רון:

אני פשוט תהיתי, איך זה עובד.

אנה לדיו'נסקי:

רציתי גם להגיד, לגבי עוד דבר, קודם כל לגבי מד מים הוא פה.

אלונה נפתלי:

כן,

אנה לדיו'נסקי:

דבר ראשון, של במקרה של בנייה על קו אפס, למצוא את המד מים. ופח אשפה לדעתי יש פה מוטמנים.

שרון דינור:

מה?

אנה לדיו'נסקי:

מוטמנים, מוטמנים,

אלונה נפתלי:

אוקי, אם יש ולא צריך אז בסדר.

אנה לדיו'נסקי:

אם יידרש, כמובן נחפש מקום,

אלונה נפתלי:

בסדר,

אנה לדיו'נסקי:

לא בפרצוף, יש שמה גדר,

שרון דינור:

אין מקום, זה, אולי רק בחלק האחורי שלכם, אבל, פחות.

אנה לדיז'נסקי:

תראי בחלק האחורי זה גם (לא ברור), כי,

אלונה נפתלי:

גם פה אפשר, פה.

שרון דינור:

זהו, כאילו כן,

אייל אקדמאי:

זה מה שאמרת העצים,

אנה לדיז'נסקי:

כן, כאן, כן, אם הזבל, סליחה אם התברואה מגיעים עד לשמה.

ציפי רון:

לעשות סיבוב.

אנה לדיז'נסקי:

כן,

שרון דינור:

אז אנחנו נגיד את זה בתור, בסדר, תודה. לא אמרנו את זה אגב?

אלונה נפתלי:

לא אמרתי במידה ו - , ותה תה.

יוחנן וייצמן:

בסדר. סיימנו? או שיש עוד דברים?

שרון דינור:

הנה כתבתי.

אנה לדיז'נסקי:

כן, עברנו על הכול,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, שלום, בסדר. תודה. סליחה שעייכנו אתכם.

שרון דינור:

תודה.

אייל אקדמאי:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד רק את ההצעה שלי, מה?

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

בסדר, אפשר להצעה? את רוצה להגיד משהו בקול, או שבשקט?

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני מציע ככה, סעיף 1 להוריד. עכשיו סעיף 2, בוא ננסח זה בצורה שיהיה ברור, לא לצמצם את הכמות יחידות דיור, אלא יוצאת פתרון עיצובי לממ"דים, לחלונות הממ"ד, איך את מציעה?

שרון דינור:

לא, אמרנו, קודם כל הדיפולט לא היה לצמצם את, צריך לתכנן את חלוקת הדירות בצורה די מצומצמת,

יוחנן וייצמן:

נו זה לא ילך.

שרון דינור:

הפונה לרחוב,

יוחנן וייצמן:

זה כבר ראינו שלא ילך.

אלונה נפתלי:

הם הורסים את כל הפנים, למה זה לא ילך?

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל ראית את גודל צורות הבניין, מה נרוויח חלון? על מה מדובר? חלון ממ"ד אחד פחות ברחוב קארו?

שרון דינור:

לא, חלון ממ"ד,

יוחנן וייצמן:

שסל הכול החלונות ממ"ד מגיעים היום, לא כזה טרגדיה,

שרון דינור:

לא, אני לא חושבת שזה, מה שאנחנו רואים פה בנייר, זה לא מה שיראה בסוף זה ה - , זה הפחד. כאילו תשמע, איך שאתה רואה, איך זה נראה פה זה כבר יותר קרוב להם, כאילו אני ממש מקווה שזה לא. תראה, וגם זה, וגם יש פה חלון ממ"ד, אני לא יודעת, נגיד הגי"ה אומרים מחר תעיפו את כל הסורגים, אני חייב פתיחה,

יוחנן וייצמן:

לא, אז היא עושה את זה נפתח. גם לי יש ממ"ד בבית,

ציפי רון:

היא אמרה שהיום אפשר לעשות את ה - ,

יוחנן וייצמן:

סורגים נפתחים.

ציפי רון:

את החלונות נפתחים לצדדים,

יוחנן וייצמן:

האמת היא שעשיתי את זה אחרי הטופס 4, אבל אני, אבל שמתי סורגים על החלונות,

שרון דינור:

הורדתי,

איציק שוויקי:

יש (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

נפתחים.

ציפי רון:

לא, נגררים, נגררים, לא נפתח, אלא נגררים.

יוחנן וייצמן:

לא, אני עשיתי נפתח.

שרון דינור:

וייצמן,

ציפי רון:

אבל היא אמרה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) נכתוב רק מה שהיא רצתה שככל ויהיה פתרון מוטמנים,

ציפי רון:

זה ברור, שלהם שזה בפנים,

יוחנן וייצמן:

אין צורך לכתוב את זה אפילו? אז אין צורך,

אלונה נפתלי:

כן,

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אין סיבה לכתוב ככל ועד (לא ברור) מוטמנים, יללה, אז שלום.

שרון דינור:

אם חס וחלילה ויהיה בעיה עם זה,

יוחנן וייצמן:

אז כתבתי לי,

שרון דינור:

אתה מחזיר אותה אלי, בסדר? אין בעיה.

ציפי רון:

כן, לממ"ד, על זה אני מדברת,

שרון דינור:

או לאלונה,

איציק שוויקי:

אפשר תריסים חשמליים, אז אין לי בעיה. לא צריך סורגים. הוצאתי את כל הסורגים מהבית. יש לי תריס חשמלי, אי-אפשר לפתוח אותו,

יוחנן וייצמן:

לא, אני כן הייתי כעת, אני שנייה אחת, אדריכלית דינור, אני כן הייתי כותב להם,

ציפי רון:

בארבע וחצי,

איציק שוויקי:

תראה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

איפה את גרה? בתל – אביב?

ציפי רון:

הייתי אצל הילדים.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור,

עו"ד דני ליבמן:

שרון.

איציק שוויקי:

שרון.

עו"ד דני ליבמן:

רגע היא מוסיפה.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

שאלה, אני כן הייתי חושב צריך לבדוק את נושא חדר אשפה, חדר אשפה בקארו, אם אנחנו נראה עד שלב ההיתר, שיש מוטמנים, שיש תוכנית למוטמנים,

אלונה נפתלי:

אנחנו נבדוק את זה, אנחנו נבדוק את זה מול,

שרון דינור:

עכשיו היא חוזרת אלינו אחרי הוועדה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

4 קומות.

יוחנן וייצמן:

תראי זה יגיע לוועדה המקומית עוד שנה וחצי, זה, זה לא, מפקידים, התנגדויות את יודעת,

שרון דינור:

למה?

יוחנן וייצמן:

זה הסדר הרגיל, מה? שלום, שחר.

אלונה נפתלי:

להציע חדר אשפה.

שרון דינור:

אני רואה שאתה לא רגוע, אני אכתוב את זה, כאילו,

יוחנן וייצמן:

לא, איך שאת רוצה, אני לא מתעקש זה, אני חושב שרק נכון, נהיה ברורים לעצמנו.

שרון דינור:

אני לא יודעת אם, זה המקום שלי להגיד, במקום תברואה שאם יש פחים מוטמנים, אז אין צורך
בבניין, ולא יודעת את זה במאה אחוז,

יוחנן וייצמן:

אתה לא יודעת את זה, אז תוריד. אני לא, לא הייתי, לא,

איציק שוויקי:

רק אצלך שמו עוד דברים, לא? יש לך,

יוחנן וייצמן:

יש לי, כן.

שרון דינור:

לא נורא.

יוחנן וייצמן:

אני מתעורר ב – 4:30 בבוקר, שבאים לאסוף, אם זה מה שהתכוונת לשאול, אז קיבלת תשובה. כן,

ציפי רון:

למה ב – 30: 4 בבוקר?

איציק שוויקי:

למה ב – 4 בבוקר?

יוחנן וייצמן:

יש חוק עזר, ומצפצפים עליו.

איציק שוויקי:

תרד למטה, תרד לאוטו, וזהו.

ציפי רון:

תשים מצלמה,

איציק שוויקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

יש לי מצלמות.

ציפי רון:

אז אתה יודע מי המצפצפים, לא?

עו"ד דני ליבמן:

הייתה תביעה ייצוגית,

יוחנן וייצמן:

הרוורס של ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

הייתה תביעה ייצוגית,

ציפי רון:

פינוי זבל?

עו"ד דני ליבמן:

הייתה תביעה ייצוגית, והתביעה נדחתה. השופט אמר שהוא 10 דוגמאות (לא ברור).

שרון דינור:

וייצמן, תראה הוספתי, תכלול את (לא ברור) במחלקת תברואה, כתבתי.

איציק שוויקי:

זה ממש חמור.

שרון דינור:

פוטרים מחדר תברואה בשל מיקום הפחים טמונים ברחוב, אין צורך לשלב חדר אשפה בתוכנית זהו.

יוחנן וייצמן:

מעולה,

איציק שוויקי:

כמה זה חריג מזה? אם יעשו ככה.

שרון דינור:

טוב, אנחנו נמצאים ב - ,

יוחנן וייצמן:

ב - 3839.

שרון דינור:

עוד רגע אני אפתח. כן, זה כן זה, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

פה אנחנו צמודים, יש לנו כבר הנחיות מה אנחנו עושים, לא?

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה תב"ע.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא, זה תב"ע,

שרון דינור:

הוא אמור להיות, הוא אמור להיות פה הנה. אוקי, אז אנחנו נמצאים פה באזור, רגע, אני רוצה להראות לכם, עובדיה סומך, אוקי, זה אזור, של נחלאות, אבל נחלאות ה - , האינר – סיטי מה שנקרא, הפנימית, היותר היסטורית, מקום שבו המדיניות שלנו, היא, גם בתמ"א וגם בתב"ע שלא לחרוג בתב"ע המאושרת. החלקה היא מאוד מאוד קטנה, כמו שאנחנו רואים אותה, רגע, אני אעשה איזה תלת – מימד, ושחר אתה תעזור לי לזהות בתוך היס של גגות הרעפים. כביכול הבקשה מבקשת קומה ע"י הגבהת חלל גג רעפים לקומה נוספת, תיכף אנחנו נסתכל עליה, ואנחנו חושבים ש - , לא צריך לאשר את זה, זה זה, נכון?

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם איפה אנחנו? תראי לי,

שרון דינור:

זה הגג רעפים הזה, אוקי, פה.

ציפי רון:

איזה בית?

שרון דינור:

הבית הכתום, הקטן,

יוחנן וייצמן:

עם הגג החדש.

שרון דינור:

זה, אני,

שחר פוני:

נכון, הוא חדש, שנראה חדש, בדיוק.

שרון דינור:

עכשיו אנחנו לא חושבים שצריך, לפרוץ שום דבר בתב"ע עכשיו כלום, גם מה שזה יוביל, זה גל של בנייה, גל של הבנייה הזאת, זה לא משהו, עוד יחידה בכל חלקה, כמו שאולי במקסימום זה ייתן לנו עוד 200 יחידות דיור בכל השכונה, שווה את הפריצה, כי הפריצה הזאת מובילה אותנו להרס של השכונה. גם בגלל שצריך ממ"דים, גם בגלל שצריך מעליות, גם בגלל שצריך כל מיני, מוותרים כל ה - , אתם רואים ברגע שיש זה, אז הגדלה, אז גם החצר הולכת, (לא ברור) היסטורית בית, השכונה מאבדת משהו מה – עכשיו כאן, הבניין הזה הוא לא היסטורי, נכון?

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

שרון דינור:

הוא נבנה (לא ברור) בונים, הוא נבנה לפי הנחיות של, של התוכנית, אנחנו לא רואים סיבה עכשיו בתב"ע לאשר לו יותר מהתוכנית, באמת מה שיקרה אם אנחנו נאשר לו את זה, שכולם יבואו, לא מתאים. עכשיו זה נכון שהבניין שלידו, ספציפית זה שלידו, הגדול הזה הארוך הזה, שהוא בכלל לא דומה לו בשום צורה ודרך, הוא קצת יותר גבוה, כי המבנה ההיסטורי, הוא מבנה, אני מניחה מתקופות, אולי אפילו התקופה העות'מאנית, והוא מאוד, וכל קומה שם היא גבוהה, אבל כשאני משווה אותו למרקם שממנו הוא נולד, כולם פה קטנים, אני לא מעוניינת שעכשיו הכול יעלה, זה הקסם של השכונה. אז אנחנו באמת, אתם ראיתם גם בוועדה הזאתי, אין לנו פרויקטים שאנחנו דוחים על הסף, זה הפרויקט שאנחנו דוחים על הסף, לא רוצים לפתוח את הדלת, גם היום אני רוצה להגיד לכם שהמדיניות שלנו היא, שאני אומרת שלנו, זה לא רק מחלקת תכנון, שימור, זה גם התכנון וגם מהנדס העיר, היא במקומות האלה, הערך שלהם העירוני הוא יותר גדול מאשר הפיצקלה של הפרט, ואם הוא כן, יש פה ערך מרקמי, שכונה באמת מיוחדת, וזהו, אז בוא תסתכלו,

שחר פוני:

את יכולה לפתוח את הקובץ המשותף?

שרון דינור:

רגע, אני אעשה, כן, וגם רציתי לראות איפה זה נמצא בתוך הכלל, הנה אתם רואים החץ שלי, עליו, כשהשכונות ההיסטוריות, אתם רואים החצר, חצר, זה זיכרון טוביה, אז זהו. טוב, רגע,

שחר פוני:

הקובץ המשותף.

שרון דינור:

הקובץ המשותף,

שחר פוני:

תסתכלי,

שרון דינור:

איפה אתה רואה?

שחר פוני:

יש שמה, קובץ של סרטון,

שרון דינור:

איפה אתה רואה?

שחר פוני:

את רואה?

דוברת לא מזוהה:

אולי בווטסאפ?

שחר פוני:

קובץ, לא, רגע שנייה,

שרון דינור:

הנה, הנה מצאתי.

שחר פוני:

כן, צריכים לראות את זה, זה בעצם הסרט מדרום לצפון, מהקצה הדרומי של הרחוב, אפשר לראות שהצד הזה, הוא ברובו חד – קומתי, מידי פעם יש מבנים דו – קומתיים, טיפה מוגבהים, הצד המזרחי הוא כולו חד – קומתי, עכשיו שנייה,

איציק שוויקי:

פעם היה ביוב, עובר.

שרון דינור:

מה? אתה רוצה שאני קצת אקדם את זה?

עו"ד דני ליבמן:

לא, תיכף נגמר.

ציפי רון:

לא, תני לנו לראות.

עו"ד דני ליבמן:

תשאירי, תשאירי,

שחר פוני:

שנייה, עכשיו אפשר לראות כאן שהחתך של הרחוב הוא 2.05 מטר, 2.05 מטר. זה רחוב מאוד צר, עכשיו אפשר לראות כאן כבר את המבנה כמו שהוא קיים היום של שתי קומות. רק שנייה, שעכשיו כבר כאן, נדמיין מה קורה כשמוסיפים עוד קומה, ולו רק לחתך של הרחוב, המבנה זה, הוא קצת יותר גבוה מזה, אם הוא יוסיף קומה, הוא יהיה גבוה מזה, וחוזר חלילה.

איציק שוויקי:

ואז כולם ירצו 3 קומות.

שחר פוני:

כן,

איציק שוויקי:

לנו יש לי, ולי לא?

עו"ד דני ליבמן:

אז זה כבר שתי קומות,

איציק שוויקי:

לא, הוא בנה שתי קומות וגג רעפים,

עו"ד דני ליבמן:

נו, בסדר,

שחר פוני:

הוא בנה שתי קומות, כי התב"ע מאפשרת לו שתי קומות.

יוחנן וייצמן:

כן,

שחר פוני:

אם אנחנו,

יוחנן וייצמן:

תב"ע חדשה תוספות,

שחר פוני:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

להגביה רגע עוד.

שרון דינור:

להגביה, להרחיב, כן,

שחר פוני:

אגב גם המבנה ההיסטורי של השתי קומות שרואים בחלק, הקצה שמצפון, אמנם הוא גבוה ממנו, אבל אם הוא יגביה בקומה, הוא יהיה גבוה ממנו.

ציפי רון:

גם מאבן לא מתאימה, ובסגנון זר לשכונה. חוץ מזה הסמטה תהיה בצל עולמית. התעייפת, הא. למה יותר מוועדות אחרות?

(מדברים ברקע ביחד)

שרון דינור:

מי מציג?

יוחנן וייצמן:

טוב, הציגו לנו את התוכנית, בעצם אני מבין שהנקודה שאתם תרצו להסביר לנו בעיקר, זה למה אתם מבקשים לפרוץ את המדיניות גובה?

דוד קופיאצקי:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

הבנתי שלחתי אותך ישר ל - ,

דוד קופיאצקי:

אוקי, הבנתי מזה יש לנו את החוות דעת של שימור, שאין בעיה של גובה, הטענה החדשה, היא, בתהליך הזה התחלנו לפני 9 שנים, במהלך הוא הגיע גם לוועדת ערר. אבל נקבע לפי, לפי וועדת שימור, מחלקת שימור, שאין, אני מבין בשימור של הגינה הצמודה. מבחינתם אין בעיה מבחינת אפיון בשכונה בגובה. אז כשקיבלנו את ההערה החדשה, כן, (לא ברור) אנחנו עשינו קצת שיעורי בית, מדובר בעובדיה סומך 5, רואים את ה - ,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה להציג את מה שאתה אמרת, שקיבלת מהשימור?

דוד קופיאצקי:

כן, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

חוץ מזה יש לך את זה במצגת, אז אתה לא צריך,

דוד קופיאצקי:

לא.

יורם שריקי:

מ – 2002.

שרון דינור:

2002,

יוחנן וייצמן:

2002?

יורם שריקי:

סליחה 2022

יוחנן וייצמן:

2022,

יורם שריקי:

וזה שהיא התנגדה, היא לא ידעה, לא ידוע אפילו לפני 2005 עד 2019, לא ידעו שהבית הזה נהרס,

דוד קופיאצקי:

השימור של המבנה עצמו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים פה על סוגיית הגובה בכלל.

דוד קופיאצקי:

אושר לפי הגג, אני ממשיך, הלאה לראות את המסמך עצמו. גם בוועדה הם אמרו שלא תהיה בעיה, שלא תהיה, הוא יכול לעבור שימור, הוא יכול לעבור ככה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה פחות.

דוד קופיאצקי:

תראה את ההחלטה, וזה החלטה של,

יוחנן וייצמן:

וזה החלטה של וועדת ערר,

דוד קופיאצקי:

של ערר, שהיא כותבת שאין בכלל,

יוחנן וייצמן:

טוב, היא לא נכנסה, זה לא, זה לא בסמכויות שלנו. מעניין אותי רק וועדת שימור,

דוד קופיאצקי:

בסדר, אז,

יורם שריקי:

הם נתנו את האישור, בגלל זה אני עלינו שוב לוועדת, לוועדה, בעיות אחרות,

שרון דינור:

מחלקת שימור,

יורם שריקי:

כן, ולכן הגענו לתב"ע,

יוחנן וייצמן:

מה?

יורם שריקי:

כדי להגדיל,

שרון דינור:

מחלקת שימור,

יוחנן וייצמן:

מחלקה, זה לא היה בוועדה אפילו?

יורם שריקי:

מחלקת שימור.

דוד קופיאצקי:

זה החזיתות של הבניין, לעניינו זה רחוב עובדיה סומך, זה בניינים בלי הגדרה, החצים הסמוכים,

שרון דינור:

אתה יכול רגע להצביע איפה הבניין שלך?

יוחנן וייצמן:

רואים את הלבן, למטה, זה מה שהראית לנו קודם,

שרון דינור:

לא, אני כאילו הבנתי את זה, סליחה.

דוד קופיאצקי:

אני יכול להצביע ביד.

שרון דינור:

תצביע ב - ,

יוחנן וייצמן:

אז תלך לשם,

עו"ד דני ליבמן:

בחץ.

דוד קופיאצקי:

החץ הוא כבר נהיה,

עו"ד דני ליבמן:

אני רואה כתוב 3,

דוד קופיאצקי:

לא רואים את החץ,

עו"ד דני ליבמן:

בניין 3.

שרון דינור:

5 זה כן,

דוד קופיאצקי:

זה 5, כאילו מתחת,

שרון דינור:

כן, הנה זה.

דוד קופיאצקי:

זה 5, אוקי, הבניין הזה הוא יותר גבוה מאיתנו, הבניין ממול, הוא יותר גבוה מאיתנו, אנחנו לא עברנו את הגובה של הבניינים, הבניין שמאחורינו, הוא יותר גבוה מאיתנו, ואז פשוט המשכתי ברחוב, רק שנייה, אז פה רואים בכניסה, עובדיה סומך, זה בניין של 1, 2, 3, 4, 5 קומות, פה אנחנו מדברים על בניין של 1, 2, 3, ועליית גג, 4 קומות, שזה בניין (לא ברור), בהמשך הרחוב כנ"ל, הבניין הזה הוא 3 פלוס אחת,

שרון דינור:

בסדר.

דוד קופיאצקי:

מאחורינו, הבניין שנבנה פה, אז קודם כל רואים את קרבת הבניין בחלקה שלנו, מהמדידה שלנו, והוא בכלל 1, 2, 3, 4, 5, 6 קומות, פלוס עליית גג, הסביבה שלנו,

יוחנן וייצמן:

מה המספר של הבניין, מה הכתובת?

יורם שריקי:

רחוב שילה.

דוד קופיאצקי:

שילה, זה מאחורינו, הצמודים עדיין לא ברחוב, הם גם גבוהים, אני מסכים שבאמת, הבניין הסמוך אלינו, (לא ברור) שלנו הוא לא ניצל שום אחוז בנייה והוא נשאר בבניין המקורי. הוא באמת יותר נמוך, הוא לא קובע את (לא ברור) של הרחוב, אני חושב מה שאנחנו מראים פה, זה אפיון של הרחוב, וגם מה שראינו ברחוב שילה, שהוא שפה גם רואים אותו, דרך ה - , זה הבניין פה, זה פשוט סמטה בתוך עובדיה סומך, שרואים שהוא הרבה יותר גבוה מקומה (לא ברור). וזהו, אז הבקשה שלנו הייתה 1, 2, 3 קומות, מבחינת חזית, מה שהתקבל הרחוב, לחזית הזאת.

יורם שריקי:

אתם רוצים לראות תמונה יותר ברורה, זה הבית שלי, פה, זה הבית (לא ברור) הבניין, וזה גם תוספת אחרי הציור הזה, זאת אומרת שכולם אני שקוע בתוך באמצע, זה מה שזה,

דוד קופיאצקי:

זה שלו.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

יורם שריקי:

זה מה שזה, הזה זה מה שזה היה.

דוד קופיאצקי:

כן,

יורם שריקי:

הוא בנה עד הקצה. למרות לא היה בו שום שימור,

דוד קופיאצקי:

אז כעיקרון אנחנו באמת 3 קומות,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור, את יכולה לבדוק את ההיסטוריה למה, מה (לא ברור)?

שרון דינור:

ידענו שיש אישור, שהוא קיבל, אבל בינתיים המדיניות התחדדה, אנחנו יותר יודעים, אנחנו לא רוצים לפרוץ את ה - , אני לא יכולה, גם זה לא היה בוועדת שימור, הרפרנטית שהייתה יחסית חדשה וגם חלפה במחלקה, זאת אומרת לא מישחי מאוד מנוסה, טעויות קורות, זה לא אומר, באה נפתחת בקשה מחדש, אני, הוא יכול לבקש יותר, פחות, וזה, גם אני יכולה לשנות את דעתי, זה,

דוד קופיאצקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא, מותר לנו לשנות.

שרון דינור:

לא אני שיניתי במקרה הזה, זה משהו שהתקבל.

יורם שריקי:

זה לא, שנייה, זה לא רפרנטית, זה היה פגישה עם המנהלת, פגישה שקיבלנו אותה רק אחרי חצי שנה, קיבלנו והבאנו לה את כל הנושאים,

שרון דינור:

חצי שנה, אתה שומע מה זה אצלנו לקבל תוכניות,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

אבל הייתם מקבלים,

יורם שריקי:

שנייה, אבל אני רוצה,

דוד קופיאצקי:

כשאת מדברת על הסביבה של הרחוב,

שרון דינור:

כן,

שחר פוני:

(לא ברור) פורמאלית, זאת בקשה חדשה, אני חושב שגם יכול להגיד,

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור.

יורם שריקי:

הגשנו,

דוד קופיאצקי:

גם המסלול לא היה נכון, עשו תב"ע מה שנאמר לנו ע"י מחלקת תכנון, ככה התקדמו עם התב"ע,

יורם שריקי:

אני רוצה,

דוד קופיאצקי:

וגם הרחוב הזה, זה כבר לא נמוך, זה לא רחוב נמוך, הבניין שלנו זה לא מה (לא ברור).

שרון דינור:

אפשר רגע להחזיר, יציל את הרחוב, אפשר את ה - , אם סיימתם, אני אקח את העכבר, ואני, תודה.

יורם שריקי:

אני רוצה לתת קצת רקע, אם יורשה לי, אני מבקש מימכם לתת לי קצת, כמה דקות, ואני תמונה, אני אתן את התמונה המתאימה. והמדויקת, שבתור אזרח שיושב בפינה, ומנסה לעשות משהו, הוא רואה, בוא,

שרון דינור:

תראו רגע,

יורם שריקי:

שנייה, לא, שנייה, שנייה, זה התחיל כך, זה התחיל ככה, ב - 2011 קניתי את הדירה שביררתי בעירייה, אמרו לי יש לך היתר בנייה לבניין הזה, זה בניין אחד שהפך לשתי קומות, אתה קונה את הקומה למעלה, הכול בסדר, יש לך הסכם שיתוף, אתה יכול לבנות מה שאתה רוצה למעלה, זה מה שאמרו לי בעירייה, ב - 2013 הגשתי תוכנית, משכו אותי, משכו אותי עם התוכנית הזאת, לא נתנו לי, אמרו לי - עזוב, תעשה תוכנית חדשה. אמרתי - אוקי, אולי זה (לא ברור), אדריכלית, לקחתי את (לא ברור), אמרתי לו - בוא תתחיל. משכו אותנו, עד 2017 בהיתר בנייה, אף אחד לא אומר לי כלום, בינתיים אומרים לי לך להיתר בנייה. עשה, הכין את התוכניות, הגיש את התוכניות, כמו שצריך, הגענו לשימור, אומרים לנו השימור - לכו תביאו אדריכל שימור, אמרתי להם - חברה, איזה אדריכל שימור? זה הכול בית בניה משוטט. ב - 2019, ואני מקריא לכם מה כתבו אפילו בחוות דעת, יש לציין ב - 8.8.19, "יש לציין כי מהלך בדיקת הבקשה נודע בשיחה עם בעלת הדירה ע"פ תמונות שהוגשו למחלקה, כי המבנה המקורי נהרס", זאת אומרת ב - 2019 גילו שב - 2005 נהרס שמה בית, ואז כתבו לי את כל הדברים, שאני, שלא אישרו לי, למה? לא יודע. הגענו לוועדה, הוועדה דחתה אותי, הוועדה אמרה - שימור מתנגד אתה ל. החלנו עוד פעם, דיונים, דיונים, תגישו, הגשנו, הגשנו אמרו לי תגיש עוד פעם תוכנית. עכשיו היא דחתה אותי, עם התוכנית הזאת, כולה תוכנית הזאת, זה גם 3 קומות, כן? רק החלונות למעלה, אמרו לי את הקומה השלישית תעשה, מרובע. אני כמו ילד טוב, שומע, עושה מרובע. שלחו אותי עוד פעם, עוד פעם, אמרו לי - לא, אתה רוצה לעלות לוועדה הזאת, השימור? אמר לי - תעשה את הזה, עגול, עשיתי עגול, את החלונות, עוד פעם, עוד פעם המנהלת קבעה איתי פגשה, המנהלת ישבה איתי אחרי תקופה ארוכה ישבנו, הבאנו את כל המסמכים, את כל הדברים, היא ראתה את הכול, אמרה התוכנית הזאת מאושרת, נקודה. זה מה

שהיא אמרה, תודה רבה 22, הגשתי את זה לוועדה, עליתי לוועדה, בוועדה, בוועדה פתאום מה הם נזכרו? בוועדה נזכרו זה הייתה, זה היה ב – 8.5.23, וועדה נזכרו שיש שמה סטייה חריגה, למה? כי התוכנית למטה בגלל שהרסו את הקומה הראשונה אז הקווי בניין היו צריכים, היו צריכים להיות בעובי של הקיר, אז עכשיו הקווי בניין בתוך הבית. אז אתה לא יכול לבנות, הוועדה אמרו לי - אתה לא יכול לבנות, בגלל זה, זה סטייה חריגה. השופטת, כולם שאלו אותם, רגע, ב – 2019 ידעתם שיש סטייה חריגה, טוב, תגידו לבן אדם לא להמשיך לעשות עוד וועדה, המשכתי את הוועדה עד 23, ניגשתי לוועדה, בוועדה עצמה, ישבתי פה אליעזר אומר, חבר'ה לא ייתכן מה קרה לכם? אפילו תראו, אלישע אומר - אתם יוציאו לו את הנשמה, בפרט שהוא אמר שהוא עבר שימור. זה מה שאלישע, ישראל קלרמן כותב את זה גם. הוא עבר שימור, הוא יכול לעבור שימור, הוא יכול לעבור, אמרו לי - תשמע, אתה עכשיו רוצה בנייה, אני התחלתי ב – 2013, ב – 23 אומרים לי - אתה רוצה בניה? תלך למסלול תב"ע, תלך למסלול תב"ע, מסלול חדש. רק שמה כדי שיהיה לך את הקווים. אמרתי להם - לא ייתכן הגשתי ערר, הוועדת ערר אמרה להם במפורש - וועדת ערר התרשמה, כי הבינוי המוצע אינו זר לסביבתו, ואין מניעה, כי קווי הבניין ייקבעו, השכונה מתאפיינת במגרשים רבים, וכן מבנים נוספים הנמצאים בסמיכות לתא, והיא מבקשת לבדוק את המבנה שלידי, בקיצור, זה מה שהוועדת ערר הגיעה, ואז הם, המליצה לי - אמרה לי, תשמע, כדי לסגור את כל הפינות, לך למסלול של תב"ע. ואתם יודעים כמה עולה מסלול של תב"ע. אמרתי אין בעיה, העירייה רוצה את זה, אני אזרח שומר חוק, לא רוצה לשים אבן לפני כן, כי אני שם את זה, כי אני רוצה לגור שמה. אני בינתיים שוכר דירה ב – 8500, בקריית משה. אני לא אחד שרוצה לעשות ביזנס על הבית הזה. אני רוצה אני לגור, גרתי שם, כשהילדים שלי היו, היו קצת יותר, היינו משפחה טיפה יותר מצומצמת, עכשיו יש לי נכדים, אני לא יכול לגור שם, זה בית קטן. אז אני אמרתי נבנה, הגענו, הגענו (לא ברור), לא, אז הלכתי עם כל המסמכים האלה, לסגן ראש העיר אמרתי לו - תקשיב, אני לא יודע מה לעשות, אריה, אמרתי לו - תשמע, אני לא יודע כבר מה לעשות, בוא תנסה לעזור לי. אמר לי - אין בעיה, ישבנו ישיבה, סגן ראש העיר, מהנדס העיר, כל (לא ברור) של המשפטים, כולם, אמרו לי - תגיש תב"ע, הכול יהיה בסדר, נעשה לך את המסלול של התב"ע. ישיבה מסודרת. הגשתי תב"ע, מה בן אדם אזרח פשוט, יכול לעשות יותר מזה, הגשתי את התב"ע, פתאום אני רואה שימור התחלפה מנהלת, אנחנו מתנגדים, שוב מה אני אעשה?

שרון דינור :

א', סליחה, אדוני,

יורם שריקי :

לא, שנייה, אני לא מזלזל בזה,

שרון דינור :

אני גם לא מזלזלת בך, תקשיב רגע, אנחנו רק ממליצים, בסופו של דבר, יש לך וועדת שימור, וועדה מקומית,

יורם שריקי:

אני אגיע לזה,

שרון דינור:

וועדה מחוזית,

יורם שריקי:

אני אגיע לזה, אני אגיע,

עו"ד דני ליבמן:

כתוב סמכות מקומית,

יוחנן וייצמן:

זה מק"ית,

שרון דינור:

מקומית סליחה,

יורם שריקי:

שנייה אני אגיע לזה, אני אגיע לרק ממליצים, אני אגיע לרק ממליצים, אבל מה, אני אראה לכם את המבנה שלידי, שהמבנה הזה,

שרון דינור:

הנה אנחנו רואים אותו, סליחה,

יורם שריקי:

הגרנדיוזי הזה, שהוועדה טענה גם אדריכלית שם, וגם כולם השתגעו מי בכלל אישר את זה, ואז גם פה שני וועדות הוא עבר, ואני הגשתי פעמיים ערר, שהוא יעשה את (לא ברור) גם בכיוון אצלי, שגם אני אנשום אוויר, הוועדה ראשונה דחתה אותו, ואמרה לו - אוקי, תעשה את התסכית,

שרון דינור:

מה זה תסכית?

יוחנן וייצמן:

תכסית.

יורם שריקי:

תכסית סליחה,

שרון דינור:

תכסית אוקי,

יורם שריקי:

סליחה,

שרון דינור:

חשבת,

יורם שריקי:

סליחה, אמרה לו תעשה, ואמרה לו לעירייה - אני דוחה את הוועדה, מקבלת את הערר, שאתם תקבעו מדיניות. העירייה לא קבעה מדיניות, הגענו לדיון שני, נוסף, התחלפה, התחלף, היה שופט ערר, התחלפה לשופטת ערר, כן. והשופטת כן, החליטה שזה לא מעכב שעברו 3 שנים, או שתיים וחצי, והעירייה עוד לא כתבה מדיניות של התכסית, והחליטה,

שרון דינור:

לא הבנתי,

יורם שריקי:

שנייה, שנייה, הנה אני מגיע. והיא החליטה לאשר להם, אבל תוך כדי הדיון השופטת שואלת אותה - יש לכם אישור שימור? היא כותבת - הבקשה נדחתה ע"י השימור. כל הבניין הזה שלידי, אין לו שימור, אבל הוא בנה, הוא בנה 5 קומות,

שרון דינור:

זה (לא ברור),

יורם שריקי:

שנייה, שנייה, בתיק שלו כתוב, בתיק שלו כתוב, בתיק שלו כתוב - הוגשה בקשה לבנייה, הנחיות יינתנו ע"י אדריכל העיר, מה עופר מנור, שכטר האדריכלית שטיפה בתיק מטעם הרשות דחתה את הבקשה. בסדר, אני אומר אוקי, אם אתם עכשיו אומרים לי - תשמע, אנחנו נדחה, אבל איך אומרים? זה (לא ברור) שוב ענה. אם אנחנו נדחה והוועדה לא תחליט, תחליט כנגד ההחלטה שלכם, למה?

שרון דינור:

הוא בנה בתב"ע?

יורם שריקי:

לא, הוא עשה, בהיתר, זה מה שהשופטת התעצבנה, היא רצתה לתת הוצאות על, לנקוב הוצאות, שזה, אני אמרתי עזוב לא רוצה, לא רוצה להילחם עם אף אחד. אני רוצה לשים את האבן הראשונה ולדעת שעד האבן האחרונה, לא יבוא לי אף, אף פקח, אף אחד יגיד לי, למה בנית? עכשיו בתור אזרח פשוט שחי במדינה, שעושה שירות, שעכשיו ארבע ילדים שלו במילואים, וגם החתן, מה אתם, מה אתם מצפים ממני להגיע לוועדה כזאת, ואומרים לי - תשמע, אתה לא מתאים, תסתכלו את הבניין. אני לפני כן, תראו את התמונה שהייתה לפני כן. זה הבניין, תסתכלו לא היה לו כלום, לא היה פה כלום, כלום לא היה לו. הוא שם כל מיני קרוואנים לפני כן. אני עובר, שום גובה אני לא, שום גובה אני הכי נמוך מכולם, אני הכי נמוך מכולם. מכל אלה שסביבי. יש לי מדידה של זה, אם אתה לא מאמין, אם אתה לא מאמין, אם אתה לא מאמין במודד שמודד את כל הבניינים מסביב, אז מה אני אגיד? אז ריבוננו של עולם, אני רוצה לגור בבית, סך הכול להעביר למעלה, את הלעשות למעלה, את המטבח, וחדר שינה, למטה יהיה החדר, חדרים לילדים שבאים לבקר אצלי, וזהו. מ – 2013 אני צריך לרדוף אחרי העירייה.

שחר פוני:

אגב רק הערה לגבי הגובה, גם המבנה שחורג יותר, אפילו במבט עכשיו (לא ברור) של ה – GIS, לאחר תוספת הקומה, אתם תהיו גבוהים מהם.

יורם שריקי:

לא, אנחנו 8.16,

שחר פוני:

אתה רואה, אפילו בחתך רואים את זה, אתם תהיו גבוהים יותר.

יורם שריקי:

אנחנו 8.16,

שחר פוני:

בסדר,

יורם שריקי:

כמו שהגשנו איפה שאישרתם, אז מי שבדק את זה, לא בדק את הגבהים פה? לא בדק את הגבהים פה? ואם נהיה גבוהים אולי ב – 20 ס"מ, ב – 40 ס"מ, שום שמיים והאזיני ארץ, אני כדי לא, כדי לא, אמרתי בתוכנית הראשונה, אני בכלל הגשתי עם גג קטום, אז אמרתי אני לא אשים את המזגנים בחוץ על הקירות, כי זה לא יפה, תנו לי גג קטום - "לא, לא, השימור אומר לי, לא, לא, אתה תנצל את זה למרפסת". אמרתי אני רוצה לשים את המזגנים שם, שיהיה יפה. שיהיה מכובד, לא תלך, תראו שמה כל אחד תוקע מזגן של 2 מטר על מטר וחצי איפה שהוא רוצה, כל אחד תוקע שם, אני אמרתי אני רוצה לשים את הכול על הגג, שיהיה יפה, ארץ ישראל רוצה לכבד. "לא, תעשה גג, גג משופע". הגג הזה, אם תאשרו לי בכלל את הגג המשופע, פתרתי גם את הבעיה הזאתי שהמזגנים לא יהיו לי בחוץ.

שרון דינור:

אני חושבת שאתה חייב לסיים, קיבלנו את העיקרון,

יורם שריקי:

סיימתי.

שרון דינור:

תודה רבה. סליחה כאילו,

יורם שריקי:

סיימתי, בדיוק סיימתי, אמרת לי את זה. בדיוק כיוונית לדברי הקדוש ברוך הוא.

שרון דינור:

אנחנו נעשה פה, נתכנס לדיון פנימי, תודה.

יורם שריקי:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

בהצלחה.

יורם שריקי:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

מה?

שחר פוני :

אני רוצה להוסיף משהו,

יוחנן וייצמן :

כן,

שחר פוני :

על מה שנאמר קודם. אני רוצה לגעת בסוגיה עקרונית, אנחנו יודעים כבר בעיר ההיסטורית, בכל העיר ההיסטורית, אנחנו יודעים שיש שכונות, אנחנו פעם שעברה הכרזנו על מבנים, בבית יעקב, באזור ש - , של, אנחנו רואים שיש אזורים שלמרות שהם אזורים היסטוריים, אנחנו יודעים שהם השתנו מבחינת הגובה, והמרקם השתנה. אבל כנגד זה, אנחנו יודעים שחשוב לנו, באזורים מסוימים, בעיר ההיסטורית, שגם הגובה, והמרקם והנפחים הקיימים יישמרו, כמו שיש מקומות בעיר ההיסטורית, שהדברים השתנו. חשוב שיש מקומות שיישמרו, שהם יישמרו, ונחלאות זה הראשון שבהם. עכשיו הזכיר בעל הבית פה, אז הנושא הזה שהוא אמר - אין מדיניות. אנחנו קבענו מדיניות לפני פעמיים שלוש, שבנחלאות,

יוחנן וייצמן :

אני קוטע,

שחר פוני :

יהיו מבנים של שתי קומות,

יוחנן וייצמן :

אני קוטע, לא קבענו את המדיניות,

שרון דינור :

שמה?

יוחנן וייצמן :

אין מדיניות, זה מאוד לא נעים, המדיניות נקבעת באישור וועדה מקומית, באישור וועדת שימור,

שרון דינור :

מדיניות שלנו היא התוכנית שחלה.

יוחנן וייצמן :

בסדר,

שחר פוני:

הפרשנות,

יוחנן וייצמן:

לא קבענו, אין, מדיניות לזה, ואני,

שחר פוני:

ההגדרה הייתה הפרשנות, לתוכנית שחלה זה שתי קומות גובה 6.90 עד גובה המדלפות.

יוחנן וייצמן:

6.90 ועוד הזה, אוקי,

איציק שוויקי:

תראה, אני רוצה לשאול אותך נחלאות דרום, כל נחלאות דרום,

שרון דינור:

מה (לא ברור)?

איציק שוויקי:

כשעשו את התוכנית הזאת, זה לא, זה קרוב.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כמה דקות, אתה מהתיק הקודם?

דובר לא מזוהה:

כן,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול ללכת,

דובר לא מזוהה:

תודה.

איציק שוויקי:

כמה קומות נחלאות דרום?

שחר פוני:

נחלאות דרום יש תוכנית לנחלאות דרום שמראש מגדירה שיש מבנים של שתי קומות, שלוש קומות, ארבע קומות האזור העתיק יותר, של נחלאות צפון,

איציק שוויקי:

למה לא עשו? יש, למה? למה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו רואים פה את כל הבניינים ליד, אני יודע מה,

שחר פוני:

גמרו,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד זה,

שרון דינור:

אני יכולה להבין למה הוא אומר את זה, אבל הבניין הזה הוא לא בסדר שאישרו אותו, בניגוד להמלצה, להמלצות שלנו, כן? זה בדיוק מה שקורה, זה בדיוק מה שאנחנו חוששים אותו, ממליצים, אנחנו ממליצים לדחות, מקבלים את זה, מקבלים משהו שהוא סליחה, לא נחלאות, לא נראה טוב.

יוחנן וייצמן:

צריך לבדוק,

שרון דינור:

ואז בסך הכול ההוא אומר, גם תתנו לי, אני יכולה להבין אותו הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

7 קומות בשילה, זה קצת,

שרון דינור:

כאילו הגזמה,

שחר פוני:

והשאלה, למה תקדימים צריכים לקבוע את המדיניות? אני אומר להיפך, גם אם היו תקדימים פה ושם,

יוחנן וייצמן:

כי זה עובדות החיים,

איציק שוויקי:

כן, אבל, מה ש - ,

שרון דינור:

מילא אם הוא היה בהיתר, אבל בתב"ע,

איציק שוויקי:

בחיים, בחיים, אתה יודע, אני פה בוועדת שימור 20 שנה, לא שמעתי (לא ברור) הזוי כזה, אני יודע שעיריית ירושלים, טוחנות הצדק, טוחנות לאט. מה עוד כשמישהו רוצה היתר לוקח לו 4, 5 שנים להיתר, אבל 12, 13, שנה מטרטרים אותו, והוא היה, ישב עם תמר קוך לדעתי והיא אישרה לו,

יוחנן וייצמן:

הוא עשה מה שצריך,

איציק שוויקי:

ועם רפרנטית ש - , שלכם אישרה, ואתה בא עכשיו אומר לו אחרי 14 שנה, תשמע,

שחר פוני:

אם יש 20 בתים,

איציק שוויקי:

מה? בא לי לבכות, תאמין לי,

שרון דינור:

אתה יודע משהו? איציק, אל תבכה, קודם כל הוא קנה את הנכס הזה בלי שהיה לו תב"ע,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

בסדר? זה דבר ראשון, כל מי שעשה פה מסביב,

איציק שוויקי:

קומה אחת,

שרון דינור:

רגע, איציק, כל מה שהוא עשה פה מסביב, עשה פה, עשה פה תב"עות? לא, עשה, ניצל את, (לא ברור)
של כל מה שהוא יכול לעשות,

איציק שוויקי:

כי העירייה אמרה לו לעשות תב"ע,

שרון דינור:

בבקשה, אבל הוא בתב"ע חדשה,

שחר פוני:

איציק, אם יש 20 בתים במקום הזה שנמוכים ממנו, ו- 5 בתים, או שלושה בתים, שהיה תקדים של
טעות שגבוהים ממנו, למה התקדים צריך להיות השלושה בתים,

שרון דינור:

תראו, תראו,

שחר פוני:

שהגביהו,

שרון דינור:

כל אלה קטנים,

שחר פוני:

ולא מה – 20 הנמוכים?

שרון דינור:

את זה רחובות שאתה נוגע בשני, שעדיין בשני הצדדים,

שחר פוני:

הוא חתך של 2 מטר, 3 קומות משני הצדדים לא יעביר אור ברחוב הזה,

איציק שוויקי:

אתה יכול להגיד לו, תשמע, תעשה גג שטוח, ולא גג כמו שזה גג, יש גגות שטוחים, אתה מוריד את הגובה, והגג, ואתה נותן לו את השתי קומות האלה, אתה נותן לו גובה, הוא לא עושה גובה, אם אתה עושה,

שחר פוני:

(לא ברור) של 3 קומות,

איציק שוויקי:

אז שלא יעשה גג, שלא יעשה גג, את המזגן שישים בחוץ.

שחר פוני:

לא, גג שטוח?

איציק שוויקי:

כן, הנה יש גג שטוח בנחלאות. לא, יש גגות, בוא תסתכל, אני מסתכל על הגגות, יש גגות אין גגות?

ציפי רון:

בסדר, יש אחד, יש אחד כזה, לא מתאים פה (לא ברור),

איציק שוויקי:

למה אחד?

ציפי רון:

לא מתאים פה,

איציק שוויקי:

למה אחד? רק אחד? 1, 2, 3, 4,

שחר פוני:

זה לא גגות שטוחים,

איציק שוויקי:

5,

שחר פוני:

זה לא גגות שטוחים, זה גגות שהמרכז שלהם, היא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

חצי זה מה שהוא מדבר,

ציפי רון:

אתה לא רואה יש להם גגות רעפים בצד, זה לא מתאים.

איציק שוויקי:

אני, אני, אני צר לי על המחלקה, צר לי על האנשים שמשגעים אותו, צר לי על עיריית ירושלים, שעובדת על האנשים בעיניים, אני גם מכיר את זה מבתי לשימור אחרים, של העירייה שמטרטרים אותם ההיתר בית שי עגנון עדיין לא קיבלו, שתבינו, אנחנו חוזרים ל – 4 שנים,

שרון דינור:

אתה יודע מה? בגלל איזה היתר של שיעגנון, מה הקשר? מה הקשר? זה לא זכות מולדת פה, הוא בתב"ע, התב"ע הזאתי תהיה תקדמית לכל השכונה,

שחר פוני:

תסתכל, אדריכלית, בראייה אדריכלית עזוב את מה שהם עברו,

שרון דינור:

סליחה שכחתי להגיד,

יוחנן וייצמן:

גם מה שהם עברו זה חלק,

איציק שוויקי:

אתה רוצה להגיד לי,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? זה בניין לשימור רק בגלל הסיפור היפה.

איציק שוויקי:

אתה יודע מה? אני רוצה לשאול אותך שאלה, אם מחלקת שימור אישרה והוא יושב עם תמר קוד ותמר, זה כנראה תמר,

שרון דינור:

אני לא יודעת עם מי הוא יושב, כי יש חתימה של מישהי שהיא רפרנטית פה, שאני לא יודעת מה הסיפור, בוא נגיד שהוא נשמע מאוד אמין, בסדר? אבל גם תכנון עיר לא מאשרים את זה, אף אחד לא רוצה לאשר את זה,

איציק שוויקי:

אני אגיד לך,

שרון דינור:

אני לא מבינה, הסיפור האישי זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

הבן אדם יושב עם מהנדס העיר, ועם שלמה.

שרון דינור:

הוועדה צריכה לקבל עמדה מקצועית.

שחר פוני:

הם היו,

שרון דינור:

אז התשובה היא, אנחנו לא וועדה סוציאלית, הסיפור פה הוא צריך להיות מקצועי, או שזה נכון, או שזה לא נכון.

יוחנן וייצמן:

לאשר, בעד לאשר, יללה מאשרים שלום.

איציק שוויקי:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

הצבעה?

שרון דינור:

הצבעה זה,

יוחנן וייצמן:

הצבעה, בסדר תכתבי לפרוטוקול הצבעה, שתיים היו בעד לאשר, ואחד נגד.

איציק שוויקי:

אני לא ידעתי על האיש,

ציפי רון:

עברנו לאחרון? עברנו לתיק האחרון?

איציק שוויקי:

אני מדבר על התהליך,

יוחנן וייצמן:

של איציק, הנציגים מטעם הציבור.

ציפי רון:

לא נראה לי שזה יפגע כל כך במראה בסביבה, אנחנו מסתכלים על הגגות האלה מבית המשפט מכל מקום, לא נראה לי שהתוכנית הזאת תעשה פה איזה קטסטרופה.

שרון דינור:

כי את לא מבינה כנראה, עם מה אנחנו מתמודדים, באמת אני אומרת לך, ביום יום, ברגע שפתחת את הדלת, כל נחלאות עכשיו אצלי.

שחר פוני:

כל השורות,

שרון דינור:

מה שאני שומרת,

ציפי רון:

תכיני להם כוסות תה.

שרון דינור:

אני לא אכין להם כוס תה במקום שאתם תעזרו לנו לנסות לשמור, על השכונה שאת כל פעם אומרת - אני מורת דרך. פה היה צריך לעמוד לצד,

ציפי רון:

(לא ברור) אמרתי.

שרון דינור:

היה צריך לעמוד לצד המחלקה לשימור, ולהגיד - לא פותחים את הדלת הזאתי לכל הפרץ של תוכניות שעכשיו יבואו.

עו"ד דני ליבמן:

אז ציפי, אני לא מבין עשו פה תוכנית, אחרי שנחלאות הייתה קומה, עשו תוכנית לנחלאות להוסיף עוד קומה, כל העיר דיברה על זה, יופי, ואחר כך עשו נחלאות דרום, אז למה שלא יעשו פה עוד תוכנית,

יוחנן וייצמן:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

תיקון לכל הזה, אם רוצים,

ציפי רון:

שיעשו,

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל זה שהוא עבר מסלול ייסורים בבקשה להיתר עם כל הדברים,

ציפי רון:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

זה בקשה להיתר מה שהוא דיבר פה,

יוחנן וייצמן:

היה, רוב, רוב הסיפור היה בהיתרים,

עו"ד דני ליבמן:

הוא היה בהיתר, עכשיו אם אמרו לו - תשמע, אתה צריך בשביל תקן את הקווי בניין, אתה צריך שינוי תב"ע זה אני מבין, אבל מה הקשר בין זה, לבין לעלות לגובה, כשאין תוכנית כללית למקום הזה.

יוחנן וייצמן:

זה מה שאושר.

ציפי רון:

א',

עו"ד דני ליבמן:

אני לא מבין,

ציפי רון:

א', לא, יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

עברנו את התיק הזה בכל מקרה.

ציפי רון:

אני לא מבינה, איך עשו מהבן אדם הזה פינג פונג? אני לא מבינה,

עו"ד דני ליבמן:

הגיש בקשה להיתר שאי-אפשר לתת לו,

ציפי רון:

אז יכלו להגיד לו מהתחלה לא, זה הכול.

איציק שוויקי:

לא אמרו לי,

יוחנן וייצמן:

הלאה, שלום.

ציפי רון:

והוא אומר שאמרו לו - כן,

איציק שוויקי:

הוא ישב עם מהנדס העיר,

ציפי רון:

תגידו, תקשיבו, תקשיבו, הדבר האחרון, שאני רוצה (לא ברור) לו,

שרון דינור:

אני לא מבינה, איך זה, מה שמעניין אותך הסיפור האישי של הבן אדם, אנחנו לא וועדה לסיפורי סיפורים.

ציפי רון:

לא נכון, הדבר, יש כמה דברים שמעניינים אותי כאן, אבל קודם כל מעניין אותי השימור,

שרון דינור:

אז זה מה שצריך להתייחס פה.

ציפי רון:

דבר שני, מעניין אותי הבן אדם, זה אי-אפשר גם, ואי-אפשר, תחליטו פעם אחת, זה אי-אפשר,

שחר פוני:

תביני, את אומרת שזה לא,

ציפי רון:

אני לא בית דין,

שרון דינור:

את אומרת זה כאילו אנחנו עושים כל הזמן, סליחה. זה לא קורה פה כל הזמן.

ציפי רון:

מה?

שרון דינור:

את אומרת את זה כאילו,

יוחנן וייצמן:

זה קורה, זה,

ציפי רון:

אמרתי קרה מקרה, המקרה הזה, המקרה הזה לא צריך היה לקרות.

שחר פוני:

ציפי, אבל את יודעת שיהיה השלכה לעיר, תיקחי בחשבון שכל הדופן הזאת של הרחוב תהיה 3 קומות וזה יהיה 3 מול 3, עם חתך,

ציפי רון:

זה יהיה נורא,

שחר פוני:

של 2 מטר, זה יהיה נורא.

ציפי רון:

נכון,

שחר פוני:

זה יהיה נורא,

ציפי רון:

זה יהיה נורא.

שחר פוני:

טוב,

ציפי רון:

אז מה ההצעה שלכם? אז מה ההצעה הקונקרטית לבן אדם הזה? רגע, אז מה ההצעה הקונקרטית לבן אדם? מה ההצעה הקונקרטית עכשיו?

שרון דינור:

אנחנו ביקשנו לא להגביה,

שחר פוני:

שלפעמים אפשר להגיד שאי-אפשר להוסיף, הבן אדם, אי-אפשר להוסיף עוד קומה,

שרון דינור:

אנחנו הצענו לו, סליחה, נתנו לו לאשר רק להרחיב את הבניין הצידה, לא להגביה אותו,

שחר פוני:

כן,

שרון דינור:

שיכיל את זה בתכנית, מה שהוא אמר,

עו"ד דני ליבמן:

זה ההוראות, ההוראות של המבנים,

שחר פוני:

לא, רגע, רגע,

ציפי רון:

להרחיב הצידה על חשבון חצר, או על חשבון?

שרון דינור:

אין לו כלום שמה, זה לא זה,

שחר פוני:

3 מטר, יש פה טעות, גובה הקומה השנייה לא יעלה על 3 מטר,

עו"ד דני ליבמן:

הבנתי.

ציפי רון:

והוא מציע 5 קומות מעל קומת מרתף?

שרון דינור:

מה פתאום,

ציפי רון:

לא, מה הוא מציע? רגע.

איציק שוויקי:

יללה, מה עם התיק הבא?

ציפי רון:

אני באמת לא חושבת.

עו"ד דני ליבמן:

3 קומות,

ציפי רון:

תבוא אנה, תבוא אנה,

איציק שוויקי:

מה התיק הבא?

ציפי רון:

(לא ברור) תוכניות כאלה,

עו"ד דני ליבמן:

אבל למה ב – 97 אמרו להוסיף קומה ולא שתיים? בתוכנית נחלאות 38, מה שכתו בפה. שרון, בשנת 97 הוסיפו קומה, יכלו להוסיף גם 3 קומות, גם 4 קומות, (לא ברור) הוסיף קומה אחת.

ציפי רון:

ומה קרה מאז?

עו"ד דני ליבמן:

מה קרה מאז?

ציפי רון:

מה קרה מאז?

איציק שוויקי:

גם המגדלים אתה יודע, המגדלים בירושלים היה 24,

עו"ד דני ליבמן:

נחלאות,

איציק שוויקי:

קומות,

ציפי רון:

ואז בנחלאות,

איציק שוויקי:

מה קרה במגדלים? גם במגדלים הוסיפו למיליונרים,

ציפי רון:

הולך שם? אתה לא, אתה לא מגיע פה,

איציק שוויקי:

למה אתה נותן לבן אדם למגדלים?

ציפי רון:

אני אמרתי אלף פעמים (לא ברור) שם בתוך מנהרות בגלל, (לא ברור) אז לא מאשרים?

יוחנן וייצמן:

למה המגדלים המדיניות היה עד 20 קומות, העלו ל – 24, מ – 24 עד ל – 30? למה?

עו"ד דני ליבמן:

אבל בסדר,

איציק שוויקי:

כי מדיניות, למה?

עו"ד דני ליבמן:

אז שיעשו פה מדיניות,

איציק שוויקי:

זה, זה משהו אחר, אבל הבן אדם 15 שנה הורגים אותו, לאט לאט, ובזהירות.

ציפי רון:

נכון, אני אגיד לכם,

איציק שוויקי:

אתה יודע מה? עד שהוא יבנה, הוא כבר לא יהיה בן החיים.

ציפי רון:

אם הוא היה לוקח,

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר ממליץ לאשר את התוכנית,

שרון דינור:

לי אמרו משהו אחר,

יוחנן וייצמן:

נראה מה שכתוב,

שרון דינור:

כן?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

מה?

ציפי רון:

נכון או לא נכון?

יוחנן וייצמן:

אני מגיע מחר למקומית, עם המלצה חיובית.

שרון דינור:

לא, אנחנו גם המלצנו לאשר, אבל רק להרחיב הצידה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, לא, הוא עולה לגובה.

עו"ד דני ליבמן:

תוספת לא משמעותית, גג רעפים,

איציק שוויקי:

בוא נמשיך, בוא נמשיך, חבל.

שרון דינור:

יללה נמשיך.

איציק שוויקי:

לא צריך לריב ולהתעצבן, לא צריך להתעצבן,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

זה מקרה עצוב,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, פה,

שרון דינור:

אני באמת מנסה לעמוד בפרץ בנחלאות, שכולם, כולם, כולם רוצים להוסיף, להוסיף, להוסיף זה מאוד קשה.

איציק שוויקי:

איפה עכשיו זה קארו או יש עוד אחד?

יוחנן וייצמן:

קארו השני.

ציפי רון:

את צודקת במאה אחוז, בכל מקום, ובכל שכונה, ובכל תוכנית שהייתה פה, רוצים רק להוסיף, להוסיף.

יוחנן וייצמן:

סיימנו יללה.

איציק שוויקי:

שרון,

יוחנן וייצמן:

רצינו לסיים בשלוש, בוא נעמוד בזה.

ציפי רון:

בוא נגיד שהמוטו, בואי נגיד שהמוטו, לא, דווקא שם אמרו - לא להוסיף, אבל בוא נגיד שהמוטו בעיר,

איציק שוויקי:

שרון,

ציפי רון:

רוב האנשים שמגיעים לפה, לא משנה מאיזה ממסד, ומאיזה מקום, ומאיזה פרט, ואיזה כלום, ואיזה דת, גזע ומין, כולם רוצים עוד, עוד, עוד, זה המוטו, נו מה לעשות?

יוחנן וייצמן:

נו, זה ברור, מה חשבת?

ציפי רון:

אני לא חשבתי,

יוחנן וייצמן:

ראית פעם שמישהו יבוא פה ויבקש להרחיב פה?

ציפי רון:

אני רק, אני רק מציינת את התופעה.

שרון דינור:

זה תיק 2154, בלב של מושבה גרמנית שביקשו (לא ברור).

איציק שוויקי:

זה הפעם היחידה, את יודעת מה?

שרון דינור:

לא ראיתי אותה, כי זה היה בשנת 80.

איציק שוויקי:

רגע, בואו,

ציפי רון:

וייצמן, מישהו הגיע לפה וביקש להוריד?

איציק שוויקי:

את יודעת, את יודעת מה? בתוכנית הזאת, את יודעת מי היה בתוכנית הזאת היחיד, מהנדס העיר וכולם אמרו שכולם יגישו התנגדויות לתוכנית, ובא היועץ המשפטי של העירייה אמר, תשמעו, אף אחד לא יגיש התנגדות, שאף אחד לא יגיש התנגדות לתוכנית הזאת שאת מדברת עליה,

ציפי רון:

אפרופו, שרון, יש רק מקום אחד, שבאו וביקשו לא לעלות, אלא להוריד.

איציק שוויקי:

של,

ציפי רון:

רק מקום אחד.

שרון דינור:

טוב, אני אגיד לכם, התוכנית שפה, היא די פשוטה, מעבר להתאמה למספר קומות למדיניות, יש פה איזה משהו קטן שאנחנו חשבנו שהוא נחמד, את ה - , קיר של האחורי, במקום רק להרוס אותו, להרוס אותו ולשלב אותו במבואת הכניסה, שזה,

יוחנן וייצמן:

הם מסכימים?

שרון דינור:

אני חושבת שכן, אבל אני חושבת שכן, אבל תיכף נסתכל.

יוחנן וייצמן:

פנט?

דוד היימן:

כן.

איציק שוויקי:

סיירת מטכ"ל משהו. הייתי בארץ, את לא היית.

שרון דינור:

שניכם הייתם.

איציק שוויקי:

אני הייתי בערר,

ציפי רון:

נכון, (לא ברור) היחידים שבאו לבקש לא (לא ברור). זה הכול. להשאיר את זה לפי התוכנית הקיימת, זה הכול.

איציק שוויקי:

היא הייתה בסיוור אז, שרון.

ציפי רון:

ברור,

איציק שוויקי:

היא לא הייתה (לא ברור).

שרון דינור:

אני הייתי,

איציק שוויקי:

לא הייתי,

שרון דינור:

הייתי, הייתי.

איציק שוויקי:

בערר הייתי? בערר?

ציפי רון:

כן, כן, היא הייתה בערר, היא הייתה, חלק ממנה, נכון?

שרון דינור:

הייתי, אבל עכשיו סיפרה שהיה עוד דיון אצל מהנדס העיר, והוא רוצה 120 בחלק הכי תחתון של חכם אברהם, אז 120.

יוחנן וייצמן:

את מדברת על מלחה?

ציפי רון:

מתי היה דיון?

יוחנן וייצמן:

אנחנו קבענו שנשב עם, יושב ראש וועדה מקומית, עוד לא עשינו את זה.

שרון דינור:

הוא ישב, הם ישבו עם ענבר וייס, היא בדיוק סיפרה את זה,

יוחנן וייצמן:

ו - ? מי ישב?

שרון דינור:

התושבים ו - ,

יוחנן וייצמן:

התושבים והמתנגדים?

שרון דינור:

כאילו התושבים, ציפי,

יוחנן וייצמן:

התושבים המצמצמים,

ציפי רון:

התושבים שרוצים לשמור על התב"ע.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, בסדר,

ציפי רון:

מקרה יחיד במינו, מכל מי שבא לוועדה הזאת,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה לא,

ציפי רון:

אי – פעם, רוצים לשמור על התב"ע. לא רוצים יותר, רוצים אז אישרנו את זה, לא רוצים תוספות,

יוחנן וייצמן:

אני הייתי רוצה שליוזר, יהיה,

ציפי רון:

לא רוצים לשנות.

שרון דינור:

אני לא אחראית על הלוי"ז שלו, אז זה בעייתי.

ציפי רון:

לא רואים עוד תב"ע, לא רוצים להוסיף לא רוצים להגדיל, רוצים ככה. אגב גם במחנה ישראל היה דבר, היה מקרה כזה, שרוב התושבים לא רצו יותר, רצו לשמור על המקום.

שרון דינור:

טוב, בואו נסתכל בבקשה פנט, ראית את ההמלצה שאני הסברתי כאן בקטנה, מה מה אתה אומר?
איפה, סעיפים ש -?

יצחק פנט:

אין לי שום בעיה עם ההמלצה שלכם,

איציק שוויקי:

אז הכול בסדר,

שרון דינור:

אז למה באת? כדי להגיד את זה?

יצחק פנט:

לא,

שרון דינור:

מה?

יצחק פנט:

כי התוכנית שלי,

עו"ד דני ליבמן:

תיכף יצא המרצע מן השק.

שרון דינור:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אני פה, אני פה.

משה גורא:

הוא רוצה לתקן.

יצחק פנט:

אני הצעתי 5 קומות,

שרון דינור:

כן,

יצחק פנט:

המדיניות במקום היא 4 קומות וחלל גג רעפים מוגבה,

שרון דינור:

כן,

יצחק פנט:

שזה בעצם סוג של קומה חמישית, עם איזה שהוא שיפוע בקצה, עכשיו אני ביקשתי 5, למה? מכמה סיבות. קודם כל היזם פה, הוא תושב חוץ, הוא עושה את הפרויקט כדיור להשכרה,

ציפי רון:

זה 6,

יצחק פנט:

5,

ציפי רון:

זה 6,

יוחנן וייצמן:

זה פחות מ-8? למה פחות מ-8?

ציפי רון:

זה 6, בגג יש 6,

שרון דינור:

6,

יצחק פנט:

לא, יש, יש שמה קומה תת-קרקעית,

יוחנן וייצמן:

אם אתה מצמצם זכויות,

ציפי רון:

הבקשה ש - , וגם,

שרון דינור:

לא, יהיה 6 עם הקומה הזאת,

ציפי רון:

זה 6 קומות,

שרון דינור:

1, 2, 3,

יצחק פנט:

הקומה הזאת,

שרון דינור:

4, 5, 6,

ציפי רון:

6, 6 קומות,

יצחק פנט:

הקומה הזאת, וחלל גג רעפים, ללא שימוש כתבתי,

איציק שוויקי:

לא משנה,

יצחק פנט:

למגורים,

איציק שוויקי:

אבל זה הגובה,

ציפי רון:

אבל יש שם דירה, בחיכם.

איציק שוויקי:

מדובר פה על גובה. העיר מסומנת על גובה, לא על כמה קומות יש.

שרון דינור:

אולי (לא ברור),

ציפי רון:

זה 6 קומות,

שרון דינור:

קצת (לא ברור) זה, תעשה 6 קומות,

יצחק פנט:

להנמיך את הקומות, ולא עשיתי קומה, אני לא זוכר כמה קומות,

שרון דינור:

לא, לא את הקומה, את זה, את זה את הגג רעפים, לעשות עד לפה,

יצחק פנט:

שיפוע גג הרעפים,

שרון דינור:

כן, כן,

ציפי רון:

כן, יש שם 6 קומות,

יצחק פנט:

אין לי בעיה,

ציפי רון:

נחמדות,

יצחק פנט:

לי חשוב ה – 5 קומות, בגלל שזה נמצא במסגרת,

יוחנן וייצמן:

יללה, בסדר חוץ מזה?

יצחק פנט:

חוץ מזה, אני מקבל את מה שאתם אומרים, רק, רק בבקשה אם זה יכול להיות כתוב 5 קומות או
לאשר את התוכנית כמו שהוגשה,

יוחנן וייצמן:

להוריד את סעיף אחד, יללה.

שרון דינור:

וייצמן, אני מורידה,

ציפי רון:

חמסה, חמסה.

יוחנן וייצמן:

סעיף 1,

יצחק פנט:

כן,

שרון דינור:

אתה מרשה לי אבל, את השיפוע של הגג רעפים, שזה לא יהיה כזה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, תנסחי את זה.

איציק שוויקי:

ושים שם דוד שמש.

יצחק פנט:

זה הכוונה, הכוונה שלנו,

ציפי רון:

לא, לא, הכוונה,

דובר לא מזוהה:

קולט אולי,

יוחנן וייצמן:

כמו הנחיות מרחביות?

עו"ד דני ליבמן:

הוא בפנים,

איציק שוויקי:

בפנים,

עו"ד דני ליבמן:

כן, בטח.

יוחנן וייצמן:

בסדר?

עו"ד דני ליבמן:

שני דודים.

ציפי רון:

הכול כבר שם.

יוחנן וייצמן:

הפתח למעלה, אתם צריכים פעם לשבת עם ה - , לסגור את הנושא הזה של מגורים (לא ברור),
שיהיה הערה סטנדרטית, זאת אומרת הם צריכים לצעוק את זה, כן גג קטום, לא גג קטום, להשאיר
חלל בגג, או לא, תהיו מסודרים. צריכים פעם לגמור את הנושא הזה.

יצחק פנט:

מציעים איזה 30% גג,

יוחנן וייצמן:

כן, אז את,

שרון דינור:

עכשיו התחלנו לעבוד עם, עם כיבוי אש באופן קצת יותר הדוק והם מאפשרים לנו את לנצל את ההקלות, מכוח התוספת הרביעית,

יוחנן וייצמן:

תמיד זה שימור,

שרון דינור:

לא, את ההקלות של הכיבוי אש זה ברביעית, אז יש הקלות לשימור, וזה אני אנסה לעשות פה איזה משהו, בסך הכול אנחנו לא באיזה בנייה מעץ,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אין סיבה, יכול להיות שהוא לא אומר, הוא רוצה את זה מסוכן (לא ברור), גמרנו לפני זמן, פנט, תודה רבה לך.

יצחק פנט:

להנמיך את גובה.

יוחנן וייצמן:

תלמד תמיד, תמיד כשאתה בא ואתה חוסך זמן, אתה מקבל את מה שאתה רוצה.

שרון דינור:

את גובה הרכס?

איציק שוויקי:

זה המזל (לא ברור) בסוף.

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

יכול להיות שהוא היה נופל בבוקר,

יוחנן וייצמן:

כן, היינו באים יותר ערניים, אולי,

ציפי רון:

את יכולה לכתוב משהו על הקומות?

עו"ד דני ליבמן:

פעם הייתי בבית משפט, היית שמח שאני בסוף,

ציפי רון:

6 קומות?

שרון דינור:

לא, לא, את האחרונה,

עו"ד דני ליבמן:

סבלנות למערער.

איציק שוויקי:

בוא נלך פה, כבר נמאס לנו.

עו"ד דני ליבמן:

תקצרו לנו כבר, וזה.

שרון דינור:

בסדר? פנט.

עו"ד דני ליבמן:

תודה רבה לכל מי שהגיע.

שרון דינור:

טוב. תם הטקס תודה רבה.

ציפי רון:

תודה רבה, תהיו בריאים.

רפאל:

רק שנייה סיימתם?

מורן בן זיו:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

סיימתם, יכול לנתק.

סיום הדיון